விடை :—அக்கினியிலுள்ள உஷ்ணசத்தி அக்கினியை
மறைவுசெய்யாமலும் அக்கினிக்குப் பின்னமாகத் தோற்ரு
லும் அபின்னமாகவேயிருப்பதுபோலப்பிரஹ்மத்திலுள்ள
ரையென்னுஞ்சத்தி பிரஹ்மத்தை மறைக்காமலும் பிரஹ்
த்துக்கு வேருகத்தோன்ருமலும் எப்போதும் அபேதமா
வே யிருத்தலால் அதற்கு அக்கினியிற் சூடுவமானமும்
த்தியிலுள்ள ரசிதம் சுத்தியை மறைவுசெய்வதாயும் சுத்திக்
ப் பேதமாகத் தோற்றுவதாயும் இருத்தல்போலப் பிரஹ்
த்திலுள்ள பிரகிருதி பிரஹ்மத்தை மறைவுபடுத்தி ஜகஜீவ
ரபேதமாகத் தோற்றுவிப்பதாயும் பிரஹ்மத்துக்கு வேரு
ய சடசத்தியாயு மிருப்பதுமன்றிப் பிரஹ்மத்தில் ஆரம்
ரிணும, விருத்திபக்ஷமாகத் தோற்ருமல் விவர்த்தபக்ஷ
ாகவே தோற்றியதானமையினுனும் பிரகிருதிக்குச் சுத்திரஜ
தஉவமானமும் கூறியதென அறிக.

வினு :—காரணத்தில் காரியத்தோற்றக்கிர...யில் விரோத
ஆரம்பமாதி நான்கிற்குமுள்ள இலக்கணங்களும் (36)
ளுமெவையெனின். ...லப் பிரஹ்மமும் பிரகிரு

விடை :—ஆரம்பத்துக்கு ...ல விகாரப்பட்டுத் தயிராதல்
காரணங்களால் அவயவச ...காரப்பட்டுப் பிரகிருதியாதி ஜகத்கா
லக்கணம்; பலதந்துக்க ...ாயின் பிரஹ்மம் நிருவிகாரமெனக்
ம்; அல்லது காரணத்கு விரோதமாமென அறிக.

மாயி
திற்குப்பின்னமையாதிருத்தலும் காரணநட்டத்தாற் காரி
மும் காரியநட்டத்தாற் காரணமும் நட்டமாகா திருத்தலு
இலக்கணம்; தாயினிடத்துப் பிள்ளையுண்டாதல் உபமான
பரிணுமத்துக்கு உபாதான காரணத்துக்குச் சமான சுபா
முடையதாயும் அன்னியதாசொரூபமாயுமிருத்தல், அல்ல
காரணங்கெட்டுக் காரியமாதல், அதாவது பூர்வரூபத்
விட்டு வேறுரூபத்தையடைதல் இலக்கணம். பால்தயிராத
உபமானம். விருத்திக்கு அவயவசகிதமாகிய ஓர்காரணத்தா
அவயவசகிதமாகிய ஓர் காரியந்தோற்றலும், காரியநட்ட
ரும்போது காரணமும் நட்டமாதலும் இலக்கணம்; வஸ்திர
கூடாரமாதல் உபமானம். விவர்த்தத்துக்குக் காரணம் விக
படாமல் காரியந்தோற்றலும், காரியநட்டத்தால் காரண
நட்டமாகாதிருத்தலும் இலக்கணம்; சுத்திரசிதம் ... பம
னம் என அறிக.

வினு:—பிரஹ்மத்தில் பிரகிருதியாதி ஜகத்துத் தோன்
ம்பபக்கமாகக்கூறில் விரோதமென்னை எனின் (35

...வஸ்திரமாதல்போலப் பிரஹ்மம் பிரகி
..., பலநூல்கள் சேர்ந்து வஸ்திரமா
...கள் சேர்ந்து பிரகிருதியாதி
...ன் பிரஹ்மம் ஏகமென
...தமாம். அல்லது நூ

கள் வஸ்திரமாயினும் வஸ்திரம் நூல்களின் சொரூபமாகவேயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மம் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயினும் ஜகத்துப் பிரஹ்மசொரூபமாகவேயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றென்பது பிரத்தியக்ஷம். அல்லது நூல்கள் தொழிலைப் பெற்று வஸ்திரமாவதுபோலப் பிரஹ்மமும் தொழிலைப் பெற்றுப் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயிற்றெனின், பிரஹ்மம் நிஷ்கிரியமென்னுஞ் சுருதிக்கு விரோதமாம். அல்லது தாயினிடத்துப் பிள்ளையுண்டாதல்போலப் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரகிருதியாதி ஜகத்துண்டாயிற்றெனின், தாய் பிள்ளையிருக்குமிடத்தி லில்லாததுபோலப் பிரஹ்மம் பிரகிருதியாதி [illegible] இருக்குமிடத்திலில்லாமல் கண்டப்பொருளாகும். அங்ஙன[illegible]பின் பிரஹ்மத்தை அகண்டம் பூரணமெனக்கீர்த்திக்குஞ் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாமென அறிக.

வினு:—அல்லது பரிணும பக்கமாகக் கூறில் விரோதமென்னையெனின். (36)

விடை:—பால் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மமும் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாகுமாகுல் பால் விகாரப்பட்டுத் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மமும் விகாரப்பட்டுப் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாகவேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் நிருவிகாரமெனக் கூறுஞ் சுருதியாதிகட்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—அல்லது விருத்திபக்கமாகக் கூறில் விரோத மென்னையெனின். (37

விடை:—வஸ்திரங் கூடாரமாதல்போலப் பிரஹ்மமே பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயிற்றெனின், கூடாரம் அக்கினியாதிகளால் நஷ்டமாகும்போது வஸ்திரமும் நஷ்டமாவதுபோலப் பிரகிருதியாதி ஜகத்து பிரஹ்மாத்மஐக்கியஞானத்தால் நஷ்டமாகும்போது பிரஹ்மமும் நஷ்டமாகவேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் நித்தியமெனக் கூறுஞ் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—விவர்த்தபக்கமே அவிரோதமென்றது எதனாலெனின். (38)

விடை:—சுருதியுத்தி அனுபவங்கட்கு விரோதமின்றி யிருத்தலினென அறிக.

வினா:-விவர்த்தபக்கம் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமின் றியமைதன்றது எதனாலெனின். (39)

விடை:—பிரஹ்மம் நித்தியம், பூரணம், நிருவிகாரமெனச் சுருதியாதிகள் கூறுகின்றன. அவைகளுக்கொத்தபடி, சுத்தியிற்றோற்றுகின்ற ரசதம் தோன்றல், திரிதல் கெடுதலாதிய விகாரங்களை யுறும்போது சுத்தியும் அவ்விகாரங்களையுறாமல் நிருவிகாரமாயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மத்திற் றோன்றுகின்ற பிரகிருதியாதி ஜகத்துத்தோன்றல் திரிதலா

திய விகாரங்களையுறும்போது பிரஹ்மமும் அவ்விகாரங்களையுறாமல் நிருவிகாரமா யிருக்கிறதென்னும் சுருதிக்கும் யுத்திக்கு மொத்தபடி ஆத்மசொரூபமாகிய நாமே நித்திய பூரண நிருவிகாரசொரூபமா யிருக்கிறோமென்னும் பிரஹ்மவித்துக்களனுபவமும் ஒத்திருக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—விவர்த்தபக்கமே சித்தாந்தமாயின், ஆரம்ப பரிணாம விருத்திபக்கங்களைச் சாத்திரங்கள் கூறியது மிகையன்றோ வெனின். (40)

விடை:—புத்திதோஷத்தால் மயங்கியுள்ள சிற்சிலர்களை நோக்கிக் கூறியிருத்தலால் மிகையன்றென அறிக.

வினா:—ஆரம்பபக்கம் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (41)

விடை:—உலகஞ் சத்துப்பொருள் உலகத்துக்குக் காரணமாக வேறு பொருளின்றென்பார்களை நோக்கிப் பிள்ளைக்குத் தாயிருப்பதுபோல உலகத்துக்குக் காரணமாகப் பிரஹ்மமிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்குத் தாய் பிள்ளையுவமானமாகிய ஆரம்பபக்கம் கூறிற்று; கூறினுஞ் சித்தாந்தமன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் பரிணாமபக்கம் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (42)

விடை:—பிள்ளைக்குத் தாய் வேறுபட்டிருப்பதுபோல உலகத்துக்குப் பிரஹ்மம் வேறுபட்டு அபரிபூரணதோஷத்தையடையுமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கித் தாய்க்குப் பிள்ளை வேறுப்பட்டிருப்பதுபோல வேறுபட்டிராமல் பாலே தயிராயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமேயுலகமாயிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்குப் பால்தயிருவமானமாகிய பரிணாமபக்கங்கூறிற்று. கூறினும் அதுவும் சித்தாந்தமன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் விருத்தி பக்கங் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (43)

விடை:—பால் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையடைந்து தயிராயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமும் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தைபடைந்து உலகமாயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமாயின், பிரஹ்மம் விகாரப்பொருளாமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கி வஸ்திரம் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையடையாமல் கூடாரமாயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமும் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையுறாமல் உலகமாயிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்கு வஸ்திரகூடாரவுவமானமாகிய விருத்தி பக்கங் கூறிற்று. அதுவுஞ் சித்தாந்த மன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் விவர்த்தபக்கங் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (44)

விடை:—வஸ்திரம் விகாரப்படாமல் கூடாரமாயினும் கூடாரம் அக்கினியாதிகளால் நாசமடையும்போது வஸ்திர

மும் நாசமடைவதுபோல, உலகமும் பிரயளத்தில் நாசமடையும்போது பிரஹ்மமும் நாசமுற்றநித்தியப்பொருளாமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கி, காரியமாகிய சர்ப்பம் அல்லது இரசிதம் நாசமடையினும் காரணமாகிய கயிறு அல்லது சுத்திநாசமடையாததுபோல காரியமாகிய உலகம் நாசமடையினும் காரணமாகிய பிரஹ்மம் நாசமடையாதெனத் தெரிவித்தற்குக் கயிற்றரவு சுத்திரசிதவுவமானமாகிய விவர்த்தபக்கங் கூறிற்று. இதுவே நிர்த்தோஷமாகிய சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:—பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடுள்ள சம்பந்தம் யாதெனின். (45)

விடை:—கற்பிதபேத வாஸ்தவஅபேதமாயுள்ள அநாதி *தாதான்மியசம்பந்தமென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அந்தச்சத்தி	பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாயுள்ளபிரகிருதி யென்னும் அச்சத்தியானது
விகிர்தமாகிய	வெவ்வேறு தன்மையனவாகிய
சத்துவராஜஸ்தாமதமென்னும்	சாத்வீக, இராஜத, தாமதமென்னுபெயர்களையுடைய
முக்குணசொரூபமாக	திரிகுணவடிவமாக
விரிந்துதோன்றும்	விகாசமாகித் தோன்றுகிற்கும்.

* கற்பிதபேதசகிப வாஸ்தவ அபேதம்.

வினு :—இம்முக்குணங்களும் வெவ்வேறு தன்மையன வென்றது எதனுலெனின். (46)

விடை :—சத்துவகுணம் ஈசுவராசிரயமாயும் ஈசுவரன் சருவஞ்ஞத்துவாதி குணசகிதனாயிருத்தற்குக் காரணமாகவும் இராஜதகுணம் ஜீவாசிரயமாயும் ஜீவர்கள் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி ஈனகுண அஞ்ஞராயிருத்தற்குக் காரணமாகவும் தாமதகுணம் மறைப்புக்கும் தனுகரணபுவனபோக வடிவங்கட்குங் காரணமாகவும் வேறுபட்டிருத்தலினென அறிக.

(நூல் சு.)

அம்முக்குணங்களில் சத்துவகுணம் மாயை யென்றும் சருவஞ்ஞவுபாதி யென்றும், ஈசுரகாரணசரீரமென்றும் சொல்லப்படும். அம்மாயையில் நின்மலசலப்பிரதிபிம்பம்போலப் பிரஹ்மப்பிரதிபிம்பம் சுலக்ஷணமாகவுளது. அந்தப் பிரதிபிம்பசைதன்னிபம் சருவஞ்ஞனுகிய ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும்.

(பதம்.)	(பொருள்)
அம்முக்குணங்களில்	முற்சொல்லப்பட்ட திரிகுணங்களில்
சத்துவகுணம்	நின்மலமாகிய சாத்வீககுணமானது
மாயையென்றும்	சொரூபமில்லதெனவும்

வினு :—மாயையைச் சொரூபமில்லதென்றது எதனுலெனின். (47)

வினு :—மாயையென்னுஞ் சொல்லின் பொருளைவிசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து. யா—யாதொன்றுளது; மா—இல்லையோ, ஸா—அது மாயையெனப் பொருள்படுகின்றமையினுனும் ஓர் பொருளாக நிலைபெருமல் அநிர்வாச்சியமாயிருத்தலினுனுமென அறிக.

(மாயை சொரூபமில்லதேன்றதற்குப் பிரமாணம்)

(எசுர்வேதத்திற் சர்வசாரோபநிஷத்.)

எவள் வாஸ்தவத்திலில்லையோ அவள்தான் மாயை.

(பிரஹ்மகீதை சருவசாஸ்திரார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்)

இடையிலோர் மாயையுண்டென்றெண்ணுமேல் கடையதேயாமவன் கற்றகல்வியே.

(பிரஹ்மகீதை ௯ அத்தியாயம்)

மயையென்றென்றுண்டாகமதிப்பது மனனமல்ல.

வினு :—மாயையை அநிர்வாச்சியமென்றது எதனுலெனின் (48)

விடை :—சத்து அசத்து, சதசத்து, சாவயவம், நிரவயவம், சாவயவநிரவயவம், பின்னம், அபின்னம், பின்னபின்னமாகிய நவவிலக்கணங்களில் யாதேனும் ஓரிலக்கணமுடையதென்று வசனித்தற்குக் கூடாமையினென அறிக.

வினா:—மாயையை நவ்விலக்கணங்களில் ஓரிலக்கணமு
டையதாகவேனும் வசனித்தற்குக் கூடாதென்றது எதனா
லெனின். (49)

விடை:—சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதாயிருத்
தல்வேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மஞானத்தால் நாசமா
கின்றமையால் சத்துமல்ல. அசத்தெனின் வந்தியாசுதன்போ
ற்றோற்றமின்றி யிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி நாமரூபப்
பிரபஞ்சமாகத்தோன்றுகின்றமையால் அசத்துமல்ல. சதசத்
தெனின், சத்து உள்ளது; அசத்து இல்லது; எதிர்மறையிலக்
கணமுடைய இவ்விரண்டும் ஒன்றாயிருக்குமெனல் பகலுமிர
வுமொன்றாயிருக்குமெனல்போல் விரோதமானமையின் சத
சத்துமல்ல. சாவயவமெனின் அவயவசகிதமாயிருக்கவேண்
டும். கந்தருவசைனியங்களைத் தோற்றுவிக்கும் இந்திரசாலிகன்
சத்திக்கும் தீபத்திற்பொறியை யுதிப்பிக்கும் தீபசத்திக்கும்
வடிவமில்லாமைபோலப் பிரஹ்மத்தினின்றும் பிரபஞ்சந்
தோன்றச் செய்யும் மாயாசத்திக்கு வடிவமின்மையால்
சாவயவமுமல்ல. நிரவயவமெனின் அவயவசகிதமாகத்தோற்
றாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி அவயவசகிதப் பிரபஞ்ச
மாகத்தோற்றுகின்றமையால் நிரவயவமுமல்ல, சாவயவநிரவய
வமெனின் எதிர்மறையிலக்கணமுடைய இரண்டுமாயுள்ளது
மாயையெனல் ஏடுள்ளதும் இல்லதும்புத்தகமெனல்போல வி

ரோதமானமையின் சாவயவநிரவயவமுமல்ல. பின்னமெனின்,
பிரஹ்மத்துக்கந்நியமாக இருக்கவேண்டும். அற்றேல் அத்துவி
தத்துக்கானிவரும். வரிலென்னையெனின், பிரஹ்மத்தை அத்
துவிதம் ஏகமெனக் கீர்த்திக்கும் சுருதியாதிகளுக்கு அப்பிர
மாணத்துவமும் அவைகளை வெளியிட்டருளிய ஈசுவரனுக்கு
அசத்தியவாதித்துவமும் வரும். இஃதன்றி அக்கினிக்கும் சித்
திரிகனுக்கும் அந்நியமாகப் பொறியையுதிப்பிக்கும் சத்திக்
கும் சித்திரிகசத்திக்கும் இருப்பில்லாததுபோலப் பிரஹ்மத்
துக் கன்னியமாக மாயாசத்திக் கிருப்பில்லாமையால் பின்
னமுமல்ல. அபின்னமெனின், வேப்பிலையுங் கசப்பும்போல்
பிரஹ்மமும் மாயையும் ஒன்றாயிருக்கவேண்டும். அற்றேல்
உப்பினைச் சார்ந்த மாங்கனிக்குத் தன்றன்மைகெட்டு
பின்றன்மை வாய்ந்ததுபோலப் பிரஹ்மத்துக்குச் சச்சிதா
னந்த இலக்கணங்கள் கெட்டு அசத்து சட துக்க இலக்கணங்க
ளும் மாயைக்கு அசத்துசடதுக்க இலக்கணங்கள் கெட்டுச்
சச்சிதானந்த இலக்கணங்களும் வரும். வரினென்னை
யெனின் பிரஹ்மத்தை மாயையெனவும் மாயையைப் பிரஹ்
மமெனவும் கூறவேண்டும். கூறினென்னையெனின் சச்சிதா
னந்த சொரூபமாயுள்ளது பிரஹ்மமெனவும் அசத்து சடதுக்
கமாயுள்ளது மாயையெனவுங் கூறுகின்ற சுருதியாதிகட்கு
விரோதமாம். இஃதன்றிப் பிரஹ்ம நாமத்துக்கு வேறாக மா
யைக்கு அஞ்ஞானம், பொய்யுருவினது, தமசு மோகமென

அநேக நாமங்கள் கூறப்படுகின்றமையால் அபின்னமுமல்ல. பின்னாபின்னமெனின், எதிர்மறையிலக்கணமாகிய பேதமும் அபேதமும் ஒன்றாயிருக்கிறதெனல் தூரமும் சமீபமும் ஒன்றாயிருக்கிறதெனல்போல விரோதமின்மையின் பின்னாபின்னமுமல்ல. ஆதலினென அறிக.

(இதற்குப் பிரமாணம்.)

(எசுர்வேதத்திற் சர்வசாரோபநிஷத்து)

அந்த மாயையிருக்கிறவளுமல்ல; இல்லாதவளுமல்ல; அவ்விரண்டுங்கலந்தவளுமல்ல. வாக்குக்கெட்டாதவள்.

(மாபாரதம் உத்தரகிதை க. அத்தியாயம்.)

இந்தக் காரண சரீரமென்கிற அவ்வியாகிருதம் சத்துமல்ல; அசத்துமல்ல; சதசத்துமல்ல; பின்னமுமல்ல; அபின்னமுமல்ல; பின்னாபின்னமுமல்ல; சாவயவமுமல்ல; நிரவயவமுமல்ல; சாவயவநிரவயவமுமல்ல.

(வேதாந்தசூடாமணி)

பின்னமோடசத்துச் சாவயமும் எதிர்மறையு மவை பிரிந்து தம்மின் மன்னியவுமொழிந்தநிர்வாச்சியமாகு நவவிதமம் மாயையெய்தும்.

(கைவல்லிய நவநீதம்)

அதனை இன்னதென் றுரைத்திடப் படாமையால் அவாச்சிய வடிவாகும்.

வினா :-சுருதியாதிகள் மாயையைச் சத்தாகவாயினும் அசத்தாகவாயினும் ஒப்பாவிடின் மற்றியாதாக ஒப்பிவிவகரிக்கின்றனவெனின். (50)

விடை :—சதசத்விலக்ஷணபாவபதார்த்தமாக ஒப்பி விவகரிக்கின்றனவென அறிக.

வினா :—சகலபதார்த்தங்களும் இருக்கிறதென்னும் ஞானத்துக்கு விஷயமாயுள்ள சத்தும், இல்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயுள்ள அசத்துமாய் இருவகைப்பதார்த்தங்களுளடங்கியவைகளாக இருக்கின்றனவேயன்றி யிவைகளுக்கன்னியமாய் மூன்றாவது பதார்த்தமாக ஒன்றேனுங் காணப்படாமையால் மாயையைச் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் வேறாயுள்ள பதார்த்தமெனல் மயக்கமாமெனின் (51)

விடை :—பிரகிருதிமுதல் பூதபௌதிகங்களாகிய சகல பதார்த்தங்களும் விஷயமாகத் தோற்றுந்தன்மையனவும் அழியுந்தன்மையனவுமாக இருத்தலின், அவைகள் மூக்காலத்தினுமுளதாகிய சத்துக்கும் முக்காலத்தினுமிலதாகிய அசத்துக்கும் வேறுபட்டு மூன்றாவது பதார்த்தங்களாகவே இருக்க மூன்றாவது பதார்த்தமொன்றேனுங் காணப்படவில்லையென்பதே சமுத்திரமத்தியில் வீழ்ந்துள்ளவன் சலம் ஓரிவிலையேனு மில்லையென்பதுபோல மயக்கமாமென அறிக.

வினா:—சத்துக்கு விலக்ஷணமாயுள்ளது அசத்தாகும்; அதனை அசத்துக்கு விலக்ஷணமென்பதும், அசத்துக்கு விலக்ஷணமாயுள்ளது சத்தாகும்; அதனைச் சத்துக்கு விலக்ஷணமென்பதும் விரோதமன்றோ வெனின். (52)

விடை:—முக்காலத்தினும் பாதமாகாதிருப்பது சத்தெனப்படும்; சத்துக்கு விலக்ஷணமென்றமையால் இரச்சுசர்ப்பம்போலப் பாதமாகத்தக்கதெனவும், வந்திசுதன்போல முக்காலத்தினும் சொரூபமில்லது அசத்தெனப்படும்; அசத்துக்கு விலக்ஷணமென்றமையால் இரச்சுசர்ப்பம்போல் சொரூபமுள்ளதெனவும் பொருள்படுகின்றமையால் பிரஹ்மஞானத்தால் பாதமாகத்தக்கதாயும், சொரூபமுள்ளதாயு மிராநின்ற மாயையைச் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் விலக்ஷணமென்பது விரோதமல்லவென அறிக.

(பதம்.)	பொருள்.)
சருவஞ்ஞவுபாதியெனவும்	எல்லாமறிதலாதிய சட்குணங்கள் தோன்றுதற்கேதுவாயதெனவும்.

வினா:—சட்குணங்களெவை யெனின். (53)

விடை:—சருவஞ்ஞத்துவம், சருவேசுரத்துவம், சருவாந்தரியாமித்துவம், சருவகாரணத்துவம், சருவநியந்திருத்துவம், சருவசத்தித்துவமாகிய இவைகளென அறிக.

வினா:—சருவஞ்ஞத்துவம் யாதெனின். (54)

விடை:—ஜீவர்கள் மன மொழி மெய்களாற்செய்யப்படும் நல்வினை தீவினையாதிகளனைத்தையும் ஏககாலத்திலறியுந்தன்மையென அறிக.

வினா:—சருவேசுரத்துவம் யாதெனின். (55)

விடை:—இயற்கைஞானம், பேரருள், முடிவிலாற்றல், வரம்பிலின்பம், வரம்பில் காட்சி, முதலின்மை, அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவங்களோடு தூயவுடம்பு, மக்கள், பொன், மணி, அடிமை, வாகனங்களாதிய சகல ஐசுவரியங்களு முளவாந்தன்மையென அறிக.

வினா:—சருவாந்தரியாமித்துவம் யாதெனின். (56)

விடை:—ஜீவர்களுடைய அந்தக்கரணங்களினுள்ளிருந்து அவரவர்கள் கன்மதாரதன்மியத்துக்குத் தக்கதாகச் சுகதுக்காதி போகங்களையனுபவிக்கும்படி சூத்திரதாரி பாவையை யசைப்பதுபோல அசைப்பிக்கும்பிரேரகத்துவமென அறிக.

வினா:—சருவகாரணத்துவம் யாதெனின். (57)

விடை:—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்னும் ஐந்திற்குங் காரணத்தன்மை, அல்லது

உபாதானம் நிமித்தமென்னும் இரண்டிற்குங் காரணத்தன்மையென அறிக.

வினு:—உபாதானகாரணம் யாதெனின். (58)

விடை:—எது காரியசொரூபத்திற் பிரவேசித்து அதனெடொற்றுமையுடையதாக இருக்கிறதோ, எதையின்றிக் காரியந் திதிபெருதோ, எது காரியத்தின் உற்பத்தி திதி லயமாகிய மூன்றற்குங் காரணமோ அதுவென அறிக.

வினு:—இஃதெதுபோலுமெனின். (59)

விடை:—மண் காரியமாகிய கடத்திற் பிரவேசித்து அதனெடொற்றுமை யுடையதாயிருத்தலும், மண்ணையின்றிக் காரியமான கடந் திதிபெருதிருத்தலும் மண்ணே கடத்தின் உற்பத்தி திதி லயமாகிய மூன்றிற்குங் காரணமாயிருத்தலும் போலுமென அறிக.

வினு:—நிமித்தகாரணம் யாதெனின். (60)

விடை:-எது காரியசொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வேருயிருந்து காரியங்களை யுற்பத்திசெய்கிறதோ, எதன் நாசத்தால் காரியங் கெடுதியடைகிறதில்லையோ, எது காரிய உற்பத்திக்குமாத்திரம் காரணமோ அதுவென அறிக.

வினு:—இஃதெது போலுமெனின், (61)

விடை:—குலாலன் கடசொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வேருயிருந்து கடத்தை யுற்பத்திசெய்தலும், குலாலநாசத்தால் காரியகடங் கெடாதிருத்தலும், குலாலன் கடத்தின் உற்பத்திக்குமாத்திரங் காரணமாயிருத்தலும் போலுமென அறிக.

வினு:—சருவநியந்திருத்துவம் யாதெனின். (62)

விடை:—சமுத்திரம் அணைகடவாதிருக்கவும், சோமன் சூரியன் கிரகம் நக்ஷத்திரம் வாடை தென்றல்முதலியன கிரமந் தவராது செல்லவும் நியமிக்குந்தன்மையென அறிக.

வினு:—சருவசத்தித்துவம் யாதெனின், (63)

விடை:—இச்சா ஞானக் கிரியைகள்முதலிய சருவசத்திகளையுடைய தன்மைகளென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஈசுவர காரணசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	ஈசுவரனுடைய மூலசரீரமென்றுங் கூறப்படும்.

வினு:—மாயையை ஈசுவரகாரணசரீரமென்றது எதனுலெனின். (64)

விடை:—ஈசுவரன் பிரதிபிம்பரூபமாகத் தோன்றற்கும் ஈசுவரன் தூலசூட்சுமமாகிய விராட்டு இரணியகருப்ப

சரீரங்கள் தோன்றியொடுங்கற்கும் காரணமாயிருத்தலினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அம்மாயையில், நின்மலசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பம் சுலக்ஷணமாக வுளது.	அத்தன்மையாகிய மாயையினிடத்து, தெளிந்த சலத்தினுள்ள சூரியாதிப் பிரதிவிம்பம்போல, பிரஹ்மத்தின் பிரதிவிம்பமானது . சுயலக்ஷணமாகவிளங்குவதாயிருக்கிறது.

வினு :—ரூபசகிதமாகிய சூரியப்பிரதிவிம்பம் சலத்திற்றோன்றுநிற்கு மென்பது பொருந்தும். பிரஹ்மம் ரூபரகிதமானமையால் அதன் பிரதிவிம்பம் மாயையிற்றோன்றுநிற்குமென்பது பொருந்தாதெனின். (65)

விடை :—ரூபரகிதமாகிய ஆகாயப்பிரதிவிம்பம் சலத்திற்றோன்றுநிற்பதுபோல ரூபரகிதமாகிய பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் மாயையிற்றோன்றுநிற்குமென்பது பொருந்துமென அறிக.

வினு :—சலத்தில் மேகநக்ஷத்திராதிகளின் பிரதிவிம்பங்கள் தோன்றுகின்றனவேயன்றி ஆகாயப்பிரதிவிம்பந் தோன்றவில்லையேயெனின். (66)

விடை :—அற்றேல் சிறிய கடத்தினளவாகிய சலத்தில் மனுடனளவாகிய பெரியபிரதிவிம்பந் தோற்றப்படாது; தோற்

றுகின்றமையால் அதற்கு அவகாசங்கொடுத்தது பிரதிவிம்ப ஆகாயமேயன்றி கடமும் சலமுமன்றும். அற்றன்று; கடமும் சலமுமே யிடங்கொடுத்ததெனின், பிரதிவிம்பத்தைப் போல விம்பமாகிய மனுடனுள்ளேயிருத்தற்குக் கடமாயினும் அல்லது கடத்தின்அளவாகிய சலமாயினும் இடந்தரல்வேண்டும்; தரமாட்டாவென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்ததேயாம். இஃதன்றி ரூபரகிதமானவை பிரதிவிம்பிக்கிறதில்லை என்னும் நியமமுமில்லை, எதனுலெனின் சத்தம் ரூபரகிதமாயுள்ளது. அதன் பிரதித்தொனியானது சத்தத்தின் பிரதிவிம்பமேயாகும். ஆதலின் மாயையிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றுநிற்குமென்பதற் கையமின்றென அறிக.

வினு:—அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மம் கண்டப்பொருளானுல் அதற்கு வேருக மாயையும் அதிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் உளதென்பது பொருந்தும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மம் அகண்டமெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் அதற்கு வேருக மாயையும் அதிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் உளதென்பது பொருந்ாதெனின். (67)

விடை:—ஆகாயத்தில் அதன் காரியமாகிய வாயுவாதிய பூதங்களிருப்பினும் ஆகாயங் கண்டப்படாமலும் வாயுவாதிய பூதங்களிலொன்ருகிய அப்புபூதத்தில் பிரதிவிம்பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல, அகண்டமாகிய பிரஹ்மத்தில் மித்தையா

கிய மாயையிருப்பதால் பிரஹ்மங் கண்டப்படாமலும் மாயையிற் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டுமிருக்கிற தென்பது பொருத்துமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தப் பிரதிவிம்ப	பிரதிபிம்ப ரூபமாக விளாங்கநின்ற
சைதன்னியம்	அச்சைதன்னியமானது
சருவஞ்ஞனுகிய	எல்லாமறிந்தவனுகிய
ஈசுவரனென்று	ஈசுவரனென்னும்
சொல்லப்படும்	பெயராற் கூறப்படும்.

வினு:—ஈசுவரனுக்குச் சொரூபம் யாதெனின். (68)

விடை:—ஆசிரயமாயுள்ள மாயை அதிற் சிற்பிரதிபிம்பமாயுள்ள ஆபாசம் அவற்றிற் கதிட்டானமாயுள்ள பிரஹ்மம் ஆகிய மூன்றுமென அறிக.

வினு:—ஈசுவரனது தர்மங்களெவை யெனின். (69)

விடை:—சருவசத்தித்துவம், சருவஞ்ஞத்துவம், வியாபகத்துவம், ஏகத்துவம், சுதந்திரத்துவம், சாமர்த்தியத்துவம், பரோக்ஷத்துவம், மாயாவுபாதியுடைமையாகிய எட்டுமென அறிக.

வினு:—ஈசுவரனுக்குத் தேசம் யாதெனின். (70)

விடை:—அவ்வியாகிருதமாகியமாயையென அறிக.

வினு:—ஈசுவரனுக்குக் காலங்களெவை யெனின். (71)

விடை:—சிருஷ்டிகாலம், திதிகாலம், பிரளயகாலமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினு:—ஈசுரகாரியங்களெவை யெனின். (72

விடை:—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகமாகிய ஐந்துமென அறிக.

வினு:—ஈசுவரசிருட்டியாதிய காரியங்கட்குச் சாமக்கிரிகளெவை யெனின். (73)

விடை:—சத்துவ இராசத தாமதங்களென்னும் மூக்குணங்களென அறிக.

மாயையிலுள்ள பிரதிவிம்பம் ஈசுவரனேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

(சுக்கில யசுர்வேத பைங்களோபநிஷத்)

அதில் (மூலப்பிரகிருதியில்) பிரதிபலித்த தெதுவோ அது ஈசுரசைதன்னியமாயிருக்கிறது. அவன் (அவ்வீசுவரன்) மாயையைச் சுவாதீனமாகவுடையவனுயும் சருவஞ்ஞனுயும் சிருட்டி திதி லயங்கட்கு ஆதிகர்த்தாவாயும் சகத்துக்கு மூலமாயு மிருக்கின்ருன்.

(கைவல்யநவநீதம்.)

இக்குணங்களிலே விண்போன்றிருக்குஞ் சிற்சாயைதோன்றும், முக்குணங்களினுந்தாய்தா முதற்குண மாயையாகும், அக்குணப் பிரஹ்மச்சாயை அந்திரியாமி மாயை, எக்குணங்களும் பற்றாதோனிமித்தகாரணனுமீசன்.

(நூல் எ.)

அச்சாத்திசகுணமாயை சாத்திகத்தில் சாத்திகம், சாத்திகத்திலிராசதம், சாத்திகத்திற்றாமதமென்னும் முக்குணசொரூபமாயிருக்கும். அவற்றுள், சாத்திகத்திற் சாத்திகம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தையிரட்சிக்கின்றமையால் விஷ்ணுவென்றும், சாத்திகத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றமையால் பிரஹ்மனென்றும், சாத்திகத்திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தை யுபசம்மாரஞ்செய்கின்றமையால் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படுவென். இங்ஙனம் சத்துவகுண கற்பனை கூறப்பட்டது.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அச்சாத்திககுணமாயை சாத்திகத்திற் சாத்திகம், சாத்திகத்திலிராசதம், சாத்திகத்திற்றாமதமென்னும் முக்குணசொரூபமாயிருக்கும்	வெளி

(பதம்.)	(பொருள்.)
அவற்றுள் சாத்திகத்திற்சாத்திகம் பிரதானமாகும்போது.	அம்முக்குணங்களினுள் தெளிந்த சலத்தில் தெளிந்த சலமேலிடுவதுபோலச் சாத்திககுணத்திலிராசதமுந் தாமதமும் அடங்கிச் சாத்திககுணமதிகரிக்கும்போது.
அதிற்பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்.	அச்சாத்திககுணத்திற் பிரதிபலனரூபமாக விளங்காநின்ற ஈசுவரன்.
ஜகத்தை யிரட்சிக்கையால்	சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நிலைபெறும்படி யிரக்ஷிக்கின்றமையால்.
விஷ்ணுவென்றும்.	வியாபகசொரூபனாகியவிஷ்ணுவெனவும்.

வினா:—ஈசுவரன் எதன் நிமித்தம் எங்ஙனமிரக்ஷிக்கிறானெனின். (74)

விடை:—சிறைச்சாலையில் கட்டுண்ட திருடன் சிறைச்சாலையைவிட்டு வெளிப்படுங்காலபரியந்தம் இட்டவேலைகளைச் செய்துகொண்டு சரீரத்தோடு ஜீவித்திருக்குநிமித்தம் அவனுக்கு அரசன் அன்னாதிகளைக் கொடுத்து இரக்ஷிப்பது

போலப் பந்தநிலையிலிராநின்ற சீவர்கள் பந்தகாரணமாகிய காமியகன்மங்களை விடுத்து நிட்காமியகன்மங்களைத் தொடுத்துச் சற்குருவையடுத்துப் பிரஹ்மஞானம்பெற்று விதேகமுத்தியை யடையும்பரியந்தம் சரீரங்களோடு ஜீவித்திருக்குநிமித்தம் அவரவர்கள் கன்மப்படி இதம், அஹிதம், இதாஹிதமாகப் போகங்களை யூட்டுவித்து இரக்ஷிக்கின்றனனென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சாத்திகத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது	தெளிந்த சலத்தில் கலங்கற்சலமேலிடுவதுபோலச் சத்துவகுணத்தில் சத்துவகுணமும் தாமதகுணமுமடங்கி இராசதகுண மதிகரிக்குங்காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்	அவ்விராசதகுணத்திற் பிரதிபலனரூபமாக இராநின்ற ஈசுவரன்
ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையால்	பிரபஞ்சத்தை யுற்பத்திசெய்கின்றமையால்
பிரஹ்மனென்றும்	மகத்தாகிய பிரஹ்மனெனவும்

வினா:—ஈசுவரன் எதன்நிமித்தம் எங்ஙனம் ஜகசிருஷ்டிசெய்கின்றனனெனின்,

விடை:—சிறைச்சாலையிற் கட்டுண்ட திருடர்கள் கடின வேலையாதிகளைச் செய்து குற்றங்களின்று விடுபட்டு வெளிப்படுநிமித்தம் அவர்கள் வேலைசெய்தற்குத்தக்க கருவிகளான அரிவாள் மண்வெட்டி கூந்தாலி கட்டப்பாரையாதிகளை யிரும்பாதியில்நின்று உண்டுபண்ணுவதுபோல அஞ்ஞானத்திலமிழ்ந்திப் பந்தப்பட்டிராநின்ற ஜீவர்கள் சரீராதிப்பிராப்தியால் சற்கருமஞ்செய்தல் முதலியவைகளால் பந்தநிவிருத்தியாகி முத்தியடையுநிமித்தம் அவர்கள் சற்கன்மங்கள் செய்தற்குச் சாதனங்களான தனுகரணபுவனபோகங்களை மாயையினின்றும் சிருஷ்டிக்கின்றனனென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சாத்துவீகத்திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது	தெளிந்தசலத்தில் வண்டல் சலமேலிடுவது போலச் சத்துவத்திற்சத்துவமும் இராசதமுமடங்கித் தாமதகுணமதிகரிக்கும்போது
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்	அத்தாமத குணத்திற் பிரதிவிம்பரூபமாக இராநின்ற ஈசுவரன்
ஜகத்தை யுபசங்காரம்பண்ணுதலால்	சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் முற்றிலுஞ் சங்கரித்தலால்

(பதம்)	(பொருள்)
* உருத்திரனென்றுஞ்சொல்லப்படுவன்	சங்கார கர்த்தாவாகிய உருத்திரனென்றும் சொல்லப்படுவன்

வினா :—ஈசுவரனுக்கு உருத்திரநாமம் வந்தது சங்காரகிருத்தியத்தாலெனல் போதுமான ஏதுவாயிருக்க, உபசங்காரத்தாலென மிகையாக விசேஷித்துக் கூறியது எதனாலெனின். (76)

விடை :—உப வென்பது இரண்டாவது. இரண்டாவது தோற்றமின்றிச் சங்கரிப்பவர் உருத்திரரொருவரே யென்பதும், எமன் சங்காரகிருத்தியமுள்ளவனாயினும், அதனால் உருத்திரர்க்கு அதிவியாத்தித்தோடமில்லை யென்பதுந்தோன்றுநிமித்தமென அறிக.

வினா :—சங்காரகர்த்தாவாகிய ஈசுவரனை யுபசம்மார கர்த்தாவென்றமையால் அவர்க்கு எமனால் அதிவியாத்தித் தோடமில்லை யென்பது எதனாலெனின். (77)

விடை :—எமன் இரண்டாவதாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்சங்களில் பஞ்சபூதங்களையும் சூட்சுமசரீரங்களையும் விடுத்

* रुतं द्रावयति-रुद्रः ॥ அதாவது (ருதம்) அஞ்ஞானத்தை (த்ராவயதி) போக்கடிக்கின்றமையால் ருத்திரன்.

துத் தூலசரீரங்களைமாத்திரம் சங்கரிக்கும் ஆற்றலுளனே யன்றிக் காரியப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் ஏககாலத்தில் காரணத்திலடங்கும்படி உபசம்மாரஞ்செய்யும் ஆற்றலிலனாகலினென அறிக.

வினா :— அற்றேல் காரியப்பிரபஞ்சங்களொடுங்கற்கு ஆதாரமான காரணமும் காரணத்தில் காரியப்பிரபஞ்சங்களை யொடுங்கும்படி சங்கரித்த ஈசுவரனுமாகிய தோற்றங்கள் நாசமின்றிச் சேடித்து நிற்றலால் ஈசுவரனை யிரண்டாவது தோற்றமறச் செய்யும் உபசங்காரகர்த்தாவெனல் பொருந்தாதெனின். (78)

விடை :—சிரவண மனனாதிகளால் சித்தபரிபாகமாகிய ஜீவர்கட்கு ஞானானுக்கிரகத்தால் காரணத்தோடு காரியத் தோற்றங்களையுஞ் சங்கரித்து, அச்சீவர்களும் ஈசுவரனாகிய தானும் சலசந்திரன் சலமாகிய உபாதி நீங்கியபோது விம்பசந்திரனேயாவதுபோலப் பிரஹ்மசொரூபத்திற் கலந்து இரண்டாவது தோற்றமின்றி அத்துவித சொரூபமாகவே நிற்றலால் ஈசுவரனை உபசங்காரகர்த்தாவெனல் பொருந்துமென அறிக.

வினா :—எமன் உபசங்காரஞ்செய்யும் ஆற்றலிலனாதல் எதனாலெனின். (79)

விடை :—சிருட்டிகாலத்திற் றோன்றிப் பிரளயகாலத்தில் நாசமாவதாகிய காரியப்பிரபஞ்சங்களினுட்பட்டவனானமையினென அறிக.

வினா :—உருத்திரர் எதன் நிமித்தம் எங்ஙனம் சங்கரிக்கின்றனரெனின். (80)

விடை:-வெளியிலோடி விளையாடிச் சிரமமடையாநின்ற சிறுவர்களை மாதா பிடித்து நித்திரை பண்ணும்படி மஞ்சத்திருத்தி அவர்கள் விளையாடுதற் கேதுவாக வைத்திருந்த பந்து முதலியவைகளைப் பிடுங்கி மறைத்துவிடுவதுபோலக் கன்மபலத்தால் போகங்களிற் சுழன்றுவருந்தாநின்ற சீவர்கள் வருந்தாமல் அஞ்ஞானத்திற் கன்ம வாசனைகளோடு பிரஞ்ஞையின்றி யடங்கியிருக்கும்நிமித்தம் தனு கரண புவன போக வடிவமாகிய பிரபஞ்சங்களைச் சங்கரிக்கின்றனர். அவ்வஞ்ஞானத்தையும் பக்குவர்களுக்கு ஞானானுக்கிரகமூலமாய்ச் சங்கரிக்கின்றனரென அறிக.

வினா :—ஜீவர்கள் உயர்வுதாழ்வான சரீரங்களை யடைந்து உயர்வுதாழ்வான போகங்களைத் தாரதம்மியமாக அனுபவிக்கும்படி ஈசுவரன் சிருட்டியாதிய கிருத்தியங்கள் செய்கின்றமையால் விஷமகாரித்துவ நிர்த்தயாளத்துவமாதிய தோஷசகிதராவரேயெனின். (81)

விடை :-கற்பகவிருக்ஷம் தன்னையடைந்தவர்களது விருப்பத்தின் தாரதம்மியப்படி அவர்களுக்குப் பலனைத் தருவதுபோல ஈசுவரனும் ஜீவர்களது கன்மத்தின் தாரதம்மியப்படி சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கேதுவாகச் சிருட்டியாதிகளைச் செய்கின்றமையால் விஷமகாரித்துவாதி தோஷசகிதராகாரென அறிக.

வினா :—ஜீவர்கள் ஓர்தொழிலைத் தன்பயன் பிறர்பயன் அவப்பயனென்னு மூன்றனுள் ஓர் பயனைக் கருதிச் செய்வதுபோல, ஈசுவரன் முப்பயனு ளெப்பயனைக் கருதிச் சிருட்டியாதிகள் செய்கின்றவனெனின். (82)

விடை :—ஈசுவரன் சிருட்டியாதிகளைத் தன்பயனையும் அவப்பயனையுங் கருதாது பிறர்பயனைமாத்திரங் கருதிச் செய்கின்றவனென அறிக.

வினா :—சிருட்டியாதிகளை ஈசுவரன் பிறர்பயனையன்றித் தன்பயனையும் அவப்பயனையுங் கருதிச் செய்கிறவனன்றென்பது எதனாலெனின். (83)

விடை :—துக்கம் நீங்குதல் சுகம்பெறுதல் புகழ்பொருந்துதல் ஆகிய மூன்றும் தன்பயனாம். ஈசுவரன் அநாதிமலமுத்தனானமையால் துக்கம் நீங்குதலும், நித்தியானந்தமயனானமையால் சுகம்பெறுதலும், ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவ

னாணமையால் புகழ்பொருந்துதலுமாகிய மூன்றனையும் விரும்பாதவனாகும். ஆதலின் தன்பயனையும் அறிவின்றிய சிறுவர்கள் விளையாட்டினாற் செய்யுந்தொழில் அவப்பயனுக் கேதுவாகும். ஈசுவரன் பேரறிவையும் ஜீவர்களிடத்திற் பேரருளையுமுடைய முதியோனாதலின் விளையாட்டினையும் விரும்பாதவனாகும். ஆதலின் அவப்பயனையுங் கருதிச் செய்கின்றவனன்றென அறிக.

வினா :—விஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரனென்னும் நாமங்களைக் கரசரணாதி அவயவாகார காரியவிசிஷ்ட சேதனபோதகங்களாகப் புராணாதிகள் கூறுநிற்க; இந்நூல் கரசரணாதி அவயவரகித மாயாவிசிஷ்ட சேதனபோதகங்களாகக் கூறியது எதனாலெனின். (84)

விடை :—விஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரன், சத்தி, கணேசன், சூரியன் முதலியோர்கள் மாயையால் பண்ணப்பட்ட சரீரவிசிஷ்ட சேதனங்களாகிய காரியப் பிரஹ்மங்களெனவும், அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுவேறாயுள்ள நாமங்களனைத்தும் காரணப்பிரஹ்மத்தினாமங்களெனவும் சகல மதஸ்தருமறியும் நிமித்தமென அறிக.

வினா :—அங்ஙனம் அவர்கள் அறிதற்காகக் கூறியது எதனாலெனின். (85)

விடை :—விஷ்ணு பிரமன் உருத்திரனாதியர்களின் நாமங்கள் பிரசங்கத்துக் கேற்க லவணத்தையும், அசுவத்தை

யும் உணர்த்தும் சைந்தவபதம்போல ஒவ்வோரிடத்திற் காரணப் பிரஹ்மத்தையும் ஒவ்வோரிடத்திற் காரியப்பிரஹ்மங்களையும் உணர்த்துகின்றனவாதலின் வைணவமாதிய ஒவ்வொரு புராணங்களினும் பரம்பொருளாகக்கூறப்படும் நாமங்கள் காரணப் பிரஹ்மத்தையும், பரம்பொருளல்லனவாகக் கூறப்படும் நாமங்கள் காரியப்பிரஹ்மங்களையும் உணர்த்துகின்றனவாயும் சகல புராணங்களினுமுள்ள அன்னிய தெய்வத்தினிந்தை ஒன்றன் துதியின்பொருட்டேயன்றித் தியாகத்தின் பொருட்டன்றென்பதாயும் காரணப்பிரஹ்மமே யுபாசிக்கத்தக்கதென்பதாயும் உள்ள அபிப்பிராயங்களை யந்தப் பிரஞ்ஞையாலறியாமல் சியாலசாரமேய நியாயம்போலக் கிலேசிக்கின்ற சமயிகள் கலகம் நீங்கிச் சாந்தமடையு நிமித்தமென அறிக.

வினா :—சியாலசாரமேய நியாயமாவது யாதெனின் (86)

விடை :-சியாலன் என்பது சம்ஸ்கிருதபாஷையில் மனைவியின் சகோதரனுக்குள்ள முறைப்பெயர் (அதாவது திராவிட பாஷையில் மைத்துனன்) ; சாரமேயனென்பது நாய். நியாயமென்பது திருட்டாந்தம். மனைவியின் தமையனாகிய மைத்துனனுக்கும் அவள் கணவன்வீட்டுக் கடுத்தவீட்டு நாய்க்கும் இடுகுறிப்பெயர் உத்பாலகனும். மைத்துனனாகிய உத்பாலகன் சத்துருவுக்கும் கணவன்வீட்டு நாய்க்கும் இடுகுறிப்பெயர் தாவகனும். உத்பாலகன் சகோதரி பிரதமத்தில் தன் கணவன்வீட்டுக்கு வந்திருக்கும்போது முற்சொல்லப்பட்ட உத்பாலகன் தாவகனென்னுமிரண்டு நாய்

களும் சண்டைசெய்துகொள்ளப் பார்த்த தன் கணவன் அடுத்தவீட்டு நாயை உத்பாலகன் பன்றி கழுதைகள்போற் கெட்டவனெனவும், தன் வீட்டு நாயைத் தாவகன் மிகவும் நல்லவனெனவும் வசனிப்பதை வீட்டினுள்ளிருந்த மனைவி கேட்டு நமதுகணவர் நம்தமையனுகிய உத்பாலகனை நிந்தித்துத் தமையன் சத்துருவாகிய தாவகனைச் சிறப்பிக்கின்றனரெனக் கணவன் அபிப்பிராய மறியாமற் சமான நாமத்தாற் பிராந்தியுற்றுக் கிலேசித்தா ளென்பது மைத்துனன் நாய் திருட்டாந்தமாகிய சியாலசாரமேய நியாயமென அறிக. இதனைச் செவ்வையாகஅறிய விரும்பில் விசாரசாகரமேழாவதுதரங்கத்திற் காண்க.

வினு:—ஈசுவரனைச் சுருதிகள் ஒரோரிடத்தில் மாயாசகிதரெனவும், ஒரோரிடத்தில் மாயாரகிதரெனவுங் கூறியதென்னையெனின். (87)

விடை:—ஈசுவரன் மாயையை ஆசிரபமாகவுடையவரானமையால் மாயாசகிதரெனவும், மாயாசகிதராக இருக்கினும் மாயையின் வசமாகாமல் அநாதிமலமுக்த சருவஞ்ஞராகவே விளங்குகின்றமையின் மாயாரகிதரெனவும் கூறினவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இங்ஙனம்	இந்தப்பிரகாரம்
சத்துவகுணகற்பனை	சத்துவகுண மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவாதிய நாமங்களும் அவர்களின் செயல்களும்
கூறப்பட்டன.	கூறப்பட்டன.

(நூல் அ)

இராசதகுணம் அனேகரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும் சீவகாரண சரீரங்களென்றும் சொல்லப்படுவனவாய் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமுள்ளவைகளாயிருக்கும் இவ்வவித்தைகளிடத்திலும் மலினசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமுளவாம். இப்பிரதிவிம்பசைதன்னியங்கள் கிஞ்சிஞ்ஞரென்றும் சிதாபாசசீவரென்றும் பிராஞ்ஞரென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இராசதகுண ப்பிரகிருதி	இரசோகுணப் பிரகிருதியானது
அனேகரூபமாய்ப்பிரிந்து	அனேக அம்ஸங்களாகப் பிரிவுற்று
அவித்தைகளெனவும்	அஞ்ஞானங்களெனவும்
சீவகாரணசரீரங்களெனவும்	சீவர்கட்கு மூலசரீரங்களெனவும்
சொல்லப்படுவனவாய்	நாமங்கள் கூறப்படுவனவாய்
ஒன்றற்கொன்று	ஓரம்ஸத்துக்கு மற்றோரம்ஸம்
தாரதன்மிய முள்ளவைகளாக	வித்தியாசமுள்ளவைகளாக
இருக்கும்.	இருக்கும்

வினு:—இராஜதகுணத்திற்கு அவித்தையெனப் பெயர் வந்தது எதனுலெனின். (88)

விடை:—யா ந வித்யதெ (எது இல்லாதிருக்கிறதோ) ஸா அவித்யா (அது அவித்தை) யென்னுஞ் சுருதிவாக்கி

யப்படி விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துச் சொரூபமின்றியதாயிருத்தலுமன்றி வித்தையாகிய ஞானத்தை விரோதியாகவுடையதாயும் மலினவுபாதியாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா :—அவித்தை யெத்தனைவிதமெனின் (89)

விடை :—மூலாவித்தை தூலாவித்தையென இரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் சுத்தசேதனத்தை மறைப்பது மூலாவித்தை. விஷய உபகிதசேதனத்தை மறைப்பது தூலாவித்தை. சுத்தசேதனத்தை மறைப்பதாகிய மூலாவித்தை காரணகாரிய பேதத்தால் இரண்டுவகையாம். இவ்விரண்டில் ஆவரண விக்ஷேபசத்திகள்சகிதமா யநாதியாகவேயுள்ளது காரணரூபமாம். ஒன்றினிடத்து மற்றொன்றின் (பிரதீதி) ரூபமாயுள்ளது அதாவது பிராந்திஞானமும் அதன் விஷயமும் காரியரூபமாம். காரியரூபாவித்தையும் அநாத்மபதார்த்தங்களாகிய தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தி, அநித்தியமாகிய ஆகாயாதிகளில் நித்தியபுத்தி, துக்கரூபமாகிய தனாதிகளில் சுகரூபபுத்தி, அசுத்தமாகிய ஸ்திரீ புத்திராதிகளில் முத்தமிடுதலாதிகள் செய்தற்கான சுத்தபுத்தியென நான்கு விதமாயிருக்குமென அறிக.

வினா :—அவித்தைகட்குச் சீவகாரண சரீரங்களெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (90)

விடை :—சீவர்களின் தூலசூக்குமமாகிய இரண்டு சரீரங்களும் அடங்கி விரிதற்கும் சீவர்கள் தோன்றற்கும் கார

ணமா யநாதியாக விருத்தலினென அறிக.

வினா :—அவித்தையை அநாதியென்றது எதனாலெனின். (91)

விடை :—உற்பத்தியின்றியவைகளி லொன்றாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—உற்பத்தியின்றியவைக ளெவையெனின். (92)

விடை :—பிரஹ்மம், ஈசுவரன், சீவன், அவித்தை, அவித்தைக்கும் சைதன்னியத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம், அநாதிவஸ்துக்களின் பேதம் ஆகிய ஆறுமென அறிக.

வினா :—எதனால் இவ்வாறும் அநாதிகளென ஒப்பப்பட்டன வெனின். (93)

விடை :—(க) அவித்தைக்குப் பிரஹ்மம் அதிட்டானமாயிருப்பதால் அவித்தையினின்றும் பிரஹ்மம் உற்பத்தியானதல்ல. ஈசுவராதிகள் பிரஹ்மமன்றிச் சித்திக்காமையால் ஈசுவராதிகளினின்றும் பிரஹ்மம் உற்பத்தியானதல்ல. ஆகலின் பிரஹ்மம் அநாதியாம். (2) பிரஹ்மம் நிருவிகாரமாயிருத்தலால் பிரஹ்மத்தினின்றும் அவித்தையுற்பத்தியானதல்ல. ஈசுவராதிகளின் சித்தி அவித்தியாசித்தியின் ஆதீனமாகவிருத்தலின் ஈசுவராதிகளினின்றும் அவித்தையினுற்பத்தி சம்பவிக்காது. ஆகலின் அவித்தை யநாதியாம். (3-4) சீவே

சுரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலாவது கேவலம் மாயையிலாவது உற்பத்தியாகிறதில்லை. ஈசுரனிடத்திற் சீவனாவது ஜீவனிடத்திலீசுரனாவது உற்பத்தியாகிறதில்லை. அவித்தைக்கும் சேதனத்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் சீவேசுவரபாவங்கள் சித்திக்கின்றன. பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியானமையால் பிரஹ்மத்துக்கும் அவித்தைக்குமுள்ள சம்பந்தமும் அநாதியாம். ஆதலின் இச்சம்பந்தத்தா லுளதாகிய சீவேசுவரர்களும் அநாதியாம். (5) பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியானமையால் அவைகளின் தாதான்மிய சம்பந்தமும் அநாதியாம். ஆதலின் பிரஹ்மம் அவித்தையென்னுமிரண்டினாலும் சம்பந்தத்துக் குற்பத்தியில்லை. ஈசுவராதிகளின் சித்தி சம்பந்தசித்தியின் அதீனமாக இருத்தலின் ஈசுவராதிகளாலும் சம்பந்தத்துக் குற்பத்தியில்லை. ஆதலால் அவித்தியாசேதன சம்பந்தமும் அநாதியாம். இந்த ஐந்தும் தானே தன் தன்னிடத்தி லுற்பத்தியாகியதென ஒப்பில் ஆத்மாசிரயதோஷம் வரும். ஆதலின் தத்தமக்குத் தத்தமிடத்திலும் உற்பத்தியில்லாமையாலும் அநாதியாம். (6) பிரஹ்மமாதிய ஐந்திற்கும் பேதங்களுண்டு. எதனால் பிரஹ்மமாதிய ஐந்திற்கு முற்பத்தியில்லையோ, அதனால் அவைகளின் பேதங்களுக்கு முற்பத்தியில்லை. ஆதலின் ஐந்தின் பேதமும் அநாதியாம். இந்த நியாயத்தால் ஆறு மநாதியென ஒப்பப்பட்டனவென அறிக.

வினா:—அவித்தைகளைச் சரீரங்களென்றது எதனாலெனின் (94)

விடை:—சீரணிப்பனவாதலினென அறிக.

வினா:—அவித்தைகளநாதியானமையால் சீரணிப்பனவல்லவேயெனின் (95)

விடை:—பிராகபாவம் அநாதியாயினும் நாசமுறுவதுபோல அவித்தைகள் அநாதியாயினும் சீரணிப்பனவாகுமென அறிக.

வினா:—அவித்தைகள் எதனால் சீரணிக்கின்றனவெனின் (96)

விடை:—இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பஞ் சீரணிப்பதுபோல ஆத்மஞானத்தால் சீரணிக்கின்றனவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இவ்வவித்தைகளிடத்தினும்	இந்த இராசதகுணமாகிய அவித்தைகளிடத்தினும்
மலினசலப்பிரதிவிம்பம்போலப்பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பங்களுளவாம்.	கலங்கற்சலத்திலுள்ள சூரியப்பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ்மத்தின் பிரதிவிம்பங்களுள்ளன.
இப்பிரதிவிம்பசைதன்னியங்களுக்கு	இந்தப் பிரதிபலனங்களாகிய சேதனங்களுக்கு
கிஞ்சிஞ்ஞரென்றும்	அற்பஅறிவினர்களெனவும்

வினா:—சீவர்களை அற்பஅறிவினர்களென்றது எதனாலெனின் (97)

விடை :—முன்பின் ஒன்றையும் ஆலோசியாமற் றேகாதிகளை யானெனதென்னும் துரபிமானிகளாயும் ஓர் விஷயத்தையறியும்போது மற்ருேர் விஷயத்தையறியும் பேறறிவில்லாதவர்களாயும் அறிந்த விஷயத்தை யடிக்கடி மறப்பவர்களாயும் துக்கசீவனர்களாயு மிருத்தலினென அறிக.

வினு :—இவர்களைத் துக்கசீவனர்களென்றது எதனுலெனின் (98)

விடை —:தேகாபிமானிகளாய் விதிநிடேத கன்மங்களை மேலுமேலும் செய்து அதனுல் அளவின்றிய சனனமரணுதி துக்கங்களை மேலுமேலும் அநுபவித்துக்கொண்டு உயிர்வாழ்பவர்களானமையினென அறிக.

வினு :—இவர்கள் துக்ககாரணமான கன்மங்களை விட்டுவிடாமல் மேலுமேலும் செய்வது எதனுலெனின் (99)

விடை :—அகஞ்சத்தார்த்தமாயுள்ள பிரத்தியகாத்மசொரூபமே தான் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென அறியாமல் தேகமேதான், பிரபஞ்சம் சத்தியமெனவும் அசுத்தபோகங்களைச் சுத்தபோகங்களெனவும் அறிந்துள்ள மயக்கத்தாலென அறிக.

வினு :-அகம்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவினிடத்து நான் துக்கியெனத் துக்காநுபவங் காணப்படுகின்றமையால் ஆத்மாவுந் துக்கசீவியாகுமேயெனின் (100)

விடை :—ஆத்மாவினிடத்துத் துக்கம் அத்தியாசத்தாற் ருேற்றுகின்ற ஆகந்துகமேயன்றிச் சுபாவீகமல்லாமையால் துக்கசீவியாகாதென அறிக.

வினு :—ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமன்றென்பது எதனுலெனின். (101)

விடை :—வேப்பிலைக்குச் சுபாவீகமாயுள்ள கசப்பை நிவிருத்திக்க ஒருவரு முயலாததுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமாயின் அதனை நிவிர்த்தித்தற்கு ஒருவரு முயலாதிருக்கவேண்டுமே. அங்ஙனமின்றிச் சகலரும் துக்கநிவிருத்திநிமித்தமே முயலுகின்றமையினுனும், இஃதன்றி நெகிழ்ச்சிக்கு நாசம்வரும்போது நெகிழ்ச்சியைச் சுபாவீகமாகவுடைய சலத்துக்கும் நாசம்வருவதுபோலத் துக்கத்துக்கு நாசம் வரும்போது துக்கத்தைச் சுபாவீகமாகவுடைய ஆத்மாவுக்கும் நாசம் வரல்வேண்டும். அங்ஙனம் வருமாயின் ஆத்மா நித்தியம் நிருவிகாரமென்னுஞ் சுருதியாதிகள் அப்பிரமாணமாம். இஃதுமன்றித் துக்கநிவிருத்தியானவர்கள் ஒருவரேனுமிருக்கலாகாது. அங்ஙனமின்றித் துக்கம் நிவிருத்தியாகிச் சுகாகாரமாய்ச்சுகராதிய அனேக சீவன்முத்தர்களிருக்கின்றமையினுனுமென அறிக.

வினு :—அக்கினிக்கு உஷ்ணஞ் சுபாவீகமாயினும் மணிமந்திரங்களால் உஷ்ணநிவிருத்தியும் சைத்தியாபிவிருத்தியும்

சலத்துக்குச் சைத்தியஞ் சுபாவிகமாயினும் அக்கினி சம்பந்தத்தால் சைத்தியநிவிருத்தியும் உஷ்ணாபிவிருத்தியும் வருவதுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவிகமாயினும் உத்கிருஷ்ட கருமோபாசனாதிகளால் துக்கநிவிருத்தியும் சுகாபிவிருத்தியும் வரலாம். இங்ஙனம் வராநின்ற துக்கநிவிருத்தி சுகாபிவிருத்தி ஆகந்துகமும் துக்கம் சுபாவிகமுமாகும். ஆதலால் ஆத்மா முக்தசீவனாகுமெனின். (102)

விடை :- அற்றேல் அக்கினிக்கு உஷ்ணம் மணிமந்திரங்களாலும், சலத்துக்குச் சைத்தியம் அக்கினிசம்பந்தத்தாலும் தற்காலம் அடங்கியிருக்கினும் காலாந்தரத்திலெங்ஙனம் அபிவிருத்தியாகிறதோ, அங்ஙனம் ஆத்மாவுக்கு உத்கிருஷ்ட கருமோபாசனாதிகளாற் றுக்கம் அடங்கியிருக்கினும் காலாந்தரத்தில் அபிவிருத்தியாக வேண்டுமேயன்றி அத்தியந்தநிவிருத்தியாகப்படாது. அங்ஙனமின்றி அத்தியந்தநிவிருத்தியாகி நித்தியானந்தமயமாக வுள்ள சுகராதிய அனந்தசீவன்முத்தர்களிருக்கின்றமையினானும், ஆத்மா ஆனந்தமயரென அனந்த சுருதிகள் கூறுகின்றமையினானும், சுழுத்தி சமாதிகளில் ஆத்மா ஆனந்தமயமாகவே யிருப்பது அனுபவமானமையினானும், சாக்கிர சொப்பனங்களில் காணப்படும் துக்கானுபவங்கள் செம்பரத்தம்புட்பசம்பந்தத்தால் படிகத்திற் செந்நிறங்காணப்படுவதுபோல ஆத்மாவினிடத்திற் கரணசம்பந்தத்தால் அத்தியாசமாகக் காணப்படுகிறதேயன்றி வாஸ்த

வத்திலில்லாமையினானும் ஆத்மாவைச் சுகசீவனரென்னாமல் துக்கசீவனரென்பது பிராந்தியேயென அறிக,

(பதம்.)	(பொருள்.)
சிதாபாச சீவரென்றும்	சித்தின்போலிகளாகிய சீவர்களெனவும்

வினா :—சீவர்கட்குச் சொரூபம் யாதெனின். (103)

விடை :—ஆசிரயமாகிய அவித்தை அதிலுள்ள சிற்பிரதிவிம்பம் இவற்றிற் கதிட்டானமாகிய கூடத்தர் இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ளதென அறிக.

வினா :—சீவர்களின் தருமங்களெவையெனின். (104)

விடை :—அற்பசத்தித்துவம், அற்பஞ்ஞத்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நானாத்துவம், பரதந்திரத்துவம், சாமர்த்தியமின்மை, அபரோக்ஷத்துவம், அவித்தியாவுபாதியுடைமை, ஆகிய எட்டுமென அறிக.

வினா :—சீவர்கட்குத் தேசங்களெவையெனின். (105)

விடை :—இருதயம், கண்டம், நேத்திரமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா :—சீவர்களுக்குக் காலங்களெவையெனின். (106)

விடை :—சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தியாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினு:—சீவர்களுக்குக் காரியங்களெவையெனின். (107)

விடை:—சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள போகமாகிய சம்சாரங்களும், அகந்தை அபிமானம் ஆசை கோபமாதிகளுமென அறிக.

வினு:—சீவர்களுக்குப் போக சாமக்கிரிகளெவையெனின். (108)

விடை:—தூலஞ் சூக்ஷ்மம் காரணமாகிய மூன்று சரீரங்களுமென அறிக.

வினு:—சீவர்களைச் சிதாபாசர்களென்றது எதனுலெனின். (109)

விடை:—சலப்பிரதிவிம்ப சூரியனையாராயுமிடத்து அது விம்பசூரியனையும் சலத்தையும் விடிற் சொரூபமில்லாமையாற் றோற்றமாத்திரமாகத் தோற்றுவதாயும் அங்ஙனந் தோற்றினும் சூரியனுக்குரிய உஷ்ணத்துவாதி யிலக்கணங்களில்லாத போலியுருவமாயு மிருப்பதுபோலச் சீவர்களை ஆராயுமிடத்து அதிட்டானசித்தாகிய கூடத்தரையும் ஆசிரயங்களாகிய அவித்தை யந்தக்கரணங்களையும் விடில் வேறு சொரூபமில்லாமற் றோற்றுமாத்திரமாகத் தோற்றுபவர்களாயும் அங்ஙனஞ் சித்தைப்போற் றோற்றினும் சித்துக்குரியநித்தியத்துவ நிருவிகாரத்துவாதி யிலக்கணங்களில்லாத போலிவடிவினர்களாகவு மிருத்தலினென அறிக.

வினு:-இவர்களைச் சீவர்களென்றது எதனுலெனின் 110

விடை:-அதிட்டான ஆசிரயங்களின் பலத்தால் மோக்ஷபரியந்தம் கர்த்திருத்துவாதி யாகாரமாகச் சீவிப்பவர்களானமையினென அறிக.

வினு:—அதிட்டான ஆசிரயங்களின் பலத்தால் சீவர்களெங்ஙனஞ் சீவிக்கின்றனரெனின். (111)

விடை:—தருப்பணப் பிரதிவிம்ப சூரியன் ஒரு சுவரை விளக்கிவைத்துக்கொண்டு அதிட்டானமாகிய விம்பசூரியன் ஆசிரயமாகிய தருப்பணமென்னு மிரண்டின் பலத்தாற் சீவிப்பதுபோல அவித்தையாப் பிரதிவிம்பர்களாகிய சீவர்கள் விஷயங்களைச் சுட்டியறிந்துகொண்டு அதிட்டானமாகிய கூடத்தர் ஆசிரயமாகிய அவித்தையென்னுமிரண்டின் பலத்தாற் சீவிக்கின்றனரென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
* பிராஞ்ஞரென்றும் சொல்லப்படும்	பிரஞ்ஞாரூபர்களெனவும் நாமங்கள் கூறப்படும்

399

(இதற்குப்பிரமாணம்) கைவல்லியநவநீதம்.

தேசறு மவித்தை தோறும் சிற்சாயை சீவகோடி; நாசமாமுயிர்க்கப் போத நாமமும் பிராஞ்ஞனுமே.

* பிராஞ்ஞன்—அறிவுள்ளவன்.

(நூல் கூ.)

இவ்வவித்தைகளும் இராசதத்திற் சாத்துவீகம் இராசதத்திலிராசதம் இராசதத்திற்றாமதம் என்னு முக்குண சொரூபங்களாகவுள்ளன. இவற்றுள் இராசதத்திற் சாத்துவீகம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன் தத்துவஞானநிஷ்டனுவன். இராசதத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிப்பமாயுள்ள சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனுய்க் கன்மநிஷ்டனுவன் இராசதத்திற்றாமதம் பிரதானமாகுப்போது அதிற் பிரதிவிப்பமாயுள்ள சிதாபாசன் சோப்பல் நித்திரைமயக்கங்களுடையவனுவன். இங்ஙனம் இராசதகுணபற்பனே சொல்லப்பட்டது,

(பதம.)	(பொருள்)
இவ்வவித்தைகளும் இராசதத்திற்சாத்துவீகம் இராசதத்திலி இராசதம் இராசதத்திற்றாமதமென்னு முக்குணரூபங்களாகவும் உள்ளன.	வெளி

(பதம.)	(பொருள்.)
இவற்றுள்,	இம்முக்குணங்களுள்,
இராசதத்திற் சாத்வீகம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற்சலத்தில் தெளிந்த சலம் மேலிடுவதுபோல இராசகுணத்தில் இராசத குணமும் தாமதகுணமுமடங்கிச் சாத்விகுணமதிகரிக்குங்காலத்தில்

அதிற் பிரதிவிம்பமாக	அச்சாத்துவீககுணத்திற் போலியுருவமாக
உள்ள சிதாபாசன்	இராநின்ற சீவனானவன்
தத்துவஞான நிஷ்டனுவன்	எதார்த்தசொரூபத்தையறியும்ஞானசாதகனுவன்

வினு :-தத்துவஞான நிட்டையாவது யாதெனின். (112)

விடை :—எதார்த்தஞானத்தை யடைதற்குரிய சாதகமென அறிக.

வினு :—தத்துவஞான நிட்டையென்பதற்குப் பொருள் தத்துவஞான சமாதியனுபவமெனக் கூருமல் தத்துவஞான சாதகமெனக் கூறியதென்னையெனின். (113)

விடை:—இந்நூல் அவித்தையினிராசதகுணத்திற் சாத்துவீகம் பிரதானமாகும்போது சிதாபாசன் தத்துவஞான நிஷ்டனுவனெனக் கூறியிருத்தலினென அறிக.

வினு:-இந்நூலிங்ஙனங் கூறியிருத்தலால் நிட்டை யென்பதற்குச்சமாதியெனப் பொருள்கொள்ளில் விரோதமென்னையெனின் (114)

விடை :—முக்குணங்களில் இரண்டு குணங்கள் சங்கோசமாய், ஓர்குணம் புருடமுயற்சியின்றி வாசனுவசத்தாய்த் தானே விகாசப்படுவதியல்பேயாகும், ஆதலின் இயல்பா

கவே விகாசப்படாநின்ற சத்துவகுணப் பிரதிவிம்பனாகிய சீவனுக்கு ஞானசமாதி யியல்பாகவே சித்திக்கவேண்டும். அற்றேல் நிஷ்காம கன்மம் விவேகாதிசதுட்டயம் சிரவணாதிகள் மகாவாக்கியவிசாரம் என்னும் சாதனங்களும், சாதன போதகமாகிய சுருதிவாக்கியங்களும், ஈசுவரசொரூபமாகிய சற்குருவும் வியர்த்தமாவதோடு சற்குருகடாக்ஷத்தால் ஆவரணநீங்குமென்ற இந்நூலும் வியர்த்தமாம். ஆதலின் நிட்டையென்பதற்குச் சாதகமெனப் பொருள்கோடலே யமைவுடைத்தென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இராசதத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற்சலத்திற் கலங்கற்சலமேலிடுவதுபோல இராசதகுணத்திற் சத்துவகுணமும் தாமதகுணமுமடங்கி இராசதகுணமதிகரிக்குங் காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாக வுள்ள சிதாபாசன்	அவ்விராசதகுணத்திற் போலியுருவமாக இராநின்ற சீவனானவன்
காமக்குரோதபரனாகிய கன்மநிஷ்டனானவன்	காமக்குரோதாதிகுண சிரேஷ்டனாகிய கருமசாதகனானவன்

வினா :—கன்மசாதகனென்பவன் யாவனெனின்.(115)

விடை :—விதிபூர்வகமாகக் கன்மங்களை யனுட்டிப்பவனென அறிக.

வினா :—கன்மசாதகத்தின் பலம் யாதெனின். (116)

விடை :—துக்ககாரணமான சனனாதிகளென அறிக.

வினா :—சனனமாதிகளை நிவர்த்தித்தற்குங் கன்மம் ஏதுவாகுமேயெனின். (117)

விடை :—குணங்கள் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென மூவகைப்படும்.

இவைகளில் சன்மநிவிருத்திக்கு உத்தமகுணசகிதமாகச் செய்யுங்கன்மங்கள் ஏதுவாகும், மத்திம அதமகுணசகிதமாகச்செய்யுங் கன்மங்களேதுவாகாவென அறிக.

வினா :—உத்தமகுணங்களெவை, மத்திமகுணங்களெவையெனின். (118)

விடை :—பத்திசிரத்தை யென்னுமிரண்டும் உத்தமகுணங்களாம். இச்சை மத்திமகுணமாமென அறிக.

வினா :—பத்தியென்பது யாது? சிரத்தையென்பது யாது? இவ்விரண்டினாலுண்டாகும் பலம் யாதெனின். (119)

விடை :—ஈசுவரனாதிய தேவர்கள் சற்குரு என்னும் பெரியோர்களிடத்தி லதிகப் பிரியரூபமாக எழாநின்ற சித்த

விருத்தி பக்தியாம். வேதவாக்கியம் குருவாக்கியங்களில் விசுவாசரூபமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி சிரத்தையாம். இவ்விரண்டில்பத்திக்குச் சற்கருமப்பிரவிருத்தி வழித்தாய்ச் சித்தசுத்தியும் சிரத்தைக்குச் சிரவணாதிகளின் வழித்தாய் ஞானமும் பலமாமென அறிக,

வினா:—இச்சையென்பது யாது? இதனாலுண்டாகும் பலம் யாதெனின். (120)

விடை:—மலசல விசர்ச்சனங்களும் சௌச ஸ்நானங்களும் அன்னபானாதிக்கிராகியங்களுஞ் செய்யவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இச்சையாம். இவ்விச்சையை நிவிர்த்திப்பது சாத்தியமல்ல. இதற்குப்பந்தம் மோக்ஷம் நரகம் சுவர்க்கங்கள் பலமாகச்சித்தியாவாம். இவைகள் சித்தியாவிடினும் தேகமலினங்களினாலும், மலசலப் பிரவிருத்தியை அடக்கலினாலும் பசிதாகங்களினாலும் உண்டாகின்ற துக்கங்களினிவிருத்திமாத்திரம் தற்காலபலமாகச் சித்திக்குமென அறிக.

வினா:—இவ்விச்சையை நிவிருத்திப்பது சாத்தியமல்லவென்றது எதனாலெனின், (121)

விடை:—சௌசஸ்நானங்கள் செய்யாவிடின் தேகத்திலுள்ள வேர்வை யழுக்கு மலமாதியமலினங்களின் துர்க்கந்

தங்களாலுண்டாகும் துக்கங்களும் மலசலப் பிரவிருத்தியையடக்கில் அபானவாயுவின் பலத்தால் தடைமீறி மலசலங்கள் வெளிப்பட்டுவிடும். இஃதன்றி உஷ்ணாதியயாதானுமோர் காரணத்தால் மலசலப்பிரவிருத்தி தடைப்படில் வயிறுப்பிசம், ஊர்த்துவ சுவாசம், திகாடிகளேற்படுகின்றமையினாலுண்டாகின்ற துக்கங்களும், அன்னபானாதிக்கிராகியஞ் செய்யாவிடின் சரீரஞ்செயலற்று மரணாவத்தையை யடைதலினாலுண்டாகின்ற துக்கங்களுஞ் சகிக்கமுடியாதவைகளானமையினென அறிக.

வினா:—அதமகுணங்களெவை யவைகட்குப் பலன்களெவையெனின். (122)

விடை.-இராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈரிஷை, அசூயை, இடம்பம், தருப்பம், அகங்காரமென்னும் (௰௩) மாம். இவைகளுக்குத் துக்கமேபலமாமென அறிக.

வினா:—இராகாதிய ௰௩ மெவை? இவைகளுக்குத் துக்கமே பலமென்பதற்குப் பிரமாணங்களெவையெனின். (123)

விடை:—பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இராகமாம். இதனால் பூர்வம் இராவணன் சுந்தோப சுந்தர்களாகிய பலிஷ்டர்களுந் துக்கமனுபவித்

தனர். தனக்கு அபகாரம்பண்ணினவனுக்குப் பதிலபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி துவேஷமாம். இதனால் பூர்வம் இரணியகசிபனுந் துக்கமனுபவித்தான். புத்திர மித்திர களத்திர கிரகக் கிராம க்ஷேத்திர தன தானியாதிகள்மேலுமேலுஞ்சம்பாதிக்கவேண்டுமென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி காமமாம். இதனால் பூர்வம் நரகாசூரனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குவேண்டிய காரியங்களில் விரோதஞ்செய்பவனிடத்தி லாக்கிரகமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி குரோதமாம். இதனால் பூர்வம் பகாசூரனுந் துக்கமனுபவித்தான். தான் சம்பாதித்த பொருளில் ஒருவர்க்கேனும் ஒன்றேனுங் கொடுக்கக்கூடாதென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி உலோபமாம். இதனால் பூர்வம் துரியோதனனும் துக்கமனுபவித்தான். தான் சம்பாதித்த பொருளில் பிரியமோதப்பிரமோதமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி மோகமாம். இதனால் பூர்வம் தசரதனும் துக்கமனுபவித்தான். ஐசுவரிய கோலாகலத்தினால் செருவித்து கிருத்தியாகிருத்தியங்கள் தெரியாமல் எழாநின்ற சித்தவிருத்தி மதமாம். இதனால் பூர்வம் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுந் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குச் சமம் அல்லது அதிகமான சம்பத்துள்ளாரைக் கண்டு சகிக்காம லெழாநின்ற சித்தவிருத்தி மற்சரமாம். இதனால் பூர்வம் சிசுபாலனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்கு வந்த துக்கம் பிறர்க்கும் வரலாகாதாவென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி ஈரிஷையாம். இதனால் பூர்வம் அருணாட்சதனும் துக்கமனுப

வித்தான். தனக்குவந்த சுகம் பிறர்க்கும் வரலாமாவென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி அசூயையாம். இதனால் பூர்வம் பௌண்டரீக வாசுதேவனும் துக்கமனுபவித்தான். தான் செய்ததருமத்தைச் சகலரும் பார்த்து மிகவும்நன்றாயிருக்கிறதெனத் தன்னைப் புகழவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இடம்பமாம். இதனால் பூர்வம் நபூருவமகாராசனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குச் சமமாக ஒருவருமில்லை யென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி தர்ப்பமாம். இதனால் பூர்வம் சதகந்தரனுந் துக்கமனுபவித்தான். அடா! என்னை யறியாயா! நான்பிடித்தகாரியத்தை விடுவேனா! நீயா! எனக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவனென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி அகங்காரமாம். இதனால் பூர்வம் மதுகைடவருந் துக்கமனுபவித்தனர் எனக்கூறாநின்ற பாகவதமாதிய புராணங்களும் பாரதம் இராமாயண முதலியஇதிகாசங்களும் பிரமாணங்களென அறிக.

வினா:—இவ்வதம குணங்கள் தோன்றற்குக் காரணம் யாதெனின். (125)

விடை:—பூர்வஞ்செய்துள்ள நிடேத கன்ம பலமாகச் சித்தத்திற் பொருந்தியுள்ள மலினவாசனைகளென அறிக.

வினா:—மலினவாசனைகளெத்தனைவகைப்படுமெனின். ()

விடை :—தேகவாசனை லோகவாசனை சாஸ்திரவாசனைகளென மூவகைப்படுமென அறிக,

வினா :—தேகவாசனையாவது யாதெனின். (127)

விடை :—அமங்கல அனாத்மாவாகிய தேகத்தைத் திவ்வியமங்கல சொரூபமாகிய ஆத்மாவாக எண்ணி அது நாசமின்றி யழகிளமைஅரோகதிடகாத்திரமாக இருத்தற்குப் பூபதியாதி ஒளடதங்கள் புசிக்கவேண்டுமெனவும், தைலஸ்நானம்க்ஷீரபானம் கிருதகுளவிசேஷபோசனங்கள் குறைவின்றியும் காலநியமந் தவறுமலுஞ் செய்துவரவேண்டுமெனவும் சித்தத்திற்றிடமாகப் பொருந்தியுள்ள சம்ஸ்காரமென அறிக.

வினா:—லோகவாசனையாவது யாதெனின். (128)

விடை :—நாமெவ்வாறிருக்கில் உலகத்திலுள்ள யாவரும் நம்மைப் பெரியவனெனமதித்துப் பூசனையாதிகள் செய்வர்களோ அவ்வாறிருக்க வேண்டுமெனச் சித்தத்திற்றிடமாகப் பொருந்தியுள்ள சம்ஸ்காரமென அறிக.

வினா:—சாஸ்திரவாசனையாவது யாதெனின். (129)

விடை:—சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளனைத்தையும் பாடஞ்செய்யவேண்டுமெனவும் திரவிய தேசகால மந்திரசுத்தி பூர்வகமாய் வருணாச்சிரமங்கட்குத் தக்கதாகச் சுருதிகளிற்

கூறிய யாகாதி கருமங்களைத் திரவிய மந்திர கிரியாலோபங்களின்றிச் செய்து வரவேண்டுமெனவும் தரும, நியாய, சாங்கிய, பாதஞ்சல, மீமாம்ஸ, தருக்க, வியாகரண, காவிய, புராணாதி சாஸ்திரார்த்தங்கள் முழுவதனையும் சித்தத்தில் தரிக்கச் செய்யவேண்டுமெனவும் திடமாகச் சித்தத்திற் பொருந்திய சமஸ்காரமென அறிக.

வினா:—தேகவா[illegible]சனைகளைப்போல சாஸ்திரவாசனைகளையும் [illegible] மலினவாசனை[illegible] எதனாலெனின். (130)

விடை:—சாஸ்திரவாசனைகளும் ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்தமாக இருத்தலினென அறிக.

630 307

(பதம்.)	(பொருள்.)
இராசத்திற்றுமதம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற் சலத்தில் வண்டற்சலமேலிடுவது போலத் [illegible]த்திற்சத்துவகுணமும் ராசதகுணமு மடங்கித் தாமதகுணமதிகரிக்குங்காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன்	அதிகரித்த தாமத குணத்திற் பிரதிபலினமாக விளங்காகின்ற சீவனானவன்
சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையுடையவன்	ஆலசியவுறக்கப் பிரமோகங்களைப் பொருந்துவன்

வினு:—சோம்பலாவது யாதெனின். (131)

விடை:—சிரவணுதிகள் செய்யும்போது சற்றுப்போது சென்று செய்வோமென அவைகளைக் கைவிடுதலும் நன்னெறிக்கண் முயலும் வலியின்மையுமாகிய சோர்வென அறிக.

வினு:—நித்திரையாவது யாதெனின். (132)

விடை:—நியமகாலமின்றிச்சிரவணுதிகள் செய்யுங்காலங்களினும் அந்தக்கரணவிருத்தி அவித்தையில் இலயமாவதென அறிக.

வினு:—மயக்கமாவது யாதெனின் (133)

விடை:—குருமுகமாகவேனும் தானுகவேனுஞ் சிரவணஞ்செய்யுங் காலத்துண்டாகியபொருணிலை தோன்றுத தெளிவின்மை யென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இங்ஙன மிராசதகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது	இந்தப் பிரகார மிராசதகுணமாகிய அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்ட பொய்மைகள் கூறப்பட்டன.

வினு:—சத்துவ இராசதகுணங்களாகிய மாயை அவித்தைகளின் விசாரத்தால் வரும் பலம் யாதெனின் (134)

விடை:—மாயையும் அவித்தையும் மித்தை யெனவும், இவைகள் மித்தையானமையால் இவைகளை ஆசிரயித்திருக்கும் ஈசுவரனும் சீவனும் மித்தையெனவும், இவைகட் கதிட்டானமான பிரஹ்மம் ஒன்றே சத்திய மெனவும் அறிவதாகிய ஞானமென அறிக.

வினு:—கயிற்றரவுமித்தையானமையால் அதன் பாற்றோன்றிய நடன சலனுதிக்கிரியைகளு மித்தையாவது போல ஈசுவரனும் சீவனும் மித்தையானுல் ஈசுவரானுக்கிரகமும் சீவன்பாற்றோன்றிய விசாரஞானமும் மித்தையேயாம். ஆதலால் அவைகள் சம்சாரதுக்கத்தை நிவிருத்தித்தற்கு ஏதுவாகாவெனின். (135)

விடை:—சமசத்தை யுடையவைகளே ஒன்றற்கொன்று சாதக பாதகங்களுக் கேதுவாகின்றமையால் மித்தையாகிய சம்சாரதுக்கத்தை நிவர்த்தித்தற்கு ஏதுவாகுமென அறிக.

வினு:—சமசத்தையுடைய வஸ்துக்களொன்றற்கொன்று சாதக பாதகங்களுக் கேதுவாகுமென்றது யாங்ஙன மெனின். (136)

விடை:—வியாவகாரிக பசிதாகாதிகள்வியாவகாரிக அன்னசலாதிகளாலும், சொப்பனத்திலுள்ள பிராதிபாஸிக உரோகபசியாதிகள் சொப்பனத்திலுள்ள பிராதிபாஸிக ஔடத அன்னசலாதிகளாலும், சொப்பனம் சொப்பன சிங்கதரிசன

த்தினும், நிவர்த்தியாவதுபோலச், சிருஷ்டிதிருஷ்டிவாதக்கிரமத்தால் வியாவகாரிகரூபமாகவும், திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதக்கிரமத்தால் பிராதிபாஸிக ரூபகமாகவுமுள்ள மித்தையாகிய சம்சாரம் மித்தையாகிய ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகுமென அறிக.

வினா:—மாயையும் அவித்தையும் சடவஸ்துக்களானமையால் அவைகளை மித்தையெனல் பொருந்தும். பிரஹ்மத்தைப்போற் சித்தாகவுள்ள ஈசுவரனையும் சீவனையும் மித்தையெனல் பொருந்ாதெனின். (137)

விடை:—சலத்திற்றோன்றும் பிரதிவிம்பசூரியன் விம்பசூரியன்போற் றோன்றினும் கற்பிதமேயாவதுபோல மாயை அவித்தையிற் றோன்றிய ஈசுவரனும் சீவனும் சித்தைப் போற்றோன்றினும் கற்பிதர்களே யாவர்களென அறிக.

சீவேசுவரர்கள் கற்பிதர்களென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(உருத்திர இருதயோப நிஷத்து)

ஆகாயத்திலே கடாகாய மடாகாயமென எப்படிக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே பரப்பிரஹ்மத்தினிடமாகச் சீவேசுவரர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(ரிபுகீதை)

சீவபரசகத்தெனவே காண்பவெல்லாம் சின்மயமாம் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதர்தான்.

நூல் கo.

தாமதகுணமானது ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டு சத்திகளாகத் தோன்றும். இவ்விரண்டில் ஆவரணசத்தியானது தத்துவஞானியும் ஈசுவரனுந்தவிர மற்றைச்சீவர்கட்கெல்லாம் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாக்ஷிசைதன்னியங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரியவொட்டாமல்மறைக்கும். இதனால் மறைப்பையுடைய சீவர்கள் (29) தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பர். இந்த அபிமானமே அகங்காரக்கிரந்தி யென்றும் சம்சாரபந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். சற்குரு கடாக்ஷத்தாலிவ்வாவரணம் நீங்கி (29) தத்துவங்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தி. இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ்சொல்லப்பட்டது.

(பதம்.)	(பொருள்.)
தாமதகுணமானது	தமோகுணப் பிரகிருதியானது
ஆவரணவிக்ஷேபமென்னும்	மறைப்பு ரூபசத்தி தோற்றரூப சத்தியென்னும்
இரண்டுசத்திகளாகத் தோன்றும்	உபயசத்திகளாகத் தோன்றுகிற்கும்

பிரமாணம். (கைவல்ய நவநீதம்)

தாமதகுண மிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவ்விரண்டில்	இவ்வுபயசத்திகளில்
ஆவரணசத்தியானது	அசத்தாவரணம் அபானாவரணமென்னும் மறைப்புச்சத்தியானது

வினா:—அசத்தாவரணமாவது யாது அபானாவரணமாவது யாதெனின். (138)

விடை:—ஆத்மா இல்லையெனும்படி ஆத்மாவின் சத்பாவத்தை மறைத்து அதற்கு அசத்பாவத்தைச்சம்பாதிப்பது அசத்தாவரணம், ஆத்மா விளங்கவில்லை யெனும்படி ஆத்மாவின் பானபாவத்தை மறைத்து அதற்கு அபானபாவத்தைச் சம்பாதிப்பது அபானாவரணமென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
தத்துவஞானியும்	உண்மைஞானமுடையார்களும்

வினா:—தத்துவ ஞானமென்பது யாது அஃதெத்தனை விதமாமெனின். (139)

விடை:—சத்தியமான பிரஹ்மத்தையறிவது தத்துவ ஞானமாகும். அது பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானமென இரண்டு விதமாமென அறிக.

வினா:—பரோக்ஷஞான மென்பது யாதெனின். (140)

விடை:—புராணசிரவணத்தால் சுவர்க்காதிகளுண்டென்றறிதல் போல, வேதாந்தசாஸ்திரசிரவணத்தால் சச்சிதானந்த பூரணப்பிரஹ்ம மிருக்கிறதென் றறிதலென அறிக.

வினா:—பரோக்ஷஞானத்துக்கு முக்கியசாதனம் யாதெனின். (141)

விடை :—சுரோத்திரசம்பந்தியான அவாந்தரவாக்கியமென அறிக.

வினா:—அவாந்தரவாக்கியம் யாதெனின். (142)

விடை:—பரமாத்மாவின் சொரூபம் சீவனது சொரூபங்களைப் போதிக்கும் வாக்கிய மென அறிக.

வினா:—அவாந்தரவாக்கியம் சுவர்க்கம் அல்லது இந்திராதிப தேவர்கள் போலக் காலதேசங்களால் மறைபட்டு அன்னியமாயுள்ள †வியவகித வஸ்துக்களைப் போதிக்கும் போது பரோக்ஷஞானத்துக்குச் சாதனமாகும். அங்ஙனமின்றிப்பரமாத்மாவைப் போதிக்கும்போது பரமாத்மா காலதேசங்களால் மறைபடாத அவ்வியவகிதமாகவும் தானாகவுமுள்ள பொருளானமையால் அபரோக்ஷ ஞானத்துக்கும் சாதனமாகுமே யெனின். (143)

†வியவகிதம்-மறைவுபட்டது.

விடை :—தசமனிருக்கிறானென்ற ஆப்தன் வாக்கியத்தால் தசமன் காலதேசங்களால் மறைபடாத அவ்வியவகிதனாகவும் தானாகவு மிருக்கினும் தசமனிருக்கிறானென்னும் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதேயன்றி நான் தசமனென்னும் அபரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை. அதுபோல் பரமாத்மா காலதேசங்களால் மறைப்படாத அவ்வியவகிதமாகவும் தானாகவும் இருக்கினும் பரமாத்மா இருக்கிறதென்னும் அவாந்தரவாக்கியத்தால் பரமாத்மா இருக்கிறதெனப் பரோக்ஷஞான முண்டாகுமேயன்றி அபரோக்ஷஞான முண்டாகாது. ஆதலின் அவாந்தரவாக்கியம் அபரோக்ஷஞானத்துக்குச் சாதனமாகாதென அறிக.

வினா :—பரோக்ஷஞானம் எப்போது பூர்த்தியாகுமெனின். (144)

விடை :—சற்குரு சற்சாஸ்திரானுசாரமாகப் பிரஹ்ம முண்டென்னும் நிச்சயம் நழுவுதலின்றித் திடப்பட்டபோதென அறிக. (அவதி)

வினா :—பரோக்ஷஞானபலம் யாதெனின். (145)

விடை :—அசத்வாபாதக ஆவரணநிவிருத்தி யென அறிக. (பலம்)

வினா :—அபரோக்ஷஞானமென்பது யாதெனின். (146)

விடை :—சச்சிதானந்தமாகிய பிரஹ்மம் நானென்றறிதலென அறிக.

வினா :—அபரோக்ஷப் பிரஹ்மஞானம் எத்தனைவகையெனின். (147)

விடை :—அதிடம் திடமென்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையென அறிக.

வினா :—அதிட அபரோக்ஷஞானமென்பது யாது அதனாலுண்டாகும் பலம் யாதெனின். (148)

விடை :—அசம்பாவனை விபரீதபாவனைகளோடுதயமாகின்ற ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியநிச்சயம் அதிட அபரோக்ஷஞானமாகும். உத்தமலோகப் பிராப்தியும் ஞானிகட்கேனும் அல்லது அரசர்கட்கேனும் செல்வர்கட்கேனும் பிள்ளையாகச் சனிக்குதல் அதன் பலமாகுமென அறிக.

வினா :-திடாபரோக்ஷ ஞானமென்பது யாதெனின் 149

விடை :—அசம்பாவனை விபரீதபாவனைகளின்றி யுதயமாகின்ற பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியநிச்சயமென அறிக.

வினா :—திடாபரோக்ஷஞானத்துக்கு முக்கியசாதனம் யாதெனின். (150)

விடை :—சுரோத்திரசம்பந்தியான மகாவாக்கியமென அறிக.

வினா :—மகாவாக்கியமென்பது யாதெனின். (151)

விடை :—சாமவேதத்தின் முடிவாயுள்ள அதுவே நீ நீயே அது வென்னும் உபதேசவாக்கியமென அறிக.

வினா :—திடாபரோக்ஷ ஞானத்துக்கு மகாவாக்கியமே முக்கியசாதனமானால் சிரவணாதிகள் முக்கியசாதனங்களல்லவோவெனின். (152)

விடை :—அஞ்சனாதிகள் நேத்திரரோகங்களை நிவர்த்திக்கிற வழியாகச் சூரியதரிசனத்துக்குச் சாதனங்களாகுமேயன்றி நேத்திரம்போல முக்கிய சாதனங்களாகா. அதுபோல சிரவணாதிகளும் ஞானமடைதற்கு விக்கினமாயுள்ள சம்சயாதிகளை நிவர்த்திக்கிறவழியாக ஞானத்துக்குச் சாதனங்களாகுமேயன்றி மகாவாக்கியம்போல முக்கிய சாதனங்களாகாவென அறிக.

வினா :—திடாபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூர்த்தியாகுமெனின் (153)

விடை :— தேகம் நானென்னும் புத்தி பாதிக்கப்பட்டு ஸ்திரீக்கு ஸ்திரீ என்னும் புத்தியும் புருடனுக்குப் புருட

னென்னும் புத்தியும் மாறாதிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமே நானென்னும் நிச்சயம்மாறாமல் நிலைபெற்றபோதெனஅறிக.

வினா :—திடாபரோக்ஷஞானபலம் யாதெனின் (154)

விடை :—அபானாபாதக ஆவரணமும் † விக்ஷேபமுமாகிய காரியசகித அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் பிரஹ்மப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷமென அறிக.

வினா :—இத்திடாபரோக்ஷஞானமாகிய தத்துவஞானமுள்ளார் யாவரெனின் (155)

விடை :—பொன்னிற் பூடணம்போற் றன்னிற்றோற்றுகின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் மித்தையெனவும் சத்தியமாகிய பிரஹ்மமே தானெனவும் யாதொரு பிரதிபந்தங்களுமின்றித் திடமாக அறிந்து சாந்தமுற்றிருப்பவரென அறிக.

வினா :—பிரதிபந்தங்களெவை அவைகளெத்தனை விதமாமெனின் (156)

விடை :—ஞானமடைதற்கு விக்கினமாக இருப்பவைகள் பிரதிபந்தங்களாம். அவைகள் பூதம் வர்த்தமானம் பௌஷியமென மூவிதமாக இருக்குமென அறிக.

---

† தூலசூட்சும சரீரங்களோடு சேர்ந்துள்ள சிதாபாசனும் அவன்தருமமாகிய கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ ஜனனமரணாதிகளும் விக்ஷேபமாம்.

வினா :—பூதப்பிரதிபந்தமாவது யாதெனின் (157)

விடை :—கைவிட்டிறந்த எருமையைப் பற்றுஞ் சந்நியாசியாரிடத்திற் கண்டதுபோலப் பூருவமநுபவிக்கப்பட்டு நீங்கிய விடயங்களைப்பற்றியுள்ள வாசனையென அறிக.

வினா :—சந்நியாசியாரிடத்திற்கண்டது யாது? அதுபோன்ற பூதப்பிரதிபந்தம் ஞானமடைதற்குத் தடையாகவுள்ளதென்றது எதனாலெனின் (158)

விடை :— ஓர் சந்நியாசியார் பூர்வாச்சிரமத்திருக்கும்போது கிரகசம்ரக்ஷணைக்குத் தக்க பால்கொடுத்துவந்த எருமை மரணமடைந்தவுடனே யினிக்கிரகசம்ரக்ஷணை செய்ய நம்மால் முடியாதெனத் துறந்து சந்நியாசம்பெற்றுக் குருவையடைந்து ஞானவிருப்பத்தாற் சிரவணபூர்வகமாகத் தியானஞ் செய்துவருங்காலையில் தியானந் திடப்படுதற்குத் தடையாக அவர் சித்தத்தில் எருமையைப்பற்றிப் பூர்வம் அடைந்துள்ள வாசனையானது அடிக்கடி நம்கிரகத்திலிருந்த எருமை நாலுகால் வெண்மையோடு வெடிவால் நெற்றிச்சுட்டி விரிந்த கொம்பு முதலியவற்றையுடையதாய் யானைபோலுயர்ந்து பருத்து நீண்ட தேகமுடையது, பதக்குப்பால் கறக்கும், அப்படிப்பட்ட எருமையும் இனியுற்பவிக்குமா உற்பவிக்கினும் நமக்குக்கிடைக்குமாவெனல் முதலிய பலபல சங்கற்பங்களாக

உதித்துக்கொண்டிருந்ததென்பது சந்நியாசியாரிடத்திற் கண்டகதையாம். இங்ஙனம் கைவிட்டுத் தவறிய இட்டவிஷயங்களைப்பற்றிப் பலபல சங்கற்பங்களாகவுதித்துச் சித்தத்தை யேகாக்கிரமாய் நிலைபெறவொட்டாமல் சலிக்கச்செய்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—ஆசாரியர் பூதப்பிரதிபந்தத்தை நிவர்த்திக்கும் உபாயம் யாதெனின் (159)

விடை :—அவனவன் புத்தியை யனுசரித்துப் போதிப்பதென அறிக.

வினா :—எருமைவாசனையாகிய பூதப்பிரதிபந்தத்தை நிவர்த்திக்கும் உபாயம் யாதெனின் (160)

விடை :—எருமையென்பதிலுள்ள நாமம், உருவம். இருப்பு, விளக்கம், இன்பம் என்னும் ஐந்தம்சங்களில் எருமையென்னும் நாமம் தலை கால் வாலுடலாதியஉருவம் ஆகிய இரண்டம்சங்களும் உற்பத்திக்கு முன்னும் நாசத்திற்குப் பின்னுமில்லாததுமன்றி மத்தியிலும் விசாரிக்கில் பொருளாக இன்றித் தோற்றமாத்திரமாகவுள்ள மித்தையெனவும், இருப்பு விளக்கம் இன்பமென்னும் சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய மூன்றம்சங்களும் நாமரூபத்தோற்றங்களுக்கு முன்பின் மத்தியாகிய மூன்று காலத்திலுமுள்ளனவானமையால் மெய்ப்பொருளெனவும் சுருதி யுத்தியநுபவங்களுக்கேற்கப் போதிப்பதென அறிக.

வினு :—வர்த்தமானப் பிரதிபந்தம் யாதெனின் (161)

விடை :—விஷயாசக்தி, பிரஞ்ஞாமந்தம், குதர்க்கம், விபரியயதுராக்கிரகம் என்னும் நான்குமாம். இவைகளிலொன்றிருக்கினும் ஞானம் உதியாதென அறிக.

வினு :—இவைகளில் விஷயாசக்தி யாதெனின் (162)

விடை :-மனைவி புத்திரதனுதிவிடயங்களில் என் மனைவி என் புத்திரன் என் தனமென்னும் அபிமான பூர்வகமாய்த் திடமாக வைத்துள்ள பிரியமென அறிக.

வினு :—இஃதிருக்கில் ஞானமுதயமாகாதென்றது எதனுலெனின் (163)

விடை :—ஆத்ம விசாரகாலத்தினும் ஏகாக்கிரத்தை பொருந்தவொட்டாமல் இட்டமான விஷயங்களைப்பற்றி யிவை நல்லவை இவைகளுக்கு நாசம் வரலாகாதென்பதாதி பலபல சங்கற்பரூபமா யடிக்கடி சித்தத்தைச் சலிக்கச்செ கின்றதானமையினென அறிக.

வினு :—விஷயாசக்தி யெதனுல் நிவர்த்தியாகு மெ னின் (164)

விடை:—சமமுதலிய சாதனங்களை யுள்ளபடி யநுட்டித் தலினுனும் சாத்திரங்களில் மனைவி தன புத்திர பூமியாதிய

† அர்ச்சனங்களில் எங்கெங்கத் தோடங்களுள்ளனவாகச் சொல்லப்படுகின்றனவோ சொப்பனபதார்த்தம்போல் அவைகள் மித்தையென்பதற்கு எங்கெந்த யுத்திகள் சொல்லப்படுகின்றனவோ அவைகளுக்குச் சாஸ்திராநுசாரமாக மேலுமேலும் சிந்திப்பதாகிய மனனத்தினுனுமென அறிக.

வினு :—பிரஞ்ஞாமந்தம் யாதெனின் (165)

விடை :—ஆசாரியர் சுருதிப் பிரமாண திருட்டாந்தங்களால் போதிப்பதாகிய மகாவாக்கியார்த்தக் கிரகணசாமர்த்தியக் குறைவென அறிக.

வினு:—இஃதிருக்கில் ஞானமுதயமாகாதென்றது எதனுலெனின். (166)

விடை :—புத்திவிருத்தி விடயவாசனையால் தூலீகரித்துத் தெளிவின்றி யிருத்தலினென அறிக.

வினு :—பிரஞ்ஞாமந்த மெதனுல் நிவிருத்தியாகுமெனின். (167)

விடை :—நிரந்தரம் நேயத்தோடு செய்வதாகிய சிரவணத்தாலென அறிக.

வினு :—சிரவணமாவது யாது, அஃதெத்தனை விதமாமெனின். (168

---

† அர்ச்சனம்—சம்பாத்தியம்.

விடை:—குரு முன்னிலையிற் சட்விதலிங்கதாற்பரிய மாகச் செய்யாநின்ற வேதாந்தசாஸ்திரார்த்தக் கிரகணரூப சித்தவியாபாரம் சிரவணமாம். அது வேதாந்தவாக்கியத்துக்குஞ் சுரோத்திரத்துக்குமுள்ள சம்யோகரூப சிரவணமெனவும், வேதாந்தவாக்கிய விசாரரூபசிரவணமெனவும் இரண்டு விதமென அறிக.

வினா:—சட்விதலிங்கங்களேவை யெனின். (169)

விடை:—உபக்கிரமம், உபசங்காரம் (1) அப்பியாசம் (2) அபூர்வதை (3) பலம் (4) அருத்தவாதம் (5) உபபத்தி (6) ஆகிய இவைகளாம். இவைகளில் உபக்கிரமம் உபசங்காரமென்னு மிரண்டுமொரு லிங்கமென அறிக.

வினா:—இவைகளிற் உபக்கிரம உபசங்கார லிங்கம் யாதெனின். (170)

விடை:—சிருட்டிக்குப் பூர்வம் நாமரூபரகிதமாகிய சத்துமாத்திரமாகவே யிருந்ததென விளக்கிப் பிரஹ்மத்துக்குச் சுவகதாதிபேதங்களில்லையென நிராகரித்து அத்துவிதத்தைப் பிரதிபாதிப்பது உபக்கிரம லிங்கமாம். பிரபஞ்சத்தைப் பிரஹ்மத்தி லபவாதித்துப் பிரத்தியகாத்மாவிற்குப் பிரஹ்மத்தோடைக்கியங் கூறி யத்துவிதத்தைப் பிரதிபாதிப்பது உபசங்காரலிங்கமாமென அறிக.

வினா:—இவ்விரண்டு லிங்கங்களையும் ஒரு லிங்கமென்றது எதனாலெனின். (171)

விடை:—பிரகரணத்தினாரம்பம் உபக்கிரமம்; பிரகரணத்தின் முடிவு உபசங்காரமாம். ஆரம்பத்திற் சொல்லிய அருத்தத்தையே முடிவிலுஞ் சொல்லுகின்றமையினென அறிக.

வினா:-அற்றேலிரண்டற்கும் ஓரேபெயர் கூறாமல் உபக்கிரமம் உபசங்காரமென வெவ்வேறு பெயர் கூறுவானேனெனின். (172)

விடை:—ஒன்று அத்தியாரோபத்துக்கு முன்னும் மற்றொன்று அபவாதமாகிய ஈற்றினும் பிரஹ்மம் அத்துவிதமாயுள்ளதெனத் தெரிவிக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—அப்பியாசலிங்கமாவது யாதெனின். (173)

விடை:—ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் போலும் யாசிப்பவன் தனக்குப்பிரயோசனமாயுள்ள ஓரபிப் பிராயத்தை வெவ்வேறு வசனங்களால் விளங்கக் கூறுவது போலும் பிரஹ்மம் அத்துவிதமாயுள்ளதென வெவ்வேறு யுத்திகளால் அடிக்கடி பிரதிபாதிப்பதென அறிக.

வினா:—அபூர்வதை லிங்கம் யாதெனின். (174

விடை :--பிரஹ்மம் சுயம்பிரகாசமா யிருத்தலால் உபநி
ஷத்துக்களாலன்றிப் பிரத்தியக்ஷ முதலிய இதரப்பிரமாணங்
களாலறியப்படாதெனப் பிரதிபாதிப்பதென அறிக.

வினா :—பலலிங்கம் யாதெனின். (175)

விடை :—கூடத்தனை யறிந்தால் சகலத்தையு மறிந்த
தாகுமெனவும், அந்தஞானத்துக்குச் சன்மாதி அனர்த்த
நிவிருத்தியும் பிரஹ்மப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷமும் பல
மெனவும் பிரதிபாதிப்பதென அறிக.

வினா :—அருத்தவாதலிங்கம் யாதெனின். (176)

விடை :—பிரத்தியகாத்மசொரூபமாகிய பிரஹ்மத்துக்
குப் பஞ்சகிருத்திய கருத்திருத்துவம் பிரதிபாதிப்பதும்
பேதஞானத்தின் நிந்தையினையும் அபேத ஞானத்தின் துதி
யையும் பிரதிபாதிப்பதுமென அறிக.

வினா :—உபபத்திலிங்கம் யாதெனின். (177)

விடை :—சாத்திரங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படும் அத்வை
தார்த்தத்துக்கு அநுகூலமான திருஷ்டாந்தங்களை உபபத்தி
யென்பர் அதாவது காரணமாகிய மண்ணிற்கும் அதின்றேன்
றிய காரியமாகிய கடாதிகளுக்கும் காரணமாகிய தங்கத்திற்
கும் அதிற்றோன்றிய காரியமாகிய பூஷணங்கட்கும் வித்தியா
சமில்லாததுபோல காரணமாகிய பிரஹ்மத்துக்கும் அதிற்

றோன்றிய காரியமாகிய ஜகத்திற்கும் வித்தியாசமில்லையெ
னப் பிரதிபாதிப்பதென அறிக.

வினா :—இவ்வறுவித லிங்கதாற்பரியங்களையன்றி வேறு
தாற்பரியமாகச் சிரவணஞ்செய்யலாகாதோவெனின். (178)

விடை :--ஜிஞ்ஞாசுக்களால் செய்யப்பட்ட சிரவணமா
னது இந்த ஷட்வித லிங்கங்களில் ஒரு விதக்கதாற்பரியமாக
வேனுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமிராததாயின் பயனற்றதாகு
மென அறிக.

வினா :—குதர்க்கமாவது யாதெனின். (179)

விடை :—வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலுள்ள அத்வைதார்
த்தங்களைப் பிரதிபாதிப்பனவாகிய வாக்கியங்கட்கு விபரீத
மாக அர்த்தக்கிரகணஞ்செய்துகொண்டு நிர்மூலமாயுள்ள
விரோத தர்க்கயுக்திகளாற் றருக்கித்தலென அறிக.

வினா :-இஃதிருந்தால் ஞானமடையக் கூடாதென்றது
ஏதனாலெனின். (180)

விடை :—சாத்திரங்களிலுள்ள பிரஹ்மாத்மைக்கியாநு
சார எதார்த்த அருத்தங்களை அகமுக ஏகாக்கிரமாக இரு
ந்து கிரகணம்பண்ணவொட்டாமல் அநுபவவிரோத சாஸ்தி
ரார்நுசாரமாக அருத்தக்கிரகணம் பண்ணிக்கொண்டு அதற்கி

சைந்த யுக்திகள் தேடித்தருக்கித்தலிற்றுனே புத்தியை நாடோறுஞ் செலுத்திச் சலிக்கச்செய்கின்றமையினென அறிக.

வினு:-இக்குதர்க்கம் எதனுல் நிவர்த்தியாகுமெனின் 181

விடை:—குரு சாஸ்திரானுசாரமான மனனத்தாலெனு அறிக.

வினு:—குரு சாஸ்திரானுசாரமாயுள்ள மனனமாவது யாதெனின். (182)

விடை:—குருமுன்னிலையில் கேட்டுள்ள சாஸ்திரார்த்தங்களைத் தானுகவாவது தனக்கொத்த சாதுக்களோடாகவாவது ஏகாந்தத்தேகாக்கிரமாயிருந்து சுருதிகட்கு அவிரோதமாகஜீவப்பிரஹ்மஅபேதசாதக பேதபாதகதருக்கங்கள் அனுமான முதலிய யுக்திகளாகிய இவைகளோடு சிந்தித்தலென அறிக.

பிரமாணம்.

(வேதாந்த சூளாமணி)

கேட்ட பொருளுத்தியிற் சிந்தித்தல் தீதில் மாமனனம்.

வினு:—தருக்கமாவது யாதெனின். (183)

விடை:—ஆத்மாநாத்ம விசாரவினுவிடை ரூபமாகிய அபேதசாதக பேதபாதக நியாயசல்லாபமென அறிக.

வினு:-இத்தருக்கங்களில் அபேதசாதக தருக்கம் யாதெ (184)
னின்.

விடை:--ஜடசேதனமாகிய ஜகத்து யாதாகுமென ஆச
ங்கை நிகழ்ந்தபோது அறிவாகிய பிரஹ்மசொரூபமேயாகும்;
அறிவையன்றி ஜகத்துக் காணப்படாமையின். அங்ஙனங்
காணப்படாவிடினும் அறிவோடு சேர்ந்து காணப்படுகிறதே
யெனின் அதுவும் இருக்கிறது விளங்குகிறது நன்றுயிருக்கிற
தெனப் பிரஹ்மத்தின் சச்சிதாநந்த சொரூபமாகவே காணப்
படுகிறது. சச்சிதாநந்தத்தோடு நாமமும் ரூபமுங் காணப்
படுகிறதேயெனின், தங்கத்திற் கடகமென்னும்நாமமும் வளை
யமாயுள்ள ரூபமுந்தோன்றினும் அவை தங்கத்துக்கு அந்நியப்
பொருளாகாமல் எப்படித் தங்கமேயாகுமோ மண்ணிற் கட
மென்னும் நாமமும் வட்டவடிவாகிய ரூபமுந் தோற்றினும்
அவை மண்ணிற் கன்னியப்பொருளாகாமல் எப்படி மண்ணே
யாகுமோ அப்படி நாமரூபங்கள் தோற்றினும் அவை சச்சிதா
நந்த சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்துக்கன்னியப் பொருளாகாமல்
பிரஹ்மசொரூபமேயாகு மென்பதாதிய சல்லாபங்களென
அறிக.

வினு:—பேதபாதக தருக்கம் யாதெனின். (185)

விடை:—சடசேதனமாகிய ஜகத்திருக்குங்கால் பிரஹ்
மம் எங்ஙனம்அத்அவிதமாமென ஆசங்கைவர ஜகத்தென்பது

பொருளல்லாமையின், ஜகத்துப்பொருளல்லவென்பது எதனாலெனின், அது இன்மையே வடிவமாக இருத்தலின். எங்ஙனமெனின் எது முன்னும் பின்னுமில்லாததோ அது மத்தியினுமில்லாததே யாகுமென்னும் நியாயவாயிலாக ஆராயுமிடத்தில் ஜகத்துச் சிருட்டிக்குமுன்னும் பிரளயத்திற்குப் பின்னுமில்லாததேயாகும்; ஆனால் மத்தியிற்றோன்றுகிறது. இல்லாதது தோற்றுமாவெனின், நினைப்புக்கு முன்னும் பின்னும் தோற்றவில்லை; மத்தியில்மாத்திரந் தோற்றுகிறது. அங்ஙனந் தோற்றுகிறதும் இல்பொருளாகிய கயிற்றரவு சொப்பனபதார்த்தம்போல மித்தையாகத் தோற்றுகின்றமையால் ஜகத்து இல்பொருளேயாகும். ஆதலால் பிரஹ்மம் அத்துவிதமேயாகுமென்பதாதிய சல்லாபங்களென அறிக.

வினா:—அபேதசாதக அனுமானாதிய யுக்திகளெவையெனின் (186)

விடை:—எது சச்சிதானந்த சொரூபமோ அது பிரஹ்மத்துக்கன்னியமன்று. எது சச்சிதானந்த சொரூபமல்லவோ அது பிரஹ்மத்துக்கு வேறாகும். ஆதலின் ஈசுவரன் சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருப்பதால் பிரஹ்மத்துக் கன்னியமன்று. கடம் வியவகாரத்தில் சச்சிதானந்த சொரூபமல்லாமையால் பிரஹ்மத்துக் கன்னியமாகும். ஜீவன் சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருப்பதால் பிரஹ்மத்துக் கன்னியமல்ல

வென்னும் அனுமானப் பிரமாணயுக்தியும் கடாகாசத்துக்கும் மடாகாசத்துக்கும் கடமடவுபாதிகளை நீக்கிப் பார்க்கில் பேதமில்லாததுபோலப் புத்திமாயையாகிய உபாதிகளை நீக்கிப் பார்க்கில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்குப் பேதந்தோன்றுகிறதில்லை யென்னும் உவமானப்பிரமாணயுக்தியும் இங்கு நானாவென்பது சிறிதுமில்லையென்னும் சுருதியில் பேதம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அபேதமில்லாத பக்ஷத்தில் இச்சுருதி வாக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கமாட்டாது. ஒருவனை உபவாசியென்பது அவனுடைய தூலபீனத்துவத்தால் நீங்கப்படுவதுபோலப் பேதமானது இச்சுருதியினால் நீங்கப்படுகிறதென்னும் அருத்தாபத்திப்பிரமாண யுக்தியுமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா:—பேதபாதக அனுமானாதிய யுக்திகளெவையெனின் (187)

விடை:—ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் உபாதி சம்பந்தமாயிருத்தலால் மித்தையாம். எது மித்தையன்றோ அது ஔபாதிகமுமன்று. வியவகாரத்தில் கடபடங்களின் பேதம் ஔபாதிகமாக இல்லாமையால் சத்தியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் எவ்விடத்திலுபாதி சம்பந்தமிருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பேதமும் மித்தையாக இருக்கிறதென்னும் அனுமானப் பிரமாண யுக்தியும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் மித்

தையாயிருப்பதுபோல ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் மித்தையென்னும் உவமானப் பிரமாணயுத்தியும் மஹாவாக்கியங்களில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் பேதம் மித்தையாக இல்லாத பக்ஷத்தில் மஹாவாக்கியங்களில் அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிராது. பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் அபேதம்சித்திக்கிறதென்னும் அருத்தாபத்திப்பிரமாணயுத்தியும் சாக்கிர சொப்பனங்களில் உபாதியால் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் தோன்றுகிறது. சுழுத்தியில் உபாதியில்லாததினால் பேதந்தோன்றுகிறதில்லை. ஆகையால் ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்குப் பாரமார்த்திகத்தில் பேதமில்லையென நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்னும் அநுபலப்திப் பிரமாணயுத்தியும் ஆகிய நான்குமென அறிக.

வினா:—விபரியயதுராக்கிரகமாவது யாதெனின் (188)

விடை:—நான் கர்மநிட்டன், பிராஹ்மணன், நான் கிரகஸ்தன், பலவான், பண்டிதன், கர்த்தா, போக்தாவென்று அநாத்மாவாகிய தேகாதிகளில் விபரீதமாக வைத்துள்ள ஆத்மபுத்தியைவிடாத யுக்திரகிதமாகிய அடமென அறிக.

வினா:—இஃதிருந்தால் ஞானமுதயமாகாதென்றதற்கு ஏதுவெனின் (189)

விடை:—தேகாதிகட்கு விலக்ஷணமாயும் அதிசூக்ஷுமமாயுமுள்ள ஆத்துமாவில் அகம்புத்தி உதயமாதற்கு விரோதமாகத் தேகாதி அநாத்மவஸ்துக்களில் யானெனதென்னும் விபரீதபுத்திநீங்காமல் திடமாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—விபரியயதுராக்கிரகம் எதனால் நிவர்த்தியாகுமெனின் (190)

விடை:—நிதித்தியாசனத்தால் நிவர்த்தியாகும். இதனை விபரீதபாவனையென்றும் துராக்கிரகாகந்தையென்றும் இரண்டாகப் பிரித்து முறையே நிதித்தியாசனத்தினாலும் சமாதியினாலும் நிவர்த்தியாகுமென்பாருமுளரென அறிக.

வினா:—நிதித்தியாசனமாவது யாதெனின் (191)

விடை:—மனனத்தால் நிச்சயித்தவண்ணம் கூடஸ்தராகிய நாமே பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே கூடஸ்தராகிய நாமென நிரந்தரம் நேயத்தோடு தயிலதாரைபோலிடைவிடாமற் றியானிக்கின்ற பிரஹ்மாத்மைக்கியத்துலவடிவ சித்தவிருத்திப் பிரவாகமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வேதாந்த சூளாமணி)

அவற்றுற் றுணிந்த பொருளிற் சித்த மலைசவற விருத்தல்
நிதித்தியா சனந்தான்.

வினா:-பௌஷியத் பிரதிபந்தமாவது யாதெனின் (192)

விடை:—ஜன்மாந்தர எதுவான பிராரப்தசேடமும் பிரஹ்மலோகாதி யிச்சையுமென அறிக.

வினா:—இவையிருக்கில் ஞானமடைதற்குக் கூடாதென்றது எதனாலெனின் (193)

விடை:—சருவசங்கப்பரித்தியாகத்தால் ஞானம் சித்திக்கத்தக்கதாகும். அதற்கு விரோதமாகப் பிராரத்தசேடம் ஞானானுட்டான காலத்திலும் யாதேனுமோரவஸ்துவில் தயை விஷவாசங்களை யுதிப்பிக்கின்றமையினாலும் பிரஹ்மலோக இச்சை அவ்வுலகங்களையடைதற்குரிய சாதனானுட்டான சங்கற்பங்களை யுதிப்பிக்கின்றமையினாலுமென அறிக.

வினா:—பௌஷியத் பிரதிபந்த மெப்போது நிவர்த்தியாகுமெனின் (194)

விடை:—ஜனனமெடுத்துப் பிராரப்தபோகங்களை யநுபவித்தாலன்றி நிவர்த்தியாகாது. இதனிவிருத்திக்குக் கால நியமமில்லையென அறிக.

வினா:—ஒரு பிராரப்தகன்மமானது அந்தச் சன்மத்தோடு நிவர்த்தியாகாமல் பலஜன்மங்களை யெடுத்தற்கு ஏதுவாகுமெனல் விரோதமாமெனின். (195)

விடை:-பிரஹ்மஹத்தியாகிய ஒரு பாவகன்மமானது நரகதுக்கங்களை யநுபவிக்கச்செய்து பின்னர் பாம்பு, புலி, சுவானம், புழு முதலிய பத்து ஜன்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிறதென்றும் கார்த்திகை பௌரணமிதினத்தில் சுவாமி தரிசனமாகிய ஒரு புண்ணிய கன்மமானது தனாதி ஐசுவரியங்களையுடைய ஏழு பிராமண ஜன்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிறதென்றும் புராணாதிகள் கூறுகின்றமையால் விரோதமல்லவென அறிக.

வினா:—விசாரஞானமுடையவர்களுக்குப் பலஜன்மம் வந்ததென் றெங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனின் (196)

விடை:— சங்கற்பசகிதராயிருந்து விசாரம்பண்ணின வாமதேவருக் கொரு ஜன்மம் வந்ததென ஆத்மபுராணத்திலும் சடபரதருக்கு மூன்று ஜன்மம் வந்ததெனப் பாகவதத்திலும் யோகப்பிரஷ்டனு மிரண்டொரு ஜன்மத்திலே கிருதார்த்தனாவானெனப் பகவத்கீதையிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

வினா:—சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணியும் ஜன்மம் வருமெனின் விசாரஞானமும் வியர்த்தமாமோவெனின். (197)

விடை:—விசாரஜன்னியஞானம் பிரதிபந்தம் நீங்கிய உடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றமையால் வியர்த்தமாகாதென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஈசுவரனுந் தவிர	மாயாப்பிரதிவிம்பராகிய ஈசுவரனும் நீங்கலாக
மற்றைச்சீவர்கட்கெல்லாம்	ஏனைய சீவர்களனைவருக்கும்
சரீரத்திரயம்	தூல சூக்குமகாரணமாகிய மூன்று சரீரம்
சிதாபாசன்	சித்பிரதிவிம்பனாகிய சீவன்
சாக்ஷிசைதன்னியம்	சாக்ஷிமாத்திரமாயுள்ள கூடத்தசேதனம்
என்னு மிவைகளுள்	என்று சொல்லப்பட்ட இத்தத்துவங்களுள்
ஒன்றற்கொன் றுள்ள	ஓர் தத்துவத்திற்கும் மற்றோர் தத்துவத்திற்கு மிராநின்ற
பேதம்	சடாபாசசித்திலக்கணமாகிய வித்தியாசங்களை
தெரியவொட்டாமல்	வேறுபிரித்தறிதற்குக்கூடாத வண்ணம்
மறைக்கும்	தோன்றுதிருக்கச்செய்யும்

வினு :—தத்துவஞானிக்கும் ஈசுவரனுக்கும் ஆவரண சத்தி மறைவுசெய்யாதென்றது எதனுலெனின். (198)

விடை :—ஆவரணசத்தியில் பேதந்தெரிய வொட்டாமல் மறைக்கப்பட்டிருந்த (உகூ) தத்துவங்களில் சாக்ஷிசைதன்னியமாகிய கூடத்தரே தானெனவும் மற்றைய (உஅ) தத்துவங்களும் அந்நியமெனவும் மித்தையெனவும் விசார

ஞானத்தாலறிந்து, ஆவரணசத்தியை அத்தியந்தம் நாசஞ் செய்து விட்டவன் ஞானியானமையினுனும், பிரஹ்மமேதா னெனவும் மற்றைத்தத்துவங்களனைத்தும் மித்தையென்னும் இயற்கைஞானத்தோடு அநாதியே அந்தகாரசூனியமாயிருக் கும் சூரியன்போல ஆவரணசூனியமாயிருப்பவன் ஈசுவரனு னமையினுனுமென அறிக.

வினு :—ஆவரணசத்தி மறைப்பதெங்ஙனமெனின் 199

விடை :—அந்தகாரமானது சக்ஷுரிந்திரியத்துக்கு ரூபவிஷயங்களின் கருப்புச் சிவப்பு வெண்மையாதிய உருவ வித்தியாசங்களை யறியவொட்டாமல் மறைப்பதுபோலச் சரீர சீவ சைதன்னியங்களின் சட, ஆபாச, சித்திலக்கணங்களா கிய வித்தியாசங்களை அறியவொட்டாமல் மறைக்கிறதென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(கைவல்லிய நவநீதம்.)

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட,
ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்திக பாதி யென்னும், ஊனிடை
யுயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம், வானிலுந்
திசைகள் மூடும் மழைநிசி இருள்போல் மூடும்.

வினு :-ஆவரணசத்தியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் அனு பவம் எப்போது காணப்படுகிறதெனின். (200)

விடை:—தூலசரீரத்தின் பருத்தலிளைத்தலாதிகளை நான் பருத்தேனிளைத்தேனெனவும்; சூக்ஷுமசரீரத்தின் சங்கற்பம், நிச்சயம், பலம், பலமின்மை, காண்டல், கேட்டல், வசனம், தானமுதலியவைகளைநான் சங்கற்பித்தேன், நிச்சயித்தேன், நான்பலவான், பலவீனன், நான்கண்டேன், கேட்டேன், நான்வசனித்தேன், கொடுத்தேன் எனவும், காரணசரீரத்தி னறியாமையை நானறியேனெனவும், சிதாபாசன் சுட்டறிவை நான் சுட்டியறிந்தேனெனவும் அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவிலேற்றி விவகரிக்கும்போது ஆத்ம விலக்கணங்களும், ஆத்மாவின் சச்சிதாநந்த விலக்கணங்களைச் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன்மேலேற்றி, என்சரீராதிகள் நன்றாய் விளங்குகிறதென விவகரிக்கும்போது சரீரத்திரய சிதாபாச இலக்கணங்களும் ஆவரணசத்தியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற அநுபவம் காணப்படுகிறதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்.)
இதனல்	இவ்வாவரணசத்தியால்
மறைக்கப்பட்ட ஜீவர்கள்	மறைவுசெய்யபபட்டிராநின்ற ஜீவர்கள்
(உகூ) தத்துவங்களையும்	தூலமுதல் சைதன்னியம்ஈறாகிய (உகூ) தத்துவங்களையும்
ஒருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பர்	ஒரேதன்மையனவாக அகமென்றபிமானிப்பர்

(பதம்)	(பொருள்)
இந்த அபிமானமே அகங்காரக்கிரந்தியென்றும் சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும்	இப்படிப்பட்ட அபிமானமே அகங்காரமுடிச்சென்றும் சம்சாரக்கட்டென்றும் சாத்திரங்களிற் கூறப்படும்

வினு:—அகங்காரமென்பது யாதெனின். (201)

விடை:—தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் அபிமானுகாரமாக எழாநின்ற அந்தக்கரணவிருத்தியென அறிக.

வினு:—இவ்வகங்காரம் எத்தனைவிதமாமெனின். (202)

விடை:—தன்சொரூபத்தைப்பற்றியெழாநின்றது சுத்த அகங்காரமெனவும், தேகமுதலிய அநாத்மாக்களைப்பற்றியெழாநின்றது அசுத்த அகங்காரமெனவும், இரண்டுவிதமாம். இஃதன்றிச் சாமானியம், விசேஷம், முக்கியம், அமுக்கியமென அகங்காரத்தை நான்குவிதமாகவும் கூறுவார்களென அறிக.

வினு:—சாமானிய அகங்காரம் யாதெனின். (203)

விடை:—தேகாதிகளினுத்தேசமில்லாமற் றனிமையாக நானென்றெழுதலென அறிக,

வினு:—விசேஷ அகங்காரம் யாதெனின். (204)

விடை:—தூலசரீரத்தின் பருத்தலிளைத்தலாதிகளை நான் பருத்தேனிளைத்தேனெனவும்; சூக்ஷ்மசரீரத்தின் சங்கற்பம், நிச்சயம், பலம், பலமின்மை, காண்டல், கேட்டல், வசனம், தானமுதலியவைகளைநான் சங்கற்பித்தேன், நிச்சயித்தேன், நான்பலவான், பலவீனன், நான்கண்டேன், கேட்டேன், நான்வசனித்தேன், கொடுத்தேன் எனவும், காரணசரீரத்தி னறியாமையை நானறியேனெனவும், சிதாபாசன் சுட்டறிவை நான் சுட்டியறிந்தேனெனவும் அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவிலேற்றி விவகரிக்கும்போது ஆத்ம விலக்கணங்களும், ஆத்மாவின் சச்சிதாநந்த விலக்கணங்களைச் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன்மேலேற்றி, என்சரீராதிகள் நன்றாய் விளங்குகிறதென விவகரிக்கும்போது சரீரத்திரய சிதாபாச இலக்கணங்களும் ஆவரணசத்தியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற அநுபவம் காணப்படுகிறதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்.)
இதனுல்	இவ்வாவரணசத்தியால்
மறைக்கப்பட்ட ஜீவர்கள்	மறைவுசெய்யபபட்டிராகின்ற ஜீவர்கள்
(உசு) தத்துவங்களையும்	தூலமுதல் சைதன்னியமீறாகிய (உசு) தத்துவங்களையும்
ஒருமைப்பாடாக நாமென்றபிமானிப்பர்	ஒரேதன்மையனவாக அகமென்றபிமானிப்பர்

(பதம்)	(பொருள்)
இந்த அபிமானமே அகங்காரக்கிரந்தியென்றும் சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும்	இப்படிப்பட்ட அபிமானமே அகங்காரமுடிச்சென்றும் சம்சாரக்கட்டென்றும் சாத்திரங்களிற் கூறப்படும்

வினு:—அகங்காரமென்பது யாதெனின். (201)

விடை:—தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் அபிமானுகாரமாக எழாநின்ற அந்தக்கரணவிருத்தியென அறிக.

வினு:—இவ்வகங்காரம் எத்தனைவிதமாமெனின். (202)

விடை:—தன்சொரூபத்தைப்பற்றியெழாநின்றது சுத்த அகங்காரமெனவும், தேகமுதலிய அநாத்மாக்களைப்பற்றியெழாநின்றது அசுத்த அகங்காரமெனவும், இரண்டுவிதமாம். இஃதன்றிச் சாமானியம், விசேஷம், முக்கியம், அமுக்கியமென அகங்காரத்தை நான்குவிதமாகவும் கூறுவார்களென அறிக.

வினு:—சாமானிய அகங்காரம் யாதென்னின். (203)

விடை:—தேகாதிகளினுத்தேசமில்லாமற் றனிமையாக நானென்றெழுதலென அறிக,

வினு:—விசேஷ அகங்காரம் யாதெனின். (204)

விடை:—தேகாதிகளின் சாதி பெயர் முதலிய தருமங்களின் உத்தேசத்தால் நானென்றெழுதலென அறிக.

வினு:—முக்கிய அகங்காரம் யாதெனின். (205)

விடை:—தேகாதிகளோடு சங்கமாயுள்ள சிதாபாசனையும் அசங்கமாயுள்ள கூடத்தனையும் ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டு அஞ்ஞானத்தால் முற்சொல்லிய அனைத்தினும் "நான் போனேன், வந்தேன், கண்டேன், கேட்டேன்" என்னுஞ் சத்தந்தோடு நானென்றெழுதலாம். இது சத்திவிருத்தியா லறியத்தக்க அகஞ்சத்தத்தின் அருத்தத்தை விஷயஞ்செய்யும் அகங்காரமென அறிக.

வினு:—அமுக்கிய அகங்காரம் யாதெனின். (206)

விடை:—ஞானியிடத்து விவகாரதசையில் தேகாதிகளோடு கூடியசிதாபாசன் மாத்திரத்தில் "நான் போனேன் வந்தே"னென்னும் சத்தத்தோடும், பாரமார்த்திகதசையில் கூடத்தன்மாத்திரத்தில் "நான் அசங்கன் சின்மாத்திர"னென்னும் சத்தத்தோடும் நானென்றெழுதலாம். இவ்விரண்டும் இலக்கணவிருத்தியாலறியத்தக்க அகஞ்சத்தத்தின் அருத்தத்தை விஷயஞ்செய்யும் அகங்காரமென அறிக.

வினு:-(உகூ) தத்துவங்களிலும் நானெனநிற்கும் அகங்காரத்தை அகங்காரக் *கிரந்தியென்றது எதனுலெனின் 207

விடை:-மண், பொன், கல், இரத்தினம், ஓடுமுதலிய பலபொருள்களை ஒன்றுபடுத்தி ஒவ்வொன்றற்குமுள்ள பேதங்கடோன்றுமல் முடியப்பட்டிராநின்ற முடிச்சைப்போல உகூ தத்துவங்களையும் ஒவ்வொன்றற்குமுள்ள பேதந் தோன்றுதவண்ணம் ஒருதன்மையனவாகச் சேர்த்து நானென நிற்றலினென அறிக.

வினு:—இதனைச் சம்சாரபந்த மென்றது எதனுலெனின் (208)

விடை:—தன் பொருளைவிடுத்து அந்நியர்பொருளைக் களவுசெய்பவன் சிறைச்சாலையிற் கட்டுப்படுதற்கு களவே காரணமாயிருப்பதுபோலத் தன் எதார்த்த சொரூபமாகிய ஆத்மதத்துவத்தைவிடுத்து அந்நியமாகிய அநாத்மதத்துவங்களைத் தானென அபிமானிப்பவன் ஜனனமரணுதிசம்சாரங்களிற் கட்டுப்படுதற்கு அபிமானமே காரணமாயிருத்தலினென அறிக.

---

* கிரந்தியென்பது— முடிச்சு.

(பிரமாணம்.)

(எசுர்வேதத்தில் சர்வசாரோபநித்து)

ஆத்மாவானவன் ஆத்மாவல்லாததேகாதிகளைத் தானென எண்ணிக்கொண்டு அவைகளை ஆத்மாவென்றபிமானிக்கிறதினால் அந்த அபிமானமே ஆத்மாவுக்குப் பந்தமாகிறது.

(பதம்)	(பொருள்)
சற்குருகடாக்ஷத்தால்	உத்தமகுருவின் கிருபாவீக்ஷணியத்தால்
இவ்வாவரணம் நீங்கி	இம்மறைப்புச் சத்தி நிவிர்த்தியாகி.

வினா:—ஆவரணம் நீங்கியது ஈசுவரகடாக்ஷத்தாலென்னாது சற்குருகடாக்ஷத்தாலென்றது எதனாலெனின். (209)

விடை:—குருசாஸ்திரானுசாரசாதனங்களின் சம்பாதனம் தன் அந்தக்கரணகிருபையினாலும் சற்குரு முதலிய ஞானசாமக்கிரியை ஈசுவரகிருபையினாலும் சாஸ்திரார்த்ததாரணசக்தி வேதகிருபையினாலும் சாஸ்திரம் மற்றுந் தனதநுபவசாரமான எதார்த்த ஞானோபதேசம் குருகிருபையினாலும் அடையப்படுமெனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் ஈசுவர கிருபையால் அதிருஷ்டபலமாத்திரமடையப்படுமேயன்றித் திருஷ்டபலம் அடையப்படாமலும் சற்குரு கிருபை

யால் அதிருஷ்டபலம் திருஷ்டபலமிரண்டும் அடையப்படுதலுமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா:—திருஷ்ட பலமென்பது யாது அதிருஷ்டபலமென்பது யாதெனின் (210)

விடை:—தருமவழியாற்கிடைக்கின்ற சித்தசுத்தியாதிகள் அதிருஷ்டபலமாம். நேரேகிடைக்கின்ற ஞானோபதேசம் திருஷ்டபலமாமென அறிக.

வினா:—இவ்விரண்டு பலங்கட்கு மேதுக்களெவையெனின் (211)

விடை:—அதிருஷ்டபலத்துக்கு ஈசுவரசேவையும் குருசேவையும் ஏதுக்களாகும். திருஷ்டபலத்துக்குக் குருசேவை மாத்திரம் ஏதுவாகுமென அறிக.

வினா:—ஈசுவரன் சனகாதியருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்ததாகப் புராணாதிகள் கூறுகின்றனவேயெனின் (212)

விடை:—சனகாதியருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஈசுவரன் கல்லாலடியினும் குருந்தினடியினும் குருமூர்த்தமாகவேயிருந்து ஞானோபதேசஞ்செய்ததாக அப்புராணாதிகளே கூறுகின்றமையால் ஞானோபதேசஞ்செய்தற்குரியவர் சற்குருவேயென அறிக.

வினா :—குருவைச் சற்குருவென விசேஷித்தது யாது நிமித்தமெனின் (213)

விடை :—பூசனை, பொருள், தருக்கம், கீர்த்தியாதிகளினிமித்தம் நூற்பொருள்கூறுபவராதிய மந்திமகுருவும், வசியமாதிகளைக் கூறுபவராதிய அதமகுருவுமிவரல்லரென்பது தோன்றுநிமித்தமென அறிக.

வினா :—இவ்விருவர்களும் சற்குருவாகாரெனின் மற்றி யாவர்கள் சற்குருவெனின் (214)

விடை :—வேதசாஸ்திரார்த்தப்பிரஞ்ஞையும் பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானநிட்டையும் தானடைந்த பேற்றையுலகமுமடைந்துய்ய வேண்டுமென்னுஞ் சியகாருண்ணியமுமுள்ளவரென அறிக.

வினா :—சாஸ்திரார்த்தப்பிரஞ்ஞை அல்லது பிரமாத்மைக்கிய ஞானநிஷ்டையுடையவர் குருவெனல்போதுமானதாயிருக்க இரண்டையுமுடையவர் குருவென்றதென்னையெனின் (215)

விடை:—ஞானநிட்டையின்றிச் சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞைமாத்திரமுடையார் தமக்கனுபவமில்லாததைச் சிடர்க்குபதேசிப்பது குருடர்க்குக் குருடர் நெறிகூறுதல்போற் பயனற்றதாகும். ஆதலின் சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞைமாத்திரமு

டையார்களும் குருவாகார்கள். சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞையின்றி ஞானநிட்டையுடையார் தாம் ஜீவன்முத்தராக இருக்கினும் தமக்குச் சீடர்கள் புத்தியிலுள்ள பேத சமஸ்காரங்களை நிவர்த்திசெய்யத்தக்க யுத்தியாதிகள் புத்தியிலுதயமாகா. ஆயினும் அவர்கட்குப் புத்தியில் பேதசமஸ்காரமின்றி உத்தமசம்ஸ்காரமுடைய சிஷ்யர்கட்கு மாத்திரம் உபதேசிக்கத்தக்க யோக்கியதையுள்ளதேயன்றிப் பேதசம்ஸ்காரமுடையார்க்கு உபதேசிக்கும் யோக்கியதையாகிய சாமர்த்தியமில்லாமையினானும் குகாரமாகிய அஞ்ஞானத்தை ருகாரமாகிய ஞானத்தால் நிவர்த்திக்குஞ் சாமர்த்தியமுள்ளார்கள் குருவெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையினானும் ஞானநிட்டைமாத்திரமுடையார்களுங் குருவாகார்கள். ஆதலின்இரண்டையுமுடையார்கள் குருவென்றதென அறிக.

வினா :—சற்குருவால் ஆவரணம் நீங்கிய தெங்ஙனமெனின் (216)

விடை :—சூரிய கிரணத்தால் அந்தகாரம் நீங்கியது போலச் சற்குருவின் உபதேசமாகிய மகாவாக்கிய விசாரஜந்நிய ஞானத்தால் நீங்கியதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
(உசு) தத்துவங்களின்	சரீரத்திரய சிதாபாசசைதன்னியங்களாகிய (உசு) தத்துவங்களின்
ஒன்றற்கொன்றுள்ள	ஓர்தத்துவத்துக்கும் மற்றோர் தத்துவத்துக்குமிராநின்ற
பேதந்தெரிகிறதே	வித்தியாசங்களைப் பிரித்து அறிதலே
முத்தி	மோக்ஷமாம்.

வினா:—(உசு) தத்துவங்கட்குமுள்ள பேதங்களெவை? அவைகளை யெங்ஙனமறிவது முத்தி (217)

விடை:—சரீரத்தியம், சிதாபாசன், கூடத்தராகிய (உசு) தத்துவங்கட்கு முறையேயுள்ள சடத்துவம், ஆபாசத்துவம், சித்துத்துவங்களே ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேத இலக்கணங்களாகும். இவைகளை யுள்ளபடி யறிவதே முத்தியென அறிக.

வினா:—துக்கநிவிருத்தி பிரஹ்மானந்தப் பிராப்தியே முத்தியெனச் சகல சுருதிகளும் கூறாநிற்க:— இந்நூல் தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தியென்றதென்னையெனின். (218)

விடை:—விசாரசீலனாகிய அப்பியாசி தனக்கிதரமாகிய தத்துவங்களனைத்தும் மித்தையெனவும், பரமாத்மாவாகிய

தானே சத்தியமாகிய பிரஹ்மமெனவும் தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ளபேத இலக்கணங்களைத் திடமாக அறிந்த அளவிற்றானே கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவமாதிய ஜீவத்துவங்கள் விடுபட்டுப் பிரஹ்மமாகவே நிலைபெறுவன். அங்ஙனம் நிலைபெறுதலே துக்கநிவிருத்தி பிரஹ்மானந்தப்பிராப்திமயமாகிய முத்தியாகும். தத்துவங்களின் எதார்த்த இலக்கணங்களை அறிவதாகிய ஞானமும் பிரஹ்மசொரூபமாகச் சேடித்தலாகிய முத்தியும் ஏககாலமானமையால் ஞானத்தையும் அதன் பலமான முத்தியையும் ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டு தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தியென்றதென அறிக.

இட வினா:—அற்றேல் சுவர்க்கவைகுண்டாதிப் பிராப்தி காதியல்லவோ வெனின் (219)

விடை:—துக்கநிவிருத்தி சுகப்பிராப்திமயமாயும் சகல ஜீவர்களது பிரியத்துக்கும் விஷயமாயும் நித்தியமாயுமுள்ளது முத்தியெனச் சகலசுருதிகளுங் கூறுகின்றமையால் அசுராதியர்தன்னினும் அதிகரித்த தவபலிஷ்டர்கள் ஈசுவரனாதியர்க்கு அஞ்சிநடக்கவேண்டியிருத்தலால் துக்க ஏதுவாயும், கன்மகாண்டிகள் உபாசனாகாண்டிகளாகிய சிலர் பிரியத்துக்குமாத்திரம் விஷயமாயும்; சுவர்க்க நரகவைகுண்ட கைலாச பந்த மோக்ஷங்களும் ஈசுவரனும் இல்லையென்னும் நாஸ்திகர்க

ளாகிய சிலர் பிரியத்துக்கும், ஆஸ்திகர்களில் நிரவயவமாகிய பிரஹ்மமன்றி அவயவசகிதமாகிய சுவர்க்கவைகுண்டாதிய நாமரூபத் தோற்றங்களனைத்தும் சொப்பனம்போல அழியத் தக்கதென்னும் ஞானகாண்டிகளாகிய சிலர் பிரியத்துக்கும் விஷயமல்லாததாயும்; ஈசுவரசுழுத்தியாகிய மகாப்பிரளயத்தில் நாசமுறுவதால் அநித்தியமாயும் இராநின்ற சுவர்க்கவைகுண்டாதிகள் பேதத்தோற்றரவையுடைய பதமுத்தியேயன்றி அபேதமாகிய ஐக்கிய முத்தியல்ல வென்றறிக.

வினா:—கன்மகாண்டி உபாசனாகாண்டிகள் பிரியத்துக்கும் நாஸ்திகர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமல்லாத ஐக்கிய முத்தியானது எங்ஙனம் சகல ஜீவர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமாகுமெனின் (220)

விடை:—கன்மகாண்டி உபாசனாகாண்டிகளிலும் நா[illegible]திகர்களிலும் பசுபக்ஷிமிருகமாதியமற்றைச்சீவர்களிலும் து[illegible]கத்தில் வெறுப்பின்றி விருப்பும் சுகத்தில் விருப்பின்றி வெறுப்புமுடையஜீவர்கள் ஒருவராயினுமில்லாமையினாலும், சகல ஜீவர்களும் துக்கநிவர்த்தியிலும் சுகப்பிராப்தியிலும் விருப்பமுடையவர்களாகவே யிருக்கின்றமையினாலும் ஐக்கியமுத்தியே சகல ஜீவர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமாயுள்ள தென்பதில் ஐயமில்லையென அறிக.

வினா:—மாயையினும் அவித்தையினும் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பந் தோன்றியதுபோல ஆவரணசத்தியினும் விக்ஷேபசத்தியினும் தோன்றாதது எதனாலெனின் (221)

விடை:-தெளிந்த சலத்தினுங் கலங்கற்சலத்தினும் தோன்றிய சூரியப்பிரதிபிம்பம் வண்டலாகிய சேற்றிற்றோன்றாததுபோல மாயையும் அவித்தையும் பிரதிபிம்பயோக்கிய திரவியங்களாகிய சத்துவகுணமும் இராசதகுணமுமானமையால் அவைகளிற் பிரஹ்மப் பிரதிபிம்பந்தோன்றின ஆவரணசத்தியும் விக்ஷேபசத்தியும் பிரதிவிம்பயோக்கியத் திரவியங்களல்லாத தாமதகுணங்களானமையால் அவைகளிற் றோன்றவில்லையென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ்சொல்லப்பட்டது	வெளி.

(நூல் கக)

இனி விக்ஷேபசத்தியினின்றும் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாயந்தோன்றிற்று. அதினின்றும் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், அதினின்றும் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியும், அதினின்றும் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அதினின்றும் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியுந்தோன்றின. இவ்வைந்து பூதங்கட்குங் காரணமான விக்ஷேபத்தில் தமஸிற் சத்துவம்

தமஸிலிராஜஸம்தமஸிற்றமஸ — என்னுமிவைகள் அற்பங்சருவாக இருந்தமையால் அதன் காரியமாகிய ஐந்து பூதங்களும் முக்குணங்களுடனே தோன்றின. இப்பூதங்கட்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும் அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும் முக்குணபூதங்களென்றும் சூக்ஷ்ம பூதங்களென்றும் பெயர் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இனி	மேலும்
விக்ஷேபசத்தியினின்றும்	தோற்றரூபமாகிய சத்தியிலிருந்தும்
சத்ததன்மாத்திரையான	சத்தமே தனக்குச் சுபாவகுணமாயுள்ள
ஆகாயங்தோன்றிற்று.	ஆகாய பூதங்தோன்றிற்று.

வினா :- சடமாகிய விக்ஷேபசத்தியில் ஆகாயங்தோன்றியதெங்ஙனமெனின் (222)

விடை :— குண்டு மருந்திட்டுக் கெட்டிக்கப்பட்டுச் சடமாயுள்ள பீரங்கியில் அக்கினிபட்டமாத்திரத்தில் சத்தமுண்டாவதுபோல, சமட்டி ஜீவர்கள் கன்மத்துக் கேதுவாகப் பிரஹ்மசன்னிதானம் பற்றிப் பரிபக்குவமாயிராநின்ற விக்ஷேபசத்தியை ஈசுவரன் அவித்தையிலடங்கியிராநின்ற ஜீவர்கட்குத் தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுக்கும் நிமித்தம்

நினைத்தமாத்திரத்தில் அதினின்றும் சத்தகுணமாத்திரமாக ஆகாயங்தோன்றிற்றென அறிக.

வினா :— இப்பிவெள்ளியிற் பூடணமுண்டாகியதெனல்போல் பொய்யாகிய விக்ஷேபசத்தியில் ஆகாயங்தோன்றியதெனல் பொருந்தாதெனின் (223)

விடை :— பொய்யாகிய கானற்சலத்தில் பொய்யாகிய அலைகளும் பொய்யாகிய கயிற்றரவில் பொய்யாகிய நடனசலனக் கிரியைகளுந் தோன்றுவனபோலப் பொய்யாகிய விக்ஷேபசத்தியில் பொய்யாகிய ஆகாயங்தோன்றுதல் கூடும். இஃதன்றி இங்ஙனந்தோன்றியதென்பதற்கு அபிப்பிராயம் விக்ஷேபசத்தியினுபஹிதசேதனத்தினின்றும் விவர்த்தமாகத் தோன்றியதென்பதாகவும், விக்ஷேபசத்தியே ஆகாயமாகத் தோன்றியதென்பதாகவுங் கொள்ளற்பாலதானமையினானும் பொருந்துமென அறிக.

வினா :— விக்ஷேபசத்தியே ஆகாயமாயிற்றென எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனின் (224)

விடை :— வாசுதேவமனனம் (க) வது வருணகத்தில் அந்த விக்ஷேபசத்தியே சூட்சுமஆகாயமாயிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அதினின்றும்	அவ்வாகாயபூதவுபகித சேதனத்தினின்றும்
பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும்	பரிசகுணமாத்திரமாயுள்ள வாயு பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வாயுவினுபகிதசேதனத்தினின்றும்
ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியும்	ரூபகுணமாத்திரமாயுள்ள அக்கினி பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வக்கினியினுபகித சேதனத்தினின்றும்
ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும்	ரசகுணமாத்திரமாயுள்ள அப்பு பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வப்புவினுபகித சேதனத்தினின்றும்
கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியும்	கந்தகுணமாத்திரமாயுள்ள பிருதிவி பூதமும்
தோன்றிற்று.	விவர்த்தமாகத் தோன்றிற்று.

(பிரமாணம்)

(கைவல்லிய நவநீதம்)

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற், காற்றதாம் காற்றிற் றீயாம் கனலினீர் நீரின் மண்ணும், போற்றுமிவ் வைந்தும் பொய்ய பூதங்க ளென்றும் பேராம்.

(பதம்)	(பொருள்)
இவ்வைந்து பூதங்கட்குங் காரணமான விக்ஷேப சத்தியில் தமசிற் சத்துவம் தமஸில்ரஜஸ் தமஸிற்றமஸ் என்னு மிவைகள் அற்பங்கருவாக இருந்தமையால் அதன் காரியமாகிய ஐந்து பூதங்களும் முக்குணங்களுடனே தோன்றின.	வெளி

வினா :—முக்குணங்களும் மாயையினும் அவித்தையினுமுள்ளனபோல் விக்ஷேபசத்தியினுமிராமற் குறைவுற்று அற்பமாக இருந்தனவென்பது எதனாலெனின் (225)

விடை :-தமோகுணமாகிய முழு அம்ஸத்தில் ஆவரண அம்ஸங்களாக அனேக அம்ஸங்கள் பிரிவுற்றமைபற்றி யென அறிக.

வினா :—அற்றேலிராசதகுணமாகிய அவித்தையும் அனேக அம்ஸங்களாகப் பிரிந்துள்ளனவாதலின் அவைகளினிடத்தும் முக்குணங்கள் அற்பமாகவுள்ளனவெனக் கூறாமல் விடுத்ததென்னை யெனின் (226)

விடை :—பச்சைத்தருப்பணமும் தாமரையிலையும் சமமாகிய நிறங்களையுடையனவா யிருக்கினும் தருப்பணம் பிரதிவிம்பயோக்கியத் திரவியமாதலின் சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றுப் பிரதிவிம்ப யோக்கியத் திரவியமல்லாத தாமரையிலையைப்போலிருந்த வண்ணமிராமல் அதிகரித்துப் பிரகாசிப்பதுபோல, முக்குணங்களும் விக்ஷேப சத்தியிலிருப்பது

போலவே அவித்தைகளினும் அற்பமாக இருக்கினும் அவித்தைகள் பிரதிவிம்ப யோக்கியத் திரவியங்களான இராசதகுணங்களானமையால் சேதனப் பிரதிவிம்பத்தைப்பெற்றுப் பிரதிவிம்பயோக்கியத்திரவியமல்லாத தாமதகுணமாகிய விக்ஷேபசத்தியின் முக்குணங்கள்போ லிருந்தவண்ணமிராமல் அதிகரித்துப் பிரகாசிக்கின்றமையினென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
இப்பஞ்சபூதங்கட்கு	இவ்வாகாயமாதிய (ரு) பூதங்கட்கும்
தன்மாத்திரைகளென்றும்	தன் தன் சுபாவமாத்திரமாக வுள்ளவைகளெனவும்
அபஞ்சீகிருதபூதங்களென்றும்	கலத்தலின்றிய பூதங்களென்வும்
முக்குண பூதங்களென்றும்	திரிகுண பூதங்களெனவும்
சூட்சும பூதங்களென்றும்	நுண்ணிய பூதங்களெனவும்
பெயர் கூறப்படும்	சாத்திரங்களில் நாமம் வழங்கப்படும்

(நூல் ௰உ.)

சூட்சும பூத்ங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்களுந் தூல பூதங்களுந் தோன்றின. எங்ஙனமெனின், ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் சாத்வீகாம்ஸத்திற் பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக்கூட்டி வைக்கப்பட்டது அந்தக்கரணமென்று சொல்லப்படும். இவ்வந்தக்கரணத்தில் ஆகா

யத்தினம்ஸங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் ஆகாயத்தைப்போல சகலமான கேள்விகட்கு மிடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது இப்படித்தரிக்கின்ற விருத்திக்கு உள்ளமென்று பெயர். வாயுவினம்ஸங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல அலைகின்றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்றுபெயர். அக்கினியினம்ஸங்கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்காணமும் அக்கினியைப்போல ஈதின்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்று பெயர். அப்புவினம்ஸங்கூடிய தற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களைப்பற்றி யிழுக்கின்றது. இப்படியிழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர், பிருதிவியினம்ஸங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் பிருதிவியைப்போல கடினமாக நின்று நானென்றபிமானிக்கின்றது, இப்படி யபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

(பதம்)	(பொருள்.)
சூட்சுமபூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்களும் தூலபூதங்களுந் தோன்றின. எங்ஙனமெனின், ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் சாத்வீகாம்ஸத்தில்பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக் கூட்டிவைக்கப்பட்டது அந்தக்கரணமென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—பூதங்களின் சமட்டி சத்வாம்ஸங்களுக்கு அந்தக்கரணமெனப் பெயர்வந்தது எதனுலெனின். (227)

விடை:—அந்தக்(உள்) கரணம் (கருவி) சுரோத்திராதி இந்திரியங்களைப்போலப் பாஹியத்திலிராமல் இருதயமாகிய உள்ளில் அறி கருவியாக இருத்தலின் இடம்பற்றி வந்ததென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இந்த அந்தக்கரணத்தில்	இவ்வகக்கரணத்தில்
ஆகாயத்தினம்ஸம்	ஆகாயபூதத்தின் சத்துவாம்ஸம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்ச சமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
ஆகாயத்தைப்போல	ஆகாயமற்றைப் பூதங்கட்கிடங்கொடுத்தல்போல
சகலமான கேள்விகட்கும்	கேட்கத்தக்க கல்விகளனைத்துங் தங்கிநிற்றற்கு
இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது	அவகாசங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது

(பதசாரம்.)

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கையும் பயக்கத்தக்ககல்விகளனைத்தும் அல்லது வேதம், வேதாங்கம், வேதோபாங்கம், உபவேதம்; காவியம், தருக்கம், கீதம், பரதம் முதலிய கற்றுக்கொள்ளத்தக்க கல்விகளனைத்துமென்பதுந் தோன்ற சகலமான கேள்விகளுக்குமென்முர்.

வினு:—வேதமென்பது யாதெனின். (228)

விடை:-சுயம்புவாயும் ஈசுவரன்வாக்கினின்றும் வெளிப்பட்டதாயும் உள்ள இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காக இருந்து அறிவைப்பயப்பிப்பதாகிய அனந்த சாகைகளையுடையதென அறிக.

வினு:--வேதாங்கங்களென்பவை யெவையெனின். 229

விடை:-வேதங்கட்குப் பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சுரோத்திரம், எனமுறையே, (க) மந்திர சுலோகங்கட்கு அக்ஷரகணிதஞ்செய்யும் சந்தசு. (உ) ஆசுவலாயன போதாயன ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யஞ்ஞப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும் கற்பம் (ங) வைதிகசாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிக்கும் வியாகரணம். (ச)உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயமென்னும் சதுர்விதஸ்வரகரணபூர்வகமான பதபாளிக்கிரம வேதாத்தியயனுதிகளைச் சொல்லும் சிக்ஷை. (ரு) லக்கினந் திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் யோக கரணுதிகளால் வைதிக கருமங்களுக்குக் காலந் தெரிவிக்குஞ்சோதிடம். (சு) வைதிகசம்பந்த நிர்வசனத்தை வியமிக்கும் நிருத்தம் ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :—வேதோபாங்கங்களெவை யெனின். (230)

விடை :-ஸ்மிருதி, புராணம், நியாயம், மீமாம்சை யென்னும் நான்குமென அறிக.

வினா :—உபவேதங்களெவை யெனின். (231)

விடை :—(க) வியாதிநிதான வியாதிச்சின்னங்களையும் மந்திர ஔடதசிக்ஷை ஆயுள் ஆரோக்கியாதிகளையும் காட்டும் ஆயுள்வேதம். (உ) தக்ஷிணை ஆச்சியம் சருமுதலான உபகரணங்களைத் தர்மாதிசதுட்டயங்கட்குச் சாதனமாகக் கற்பிக்கும் அருத்தவேதம். (ந) சத்துருஜயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப் பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும் தனுர்வேதம். (ச) சாமவேதாதிகளின் சரிகமபதநியென்னும் சப்தஸ்வர கீதப்பிரபந்தங்களைக் கற்பிக்கும் காந்தருவவேதம் ஆகிய இவைகளென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்).
இப்படித் தரிக்கின்ற	இங்ஙனம் அவகாசந்தந்துகொண்டிராநின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
உள்ளமென்று பெயர்	உள்ளமென்று நாமமாம்

வினா :-இவ்விருத்திக்கு உள்ளமெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (232)

விடை :—உள் என்பது உட்புரத்தையுடைய கிரகம் அது பலபதார்த்தங்களிருத்தற்கு இடமாக இருத்தல்போல கிருகிக்கப்பட்ட சகல கல்விகளுமிருத்தற்கு இடமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—உள்ளம் ஆகாயமல்லாத மற்றைய பூதாம்ஸங்களில் ஒன்றல்லவோ வெனின். (233)

விடை :—உள்ளமாகிய விருத்தியில் வாயுவைப்போல விஷயங்களிலொன்றை விடுத்து மற்றொன்றைப்பற்றிச் சலித்தலும் அக்கினியைப்போல விஷயங்களை இஃதின்னதென்று விளக்குவித்தலும் அப்புவைப்போல விஷயங்களைப்பற்றியிழுத்தலும் பிருதிவியைப்போல கடினமாக நின்று விஷயங்களை அபிமானித்தலுமாகிய காரியங்கள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
வாயுவினம்ஸம்	வாயுபூதத்தின் சத்துவாம்ஸம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்சஸமட்டியாகிய அந்தக்கரணமும்
வாயுவைப்போல	வாயு சதாசலிப்பதுபோல
அலைகின்றது	சங்கற்பவிகற்பாத்மகமாகச் சலிக்கின்றது

(பதம்)	(பொருள்)
இப்படி அலைகின்ற	இந்தப்பிரகாரஞ்சலித்துக் கொண்டிராநின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
மனமென்று பெயர்	மனமென்றுநாமமாம்

வினா :--இவ்விருத்திக்கு மனமெனப்பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (234)

விடை :—நிச்சயமின்றித் தீபச்சுவாலையின் பரம்பரை போல மேலுமேலும் சங்கற்ப விகற்பமாத்திரமாக மனனஞ் செய்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—மனம் வாயுவல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களி லொன்றல்லவோவெனின். (235)

விடை :—மனமாகிய விருத்தியில், ஆகாயம், அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி, பூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல், விளக்குவித்தல் இழுத்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
அக்கினியினம்சம்	அக்கினிபூதத்தின் சத்துவாம்சம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்ச சமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
அக்கினியைப்போல	அக்கினி விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பதுபோல
ஈதின்னதென்று	இதுஇன்னது, என்பதாக விஷயங்களை.
விளக்குவிக்கின்றது	பிரகாசிப்பிக்கின்றது
இப்படி விளக்குகின்ற	இப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
புத்தியென்று பெயர்	புத்தியென்று நாமமாம்

வினா :—இவ்விருத்திக்குப் புத்தியெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (236)

விடை :—புத்தியென்பது அறிவு, விஷயாவரணங்களை நீக்கி விஷயங்களை இஃதின்னதென நிச்சயாத்மகமாக அறிகின்ற ஞானரூபமாக இருத்தலினென அறிக

வினா :—புத்தி அக்கினியல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களி லொன்றல்லவோவெனின். (237)

விடை :—புத்திவிருத்தியில் ஆகாயம், வாயு, அப்பு, பிருதிவி பூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல், சலித்தல் இழுத்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
அப்புவினம்சம்	அப்புபூதத்தின் சத்துவாம்சம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்குஅறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்சசமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
அப்புவைப்போல	அப்புசார்ந்த பதார்த்தங்களை யிழுப்பதுபோல
விடயங்களைப்பற்றி	முன்னிட்ட விஷயங்களைப் பொருந்தி
இழுக்கின்றது	அவதானஞ்செய்கின்றது
இப்படி இழுக்கின்ற	இங்ஙனம் அவதானிக்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
சித்தமென்றுபெயர்	சித்தமென்று நாமம்

வினா.—இவ்விருத்திக்குச் சித்தமெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (238)

விடை:—விடயங்களைப்பற்றி மென்மேலுஞ் சிந்திக்கின்றதே சொரூபமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா:—சங்கற்பித்தல் சிந்தித்தலென்னுமிரண்டிற்கும் நினைத்தலெனப் பொருள்படுகின்றமையால் நினைத்தலென்

னும் ஒரே தொழிலையுடைய அந்தக்கரண விருத்தியை ஒரே பெயரிட்டு ஒரேதத்துவமாகக் கூறாமல் மனமென்றும் சித்தமென்றும் இரண்டு பெயரிட்டு இரண்டு தத்துவங்களாக கூறியதென்னை யெனின் (239)

விடை:— சங்கற்பித்தலென்பதற்கும் சிந்தித்தலென்பதற்கும் நினைத்தலெனப் பொருளொன்றாயிருக்கினும் மனதின் தொழில் நிச்சயமின்றியொன்றை நினைத்தலும் அதனை விடுத்து மற்றொன்றை நினைத்தலுமாகப் பலவற்றினுஞ்செல்லும் நினைப்பாகும் சித்தத்தின் தொழில் மனதால் நினைக்கப்பட்ட ஓர் விஷயத்தைப் புத்தியால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்னர் அஃதொன்றையே உள்ளத்திற்றங்கும்படி மேலுமேலும் நிச்சயசகிதமாக ஆவிருத்தி செய்வதாகிய நினைப்பாகும் ஆதலால் வேறுபெயரிட்டுப் பிரித்துக் கூறியதென அறிக.

வினா:—சித்தம் அப்புவல்லாத மற்றைய பூதாம் சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (240)

விடை:—இவ்விருத்தியில் ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, பிருதிவிபூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல் சலித்தல் விளக்குவித்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
பிருதிவியினம் சம்	பிருதிவிபூதத்தின் சத்துவாம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறி [சம் குறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்ச்சமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
பிருதிவியைப்போல	பிருதிவிபூதம் கடினமாக இருப்பதுபோல
கடினமாக நின்று	உரப்பாக இருந்துகொண்டு
நானென்றபிமானிக்கின்றது	தேகாதிகளே யகமென்றபிமானிக்கின்றது
இப்படியபிமானிக்கின்ற	இங்ஙனம் அபிமானத்தைச் செய்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
அகங்காரமென்று பெயர்	அகங்காரமென்று நாமமாம்

வினா.—இவ்விருத்திக்கு அகங்காரமெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின் (241)

விடை :—தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் அகந்தை மமதைவடிவமாக நிற்றலிலெனை அறிக.

வினா :—அகங்காரம் பிருதிவியல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களில் ஒன்றல்லவோ வெனின் (242)

விடை :—இவ்விருத்தியில், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்புபூதங்களின்றருமங்களான இடங்கொடுத்தல், சலித்தல், விளக்குவித்தல், அவதானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

வினா :—அந்தக்கரணம் பூதங்களின் இராஜஸதாமஸங்களல்லவோ வெனின் (243)

விடை :—கிரியாசாதனங்களாக இராமல் அறிவதாகிய ஞானசாதனங்களாக இருத்தலால் அல்லவென அறிக.

வினா :-அந்தக்கரணம் * வியட்டியல்லவோவெனின் 244

விடை :-வியட்டியானால் ஒன்றறிந்ததை மற்றையவைகளறியாமலும் ஒன்று கெட்டால் மற்றையவைகள் கெடாமலுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஒன்றறிந்ததை மற்றைய விருத்திகளு மறிகின்றமையினாலும் ஒரு விருத்திகெட்டால் மற்றைய விருத்திகளுங் கெட்டுப்போகின்றமையினாலும் அல்லவென அறிக.

வினா :—விருத்திசப்தங்களுக் கருத்தங்களெவை யெனின் (245)

விடை :—விடயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதாகிய அவித்தைஅந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமங்களாகும்

* வியட்டி-கூட்டமாயுள்ளவைகளிலொன்று.

குரோதசுகாதிகள் அவித்தைஅந்தக்கரணங்களின் பரிணு
மங்களாக இருக்கினும், அவைகள் விடயங்களைப் பிரகாசிப்
பிக்கும் ஞானரூபமாக இராமையால் விருத்தி சப்தத்துக்கு
அருத்தங்களாகாவாம். இவைகளின் விரிவை யறிய விரும்
பில் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நூலிற் காண்க.

வினு :—சடமாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களில் ஞா
னரூபவிருத்திக ளுதயமாவது எதனுலெனின் (246)

விடை :—அப்பிரகாசப் பொருளாகிய தருப்பணம் பிர
காசமாகிய சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றிருத்தலால் அ
தன்பால் பிரகாசமாகிய கிரணங்களுதயமாவதுபோல அவி
த்தைஅந்தக்கரணங்கள் சடங்களாக இருக்கினும் ஞானமய
மாகிய பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றிருத்தலால் அவற்
றின்பால் ஞானரூபவிருத்திக ளுதயமாயினவென அறிக.

வினு :—விக்ஷேபசத்தியும் அதன் காரியமான பஞ்ச
பூதங்களும் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கி
யத்திரவியங்களல்லனவா யிருக்க, அவைகளின் காரியமாகிய
அந்தக்கரணம் பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கியத்திர
வியமாகியது எதனுலெனின் (247)

விடை :—சூரியப்பிரதிவிம்பயோக்கியதையின்றிய சே
ற்றைப் பிழிந்து அதிலுள்ள நீரை வேறுபிரிக்கில் அந்நீர்

சூரியப்பிரதிவிம்பந்தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியமாவது
போல, தமசிற்சத்துவம் தமசில்ரஜசு தமசிற்றமசென்னும்
முக்குணசொரூபமாகிய விக்ஷேபசத்தியும் அதன்காரியமா
கிய பஞ்சபூதங்களும் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பந்தோன்றற்கான
யோக்கியத்திரவியங்க ளல்லனவாயினும், அவைகளிலுள்ள
இராஜததாமதகுணங்களை நீக்கிச் சத்துவகுணத்தை மாத்தி
ரம் வேறுபடுத்திவைக்கப்பட்டது அந்தக்கரணமானமையின்
பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவிய
மாயிற்றென அறிக.

வினு :—அந்தக்கரணத்துக்கு அதிதேவதைகளெவை
யெனின் (248)

விடை :—உள்ளத்துக்குச் சதாசிவனும், மனதுக்குச் சந்
திரனும், புத்திக்குப் பிரஹ்மனும், சித்தத்துக்கு வாசுதேவ
னும், அகங்காரத்துக்கு உருத்திரனுமென அறிக,

(நூல் கரு)

பின்னும் ஆகாயமாதிய பஞ்சபூதங்களின் சாத்விகாம்
சத்திலே பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்
தனியே வைக்கப்பட்டது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்க

ளென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் சுரோத்திரம் ஆகா
சத்தின் அம்சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்தத்
தைமாத்திர மறியும். துவக்குவாயுவினம்சமானபடியால் வா
யுவின் குணமான பரிசத்தைமாத்திர மறியும். சட்சு அக்கி
னியினம்சமானபடியால் அக்கினியின் குணமான ரூபத்தை
மாத்திரமறியும். சிங்குவை அப்புவினம்சமானபடியால் அப்
புவின் குணமான இரசத்தைமாத்திர மறியும். ஆக்கிராணம்
பிருதிவியினம்சமானபடியால் பிருதிவியின்குணமான கந்
தத்தை மாத்திரமறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று
கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்க
அறியாது. அந்தக்கரணம் ஐந்தும் ஒன்றாகக்கூடியதான
மையால் ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்துவிடயங்களையு மறி
யும். அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) ஆகியபத்தும்
சத்துவாம்சமானபடியால் ஞானசாதனமாயின.

(பதம்.)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய பஞ்சபூதங்களின் சாத்விகாம்சத்திலே பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும்.	வெளி

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவைகளிற் சுரோத்திரம்	இவ்விந்திரியங்களிற் சுரோத்திரேந்திரியமானது
ஆகாயத்தினம்சமானபடியால்	ஆகாயபூத சத்துவாம்சமானமையால்
ஆகாயத்தின் குணமான	ஆகாயபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
சத்தத்தைமாத்திரமறியும்	ஒலியைமாத்திர மறியும்

வினா:—சத்தங்களெத்தனை விதமாமெனின். (249)

விடை:—தொனிரூப வருணரூபங்களென இரண்டுவிதமாமென அறிக.

வினா:—தொனிரூப சத்தங்களெவையெனின். (250)

விடை:—தம்புரு, வீணை, பிட்டில், சாரந்தா, சுரபத்து முதலிய நரம்புக்கருவிகளினின்றும், நாகசுரம், புல்லாங்குழல், முகவீணை, திருச்சின்னம், எக்காளம், வாங்கா, கொம்பு, சங்குமுதலிய துளைக்கருவிகளினின்றும், வெண்கலத்தாலாகிய தாளமாதியகஞ்சக்கருவிகளினின்றும், பேரிகை, டங்கா, டவண்டை, தவில், மிர்தங்கமாதிய தோற்கருவிகளினின்றும், மேகம், மலையருவி, மழை, சமுத்திரம், அக்கினி, காற்று, இடி, வெடி, அடி, வெட்டாதிகளினின்றும் எழாநின்ற சுராகதாளமாதிய ஒலிகளாம். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் அநந்தவிதமாகுமென அறிக.

வினா:—வருணரூப சத்தங்களெவையெனின். (251)

விடை:—வருணரூபசத்தம் லௌகிகம் வைதீகமென்னும் பேதத்தாலிருவகையாம். அவைகளில் ஆரியம் திராவிடமாதிய பதினெண் பாஷைகளாற் செய்யப்பட்ட விநோதாதி சரித்திரப்பிரசங்கங்களிலெழாநின்ற சத்தங்கள் லௌகிகசத்தங்களாகும். வேதாகமசாஸ்திர புராண படனங்களினும், பிரணவ பஞ்சாக்கர அஷ்டாக்ஷர சடாக்ஷராதிய மந்திரோச்சாரணங்களினும், பகவத் சங்கீர்த்தனமாதிய தேவதா தோத்திரங்களினும் நின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் வைதிக சப்தங்களாகும். இவ்வைதிகசப்தங்களும் வியாவகாரிகதத்துவபோதகவாக்கிய சப்தங்கள் பாரமார்த்திக தத்துவபோதக வாக்கியசப்தங்களென இருவகைத்தாம். பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமாகிய யாவும் வியாவகாரிக தத்துவங்களானமையால் அவைகளைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களினின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் வியாவகாரிக தத்துவபோதக வாக்கிய சப்தங்களாம். பிரஹ்மமாத்திரம் பாரமார்த்திக தத்துவமானமையால் அதனைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களினின்றும் எழாநின்ற சப்தங்கள் பாரமார்த்திக தத்துவபோதகவாக்கிய சப்தங்களாம். இச்சப்தங்களும் அவாந்தரவாக்கிய சப்தம் மகாவாக்கியசப்தம் என இரண்டாம். இவ்விரண்டில் சச்சிதானந்தம் பிரஹ்மமெனத் தத்பதார்த்த

சொரூபத்தை அல்லது இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள புருடனெனத் துவம்பதார்த்த சொரூபத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களினின்றும் எழாநின்ற சப்தங்கள் அவாந்தர வாக்கிய சப்தங்களாகும். சச்சிதானந்த பரிபூரணப் பிரஹ்மமே இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மா, இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மாவே சச்சிதானந்த பரிபூரணப்பிரஹ்மமெனத் தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமசிமகாவாக்கியங்களினின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் மகாவாக்கிய சப்தங்களாகும். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினா:—இச்சப்தபேதங்களை சுரோத்திரம் தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (252)

விடை:—சுரோத்திரம் சப்தத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சுரோத்திரமூலமாக வெளிப்பட்டுச் சப்தசமானாகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் சப்தத்தின் ஆவரணத்தைப் பங்கம் செய்கிறது; ஆபாசபாகம் சப்தத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது; ஆதலால் தனியேயறிகிறதில்லை; ஆபாசசகிதவிருத்திசகாயத்தா லறிகிறதென அறிக.

வினா:—சுரோத்திரம் ஆகாயமல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (253)

விடை:—ஆகாயகுணமாகிய சப்தத்தையன்றி மற்றைப் பூதங்களின் குணங்களாகிய பரிசரூப இரதகந்தங்களையறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்.)
துவக்கு	துவக்கிந்திரியமானது
வாயுவினம்சமானபடியால்	வாயுபூதசத்துவாம்சமானமையால்
வாயுவின் குணமான	வாயுபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
பரிசங்களை மாத்திரமறியும்	ஊறுகளை மாத்திரமறியும்.

வினா:—பரிசங்களெத்தனை விதமெனின் (254)

விடை:—வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை திண்மை நொய்மை *சீர்மை †சர்ச்சரையென எட்டுவிதமாம். இவைகளும் தொழிற்பேதத்தால் ஒவ்வொன்றும் ஊன்றல் கட்டல் குத்தல் தடவல் தட்டல் தீண்டல் பற்றல் வெட்டலென எட்டுவிதமாகுமென அறிக.

* சீர்மை-என்பது ஒப்பரவு அதாவது நில முதலியவற்றின் சமத்துவம்.

† சர்ச்சரையென்பது-ஒப்பரவின்மை அதாவது நில முதலியவற்றின் சமத்துவமின்மை. அல்லது சுரசுரப்பு.

வினா:—இப்பரிசபேதங்களைத் துவக்குத் தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோவெனின் (255)

விடை:—துவக்குப் பரிசகுணத்தையும் அதற்காசிரயமான கடாதிகளையும் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது, அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சரீரத்தைவிட்டு வெளியேசெல்லுகிறதில்லை; சரீரமான கோளகத்திலேயேயிருக்கிறது; ஆனால் சரீரமானகோளகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட கடாதிவிஷயாகாரத்துக்கும் விஷயங்களையாசிரயித்திருக்கும் கடினாதி பரிசாகாரத்துக்கும் சமானாகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் விஷயம் விஷயத்தையாசிரயித்த பரிசங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் விஷயத்தையும் விஷயத்தையாசிரயித்திருக்கும் கடினாதி பரிசத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியேயறிகிறதில்லை; ஆபாசசகிதவிருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினா:—துவக்கு வாயுவல்லாத மற்றைப்பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (256)

விடை:—வாயுவின் குணமான பரிசத்தையன்றி மற்றைப் பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த ரூப இரத கந்தங்களிலொன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சட்சு	சட்சுவிந்திரியமானது
அக்கினியினம்சமானபடியால்	அக்கினிபூதசத்துவாம்சமானமையால்
அக்கினியின் குணமான	அக்கினிபூதத்தின்சுபாவகுணமாகிய
ரூபங்களை மாத்திரமறியும்	உருவங்களை மாத்திரமறியும்

வினா :—ரூபங்களெத்தனை விதமாமெனின் (257)

விடை :—வெண்மை பொன்மை கருமை செம்மை பசுமை யென ஐந்துவிதமாம். இவ்வைந்தின் கலப்பாகிய விசித்திர ரூபங்களும் இவைகளின் சகிதமாகிய அகலம் நீளம் கட்டை நெட்டை வட்டம் சிறிது பெரிது முதலியவைகளும் ரூபங்களாகும். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினா :—இவ்வுருவபேதங்களைச் சட்சு தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (258)

விடை :—சட்சு ரூபத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாயறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சட்சுவாயிலாக வெளியேசென்று ரூபசமானாகாரத்தை யடைகின்றது. அதில் விருத்திபாகம் ரூபங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் ரூபங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லை. ஆபாசசகித விருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினா :—சட்சுவிந்திரியம் அக்கினியல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (259)

விடை :—அக்கினியின் குணமான ரூபத்தையன்றி மற்றையப் பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த பரிச இரத கந்தங்களில் ஒன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சிங்குவை	சிங்குவை யிந்திரியமானது
அப்புவினம்சமானபடியால்	அப்புபூத சத்வாம்சமானமையால்
அப்புவின்குணமான	அப்புப்பூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
இரதங்களை மாத்திரமறியும்	சுவைகளைமாத்திர மறியும்.

வினா :—இரதங்களெத்தனைவித மெனின் (260)

விடை :—உவர்ப்பு கைப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு புளிப்பு தித்திப்பு என ஆறுவிதமாம். இவைகளும் கலப்பினானும் உபாதிபேதத்தினானும் பலவிதமாமென அறிக.

வினா :—இவ்விரத பேதங்களைச் சிங்குவை தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையுவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (261)

விடை :—சிங்ஙுவை யிந்திரியம் இரதங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகித விருத்தி சிங்ஙுவையாகிறகோளகத்தைவிட்டு வெளியே செல்லுகிறதில்லை. ஆனால் சிங்ஙுவையுடன் சம்பந்தப்பட்ட இரதங்கட்குச் சமானாகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் இரதங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் இரத விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லை. ஆபாசசகிதவிருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினா :—சிங்ஙுவை இந்திரியம் அப்புவல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களி லொன்றல்லவோ வெனின் (262)

விடை :—அப்புவின் குணமான இரதத்தையன்றி மற்றைப்பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்தபரிசரூபகந்தங்களை யறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஆக்கிராணம்	ஆக்கிராணேந்திரியமானது
பிருதிவியினம்ஸமானபடியால்	பிருதிவிபூத சத்துவாம்சமானமையால்
பிருதிவியின் குணமான	பிருதிவிபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
கந்தங்களைமாத்திர மறியும்	வாசனைகளைமாத்திர மறியும்

வினா :—கந்தங்க ளெத்தனைவிதமா மெனின் (263)

விடை :—நற்கந்த துர்க்கந்தங்களென இரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் மல்லிகை முல்லை பாரிசாதம் சண்பகம் பங்கஜம் பாதிரியாதிய மலர்களினும் வெட்டிவேர் விலாமிச்சைவேர் மருக்கொழுந்து பன்னீர் அத்தர் புனுகு சவ்வாது சந்தனமாதிகளினும் உள்ள கந்தங்கள் நற்கந்தங்களாகும். மலமூத்திரசாக்கடைநீராதிகளினும் மதுமாமிசப்பிரேதாதிகளினுமுள்ள கந்தங்கள் துர்க்கந்தங்களாகும். இவைகளும் கலப்பினாலும் உபாதிபேதங்களினாலும் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினா :—இக்கந்த பேதங்களை ஆக்கிராணம் தனியேயறிகிறதோ மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (264)

விடை :—கிராணேந்திரியம் கந்தங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி நாசியாகிற கோளகத்திலிருந்து நாசியாகிற கோளகத்துடன் சம்பந்தப்படும் புட்பாதிகளின் கந்தங்கட்குச் சமானமான ஆகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் கந்தத்தின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் கந்தத்தைப் பிரகாசிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லை. ஆபாசசகித விருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினு :—ஆக்கிராணேந்திரியம் பிருதிவியல்லாத மற்றைப்பூதாம்ஸங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (265)

விடை :—பிருதிவியின் குணமான கந்தத்தையன்றி மற்றைப்பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த பரிச ரூப இரதங்களிலொன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்திந்திரியங்களும் பாஹ்யவிஷயங்களை யறிவதுபோல ஆந்தரவிஷயங்களையு மறிவனவாமோ வெனின் (266)

விடை :—செவிகள் மூடியபோதுள்ளிரைச்சலும், அன்னுதிகளைப் புசிக்கும்போது சீதோஷ்ணங்களும், கண்களை மூடியபோது உள்ளிருட்டாதிய வருணங்களும், வாந்தி பண்ணும்போது புளிப்பாதிய இரதங்களும், ஏப்பமிடும்போது நற்கந்த துர்க்கந்தங்களும் அறியப்படுகின்றமையால் ஆந்தர விஷயங்களையும் அறிவனவாமென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கள் * சமட்டியல்லவோ வெனின் (267)

விடை :—ஒன்றறிந்ததை மற்ற நான்குமறியாமலும் ஒன்று கெட்டால் மற்றைய நான்குங் கெடாமலுமிருத்தலால் அல்லவென அறிக.

---

* பகுக்கத்தக்கதாயுள்ள கூட்டம்-சமட்டி.

வினு :-ஞானேந்திரியங்கள் பூதங்களின் இராஜதகுணாம்சங்களல்லவோ வெனின் (268)

விடை :—வசனுதிக்கிரியா சாதனங்களாக இராமல் ஞானசாதனங்களாக இருத்தலின் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கட்கு முறையே சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்னும் பெயர்கள் வந்தது எதனுலெனின் (269)

விடை :—சுரோத்திரமாகிய காது, துவக்காகிய தோல், சட்சுவாகிய கண், சிங்குவையாகிய நா, ஆக்கிராணமாகிய மூக்கு என்னும் ஐந்துறுப்புக்களையும் ஐந்திந்திரியங்களும் இடமாகப் பொருந்தியிருத்தலால் இவைகட்கு இடவாகுபெயராக முறையே அப்பெயர்கள் வந்ததென அறிக.

வினு :—செவியாதி ஐந்துறுப்புகளும் ஐந்திந்திரியங்களல்லவோவெனின். (270)

விடை:—மரண மூர்ச்சை சமாதிகளில்இவ்வுறுப்புக்களிருந்தும் சப்தாதிவிஷயங்களை யறியாமையினுனும், இவைகள் ஓரிந்திரியத்துக்கு விஷயமாகிய தூலசரீரத்தின் அவயவங்களானமையினுனும் அல்லவென அறிக.

வினு:—பூதங்களின் சத்துவகுணும்சமான அந்தக்கரணத்தில் சேதனப் பிரதிவிம்பந் தோன்றியதுபோலச் சத்துவகுணும்சமான ஞானேந்திரியங்களினுந் தோன்ருதது எதனுலெனின். (271)

விடை:-பலசலாணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதாகிய கடசலத்திற் சந்திரப் பிரதிவிம்பந்தோன்றுகிறது. அணு அணுவாகப் பிரிவுபட்டிராகின்ற சலாணுக்களாகிய பனிபாதிகளில் பிரதிவிம்பம் அணுமாத்திரமாக இருக்கினும் தோன்றுகிறதில்லை. அதுபோல அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்களும் சத்துவாம்சங்களாக இருக்கினும் அவ்வம்சங்கள் சமட்டியாகச் சேர்ந்திருப்பது அந்தக்கரணமானமையால் அதிற் சேதனப் பிரதிவிம்பந் தோன்றுகிறது. சமட்டியாகச் சேராமல் வியட்டியாகப் பிரிவுற்றிருப்பவை ஞானேந்திரியங்களானமையால் அவைகளிற் சேதனப்பிரதிவிம்பங்கள் அற்பமாக இருக்கின்றன. ஆதலால் தோன்றவில்லையென அறிக.

வினு:—ஞானேந்திரியங்களிற் சேதனப்பிரதிபிம்பங்கள் அற்பமாக இருக்கினும், அப்பிரதிவிம்பங்களுக்குத்தக்கதாக அதிட்டான சேதனப்பிரகாச சம்பந்தமும் விஷயப்பிரஞ்ஞை, விருப்பு, வெறுப்பு, கருத்திருத்துவாதி ஜீவத்துவம் பந்தமோக்ஷமாதிகளும் உள்ளனவாகும். ஆதலால் அவைகளையும் ஜீவர்களாகக்கொண்டு ஒரு சரீரத்தில் ஆறு ஜீவர்களிருக்கிறதாகக் கூருததென்னை யெனின். (272)

விடை:—ஞானேந்திரியங்களில் சேதனத்தின் ஆபாசங்களுள்ளனவாயினும் எந்தஆபாசத்துக்கு விருத்திசம்பந்தமுண்டோ அதற்கு விஷயப்பிரஞ்ஞையாதிகளுண்டாகும் எந்த ஆபாசத்துக்கு விருத்தி சம்பந்தமில்லையோ அதற்கு விஷயப்பிரஞ்ஞையாதிகளுண்டாகாவாம். ஆதலின் அந்தக்கரணத்துக்கு விருத்திரூப பரிணமயோக்கியதை யிருக்கிறதுபோல ஞானேந்திரியங்கட்கில்லாமையால் அவைகளிலுள்ள ஆபாசங்களுக்கு விஷயப் பிரஞ்ஞை விருப்பு, வெறுப்பு, கருத்திருத்துவமாதிய ஜீவத்துவம் பந்தமோக்ஷங்களுண்டாகவில்லை. ஆனதுபற்றி அவைகளைச் சீவர்களாகக் கூறவில்லையென அறிக.

வினு:—அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்களும் பூதங்களின் சத்துவாம்சங்களாகவே யிருப்பதுமன்றிச் சேதனப்பிரதிவிம்பங்களை யுடையனவாகவுமிருக்க விருத்திரூப பரிணமங்களை யடைதற்கான யோக்கியதை அந்தக்கரணத்துக்கிருப்பதும் ஞானேந்திரியங்கட்கில்லாததும் எதனுலெனின். (273)

விடை:—பூதங்களின் சூட்சுமமாகிய தாமதாம்சங்கள் ஐந்தும் கலப்புற்று ஒன்று சேர்ந்தமைப்பற்றி யவைகளுக்குத் தூலிகரிக்கும் யோக்கியதை யுண்டாகியதுபோல, பூதங்களின் சத்துவாம்சங்கள் ஐந்தும் கலப்புற்று ஒன்றுசேர்ந்தது

அந்தக்கரணமானமைபற்றி அதற்கு விருத்திரூப பரிணாமயோக்கியதை யுண்டாகியது. ஞானேந்திரியங்கள் ஒன்றுசேராமல் வேறுவேறாக இருப்பனவானமைபற்றி அவைகளுக்கு விருத்திரூப பரிணாமயோக்கியதை யுண்டாகவில்லையென அறிக.

வினா :—ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தினிடத்தும் விஷயக்கிரகணத்துவம் காணப்படுகிறதே யெனின். (274)

விடை :—அதுவும் சத்துவாம்சச் சேர்க்கையான அந்தக்கரணவிருத்தி சம்பந்தித்தபோது அதன்சேர்க்கை விசேடத்தாற் காணப்படுமேயன்றி மற்றப்போது காணப்படாதென அறிக.

வினா :-அற்றேல் சப்தபரிசமாதிய விஷயஞானம் கேவலம் அந்தக்கரண விருத்திக்கேயுண்டு, இந்திரியங்களுக்கில்லையெனலாமெனின். (275)

விடை :—அங்ஙனமாயின் அந்தக்கரணவிருத்தி இந்திரிய சகாயமின்றி விஷயங்களை யறியவேண்டும் அல்லது ஓரிந்திரியத்தைப் பற்றிக்கொண்டாவது ஐந்து விடயங்களையுமறியவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஒரோ ரிந்திரியத்தைப் பற்றிக்கொண்டு ஓரோர்விடயத்தை மாத்திரமறிவது அநுபவமானமையினாலும் சுருதிகளில் இவ்விந்திரியங்கட்கு ஞானேந்திரியங்களெனப் பெயர் கூறுகின்றமையினாலும் விடயஞானம் விருத்தி சம்பந்தத்தாற் சொற்ப முண்டென்றே சொல்ல

வேண்டும். விருத்திக்குமாத்திர முண்டென்றும் சொல்லப்படாதென அறிக.

வினா :--விடயங்களை இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணவிருத்தியுஞ் சேர்ந்துமாத்திர மறிகின்றனவோ இவைகளோடு வேறு தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்தறிகின்றனவோ வெனின் (276)

விடை :—இந்திரியங்களும் அந்தக்கரண விருத்தியும் விருத்தியிலுள்ள ஆபாசனும் இவைகளுக் கதிட்டானமாகிய சாட்சியுஞ் சேர்ந்தறிகிறதென அறிக.

வினா :—அற்றேல் ஓர் விடயத்தையறியும்போது நிகழப்படும் இந்திரியத்தின் செயல் யாது? அந்தக்கரண விருத்தியின் செயல் யாது? அதிலுள்ள ஆபாசன் செயல் யாது? இவைகளுக் கதிட்டானமாய் அந்தக்கரணவிருத்தியி லாரூடமாயுள்ள சாட்சியின் செயல் யாதெனின். (277)

விடை :—விடயத்தின் பொருட்டன்மை தோன்றாத பேதத் தோற்றரவைமாத்திரம் நிகழச்செய்வது இந்திரியத்தின் செயல்; விஷயத்தை மறைத்திருந்த ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்வது அந்தக்கரண விருத்தியின் செயல்; ஆவரண பங்கமாகிய விஷயத்தை லோகாந்தகுந்தம்போல விருத்தியில் நின்றும் இன்னதென்னச் சுட்டுதல் ஆபாசனாகிய ஜீவன்செயல்; இவைகளை நிருவிகாரமாயிருந்து சூரியனைப்போல் விளக்கிவைப்பது சாட்சியின் செயலென அறிக.

வினு:—இவ்விந்திரியங்கட்கு அதிதேவதைகளெவை யெனின். (278)

விடை:—சுரோத்திரத்துக்குத் திக்கும், துவக்குக்கு வாயுவும், சட்சுவுக்குச் சூரியனும், சிங்ுவைக்கு வருணனும், ஆக்கிராணத்துக்கு அசுவினி குமாரரும் அதிதேவதையென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இவ்வைந்திந்திரியங்களும்ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்காது. அந்தக்கரணம் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்றாகக் கூடியதானமையால் ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்து விடயங்களையும் அறியும். இந்த அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (ய)ம் சத்துவாம் சமானப்படியால் ஞானசாதனங்களாயின.	வெளி.

(நூல் கச.)

பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களி னிராஜதாம்சங்களிற் பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைக்கப்பட்டவை வியானாதி பஞ்சவாயுக்களாம். இவைகளில், வியானவாயுவு ஆகாயத்தினம்ச மானபடியால் ஆகாயத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயுவு வாயுவினம்சமானபடியால் வாயுவைப்போல இருத

யத்திலிருந்து நாசியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயுவு அக்கினியினம்சமானபடியால் அக்கினியைப்போல சாடராக்கினிபாக உஷ்ணித்துக்கொண்டு குதத்தைப் பற்றிநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயுவு அப்புவினம்சமானபடியால் சரீரநடுவான நாபிஸ்தானத்தினின்று உண்ட அன்னரசங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும். உதானவாயுவு பிருதிவியினம்சமானபடியால் கண்டத்தைப் பற்றிப் பிருதிவியைப்போல கடினமாகநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடையும். இந்த ஐந்து வாயுக்களையுமல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முவிக்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவி கொள்ளுவிக்கின்றது தேவதத்தனென்றும், வீங்குவிக்கின்றது தனஞ்சயனென்றும், வேறே ஐந்துவாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர். இவ்வைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியால் வேறல்ல.

(பதம்)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்துபூதங்களின் இராஜதாம்சத்திலே பூதத்துக்கு ஓரொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைக்கப்பட்டது வியானாதி பஞ்சவாயுக்கள்	வெளி.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவைகளில் வியானவாயு	இப்பஞ்சவாயுக்களில் வியானவாயுவானது
ஆகாயத்தினம்சமானபடியால்	ஆகாயபூத விராஜதாம்சமானமையால்
ஆகாயத்தைப்போல	ஆகாயபூதம் சகலபூதங்களினும்வியாபித்திருப்பது போல
சர்வாங்கமும்	சிரசரணாதிய சகல அங்கங்களினும்
வியாபித்திருக்கும்	வியாபித்துத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும்

வினா :—இவ்வாயுவுக்கு வியானனெனப் பெயர்வந்தது ஏதனாலெனின். (279)

விடை :—வியானமென்பதுநான் குமுழ அளவின்பெயர் இவ்வாய்வு நான்குமுழ அளவாகச் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதுபற்றி இதற்கு அளவையாகு பெயராக வியானனெனப் பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா :—வியானவாயு வல்லாத மற்றைய வாயுக்கள் சரீரத்தைத் தாங்காவோவெனின். (280)

விடை :-புகைக்கூண்டின் நிரம்பிய புகைக்கூண்டைத் தாக்கும் அல்லது தாங்குமேயன்றி குறைவாயுள்ள புகையால் தாக்கவும் அல்லது தாங்கவுமாகாததுபோலச் சரீர முழுவ

தும் வியாபித்து நிரம்பியுள்ள வியானவாயு சரீரத்தைத் தாங்குமேயன்றி சரீரத்தில் ஏகதேசமாகிய இருதயஸ்தானம், குதஸ்தானம், நாபிஸ்தானம், கண்டஸ்தானங்களிற் பின்னபின்னமாகக் குறைவுற்றிருப்பவைகள் மற்றைய வாயுக்களானமையால் அவைகள் சரீரத்தைத் தாங்காவென அறிக.

வினா :—வியானவாயு ஆகாயமல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (281)

விடை :—இவ்வாயுவினிடத்து ஆகாயத்தைப்போல சரீரத்தில் வியாபித்துத் தாங்குதலாகிய கிரியையன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள சலித்தல், தகித்தல், இழுத்தல், கடினமாகின்று கடைதல்களாகிய கிரியைகளிலொன்றேனுங் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
பிராணவாயு	பிராணவாயுவானது
வாயுவினம்சமானபடியால்	வாயுபூத விராஜதாம்சமானமையால்
வாயுவைப்போல	வாயு சதா சலித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல
இருதயத்திலிருந்து	இருதயஸ்தானத்திலிருந்து
நாசிகாதி பரியந்தம்	மூக்கினடிவரையில்
அலையும்.	சலித்துக்கொண்டிருக்கும்.

வினு :—இவ்வாயுவுக்குப் பிராணவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனுலெனின். (282)

விடை :—பிராணமென்பது பலத்தின்பெயர். இவ்வாயு சரீரத்துக்குப் பலத்தைச் செய்துகொண்டு பல ரூபமாயிருப்பதுபற்றி இதற்குப் பண்பாகுபெயராகப் பிராணனெனப் பெயர் வந்ததென அறிக.

வினு :—பிராணவாயு வாயுவல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களி லொன்றல்லவோவெனின். (283)

விடை :—இவ்வாயுவினிடத்தில் வாயுவின் கிரியையாகிய சலித்தலன்றி மற்றைப்பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், தகித்தல், இழுத்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அபானவாயு	அபானவாயுவானது
அக்கினியினம்சமானபடியால்	அக்கினிபூத விராஜதாம்சமானமையால்
அக்கினியைப்போல	அக்கினி கிட்டியவைகளைத் தகிப்பதுபோல
சாடராக்கினியாக	* மூலாக்கினிபோல
உஷ்ணித்துக்கொண்டு	உஷ்ணகாரமாகி
குதத்தைப்பற்றி நின்று	மலவாயிலைப் பொருந்திநின்று
உண்ட அன்னுதிகளை சீரணிப்பிக்கும்.	புசித்த அன்னமுதலியவற்றை சமிப்பிக்கும்.

* மூலாக்கினி—உதராக்கினி.

வினு :—இவ்வாயுவுக்கு அபானவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனுலெனின். (284)

விடை :—அபானமென்பது குதம் குதமாகிய அபானஸ்தானத்தைப் பொருந்தி யிருத்தலாலிதற்கு இடவாகு பெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வினு:-அபானவாயுவு அக்கினியல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (285)

விடை :—இவ்வாயுவினிடத்து அக்கினியைப் போலத் தகித்தலன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், சலித்தல் இழுத்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சமானவாயு	சமானவாயுவானது
அப்புவினம்சமானபடியால்	அப்புபூத விராஜதாம்சமானமையால்
அப்புவைப்போல	அப்புபதார்த்தங்களையிழுப்பதுபோல
சரீர நடுவான	சரீர மத்தியாகிய
நாபிஸ்தானத்தினின்று	உந்தியாகியவிடத்திலிருந்து
உண்ட அன்னரசங்களை	புசிக்கப்பட்ட அன்னசாரங்களை
இழுக்கும்.	சகல நாடிகளினுமிழுத்து சமப்படுத்தும்

வினா :—இவ்வாயுவுக்குச் சமானவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (286)

விடை :—சமானமென்பது ஒப்பு. (அதாவது சமம்) புசிக்கப்பட்ட பக்ஷிய, போஜ்ஜிய, சோஷிய லேகியரூபமான நாலுவகை யாஹாரங்களையும் சாடராக்கினியினால் பாகஞ் செய்தபின், அவைகளின் தூலபாகமாகிய மலசலங்களை மலசலக் குழியிற்றள்ளி சூட்சுமமான ரசபாகங்களைச் சகல அவயவங்களினும் சகல நாடிகளினும் இழுத்துச் சமப்படுத்துவதாகிய தொழில்பற்றி இதற்குத் தொழிலாகு பெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா :-பக்ஷிய போஜ்ஜிய சோஷிய லேகியமென்னும் நால்வகை யாஹாரங்களைவை யெனின். (287)

விடை :—பற்களாற் கடித்துச் சாப்பிடத்தக்க காய்) கிழங்குமுதலிய வஸ்துக்கள் பக்ஷியமென்னப்படும். நாக்கி னால் மென்று குதப்பிச் சாப்பிடத்தக்க அன்னமுதலிய வஸ் துக்கள் போஜ்ஜியமென்னப்படும். வாயினாலுருஞ்சிச் சாப் பிடத்தக்க பாயசம்பால் முதலியவஸ்துக்கள் சோஷியமென் னப்படும். நாக்கினால் நக்கி அல்லது தடவிச்சாப்பிடத் தக்க துவையல் முதலிய வஸ்துக்கள் லேகியமென்னப்படுமென அறிக.

வினா :—சமானவாயு அப்புவல்லாத மற்றைப்பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (288)

விடை :—இவ்வாயுவினிடத்து அப்புவைப்போலிழுத்தலன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், சலித்தல், தகித்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
உதானவாயு	உதானவாயுவானது
பிருதிவியின் அம்சமானபடியால்	பிருதிவிபூதவிராஜதாம்சமானமையால்
கண்டத்தைப்பற்றி	கண்டஸ்தானத்தைப்பொருந்தி
பிருதிவியைப்போல	பிருதிவி கடினமாயிருப்பதுபோல
கடினமாகநின்று	கடுமையாக இருந்து
உண்ட அன்னபானாதிகளைச்	புசிக்கப்பட்ட அன்னபானமுதலியவைகளை
கடையும்.	கடைந்துதள்ளும்.

வினா :—இவ்வாயுவுக்கு உதானவெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (289)

விடை :- * உத்தானமென்பது இசைப்பு (அதாவது கலப்பு) உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடைந்து கலத்தலும் சுழுத்

* உத்தானம் என்பது—உதானமென மருவியது.

தியில் சகல இந்திரியங்களையும் அஞ்ஞானத்திற் கலந்தொடுங்கச்செய்தலும் சாக்கிரத்தில் அவைகளைத் தத்தமிடங்களிற் சேர்த்து நிலைபெறச் செய்தலும் இஃதன்றி உத்தானமென்பது எழும்புதல். மரணகாலத்தில் சகல இந்திரியங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு லோகாந்திரங்களை யடைதற்கெழும்புதலுமாகிய தொழில்களுடையதானமையின் இதற்குத் தொழிலாகுபெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக. (வாசு-அ-வரு)

வினா :—உதானவாயு பிருதிவியல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (290)

விடை :-இவ்வாயுவினிடத்தில் பிருதிவியைப்போல் கடினமாகின்று கடைதலன்றி மற்றைப்பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல் சலித்தல் தகித்தல் இழுத்தல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

வினா :—இப்பஞ்சவாயுக்களும் இந்திரியங்கள்போல வியட்டி யல்லவோவெனின். (291)

விடை :—இந்திரியங்கள் ஒன்று கெட்டு மற்றொன்றிருத்தல்போல வாயுக்கள் ஒன்றுகெட்டு மற்றொன்றிராமையால் வியட்டியல்லவென அறிக.

வினா :—அந்தக்கரணமும் வியானுதிவாயுக்களும் பஞ்சபூதங்களின் காரியமாகவும் சமட்டியாகவுமிருக்க அந்தக்கர

ணத்திற் பிரதிபலித்த சேதனம் வியானுதிவாயுக்களில் பிரதிபலிக்காதது எதனாலெனின். (292)

விடை :—தருப்பணமும் ஓடும்மண்ணின் காரியமாகவும் பல அணுக்கள் சேர்ந்ததாகவுமிருக்கினும் சூரியன் பிரதிபலித்தற்குத் தருப்பணம் ஸ்வச்சத்திரவியமானமையால் யோக்கியதையுள்ளதும் ஓடு மலினத்திரவியமானமையால் யோக்கியதை யில்லதுமாயிருத்தல்போல அந்தக்கரணமும் வியானுதிவாயுக்களும் பஞ்சபூதகாரியங்களாகவும் சமட்டியாகவுமிருக்கினும் சேதனம் பிரதிபலித்தற்கு அந்தக்கரணம் நின்மலமாகிய சத்துவகுணம்சமானமையால் யோக்கியதையுள்ளதும் வியானுதிவாயுக்கள் மலினமாகிய இராஜதாம்சமானமையால் யோக்கியதையில்லனவு மானமையினென அறிக.

வினா :-இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் அதிதேவதைகளெவையெனின். (293)

விடை :—வியானனுக்கு விசுவயோனியும் பிராணனுக்கு விசிஷ்டனும் அபானனுக்கு விசுவகர்த்தாவும் சமானனுக்குச் சயனும் உதானனுக்கு அசனும் அதிதேவதைகளென அறிக.

[illegible]

(பதம்.)	(பொருள்)
இவ்வைந்து வாயுக்களையல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முவிக்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிகொள்ளுவிக்கின்றது தேவதத்தனென்று வீங்குவிக்கின்றது தனஞ்சயனென்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார். இவ்வைந்தும் பிராணனுடையதொழிலானமையால் வேறல்ல.	வெளி.

(நூல் ௧௫)

பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்துபூதங்களின் இராஜதாம்சத்திற் பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டவை வாக்காதிய கன்மேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் ஆகாயத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும். வாயுவினிடமாகப் பாணியிடுதலேற்றல் செய்யும். அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும். அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மலசலங்களை வெளியிற் றள்ளும். பிருதிவியினிடமாக வுபஸ்தம் சுகத்தைப்பண்ணும். இவ்வைந்திந்திரியங்களும் தனித்தனியே யிருக்கின்றமையால் ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச்செய்யமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்தமாத்திரையும் ஒன்றாகக்கூடியதானமையால் கன்மேந்திரி

யம் ஐந்தின் வழியினாலும் ஐந்து தொழிலையும் செய்து முடிக்கும் இவ்வாயுக்கள் (௫) கன்மேந்திரியங்கள் (௫) ஆகிய (௰)ம் இராஜதாம்சமானமையால் கிரியாசாதனமாயின.

(பதம்)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் இராஜதாம்சத்திற்பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டவை வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
இவைகளில்	இவ்வைந்திந்திரியங்களில்
ஆகாயத்தினிடமாக	ஆகாயத்தைப்பற்றிக்கொண்டு
வாக்கு	அட்டதானங்களைப் பொருந்தி வாக்கிந்திரியமானது
வசனிக்கும்	அக்ஷராதி பதசமூக வாக்கியவுச்சாரணக் கிரியைகளைச் செய்யும்.

வினா:—வாக்கிந்திரியம் ஆகாயத்தைப் பொருந்தி வசனக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினாலெனின். (294)

விடை:—தனக்குக் காரணமாயும் சப்தகுணமுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா:—வாக்கிந்திரியம் வசனித்தற்குச் சகாயமாகிய அட்டதானங்களெவை யெனின். (295)

விடை:-நாநுனி, தாலுமூலம், மேலுதடு, கீழுதடு, இருதயம், கண்டம், தந்தம், பிரமரந்திரமாகிய உச்சித்துவாரம் ஆகிய எட்டுமென் அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
வாயுவினிடமாக	வாயுவைப்பற்றிக்கொண்டு
பாணி	பாணியிந்திரியம் கைகளிலிருந்து
இடுதலேற்றல் செய்யும்	தானுதானக் கிரியைகளைச் செய்யும்

வினு:-பாணியிந்திரியம் வாயுவைப் பொருந்தித் தானுதானக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின். (296)

விடை:-வாயு தனக்குக் காரணமாயும் சலித்தலுடையதாயும் தானுதானங்கட்கான பலத்தைத் தருவதாயுமிருத்தலாலென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அக்கினியினிடமாக	அக்கினியைப்பற்றிக்கொண்டு
பாதம்	பாதேந்திரியம் கால்களிலிருந்து
நடக்கும்.	கமனுகமனக்கிரியைகளைச் செய்யும்.

வினு —பாதேந்திரியம் அக்கினியைப் பொருந்தி கமனுகமனக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின்.(297)

விடை:—அக்கினி தனக்குக் காரணமாயும் ஊர்த்துவமுகமாக எழும்புதலுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அப்புவினிடமாக	அப்புவைப்பற்றிக்கொண்டு
பாயுரு	பாயுருவிந்திரியம் (குதத்திலிருந்து)
மலசலாதிகளை வெளியிற்றள்ளும்	மலமூத்திராதிகளை வெளியில் விசர்ச்சனஞ்செய்யும்

வினு.-பாயுருவிந்திரியம் அப்புவைப் பொருந்தி விசர்ச்சனக் கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின் (298)

விடை:- அப்பு தனக்குக் காரணமாயும் பற்றியதை இழுத்துச் செல்லுதலுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பிருதிவியினிடமாக	பிருதிவியைப் பற்றிக்கொண்டு
உபத்தம்	உபத்தேந்திரியம் யோனியிலிருந்து
சுகத்தைப்பண்ணும்	இந்திரிய விசர்ச்சனத்தாலின்பத்தைச் செய்யும்

வினு:—உபத்தம் பிருதிவியைப் பொருந்தி யின்பக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின். (299)

விடை :—பிருதிவி தனக்குக் காரணமாயும் தான் விறைப்புறுதற்கேதுவான கடின சுபாவமுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்திந்திரியங்களும் பூதங்களின் சத்துவாம்சங்களல்லவோ வெனின். (300)

விடை :—ஞானசாதங்களாக இராமல் கிரியாசாதனங்களாக இருத்தலால் அல்லவென அறிக.

வினு :-இவ்விந்திரியங்கள் சமட்டியல்லவோவெனின் (301)

விடை :—ஒன்றின் கிரியையை மற்றைய நான்குஞ் செய்யாமையினுனும் ஒன்று கெட்டால் மற்றைய நான்குங் கெடாதிருத்தலினுனும் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவைகட்கு வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (302)

விடை :—வாக்கு, பாணி, பாதம்பாயுரு, உபத்தமென்னும் உறுப்புக்களை யிடமாகப் பொருந்தியிருத்தலால் இவ்விந்திரியங்கட்கு இடவாகு பெயராக முறையே அப்பெயர்கள் வந்தனவென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்துறுப்புக்களும் ஐந்திந்திரியங்களல்லவோ வெனின். (303)

விடை.-இவ்வுறுப்புக்கள் சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணகாலங்களிலிருந்தும் வசனுதிக்கிரியைகளைச் செய்யாமையினுனும் இந்திரியங்களால் பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்படுவதாகத் தூலீகரித்துள்ள தூல சரீரத்தின் அவயவங்களாக இருத்தலினுனும் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கட்கு அதிதேவதைகளெவையெனின். (304)

விடை:—வாக்குக்கு அக்கினியும் பாணிக்கு இந்திரனும் † பாதத்துக்குச் சூரியனும், பாயுருவுக்கு மிருத்தியுவும் உபத்தத்துக்கு பிரஜாபதியும் அதிதேவதைகளென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்
இவ்வைந்து இந்திரியங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கூடாதிருக் கின்றமையால், ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச் செய்பமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்துமாத்திரம் ஒன்றுகக்கூடியிருக்கின்றமையால் கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினுனும் ஐந்து தொழில்களையும் செய்து முடிக்கும் இவ்வாயுக்கள் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (ய) ம் இராஜதாம்சமானமையால் கிரியாசாதனமாயின.	வெளி.

† பாதத்துக்கு அதிதேவதையாக பைங்களோபநிஷத்திலும் வாசுதேவமனனத்திலும் உபேந்திரனையும் வேதாந்தசூளாமணியிற் சூரியனையும் சொல்லப்படுகிறது.

வினு :-கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச் செய்யமாட்டாதெனின் தன்தன் தொழிலைச் செய்யுமென்பது துணிபாயிருக்க வியானுதி வாயுக்களைந்தும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினுனும் ஐந்து தொழிலையுஞ் செய்து முடிக்குமெனக் கூறில் கன்மேந்திரியங்கட்கு அதி வியாப்திதோடம் வருமேயெனின். (305)

விடை :—வாயுக்களால் பிரேரிப்பிக்கப்பட்டுக் கன்மேந் திரியங்கள் தன் தன் தொழிலைச் செய்யுமேயன்றிச் சுதகாச் செய்யமாட்டா வென்பதுபற்றி அங்ஙனம் கூறினமையால் கன்மேந்திரியங்கட்கு அதிவியாப்திதோடம்வராதென அறிக.

வினு :—வாயுக்களும் இந்திரியங்களைப்போல சடப்பொ ருள்களானமையால் அவைகள் மற்றொன்றைப் பிரேரிப்பிக் குமென்பது அசம்பாவிதமெனின். (306)

விடை :—அக்கினி சடமாயிருக்கினும் சடமாகிய கந்த கம் உப்பு கரித்தூள்களாகிய வெடிமருந்துடன் சம்பந்தித்து பீரங்கியினுள் கெட்டிக்கப் பட்டிராநின்ற இருப்புக்குண்டை வெளியிற்சென்று தூரத்திருப்பதாகிய சதுரங்கசேனைகளை நாசஞ்செய்யும்படி யேவுதல்போல வாயுக்கள் சடமாயிருக்கி னும் கன்மேந்திரியங்களைப் பிரேரிப்பிக்கக்கூடும்; ஆதலின் அசம்பாவித மல்லவென அறிக.

வினு :—சடவஸ்துக்களுக்கும் பிரேரகசத்தியிருக்குமா யின் பிரேரக கருத்தாவெனச் சுருதிகளிற் கூறப்படுகிற ஈசு வரனுக்கு அதிவியாப்திதோடம் வருமேயெனின். (307)

விடை :—சகலசத்திகட்குங் காரணமாகிய மாயாசத்தி யையுடையவன் ஈசுவரனுனமையால் சகலசத்திகளும் ஈசுவர னுடைய சத்திகளேயாகும்; ஆதலின் ஈசுவரனுக்கு அதிவி யாப்திதோடம் வராதென அறிக.

(நூல் கசு)

அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) வாயுக்கள்(ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (உ0) தத்துவங்களும் சூட்சுமசரீ ரங்களென்று சொல்லப்படும் இச்சூட்சுமசரீரங்களை மாயாப் பிரதிவிம்பராகிய ஈசுவரன் அவித்தியாப் பிரதிவிம்பரா கிய ஜீவர்கள் அனேகரானமையால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சரீரமாகச் சிருட்டித்தளித்தான். இப்படிச் சூட்சும சரீரகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

(பதம)	(பொருள)
அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) வாயுக்கள் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (உ0) தத்துவங்களும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா :—ஞானேந்திரியங்களில் சுரோத்திர சட்சு ஆக்கிராணங்களும் கன்மேந்திரியங்களில் பாணி பாதகங்களும் முறையே இரண்டு செவிகளினும், இரண்டு கண்களினும், இரண்டு நாசிகளினும், இரண்டு கைகளினும், இரண்டு கால்களினும், இரண்டிரண்டாகவே யிருப்பது அவ்விந்திரிகங்களின் காரியங்களாற்றானே காணப்படுகிறதா யிருத்தலால் (உரு) தத்துவம் சூட்சுமசரீரமெனக் கூறாமல் (உ௰) தத்துவம் சூட்சும சரீரமெனக் கூறியதென்னையெனின். (308)

விடை :—ஒரு மரம்மேலிரண்டு கவராகப் பிரிவுற்று வளர்ந்து தனித்தனியே பத்திரபுட்ப பலாதிகளைத் தரினும் அது இரண்டுமரமாக எண்ணப்படாமல் ஒருமரமாகவே எண்ணப்படுவதுபோல சிரசின் மத்தியிலிருந்து சுரோத்திரம் சட்சு ஆக்கிராணமென்னும் மூன்றும் முக்கமலத்திலிருந்து பாணிபாதமென்னும் இரண்டு மாகிய ஐந்திந்திரியங்களில் ஒவ்வொரிந்திரியமும் இரண்டிரண்டு கவராகப் பிறிவுற்று நீண்டு முறையே இரண்டுகாது இரண்டுவிழி இரண்டுநாசி இரண்டுகை இரண்டுகால்களினுமிருந்து சப்தரூபங்களை யறியினும் தானாதான கமனா கமனங்களைச்செய்யினும் அவைகள் இரண்டிரண்டாக எண்ணப்படாமல் ஒன்றொன்றாகவே யெண்ணப்படும் ஆதலால் (உ௰) தத்துவங்கள்தான் சூட்சுமசரீங்களாகுமென அறிக.

வினா :—சில சாஸ்திரங்களிற் சூட்சுமசரீரதத்துவங்கள் (கசு) எனவும் சில சாஸ்திாங்களிற் (கஎ) எனவும் கூறுகின்றன; அது இந்நூலுக்கு விரோதமல்லவோ வெனின். (309)

விடை :—சிலசாஸ்திரங்களில் அந்தக்கரணம் (ரு) ல் உள்ளத்தைச் சித்தத்திலடக்கி (கசு) எனவும் சில சாஸ்திரங்களில் உள்ளம் சித்தம், அகங்காரமாகிய மூன்றையும் மனம் புத்தியென்னு மிரண்டிலடக்கி (கஎ) எனவும் கூறியிருத்தலால் விரோதமல்லவென அறிக.

வினா :—இருபது தத்துவங்கட்கும் சூட்சுமசரீரமெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (310)

விடை :-தூலசரீரம்போல இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகத் தூலிகரித்துத்தோன்றாமல் அனுமானத்தாலறியத்தக்கதாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—பிராணவாயுவும் அபானவாயுவும் நாசிவாயிலாகவும் குதவாயிலாகவும், சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படுதலாதிகள் சுரோத்திரேந்திரியத்தாலும், துவக்கிந்திரியத்தாலும், பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்படுகின்றமையால் சூட்சும சரீரதத்துவம் (உ௰) ம் அனுமானத்தாலறியத்தக்கதெனல் பொருந்தாதெனின் (311)

விடை:—நாசிவாயிலாகவும் குதவாயிலாகவும் சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்கள் சூட்சுமசரீரதத்துவங்களிற் சேர்ந்த பிராணன் அபானனென்னு வாயுக்களன்று. இவைகளுக்கன்னியமாய் அனுமானத்தாலறியத்தக்கதாகவே அவ்வாயுக்களிருக்கின்றன ஆதலால், அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்துமெனஅறிக.

வினா:—அற்றேல் சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்களெவை இவைகளுக்கன்னியமாயுள்ள பிராணுபான வாயுக்களெவை யெனின். (312)

விடை:—மூங்கிற்கழி நாணற்கழிகளின் புரைவெளிகளில் தூலபூதமாகிய வாயுவு பொருந்தியிருப்பதுபோல, தூலசரீரத்தில் இருதய முதல் நாசிபரியந்தமுள்ள புரைவெளிகளிலும் குடர் மலக்குழியாதியபுரை வெளிகளிலும் பொருந்தியிருப்பதாய்ப் பிராணவாயு வாற்றள்ளப்பட்டு நாசிவாயிலாகவும், அபானவாயுவாலும் பாயுருவாலும் தள்ளப்பட்டு குதவாயிலாகவும், சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்கள் தூலவாயுக்களாகும். இவ்வாயுக்களில் இருதய முதல் நாசிபரியந்தமுள்ள வாயுவை வெளியிற்றள்ளிக்கொண்டு வருதலும் உள்ளேயிழுத்துக்கொண்டுபோதலுமாகிய கிரியாசத்தியையுடையதாயிந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாமல் சூட்சுமமாக இருப்பது பிராணவாயுவாகும். குடர்மலக்குழியாதிய

புரைவெளிகளிலுள்ள வாயுவை ஆதோமுகமாக வெளியிற்றள்ளுவதும், உண்ட அன்னபானாதிகளைத் தகிப்பதுமாகிய கிரியாசத்தியையுடையதாய், இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாமற் சூட்சுமமாக இருப்பது அபானவாயுவாகும், ஆதலால் பிராணனும் அபானனும் பிரத்தியக்ஷமாக அறியத்தக்கதல்லவென அறிக.

வினா:—கைவல்லிய நவநீதம் தத்துவவிளக்கப்படலத்தில் வெறியதோர் துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோ லுன்மூக்காலெறி பிராணனும் நீயல்லை எனவும். சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தில துருத்திபோலூதும் மூச்சைச் சுகமுடனடக்கிற்றீருமெனவும் வேதாந்த சூளாமணிதிரிசிய விவேகத்தில் நின்றிதயந்தனையடைந்து பிராணனு சுவாசநிசுவாச மியற்றுமெனவும் மற்றைய சாஸ்திரங்களினும் பிராணன் மூச்சு சுவாசமென்னும் பெயருடையதாய் நாசிமார்க்கமாகச் சலிக்கும் வாயுவெனவும் கூறப்படுகிறதேயெனின். (313)

விடை:—அங்ஙனம் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றனவெனப் பொருள்கொள்ளுதல் ஆராய்வுக்குறைவேயன்றி வேறல்ல; அச்சாத்திரங்களை நன்குயாராயுமிடத்து கைவல்லியநவநீதம் தத்துவ விளக்கப்படலத்திலுள்ள வெறியதோர் துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்மூக்காலெறி பிராணனும் நீயல்லை) யென்னும் வாக்கியத்துக்கு மூக்கினுல் காற்றைவிடுவதாகிய

திருத்தியும். அதனால் விடப்படுவதாகிய காற்றும். உவமானம். மூக்கின் வழியால் காற்றையெறிவதாகிய பிராணனும். அதனால் யெறியப்படுவதாகிய காற்றும், உவமேயமும் ஆகின்றன. இப்படியே சந்தேகந்தெளிதற் படலத்திலுள்ள (துருத்திபோலூதும் மூச்சைச்சுகமுடனடக்கிற்றீரும்) என்னும் வாக்கியத்துக்கு ஊதுந்தொழிலையுடைய துருத்தியும் அதனால் ஊதப்படுவதாகிய தூலவாயுவான காற்றும். உவமானம். ஊதுந்தொழிலையுடைய மூச்சென்னும் பிராணனும் அதனாலூதப்படுவதாகிய காற்றும் உவமேயம் ஆகின்றன. இதல்லாமல் தொழிற்செய்வது பிராணவாயுவெனவும். தொழிற்படுவது தூலவாயுவெனவும், இவ்வாக்கியங்கள் கூறுகின்றபடியேவேதாந்தசூளாமணிதிரிசிய விவேகத்திலுள்ள (கின்றிதயந்தனையடைந்து பிராணனுசுவாசநிசுவாசமியற்றும்) என்னும் வாக்கியமும், பிராணனனது இருதயத்தைப் பொருந்திநின்று சுவாசமென்னுந் தூலவாயுவைமேலும் கீழும் செல்லும்படி வெளியிற்றள்ளுதலும் உள்ளிலிழுத்தலுமாகிய தொழிலைச்செய்யுமெனக்கூறுகின்றமையால் தொழிற்செய்வது பிராணனெனவும் தொழிற்படுவது தூலவாயுவெனவும் பொருள்படுகின்றன. இச்சாத்திரங்களல்லாத மற்றைச் சாத்திரங்களின் வாக்கியங்களையும் உய்த்து நோக்குமிடத்து இங்ஙனமே பொருள்படும். அற்றன்றெனின் இருபது தத்துவங்களும் அனுமானத்

தாலறியத்தக்க சூட்சும சரீரமாகுமெனக்கூறும் சகல சாஸ்த்திரங்கட்கும் அப்பிரமாணத்துவம் வருமென அறிக.

வினு :—இதனைச் சரீரமென்றதுயாதினுலெனின்.(314)

விடை :—சுழுத்தியினும் பிராரப்தக்ஷயத்தினும சீரணிக்குந் தன்மையதாதலினென அறிக.

வினு :—இதனைத்தேகமென்றது யாதினுலெனின்315

விடை :—சதா தாபத்திரய துக்கங்களாற்றகிக்கப்படுகின்றமையினென அறிக.

வினு :—தூலசரீரத்தையன்றிச் சூட்சும சரீரம் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையால் அஃதுண்டென்றெங்ஙனம் அறியலாமெனின். (316)

விடை .-காரியமாகிய புகையைக்கொண்டு காரணமாகிய அக்கினி யுண்டென்றறிவதுபோல, (உ0) வித காரியங்களைகொண்டு (உ0)தத்துவமாகிய சூட்சுமசரீர முண்டென்றறியலாமென அறிக.

வினு :—இருபதுவித காரியங்களும் தூலசரீரமுள்ளபோதன்றி மற்றைப்போதிற் காணப்படாமையால் அக்காரியங்களைத் தூலசரீரகாரியங்களெனக் கூறலாமேயெனின்317

விடை :—சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணகாலங்களில் தூலசரீரமிருந்தும ஒருவித காரியங்களுங் காணப்படாமையால் அங்ஙனங் கூறலாகாதென அறிக.

வினு :—அற்றேல் தூலசரீரத்தையன்றிச் சூட்சுமசரீரம் ஒருகாரியமும் செய்கிறதாகக் காணப்படாமையால் சூட்சும சரீரகாரியங்களென்று தான் எங்ஙனம் கூறலாமெனின் (318)

விடை :-தூலசரீரமின்றிய சொப்பனுவத்தையில் சூட்சுமசரீர காரியங்கள் காணப்படுகின்றன. இஃதன்றி, அக்கினி காஷ்டத்தை யனுசரித்துக்கொண்டு தகனபாகக் கிரியைகளைச் செய்யினும், அக்கிரியைகள் அக்கினியின் கிரியைகளேயாவதுபோல சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்தை யனுசரித்துக் கொண்டு இருபதுவித காரியங்களைச் செய்யினும் அக்காரியங்கள் சூட்சுமசரீர காரியங்களேயாகும்; ஆதலின் அங்ஙனங் கூறலாமென அறிக.

(நூல் கஎ)

இனித்தூலபூதவுற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது மிஞ்சியதாமதாம்சமாக இருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து முதற்பாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்காகப் பகுத்து இரண்டாம்பாதியைந்தில் தன்னம்சத்துடன் கூட்டாமல் மற்றைய நான்கு பூதங்களுடனும் பூதத்துக்கு அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகச் சேர்க்கின்றது பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இனித்தூலபூத உற்பத்தி	மேலே தூலபூதங்களின் உற்பத்தியை
சொல்லப்படுகிறது	கூறப்படுகிறது
மிஞ்சிய	சத்துவ இராஜதாசம்ங்கள் நீங்கி மீதியாகிய
தாமதாம்சமாக இருக்கின்ற	தமோம்சமாயிராநின்ற
ஐந்து பூதங்களையும்	பஞ்சபூதங்களையும்
ஒவ்வொன்றை	ஒவ்வொரு பூதத்தையும்
இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து	இரண்டிரண்டு பூதமாகப்பாகித்து
முற்பாதி ஐந்தையும்	முதற்பாதியாகிய ஐந்து பூதத்தையும்
ஒவ்வொன்றை	ஒவ்வொரு பூதத்தை
நான்கு நான்காகப்பகுத்து	நான்குநான்கு பாகமாகப் பாகித்து
இரண்டாம்பாதி ஐந்தில்	பிற்பாதியாகிய ஐந்து பூதங்களில்
தன்னம்சத்துடன் கூட்டாமல்	தன்தன்னம்சத்துடன் சேர்க்காமல்
மற்றை நான்கு பூதங்களுடன்	ஏனையநான்கு பூதங்களோடு
அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாக	அரைக்காலரைக்கால் மாத்திரையாக
சேர்க்கின்றது	ஒன்று படுத்துகிறது
பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்	கலத்தலென்று கூறப்படும்

வினா :—ஒவ்வொரு பூதங்களும் பஞ்சீகரணத்தால் ஐந்துவித பூதங்களாயினது எங்ஙனமெனின். (319

விடை :-ஐந்து சிநேகர்கள் பலகாரக்கடையில் ஒருவன் அப்பமும், ஒருவன் அதிரசமும், ஒருவன்மோதகமும், ஒருவன் வடையும், ஒருவன் தோசையும், வங்கிப்புசிக்க எத்தனித்தபோது ஒவ்வொருவனும் தன்தன்பலகாரத்தை இரண்டிரண்டு பாகமாக்கித் தனக்கு ஒருபாதியை வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நான்குபாகமாக்கி மற்றைய நால்வருக்கும் ஒவ்வொருபாகமாகக்கொடுக்க ஒவ்வொருவனிடத்தும் ஐந்துவித பலகாரங்களுஞ் சேர்ந்ததுபோலுமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(கைவல்லிய நவநீதம்)

ஐந்துபூதமும் பத்தாக்கியவை பாதி நன்னான்காக்கி நந்து
தன்பாதிவிட்டோன்கொடு நான்குங்கூட்டவந்தது தூலபூதம்.

வினா :—சூட்சுமபூதங்கள் கலத்தலினாற் றூலபூதங்களாயின வெங்ஙனமெனின். (320)

விடை :-சூட்சுமமாகிய பாலும் சூட்சுமமாகிய மோரும் கலத்தலினாற்றூலமாகிய தயிராவது போலென அறிக.

வினா :-இப்பூதங்கட்குத் தூலபூதங்களெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (321

விடை :—இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகத் தூலிகரித்திருத்தலினென அறிக.

(நூல் கஅ)

இங்ஙனம் பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களில் ஆகாயத்திற் பரிசரூபரச கந்தமாகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பியமானமையால் அதிரிசியமாம், நிசகுணமாகிய சப்தம் திரிசியமாம், வாயுவில் ரூபரச கந்தமாகிய மூன்று குணங்களும் வியாப்பியமானமையால் அதிரிசியமாம், காரணகுணமாகிய சப்தமும் நிசகுணமாகிய பரிசமும் திரிசியமாம் அக்கினியில் ரசகந்தமாகிய இரண்டுகுணங்களும் வியாப்பியமானமையால் அதிரிசியமாம், காரணகுணங்களாகிய சப்தபரிசமும் நிசகுணமாகிய ரூபமும் திரிசியமாம், அப்புவில் கந்தகுணம் வியாப்பியமானமையால் அதிரிசியமாம், காரணகுணங்களாகிய சப்தபரிச ரூபமும் நிசகுணமாகிய ரசமுந்திரிசியமாம், பிருதிவியில் காரணகுணங்களாகிய சப்தபரிசரூப ரசமும் நிசகுணமாகிய கந்தமுந்திரிசியமாம்.

வினா :—கலத்தலின்றிய சூட்சுமபூதங்களின் தனித்தனிகுணங்கள் கலப்புற்ற தூலபூதங்களில் எங்ஙனந்தோன்றுகிறதெனின். (322)

விடை :—தூலமாகிய ஆகாயத்தில் சத்தம் பிரதித்துவனியாகத்தோன்றும். வாயுவில் சத்தம்சீறுசிறெனவும், பரிசம்

சீதோஷ்ண விலக்ஷணமாகவும் தோன்றும், அக்கினியில் சத்
தம் திகு திகு புகு புகு எனவும், பரிசம் உஷ்ணமாகவும்
ரூபம் உலோகிதப் பிரகாசமாகவும் தோன்றும். அப்புவில் சத்
தம் சள சள கள கள தொள தொள வெனவும், பரிசம் சீதள
மாகவும், ரூபம் சுக்கிலமாகவும் தோன்றும். பிருதிவியில்
சத்தம் கடினமாகக் கட கடவென்னவும், பரிசம் வன்மை
திண்மை சற்சரையாகவும், ரூபம் வெண்மையாதிய பஞ்சவ
ருணமாகவும், இரதம் கைப்பு கார்ப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு துவர்
ப்பு தித்திப்பு எனச்சடுவிதமாகவும், கந்தம் நற்கந்தம்
கந்தமிசிரகந்தமாகவுந் தோன்றுமென அறிக.

வினு :—மலர்ச்சோலையிற் படிந்து செல்லும் வாயுவினி
டத்து நற்கந்தமும், மலக்குழியாதி மார்க்கமாகச் செல்லும்
வாயுவினுடத்துத் துர்க்கந்தமும், சந்தனுடவியிற் பற்றியெ
ரியும் அக்கினியினிடத்து நற்கந்தமும், உரோமங்களிற் பற்
றியெறியும் அக்கினியினிடத்துத் துர்க்கந்தமும், அத்தர் பன்
னீராதிய அப்புவினிடத்து நற்கந்தமும் சாக்கடையில் நிற்கும்
அப்புவினிடத்துத் துர்க்கந்தமும் காணப்படுவதாயிருக்க
பிருதிவியில் மாத்திரம் கந்தகுணம் திரிசியமாமென்றதென்
னையெனின். (323)

விடை :—மலர்களும் மலமாதிகளும் அக்கினிபற்றியெ
ரியாநின்ற சந்தன விருக்ஷமும். உரோமமும், பன்னீராதி

களிற் சேர்த்துள்ள வாசனுத்திரவியங்களும், சாக்கடை நீரா
திகளிற் கலந்துள்ள சேறுதிகளும், பிருதிவியினம்ஸமாகவே
யிருப்பதுபற்றி அவைகளில் கந்தகுணங்களுள்ளனவாகும்.
அக்குணங்கள் தாமே விரிந்து வெளிப்படுவனவாயும் வாயுவா
லிழுக்கப்படுவனவாயுமிருக்கும். இக்கந்தகுணங்களைப் பிருதி
வியின் குணங்களாக அறியாமல் வாயு அக்கினி அப்புவின்
குணங்களாக அறிதல் ஆராய்வுக்குறைவாம்; அற்றன்று;
குணம் குணியைவிட்டுப்பிரியாதெனின். பிருதிவியின் அ
ணுக்கள் வாயுவினிடத்தும், அக்கினியினிடத்தும், அப்புவி
னிடத்தும் கலந்திருப்பதுபற்றி கந்தகுணங்கள் தோன்றுகிற
தெனச் சொல்லவேண்டும். அங்ஙனம் சொல்லப்படாதெ
னின், கீழ்ப்பூதங்களின் குணம் மேற்பூதங்களிற் றிரிசியமா
கத் தோன்றுதென்னும் சகல சாஸ்திரங்கட்கும் அப்பிரமா
ணத்துவம் வருமென அறிக.

வினு :—சமமாகக் கலப்புற்ற தூலபூதங்களில் பிருதிவி
யில் ஐந்து குணங்களுந் தோன்றுவதுபோல மற்றைய நான்கு
பூதங்களினுந் தோன்றாமல் சில சில குணங்கள் குறைவுற்றி
ருப்பதற்குக் காரணமென்னையெனின். (324)

விடை :—தாய்தேகத்துக்குப் பிள்ளைதேகம் சிறியதாக
இருப்பதுபோல, ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் காரணபூ

தத்துக்குக்காரியபூதம் பத்திலொருபங்காகக் குறைவுற்றிருத்தலின்மிகுதியாகிய பத்துப்படி பாலில் ஒருபடிஜலஞ் சேரில் மிகுதியாகிய பால் தோன்றுவதும் குறைவாகிய சலந்தோன்றுதமா யிருப்பதுபோல, ஒவ்வொரு பூதங்களினும் காரண பூத குணங்களும் சுயகுணங்களும் தோன்றுவன வாகவும், காரியபூதகுணங்கள் தோன்றுதனவுமாயினவென அறிக.

(பிரமாணம்)

(அத்துவிதானுபவம்)

தாங்கிய சத்துவமிராசதந்தமோகுண மூன்றுஞ் சமமாகும்போ தோங்கியது பிரளயமாமது மாயை பின்பு ஜகத்துதிக்குங் காலந்தூங்கி வெளியநில மனல்சலம் பாருண்டாய்ப் பின்பார்தொட் டொவ்வொன்றுக், காங்கதுவே பத்துமடங் கதிகமெனக் கடைமுதலாய் லயமுண்டாமே.

வினு :—ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் தருமங்களெவை யெனின். (325)

விடை :-முறையே நிராகாரம் சலனம் வெப்பம் நெகிழ்ச்சி கடினமென அறிக.

வினு :—ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் தொழில்களெவை யெனின். (326)

விடை :-முறையே யிடங்கொடுத்தல், உலர்த்தல், தகித்தல், பிண்டீகரித்தல், பொறுத்தல் ஆகிய ஐந்துமென அறிக.

வினு :-ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்கட்கும் அதிதேவதைகளெவை யெனின். (327)

விடை :—முறையே சதாசிவன், மயேசுரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகிய ஐந்துமென அறிக.

(நூல் கக)

சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சுமசரீரங்கள் தோன்றினாற்போலப் பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றின. இவற்றுள் ஆறு தத்துவங்களாவன சருமம், உதிரம், மாம்சம், சனுயு, அஸ்தி, மச்சையாகிய இவைகளாம். நால்வகைப் பிறப்புக்களாவன:- சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிச்சம் ஆகிய இவைகளாம். மூவகைச் சாதிகளாவன:-இகலோக பரலோகபுத்தியைத் தருகின்ற மானுடசரீரங்கள் உத்தமசாதியாம். பரலோகபுத்தியை மறைத்து இகலோகபுத்தியை மாத்திரந்தருகின்ற பசுபக்ஷியாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம். இருவகைப்புத்தியையு மறைத்திருக்கின்ற மரங் கொடி செடியாதிகள் அதமசாதியாம்.

(பதம்)	(பொருள்)
சூட்சும பூதங்களினின்றுஞ் சூட்சுமசரீரங்கள் தோன்றினாற்போல பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றின.	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
இவற்றுள்	(சூ) தத்துவம் (ச) வகைப்பிறப்பு (ந) வகைச் சாதிகளாகிய இவைகளினுள்
ஆறு தத்துவங்களாவன	(சூ) தத்துவமென்று சொல்லப்பட்டவைகள்
சருமம், உதிரம், மாம்சம், சனுயு, அஸ்தி, மச்சை ஆகிய இவைகளாம்.	தோல், இரத்தம், மேதசு நரம்பு, எலும்பு, மூளைகள் ஆகிய இத்தத்துவங்களாம்
நால்வகைப் பிறப்புக்களாவன	(ச) வித ஜனனமென்றுசொல்லப்பட்டவைகள்
ஜராயுஜம்	பையுள் கட்டுப்பட்டிருந்து தோன்றுவன
அண்டஜம்	முட்டையிலிருந்து தோன்றுவன
சுவேதஜம்	வேர்வையினின்றுந் தோன்றுவன
உத்பிச்சம்	வித்து வேர் கிழங்காதிகளினின்றுந்தோன்றுவன
ஆகிய இவைகளாம்	ஆகிய இச்சனனங்களாம்

வினு :—எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகைப் பிறப்பிலடங்கியுள்ளனவோ வெனின். (328)

விடை :-தேவரும் மனிதரும் நடப்பனவென்னும் நாற்கால் மிருகங்களும் ஜராயு ஜத்திலும், பறப்பனவும், ஊர்

வனவும், நீர் வாழ்வனவும், அண்டஜத்திலும், சிலபறப்பனவும் சில ஊர்வனவும், சுவ்வதஜத்திலும், இருப்பன உத்பிச்சத்திலும் அடங்கும். இவைகளில் தேவர், மனிதர், நான்குகாலால் நடக்கும் யானை, புலி, கரடி, குதிரை, மாடு, நாய், ஆடு முதலியன நடப்பனவாகும். கருடன், அன்னம், கிளி, குயில், காகம், சொக்கு முதலியனவும், விட்டில் கொசுகாதிப்வைகளும் பறப்பனவாகும், பாம்பு, பல்லியாதிகளும் கிருமி கீடம் பேனுதிகளும், ஊர்வனவாகும். திமிங்கிலம், திமிங்கிலகிலம், மகரம், கெண்டையாதிகள் நீர் வாழ்வனவாகும். கற்பகம் பாரிசாதம், தெங்கு, கமுகு முதலிய மரங்கொடி செடிகள் இருப்பனவாகுமென அறிக.

வினு :—ஒவ்வொரு தோற்றத்தின் பேதங்களெத்தனையெனின். (329)

விடை :—தேவர்களின் பேதம், (கச) லக்ஷம், மனிதர்களின்பேதம், (கூ) லக்ஷம், விலங்குகளின்பேதம், (ய)லக்ஷம், பறவைகளின்பேதம், (ய)லக்ஷம், நீர்வாழ்வனபேதம் (ய)லக்ஷம், ஊர்வனபேதம், (கக) லக்ஷம், தாவரபேதம், (உ0)லக்ஷம் ஆகப்பேதங்கள் (அச) லக்ஷமென அறிக.

(பிரமாணம்)
(நிகண்டு)

ஊர்வனபதினொன்றுகு மொன்பான்மானிடர் தம்பேதம்,
நீரினில் விலங்குபுள்ளும் பப்பத்தா றெடியதேவர்
சாருமீரேழ் நாலைந்தே தாபர யோனிபேத
மாருமெண் பானன்கோடே யமைந்தநூ றாயிரங்கள்.

வினா :—இவைகளில் அசுரராதிய பேதங்களை யேன் கூறவில்லை யெனின். (330)

விடை :—தேவர்களின் பேதத்தொகையில் அசுராதி யபேதங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—எழுவகைத் தோற்றங்களாகிய உயிர்களும் சம அறிவுள்ளனவோ அல்லனவோ வெனின். (331)

விடை :—சிலஓரறிவும், சில ஈரறிவும், சிலமூவறிவும் சிலநாலறிவும், சில ஐயறிவும், சில ஆறறிவுமுள்ளனவாயிருத் தலின் சமஅறிவுள்ளன அல்லவென அறிக.

வினா :—ஓரறிவுயிர்களெவை யெனின். (332)

விடை :—மெய்யினாற் பரிசத்தை மாத்திரமறிவதாகிய புல், செடி, கொடி, மரமாதிகளிலுள்ள உயிர்களென அறிக.

வினா :—ஈரறிவுயிர்களெவை யெனின் (333)

விடை :—மெய்யோடு நாவினாலும் பரிசத்தோடு இரசத்தையும் அறிவதாகிய இப்பி சங்காதிகளிலுள்ள உயிர்க ளென அறிக.

வினா :—மூவறிவுயிர்களெவை யெனின். (334)

விடை :—மெய் நாக்கோடு மூக்கினாலும் பரிச இரதங்களோடு கந்தத்தையுமறிவதாகிய கறையான் எறும்பு முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினா :—நாலறிவுயிர்களெவையெனின் (335)

விடை —மெய் நாக்கு மூக்கொடு கண்ணினாலும் பரிசஇரத கந்தத்தோடு ரூபத்தையும் அறிவனவாகிய தும்பி வண்டு முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினா :—ஐயறிவுயிர்களெவை யெனின். (336)

விடை :—மெய் நாக்கு மூக்குக் கண்ணோடு செவியினா லும் பரிசஇரத கந்தரூபத்தோடு சப்தத்தையுமறிவதாகிய விலங்கு பறவை முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினா :—ஆறறிவுயிர்களெவை யெனின். (337)

விடை :—மெய் நாக்கு மூக்குக் கண் செவியோடு சித் தத்தினாலும் பரிசஇரத கந்தரூப சப்தத்தோடு நன்மை

தீமைகளைப் பகுத்தறிவதாகிய மக்கள் தேவராகிய உயிர்க ளென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
மூவகைச்சாதிகளாவன	மூன்றுவித சாதிகளெவையெனின்
இகலோகபுத்தி.	இகலோகபோகவிருப்பப்புத்தியையும்
பரலோகபுத்தியைத்	பரலோகபோகவிருப்பப்புத்தியையும்
தருகின்ற மானுட சரீரம்	கொடுக்கின்ற மானுட சரீரங்கள்
உத்தம சாதியாம்	முதன்மைச் சாதியாகும்.

வினா :—இகலோக விருப்பபுத்தி யாதெனின் (338)

விடை :—பூலோகத்திலுள்ள தயில ஸ்நான ஆடை ஆபரண போசன தாம்பூல பரிமளமாலை சந்தன ஸ்திரியாதிய போகவிஷயங்களையடைய வேண்டுமெனக் கருதிப் பிரவிர்த்திக்கப்பட்ட புத்தியென அறிக.

வினா :—பரலோகபோக விருப்பபுத்தி யாதெனின் 339

விடை :—சுவர்க்காதி லோகங்களிலுள்ள அரம்பாஸ்தி அமிர்தாதி போக விஷயங்களையடைய வேண்டுமெனக் கருதி யாகம் தானம் தவமாதியவைகளிற் பிரவிர்த்திக்கும் புத்தி யென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
பரலோக புத்தியைமறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரந் தருகின்ற பசுபக்ஷியாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம்.	வெளி.

வினா :—பசுபக்ஷியாதிகளுக்குள்ள இகலோகபோகவிருப்பப்புத்தியாவது யாதெனின். (340)

விடை :—ஆகார நித்திரை மைதுனங்களை மாத்திரம் விரும்பிப் பிரவிர்த்திக்கும் புத்தியென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இருவகைப் புத்தியையுமறைத்திருக்கின்ற மரங் கொடி செடியாகிய சரீரங்கள் அதமசாதியாம்	வெளி.

வினா :—சத்துவகுணசூட்சுமபூத காரியமாயும் சேதன சம்பந்தத்தால் ஞானரூபமாயும் உள்ள அந்தக்கரண விருத்தியாகிய புத்திக்குத் தாமதகுணதூலபூத காரியங்களாயும் சடங்களாயுமுள்ள தூல சரீரங்கள் போகாதிகளின் விருப்பங்களைத் தருமென்பதெங்ஙனமெனின். (341)

விடை :—மேகத்தினின்றுவிழும் சூட்சுமமாகிய சுத்த சலத்துக்குத் தூலமாகிய நெய்தலாதிய நிலங்கள் தத்தம் வேறுபாட்டுக்குத்தக்க கைப்பாதிய பேதரசங்களைத் தருவது

போல சூட்சுமமாகிய அந்தக்கரண விருத்திக்குத் தூலசரீர
ங்கள் தத்தம் வேறுபாட்டுக்குத்தக்கதாகப் புத்தியைத்தரு
கின்றனவென அறிக.

(நூல் உய)

இப்படிப் பிருதிவிதத்துவமா யிருக்கின்ற பூலோகத்தி
ரேற்றுகின்றதுபோல, அப்பு அக்கினி, வாயுவு, ஆகாயமெ
ன்னப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரனிறையே யிருக்கின்ற பிதி
லோக, தேவலோக, யக்ஷகந்தர்வலோக சித்தர்லோகங்க
ளினும் சந்திரன் நட்சத்திரமாகத் தோற்றுகின்ற பிதிர்க்க
சூரியன் முதலான தேவதை கந்தருவர் சித்தர்கள் சரீர
கள் உத்தமசாதியாம். காமதேனு, ஐராவதம், அன்னம்,
கருடனாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம். கற்பகவிருக்ஷம்,
பாரிஜாதமாதிய சரீரங்கள் அதமசாதியாம்.

(பதம்)	(பொருள்
இப்படிப் பிரகிருதிமுதற் றூலசரீரமீருயுள்ள தத்துவங்களின் தோற்றங்கள்சொல்லப்பட்டன	வெளி.

வினா :—இச்சரீரங்களைத் தூலமென்றது யாதினெ
னின். (342)

விடை :-சூட்சுமமாக இராமல் தூலபூதகாரியமாய்ச் சட
மாதிபாறுதத்துவமாய்ச் சட்பாவவிகாரமுளதாய்ச் சட்கோ

சாத்மகமாய்க்கரசரணாதிஅவயவாகாரமாய் காஷ்டகுட்டியம்
போற் சடமாய் நான்குமுழமட்டாய்ப் பிரத்தியக்ஷமாய் அறி
யத்தக்கதாய்ஸ்தம்பம்போல்தூலிகரித்திருக்குலினென அறிக.

வினா :—சட்பாவவிகாரங்களெவை யெனின் (343)

விடை :—கருவாகத்திரளுதல் சனித்தல், வளர்தல்,
பருத்தல், குறைதல், மரித்தல் ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :-தூலசரீரத்தைச் சட்கோசாத்மகமென்றது யா
தினாலெனின். (344)

விடை :—ஆறுதத்துவங்களும் ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொ
ன்று மறைத்திருத்தலினென அறிக.

வினா :—சருமம் உதிரத்தையும், உதிரம் மாம்ஸத்தை
யும், மாம்ஸம் சனுயுவையும், சனுயு அஸ்தியையும், அஸ்தி
மச்சையையும் மறைத்திருப்பதுபோல மச்சையொன்றையு
மறைத்திராமையால் தூலசரீரம் சட்கோசமாகா தெ
னின் (345)

விடை :—மச்சையுஞ் சுக்கிலத்தை மறைத்திருத்தலால்
† சட்கோசமாகுமென அறிக.

† உரோமத்தால் சருமமும், சருமத்தால் உதிரமும் உதிரத்
தால் மாம்ஸமும், மாம்ஸத்தால் சனுயுவும், சனுயுவால் அஸ்தியும்,
அஸ்தியால் மச்சையும் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் சட்கோசநாமம்
தூலசரீரத்துக்குண்டாகிய தென்பாருமுளர்.

வினா:—அற்றேல் இந்நூல் தூலசரீரத்தை (எ) தத்துவமாகக் கூறாமல் (சு) தத்துவமாகக் கூறியதென்னை யெனின். (346)

விடை:—சில நூல்கள் சுக்கிலத்தையுஞ் சேர்த்து (எ) தத்துவங்களாகவுள்ளது தூலசரீரமெனக்கூறுகின்றன. இந்நூல் மச்சைக்கும் சுக்கிலத்துக்குமுள்ள மிகுந்த ஒற்றுமை பற்றி சுக்கிலத்தை மச்சையில் அடக்கி (சு) தத்துவமாகக் கூறிற்று. இங்ஙனம் பலநூல்களுங் கூறுகின்றனவென அறிக.

வினா:—இதற்குத் தேகமெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின் (347)

விடை:—பூதாக்கினியினாற் றகிக்கப்படுகின்றமையினென அறிக.

வினா:—பொய்யாகிய தேகத்துக்கு மெய்யெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (348)

விடை:—விளக்கிருத்தற்குத் தானமாகிய தண்டினுக்கு விளக்கெனப் பெயர் வந்ததுபோல மெய்ப்பொருள் விளங்குதற்குத் தானமாகிய தேகத்துக்குத் தானியாகு பெயரால் மெய்யெனப் பெயர் வந்ததாகும். இதுநிற்க காராட்டிற்கு வெள்ளாடெனப் பெயர்வந்ததுபோல வந்ததெனினும் அமையுமென அறிக.

வினா:—இதற்குச் சரீரமெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின் (349)

விடை:—அன்னாதியாகாரக்குறைவினாலும் வியாதியாதிகளினாலும் முதுமையினாலும் சீரணித்துப்போகின்றமையினென அறிக.

வினா:—தூலசரீரங்கள் மரிக்கில் அவைகளிலிருந்த ஜீவர்கள் வேறு சரீரங்களையடையுங் கிரமம் எங்ஙனமெனின். (350)

விடை:—ஜீவர்கள் சரீரங்கள் மரிக்கில் சூட்சுமகாரண சரீரங்களோடு வெளிப்பட்டு ஆகாயத்திற் கலந்து, பின் வாயுவிலும், பின் அக்கினியினும், பின் புகையினும், பின் மேகத்தினும், பின் வருஷசலதாரையினுங் கலந்து அதனோடு பூமியிலிறங்கிச் சமுத்திரம் நதி தடாககூபாதிய சலங்களிலும், வித்து வேர் கிழங்காதிகளினும், புல் பூடு கொடி செடி மரம் காய் கனியாதிகளினும், நெல் உழுந்து கடலையாதிய தானியங்களினும் பிரவேசித்து அன்னமயமாவர்கள். இவர்களிற் புண்ணிய பலமுடையார் இச்சென்மங்களையும் இச்சென்மங்களுக்குரிய சுகதுக்கங்களையுமடையாதவர்களாய் இச்சென்ம சம்பந்தமாத்திர முடையவர்களாயிருந்து பின்பு அன்னசலமார்க்கமாகவே மானுட சரீரங்களிற் பிரவேசித்து மானுடசரீரங்களையெடுப்பார்கள். சில பாப பலமுடையார் மிருகம் பட்

மச்சமாதிய சரீரங்களிற் பிரவேசித்து, யானை குதிரை புலி பசுவாதிய மிருகசரீரங்களையும் கருடனாதிய பட்சி சரீரங் களையும் மகரமாதிய மச்சசரீரங்களையும் சிலபாவ பலமுடை யார் புற்பூடாதிய தாவர சரீரங்களையும் அடைந்து கன்மகார தம்மியப்படி சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள். பாவபல முடைய இருதிறத்தர்களும் பாவம் குறைந்து புண்ணியம் அதிகரித்தபோது அந்தந்தத் தேகங்களை விடுத்து முன்போல வேவந்து அன்னமார்க்கமாகவே மானுட சரீரங்களை யெடுப் பர்களென அறிக.

வினு:—மானுட சரீரத்திற் ஜீவசம்பந்தமாய்ப் பிரவே சித்த அன்னம் சரீராகாரமாகிப் பூமியிற் சனிக்குங் கிரமமெ ங்ஙனமெனின். (351)

விடை :-சரீரத்துட் பிரவேசித்த அன்னம் பிரதமத்தில் ரசமாய், பின்புதிரமாய், பின்பு மேதசாய், பின்பு அஸ்தியாய் பின் மச்சையாய், பின் சுக்கிலமாய்ப் பரிணமித்திருக்கும். புருடனும் ஸ்திரீயும் புணரும்போது பாலும் மோரும் கலந்து தடித்துத் தயிராவதுபோலப் புருடதேகத்திலிருந்து வெளிப் படும் சுக்கிலமும் ஸ்திரீயினிடமாக இருந்து பெருகுஞ்சுரோ ணிதமும் கலந்து ஸ்திரீயின் வயிற்றிலுள்ள கருப்பகோ திற் கருப்பமாகத் தடிப்புற்று முதன்மாதத்திற் குழம்பாகு இரண்டமாதத்திற் கருப்பவாயுவும் மூலாக்கினியும் பட

கருப்பமிறுகி மாமிசபிண்டமாகும். மூன்றுமாதத்தில் பிண் டம் விருத்தியாகி யதிற் கரசரணுதி யவயவங்கள் அங்குரிக் கும். நான்காமாதத்தில் அவயவங்களோடு சரீரம் விருத்தி யடைந்து அதனுல் கருப்பஞ்சலித்தசையும். ஐந்தாமாதத் தில் அதிகரித்திருந்தது சுக்கிலமானுல் ஆண்குறியோடும், சுரோணிதமானுல் பெண்குறியோடும், இரண்டும் சமமாயிருந் தால் அலிக்குறியோடும், மனுதிதத்துவங்களும் பிராணசலன மாதிய காரியங்களுந்தோன்றும். ஆருமாதத்தில் அறிவுதய மாவதோடு மாதாவுக்குள்ள பசி தாகங்கள், புசிக்கும் ஆகார ங்கள் சிசுவுக்கும் உளவாம். இஃதன்றிச் சிசு கருப்பாயசப்பை யுறுத்தல் அதிற் சலம்பூரித்தல் உதிராக்கினியினுல் வேவுதல் முதலியவற்ருற் றுன்புறும். ஏழாமாதத்திற் பூர்வஞான முத யமாகி முன்பெடுத்த அனந்த சனனமரணங்களும் சனனமர ண நரகாதிகளால் அளவின்றித் துக்கங்களை யனுபவித்ததுந் தோன்றும். எட்டாமாதத்தில் நரகத்தை யனேககோடி கா லம் அனுபவித்தாலும் மநுபவிக்கலாம். கருப்பவேதனையை ஒரு கணமேனும் அனுபவிக்க முடியாது ஆதலின் பூமியிற் சனித்தவுடனே துறந்து குருவையடைந்து அவர் கிருபை யால்ஞானமடைந்தாலன்றிச்சனனமரணுதிதுக்கங்கள்நிவிர்த் தியாகாவாமென்னும்நிச்சயத்தால்பூமியிற்சனிக்கும் நாளென் றுவென்ருேவெனத்தீவிரமான சிந்தனையோடிருக்கும் ஒன் பதாமாதம் பத்தாமாதங்களில் மலமேலிருப்பவனைத் தலை

கீழத் தள்ளுவதுபோலும் குடத்துட் பருத்த பூசணிக்காயை வெளிப்படுத்துவதுபோலும், சிசுவைப் பிரசூதவாயு அதோமுகமாக யோனிரந்தர வழியாய்த் தள்ளி வெளிப்படுத்தும். அப்போது சிசு ஆலையில் நெருக்குண்ட இளங்கரும்புபோல நெருக்குண்டு சகிக்கமுடியாத துக்கத்தால் மூர்ச்சித்துப் பூர்வஞானத்தையுமறந்து பூமியில்விழும். விழுந்தபின்னர், மூர்ச்சை தெளியும்போது, பூர்வஞான முதயமாகாதவண்ணம் விஷ்ணுமாயையாகிய வாயுவால் மூடப்பட்டுப் பூர்வம்போல அஞ்ஞானவசமாகவே யிருக்குமென அறிக.

வினு :—சுக்கில சுரோணிதங்களே ஆறு தத்துவங்களா யினவெனின் சுக்கிலபரிணாமதத்துவங்களெவை சுரோணித பரிணாமதத்துவங்களெவை யெனின். (352)

விடை :—சனுயு, அஸ்தி, மச்சையாகிய மூன்றும் சுக்கிலபரிணாமமாகும், சருமம், உதிரம் மாம்ஸமாகிய மூன்றும் சுரோணிதபரிணாமமாகுமென அறிக.

வினு :—பஞ்சபூதமே தூலசரீரமானுல் தூலசரீரத்தில் பூதங்களின் அம்ஸங்கள் காணப்படுகிறதோ வெனின். (353)

விடை :—ஆகாய முதலிய ஐந்து பூதங்களின் அம்ஸங்களும் தூலசரீரத்தில் முறையே வெளி, சலனம், உஷ்ணம், திரவம், கடினமாகக் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினு :—தூலசரீரங்களிற் சேர்ந்துள்ள ஐந்து பூதாம்ஸங்களிலொன்றுகுறைவுபடுமாயின் அதனை யெதனுலறியலாமெனின். (354)

விடை :—சரீரத்தில் மடிப்புக்களுண்டாயின் பிருதிவிபூதாம்சசத்தியும், நரையுண்டாயின் அப்புப்பூதாம்சசத்தியும் பசியும் அழகுங்குறையின் அக்கினிபூதாம்சசத்தியும், நடுக்கலுண்டாயின், வாயு பூதாம்சசத்தியும், சரீரஞ்சீவியாது மரிக்குமானுல் ஆகாயபூதாம்சசத்தியும் குறைந்ததென அறியலாமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வராகோபநிஷத் ௫ வது அத்தியாயம்)

சரீரத்திற் பிருதிவிமண்டலங் குறைந்தால் மடிப்புகளுண்டாகின்றன. ஜலபாகங்குறைந்தால் கிரமமாக நரையுண்டாகிறது. அக்கினிபாகங் குறைந்தால் பசியுங் காந்தியுங் குறைகிறது. வாயுபாகங் குறைந்தால் எப்போதும் நடுக்கலுண்டாகிறது. ஆகாசபாகங் குறைந்தால் ஜீவித்திருக்கிறதேயில்லை.

வினு :—இத்தத்துவங்களின் தோற்றங்களைச் சுருதிகள் கூறியது யாது நிமித்தமெனின். (355)

விடை :—மண்ணிற்றோன்றிய கடாதிகள் மித்தையெனவும்மண்ணேசத்தியமெனவும் அறிவதுபோலப்பிரஹ்மத்திற்

றேன்றிய (ஙடு) தத்துவங்களும் மித்தையெனவும் பிரஹ்மமே சத்தியமெனவும் அதுவே தாமெனவும் அறிந்து முமுக்ஷுக்கள் பந்தநிவர்த்தர்களாகும் நிமித்தமென அறிக.

வினா:—சுருதிகள் கூறிய தத்துவோற்பத்திக்கிரமங்களெத்தனை? அக்கிரமங்களில் எந்தக் கிரமவாயிலாக இந்நூல் உற்பத்தியாதிய கிரமங்கள் கூறிற்றெனின். (356)

விடை:—ஏகஜீவவாதம் அநேக ஜீவவாதமென இரண்டாம். இவ்விரண்டில் மந்தாதிகாரிகளை நோக்கி ஏகஜீவவாதத்தை விடுத்துத் துலாருந்ததிநியாயம் சாகாசந்திரநியாயமாக முன்னர்க் காரியப்பிரபஞ்சத்தோற்றமுரைத்துப் பின்னர் அப்பிரபஞ்சம் காரணமாகிய பிரஹ்மத்துக்கு அந்நியமாக இல்லையென அபவாதித்து, இருப்பது பிரமமேயெனத் தெரிவிக்கின்ற அநேக ஜீவவாதக்கிரமமாக இந்நூல் கூறிற்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் இந்நூற்கு அநேக ஜீவவாதக்கட்டளையெனப்பெயர் கூறாமல் நானாஜீவவாதக்கட்டளை யெனப்பெயர் கூறியது யாதினாலெனின். (357)

விடை:—ஜீவர்களனேகராயினும் ஒரு ஜீவனைப்போல் மற்றொரு ஜீவனுமிராமல் கன்மபேதத்தால் நானாவித பேததருமங்களைப் பொருந்தியுள்ளார்களென்பதையும் ஒவ்வொ

ரு ஜீவனிடத்திலுமிராநின்ற நானாவித ஜீவத்துவங்களை வாதிக்கும் கிரமங்களையும் தெரிவிக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் பிரபஞ்சோற்பத்திக் கிரமத்தைச் சுருதிகள் ஒரே பிரகாரமாகக் கூறாமல் நானாப்பிரகாரமாகக் கூறியது யாதினாலெனின். (358)

விடை:—பிரபஞ்சம் சத்தியமாயின் அதனுற்பத்திக் கிரமங்களைச் சுருதிகள் ஒரே பிரகாரமாகக்கூறும். அங்ஙனமின்றி மலடிமகன் கயிற்றரவு, கானற்சலம், சொப்பனப்பிரபஞ்சம்போல மித்தையானமையால் முலைத்தாதிகள்பாலகர்கட்கு மலடிமகனுற்பத்தியாதிய சரித்திரங்களை நானாப்பிரகாரமாகக் கூறுதல்போலக் கூறினவென அறிக.

வினா:—பிரபஞ்சம் மித்தையென்பதற்கு மலடிமகன் கயிற்றரவு கானற்சலம் சொப்பனப்பிரபஞ்சங்கள் என்பவற்றில் ஏதேனும் ஓர் திருட்டாந்தங் கூறுதல் போதுமானதாயிருக்க நாலு திருட்டாந்தங் கூறுதல் மிகையன்றோவெனின். (359)

விடை:—பிரபஞ்சம் பொருளாகவிராமல் பெயர்மாத்திரமாகவுள்ள மித்தையென்பதற்கு மலடிமகனும், மலடிமகன்போல் பெயர்மாத்திரமாகஇராமல் உருவமாகவுந்தோற்றுகிறதேயென ஆசங்கைவரின் அதனைநிராகரித்தற்குப்பொருளாக இன்றிப்பெயரினோடு உருவமாகவுந் தோன்றுகின்ற கயிற்றர

வும், கயிற்றரவு விசாரிக்குங்கால் தோற்றமின்றிக் கெடுவது
போலப் பிரபஞ்சம் விசாரிக்கினுங் கெடாமற்றோற்றுகிறதே
யென ஆசங்கைவரின் அதனை நிராகரித்தற்கு விசாரித்து
மித்தையென அறியினும் கெடாமற்றோன்றுவதாகியகானல்
சலமும், கானற்சலம் தோன்றினும் அனுபவத்துக்கு வாரா
ருப்பதுபோலன்றிப் பிரபஞ்சம், சப்தபரிச, சுகதுக்கானுப
வத்துக்கு வருகின்றதேயென ஆசங்கைவரின் அதனை நிரா
கரித்தற்கு பொருளல்லாததாயும் தோற்றமாத்திரமாயும் சப்
த பரிச சுகதுக்கானுபவத்துக்கு வருவதாகிய சொப்பனப்
பிரபஞ்சமும் திருட்டாந்தமாகும். ஆதலின் மிகையன்றென
அறிக.

வினு:—மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்துக்கு உற்பத்திக்கிர
மந்தான் யாதுக்குக் கூறிற்றெனின். (358)

விடை:—மாங்கொட்டை காலிற்கௌவ சர்ப்பந்தீண்டி
யதெனவும் அதனல் விடமேறியதெனவும் பிராந்திமேற்
பிராந்தியையுற்றுங் கலங்காநின்ற பிராந்தனுக்கு உண்மை
கூறிற்றெளிவுறுனென அறிந்த ஆப்தனானவன் அவன்புத்தி
யையனுசரித்து விடந்தீர்ப்பதாக வேப்பிலையாதிகளாலடித்து
மந்திரிப்பதுபோல மித்தையாப் பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமா
கக் கருதிக்கலங்காநின்ற காலகன்ம வாசனையோடுகூடிய
பிராந்தனுக்கு,ஆப்தவாக்கியமாகியசுருதிகள் பிரஹ்மமேயுள்
ளது அதுவே நீ வேறுபொருளின்றென உண்மை கூறிற்றெ

ளிவுறுனென அறிந்து தூலாருந்ததிநியாயம் சாகச்சந்திரநியா
யமாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக்கருதி முன்காரியப் பிரபஞ்
சத்தோற்ற முரைத்து அப்பிரபஞ்சகாரணமாகிய பிரஹ்மத
துக்கு அன்னியமாக இல்லையென அபவாதித்து அத்வைதப்
பிரஹ்மத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் நிமித்தம் கூறிற்றென அறிக.

வினு:—சுருதிகள் காலகன்மவாசனைப் பிராந்தனிமித்
தம் பிரபஞ்சோற்பத்திகள் கூறினும் ஒன்றோற்கொன்று முர
ணுந்தன்மை நோக்காமற்கூறிய தென்னையெனின். (369)

விடை:—மாசித்திங்களிற் சிற்சிலரால் கொண்டாடப்
படு மதன்பண்டிகையில் மதன் சிவபெருமான் நுதல்விழியா
லெரிந்த சரிதையையுருவகப்படுத்தித் தெரிவிக்கும் நிமித்தம்
மூங்கிற்சிம்பாதிகளால் மதனுருவங்களை யமைப்பவர்களுக்கு
அவ்வுருவங்களை அக்கினியினுற் கொளுத்திவிடுவதில் அபிப்
பிராயமேயன்றி யொழுங்குற அமைத்துவைத்து ஆராதிப்ப
தில் அபிப்பிராயமின்மையால் அதனுருவம் ஒருவரமைத்த
துபோலவே யமைக்க வேண்டுமெனவும் அதனவயவங்கள்
சாமுத்திரிகா லக்ஷணங்கட்கு விரோதமாக இராமல் பொரு
த்தமாகவே யிருக்கவேண்டுமெனவும் எண்ணும லமைப்பது
போலச் சுருதியாதிகட்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தைத் தரிசிப்
பிக்கும்நிமித்தம் இரச்சுவிற் சற்பம்போற் பிரஹ்மத்திற் கற்பி
தமாகிய பிரபஞ்சத்தை மித்தையென நிஷேதஞ்செய்வதில்
அபிப்பிராயமேயன்றிச் சத்தியமென நிலைநிறுத்தற்கு அபிப்
பிராயமின்மையால் பிரபஞ்சோற்பத்திகளை யொன்றற்கொ
ன்றுமுரணும் வழிநோக்காமற் கூறிற்றென அறிக.

அத்தியாரோபநிருபகம் முற்றிற்று.

உ

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சிதம்பரதேசிகன் றிருவடி வாழ்க.

நானாஜீவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

(திதி நிரூபகம்)

அவதாரிகை.

பிரமத்திற்றோன்றிய சரீரத்திரயங்களின் நிலைமைகளும் ஜீவேசுரர்கட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளால் வரும் நாமங்களும், தூலசரீராதிகளைப்பற்றி யெழாநின்ற விவகாரங்கட்குக் கூடுந் தத்துவங்களும் இவைகளெனத் தெரிவிப்பான் றொடங்கிமுன்னர் சரீரத்திரயங்கள் ஐந்து கோசங்களாயிருக்கும் நிலைமைகளை நிரூபிக்கின்றார்.

(நூல் உ-க)

தூலசரீரமே அன்னமயகோசம் சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசமாயிருக்கும். எங்ஙனமெனின், பிராணவாயு வுங்கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம். மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம். புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விஞ்ஞானமயகோசம். காரணசரீரமே ஆனந்தமயகோசம். இப்படிப் பஞ்சகோசங்கள் சொல்லப்பட்டன.

(பதம்)	(பொருள்)
தூலசரீரமே	ஆறுதத்துவமாகிய தூலசரீரமே
அன்னமயகோசம்.	அன்னமயமறைப்பாம்.

வினா:—தூலசரீரத்தை அன்னமயமென்றது யாதினாலெனின். (1)

விடை:—மட்சுவர் மண்ணாற்றோன்றி மட்பூச்சாற்றிதி பெற்று மண்ணே சொரூபமாயிருத்தல்போல, மாதாபிதாக்களுண்ட அன்னசாரமாகிய சுக்கிலசுரோணிதங்களே மாதா கருப்பத்திற்பிண்டமாகி மேலும், மாதாவுண்ட அன்னசாரங்களையருந்திக் கரசரணாதிய அவயவாகாரமாகிப் பூமியிற் சனித்தபின்னரும், அன்னசாரமாகிய பாலையும் அன்னத்தையுமேயுண்டு, வளர்ந்து பருத்துச் சீவித்து அன்னக்குறைவால் மரித்து நாய் நரி கழுகாதிகளுக்கு அன்னமாவதுமன்றி அன்னகாரணமாகிய பிருதிவியிற்றானே லயமாகின்றமையினென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(சாமவேதம் மைத்திராணியோபநிஷத் ௬-வது பிரபாடகம்)

பிருதிவியை ஆசிரயித்திருக்கிற பிரஜைகள் அன்னத்தினாலுண்டாகிறார்கள். அன்னத்தினால் ஜீவிக்கிறார்கள். முடிவில் அன்னசொரூபமான பூமியிலேயே லயமடைகிறார்கள்.

வினா:—தூலசரீரத்தைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின். (2)

விடை:-கத்தியையுறைமறைத்தல்போல நான், மனுஷ்யன், நான் பிராஹ்மணன், நான் பிரஹ்மசாரி, நான் பருத்தேனிளைத்தேனென அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

வினா:—கூட்டினுள் குருவி யிருப்பதுபோலத் தூலசரீரத்தினுள் ஆத்மாவெனவோர் பொருளிருக்குமாயின், அதனைத் தூலசரீரம் மறைக்குமெனல் பொருந்தும். தூலசரீரங்களைப் பிளந்து தோலிரத்தாதிகளை வேறுவேறாகப் பிரித்துப் பார்க்கில் ஆத்மாவென ஓர் பொருள் காணக்கிடையாமையால் தூலசரீரமே ஆத்மாவாகும். ஆதலின் தூலசரீரத்துக்கு வேறாக ஆத்மாவுண்டெனினும் அதனைத் தூலசரீரமறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (3)

விடை:-கடத்துள்ளிருக்கும் பதார்த்தங்களையும் துவாரவாயிலாக வெளியிலிருக்கும் பதார்த்தங்களையும் கடத்துள்ளிருந்து விளக்கிவைக்கின்ற தீபமானது கடத்துக் கன்னியமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தூலசரீரத்தினுள்ளிராநின்ற மனாதிதத்துவங்களையும் இந்திரியவாயிலாக வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களையும் அறியாநின்ற ஆத்மா சரீரத்தினுள் அறிவாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பகலிற் சூரி

யனையறியாத கோட்டான் பட்சியைப்போல அறியாமல் தூலசரீரத்தினுள் ஆத்மா இல்லையென்பதே அசம்பாவிதமும் சுருதியுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—தூலசரீரம் ஆத்மாவென்பதற்கு விரோசனமதானுசாரமான பல சுருதிகளிருத்தலினாலும், அரசனுள்ளபோது இராச்சிய விவகாரம் நடக்குதல்போலத் தூலசரீரமுள்ளபோது இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடக்குதலாதிய யுத்திகளிருத்தலினாலும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னும் சுருதிகட்கேற்க, நான் மனுஷ்யன் நான் பருத்தேனிளைத்தேனென அகவிருத்திக்குத் தூலசரீரம் விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினாலும் தூலசரீரத்தை ஆத்மாவெனல் சுருதியுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையேயெனின். (4)

விடை:—சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிற்றூலசரீரமிருந்தும் இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடவாதிருக்கத் தூலசரீரமுள்ளபோது இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடக்கின்றனவெனலும், எதுமமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபாயிருக்க. என்தேகமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற தூலசரீரத்தை அகவிருத்திக்கு விஷயமாகிய ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாம் இஃதன்றிச் சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுரனால்வெளியிட்டரு

ளியநான்குவேதங்களும் அவைகளை முன்னூல்களாகக் கொண்டொழுகும் பிரஹ்மசூத்திர முதலிய வழிநூல்களும், சார்பு நூல்களும் சுருதிகளாகும். அச்சுருதிகளுக்கு அவிரோதமாகிய திருட்டாந்தங்கள் யுத்திகளாகும். இவ்விரண்டிற்குமொத்த அனுபோகம் அனுபவமாகும். அவைகளை விடுத்து அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரணாதி சம்சாரத்திற்சுழலும் பிராந்தர்களாகிய விரோசனாதியர் கூறிய நூல்களைச் சுருதிகளெனவும், இவ்வாபாச நூல்களுக்கனுசாரமாகிய குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும், இவ்விரண்டிற்கும் ஒத்ததாகக் கானலைச் சலமென்றறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவென்றறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும்மயங்கி ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனுமின்றி அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற தூலசரீரத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல் உண்மையாகிய சுருதி யுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:—ஆத்ம இலக்கணங்களெவை அனாத்ம இலக்கணங்களெவை யெனின். (5)

விடை :-இறப்பெதிர்வு நிகழ்வு என்னும் முக்காலத்திலுமுள்ளதாகிய (சத்து) சகலத்தையு மறிவதாகிய (சித்து) பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாகிய (ஆனந்தம்) கண்டப்படாததாகிய (அகண்டம்) விகாரமின்றியதாகிய (நிருவிகாரம்) அன்

னியப்படாமல் தானாகவேயுள்ள (அனன்னியம்) ஆதிய இலக்கணங்கள் ஆத்ம இலக்கணங்களாம். இவ்விலக்கணங்கட்கு மாறாகவுள்ள அசத்து, சடம், துக்கம, கண்டம், விகாரம், அன்னியம், ஆதிய இலக்கணங்கள் அனாத்ம இலக்கணங்களாகுமென அறிக.

வினா :-நான் சென்றவருடம் இராமேசுரத்திலிருந்தேன், இவ்வருடம் சிதம்பரத்திலிருக்கிறேன், வருகிறவருடம் வாரணாசியிலிருப்பேன் எனத் தூலசரீரத்தை மூன்றுகாலத்திலுமுள்ளதாக விவகரிக்கின்றமையால் (சத்திலக்கணமும்) தன்னைப்பற்றிய பதார்த்தங்களையும், சிதோஷ்ணாதிகளையுந், தூலசரீரமறிந் தனுபவிக்கையால் (சித்திலக்கணமும்) மனைவி புத்திர தனதானியாதிகள் தூலசரீரத்துக் குபகாரமாமேல் அவைகளிற் பிரியமும் அல்லனவாயின் வெறுப்புஞ் சனிக்கின்றமையினாலும் தயிலோதகமஞ்சனம், கிருதகுளபாயசபவலக்ஷண போசனங்களால் சகலரும் தூலசரீரத்தையே யுபசரித்தலினாலும் பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாயுள்ள (ஆனந்த இலக்ணமும்) கரசரணாதி அவயவங்கள் வேறு வேறாகக்கண்டப் பட்டிராமல் ஒரு சரீரமாகவே யிருத்தலால் (அகண்ட இலக்கணமும) மனுஷ்யனென்பது மாறுபடாமலிருத்தலால் (நிருவிகார இலக்கணமும்) நான் மனுஷியன் நான் பிராஹ்மணனெனத் தானாகவே வழங்கப்படுகின்றமையால் (அனன்னியஇலக்கணமும்) ஆகிய ஆத்ம இலக்கணங்கள் தூலசரீரத்தினிட

மாகக் காணப்படுகின்றமையால் தூலசரீரத்தை ஆத்மாவாகிய தானெனக் கூறலாமெனின். (6)

விடை :—சென்றவருடம் இவ்வருடம் வருகிறவருடமாகிய மூன்றுவருடங்களும் நிசழ்காலத்துள்ளும் அற்பகாலத்தினும் அற்பகாலமாதலால் இவ்வற்பகாலத்துள்ளது சத்திலக்கணமன்றும். சிருட்டிக்கு முன்னுள்ள பூதகாலமும் மகாப்பிரளயத்துக்குப் பின்னுள்ள பௌஷியத்காலமும் சிருட்டிக்கும் பிரளயத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள வர்த்தமான காலமுமாகிய மூன்றுகாலத்தினுமுள்ளது சத்திலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனு மமையப்பெருமல் கருவாயுதித்தற்கு முன்னரும், மரணமுற்றழலிற் கொளுத்தப்பட்ட பின்னரும், சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகாலங்களினும் இல்லாததுந் தவிற சாக்கிறகாலத்தினும் கடத்தை மண்மயமாக அபவாதிக்கிற் கடத்துக்குச் சொரூபமில்லாததுபோலத் தூலசரீரத்தைப் பஞ்சபூதமயமாக அபவாதிக்கில் அது சொரூபமின்றிய அபாவப்பொருளே யாகின்றமையால் (அசத்தாயும்) தன்னைச்சூழ்ந்த பதார்த்தங்களையும் சிதோஷ்ணுதிகளையும் சரீரத்துக்கு வேருகிய ஆத்மா அறிகிறதேயன்றிச் சரீரமறிவதன்றும், அறியுமெனின், சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதி மரணகாலங்களினும் தூலசரீரம் தன்னைப்பற்றிய பதார்த்தங்களையும் சிதோஷ்ணுதிகளையும் அறியவேண்டும், அங்ங

னமறியாமையாற் (சடமாயும்) மாவானது வெல்லத்தோடு கூடியபோது மதுரமாயும் கூடாதபோது மதுரமின்மையதாயுமிருப்பதுபோல ஆன்மா தூலசரீத்தோடுகூடியபோது ஆனந்தரூபமாயும் கூடாதபோது துக்கரூபமாயுமிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றிச் சாக்கிரத்தில் கூடியிருக்கும்போது துக்கானுபவியாயும் சுழுத்திசமாதியில் கூடாதிருக்கும்போது சுகானுபவியாயுமிருக்கிறது. வெல்லமானது மாவுடன்கூடியபோதும் கூடாதபோதும் மதுரமாகவேயிருப்பதுபோலத்தூலசரீரம் ஆத்துமாவுடன் கூடியபோதும் கூடாதபோதும் பிரியத்துக்கு விஷயமாகவேயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றி ஆன்மாவுடன் கூடியிருக்கும்போது நரை திரை மூப்பு வியாதிகளினுனும், மரணமாகி ஆன்மா நீங்கியபோது பிரேதமாய் வீங்கிவெடித்து நாறுதலினுனும், பிரியத்துக்கு விஷயமாகாமல் வெறுப்புக்கே விஷயமாதலால் (துக்கமாயும்) கரசரணுதி அவயவங்கள் பிரிந்திராமல் சேர்ந்திருப்பது அகண்ட இலக்கணமன்றும். ஓர்காலத்துள்ளதாய் மற்றோர் காலத்தில்லாததாயிராமல் எல்லாக்காலங்களினும் ஓர் தேசத்துள்ளதாய் மற்றோர் தேசத்தில்லாததாயிராமல் எல்லாத் தேசங்களினும் ஓர் வஸ்துவிலுள்ளதாய் மற்றோர் வஸ்துவிலில்லாததாயிராமல் எல்லா வஸ்துக்களினும் வியாபித்திருப்பதே அகண்ட இலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனு

மமையப்பெறுமல் ஜீவிக்குங்காலத்திருந்து சனித்தற்குமுன்னரும் மரித்தபின்னரும் இராமையால் காலத்தினலும்; காசியிலிருக்கும்போது இராமேசுரத்தினும் கருப்பததிலிருக்கும்போது வெளியினும் வெளியிலிருக்கும்போது கருப்பத்தினுமில்லாமையால், தேசத்தினலும், தூலவஸ்துக்களிலொன்றுயிருந்து சூட்சும சரீரதத்துவங்களிலொன்று யிராமையால் வஸ்துவினலும் பின்னப்பட்டு நான்கு முழமட்டாயிருத்தலால் (கண்டமாயும்) மனுஷ்யனென்பது மாறுபடாமலிருப்பது நிருவிகார இலக்கணமன்றும். சனித்தல் மரித்தலாதி விகாரங்களின்றி யிருப்பதே நிருவிகார இலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனுமமையப் பெறுமல் கருப்பத்திற் குழம்பாயிருந்து பிண்டமாகத் திரளுதல் அவயவாகாரமாகுதல் சனித்தல் வளருதல் பருத்தல் இளைத்தல் மரித்தலாதிகளைப் பொருந்துதலால் (விகாரமாயும்) அத்தியாசத்தால் அகம்புத்தி செய்யப்படுவது அனன்னிய இலக்கணமன்றும். ஓர் காலத்தினும் மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகாமல் எப்போதும் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருப்பது அன்னியவிலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனுமமையப்பெறுமல் என் சரீரம் பருத்தது இளைத்தது என மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாயின்றமையால் (அன்னியமாயும்) பஞ்சபூதகாரியமானமையால் (உற்பத்தியுடையதாயும்) நியமமின்றி நீர்க்குமிழிபோல

ழிவதாயிருத்தல் (அநித்தியமாயும்) உள்ளிற்சார்ந்த கிருதகுள பாயசம் வெளியிற்சார்ந்த புட்பசந்தனதி பரிமளவஸ்துக்களையும் துர்க்கந்த வஸ்துக்களாகச் செய்தலுமன்றி நவத்துவாரங்களினலும் மலமூத்திரகோழையாதிகளை யொழுக்கிக் கொண்டிருத்தலால் (அசுத்தமாயும்) இது தேகமெனக்கடம் போல அறியப்படுதலால் (திரிசியமாயும்) உள்ள அனத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய அன்னமயகோசமாகிய தூல சரீரத்தை ஆத்மாவெனல் தாணுவைப் புருடனெனல்போல மயக்கமாமென அறிக.

வினு :—அன்னமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுத்தி அனுபவங்களெவை யெனின். (7)

விடை :—(கவி) என்னுடைய புந்தியினுமெண்ணினேனுனிச் சகானல்லமலவுடல் நானல்லவென்னும் (வாசிட்டமும்) (கவி) இடையுறுமென்பினை நரம்பினர்த்திடாப்புடையுறுமிறைச்சியாற்பொதிந்து போக்கற, மிடைதருதோலினல் வேயப்பட்டதோருடலினையானென வுரைக்கவொண்ணுமோவென்னும் (பாகவதமும்) (கவி) திரிசியமாய்ச் சிதைகின்றவுடல் நானல்லவென்னும் (ரிபுகீதையும்) (கவி) மேதைதொக்கத்தியாதிமேவிய கூட்டமான ஏதமாந்தேகம் நானென்றெண்ணுவன் மூடனேன். என்னும் (விவேகசூடாமணியும்)(கவி) பிறிவதெப்படியென்றக்கால் பிணமாகுமுடல் நா

னென்னும் அறிவினைக்கொல்லவேண்டுமென்னும் (கைவல் லிய நவநீதமும்) (கவி) அறிகின்ற பொருளென்றும் அறிவா னில்வேறேயானுலிவ்வூனுக நானென்னலாமோ செறிகின்ற புள்ளல்லவே கூடிவ்வகையே சேடமானவுடல் நின்னில்வே றென்றுதெளியே யென்னும் (சசிவண்ணபோதமும்) சுருதிக ளாகும்) விளக்கப்படு பொருளாகிய கடபடாதிகள் விளக்கும் பொருளாகிய தீபத்துக்கன்னியமாவதுபோல அறியப்படு பொருளாகிய அன்னமயகோசம் அறியும் பொருளாகிய ஆ மாவுக்கன்னியமென்பதும் பலவேடந்தரித்துத்தாளதாரதம் மியப்படி நடிக்குங்கூத்தன் கூத்தைப்பார்க்கும் பிரபுவுக்கு அன்னியமாவதுபோல பால்ய கௌமாராதிய பலபருவங்களை யடைந்து கன்மதாரதன்மியப்படி நடிக்கும் அன்னமயகோ சம் அதனையறிந்துகொண்டு சாட்சிமாத்திரமாக இருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கன்னிய மென்பது யுத்திகளாகும். அன்னியமாக இராகின்ற வஸ்திரத்தை என் வஸ்திரமென்பதுபோல் வியட் டியாக என் சிரம், என் மார்பு, என் காலென்பதும், சமட்டி யாக என் தேகமென்பதும் அனுபவமாகுமென அறிக.

வினு:—அன்னமயகோசம் அகமென்னும் புத்தியைவி வேறால் வரும் பலன் யாதெனின். (8)

விடை:-அதற்குள்ள சனனமரண, நரை, திரை, மூப்பு வியாதிகளும் அவைகளாற்றோன்றுந் துக்கங்களுந்தனக்கில்லா மற்போவதென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசங்களாயிருக்கும் எங் ஙனமெனின்	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
பிராணனும்	பிராணவாயுவும்
கன்மேந்திரியமுங்கூடிப்	கன்மேந்திரியமுஞ் சேர்ந்து
பிராணமயகோசம்	பிராணமய மறைப்பாம்

வினு:—பிராணனல்லாத கன்மேந்திரியங்களையும் பிரா ணமயமென்றது யாதினுலெனின் (9)

விடை:—பிராணமென்பது பெலம். பெலமயமாகச் சலி க்கின்ற பிராணவாயுவின் பெலத்தை கன்மேந்திரியங்கள் பெ ற்றே தத்தந்தொழில்களைச் செய்கின்றவைகளாக இருத்தல் பற்றியென அறிக.

வினு:—இவைகளைக் கோசமென்றது யாதினுலெ னின் (10)

விடை:—வீணையைக் கவுசனைமறைத்தல்போல நான் பலவான், பலவீனன், நான் வசனித்தேன் கமனித்தேனென அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவைமறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினு:—பிராணனுக்கன்னியமாக ஆத்மாவென வோர் பொருளிருக்குமாயின் அதனைப்பிராணமயகோசமறைக்கிற

தெனல் பொருந்தும் அவைகளைச் சோதிக்கில் பிராணாதிகன்மேந்திரியங்களைத் தவிர ஆத்மாவெனவோர்பொருள் காணக்கிடையாமையால் பிராணகன்மேந்திரியங்களே ஆத்மாவாகும் அவைகட்கன்னியமாக ஆத்மாவுண்டெனலும் அதனைப்பிராணாதிகள் மறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (11)

விடை:—வீட்டினுளிருந்து வெளியேபோதலும் உள்ளே வருதலுமாக இராநின்ற குழந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டிராநின்ற பிதாவானவன் அக்குழந்தைக் கன்னியமாக இருப்பதுபோல இருதயத்திருந்து இடைகலை பிங்கலைமார்க்கமாகத் தூலவாயுவை வெளியிற்றள்ளுதலும் உள்ளிழுத்தலுமாகச் சலித்துக்கொண்டிராநின்ற பிராணனை அறியாநின்ற ஆத்மா பிராணனுக்கன்னியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதை நாவிலுள்ள வெல்லத்தின் சுவையையறியாத சுரரோகியைப்போலறியாமல் பிராணாதி கன்மேந்திரியங்களுக்கன்னியமாக ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதியுக்தியனுபவங்களுக்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—பிராணன் ஆத்மாவென்பதற்கு இரணிய கருப்பவுபாசிகள் மதானுசாரமான பலசுருதிகளிருத்தலினானும் பிராணனடங்கியபோது தேகம்பிணமாதல், சகலமுமடங்கிய சுழுத்தியில் பிராணன் ஜீவிதமாயிருத்தல், காற்றுள்ளபோது கப்பலோடுந்தொழில் நடக்குதல் போலப்பிராணனுள்ளபோது சரீராதிகளின் தொழில்நடக்குதல் முதலிய யுக்திகளிருத்தலினானும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிகட்கேற்க நான் பலவான் நான் பலவீனன், நான் வசனித்தேன் கொடுத்தேனெனப் பிராணாதி கன்மேந்திரியங்கள் அகவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினானும் பிராணமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் சுருதியுக்தியனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையே யெனின், (12)

விடை:-சமாதி மூர்ச்சைகளிற் பிராணனடங்கியபோது தேகம் பிணமாகாதிருத்தலும் பிராணன் தோன்றாதடங்கியிராநின்ற விருக்ஷங்கள் ஜீவித்தலும் காணப்படுகின்றமையால்பிராணனடங்கியபோது, தேகம் பிணமாகுமென்றதும் மீகாமன் கப்பலைநடத்த முயற்சியாதபோதுகாற்றிருந்தும் கப்பலோடுந்தொழில் நடவாததுபோல மனமடங்கிய சுழுத்தியில் பிராணனிருந்தும் சரீராதிகளின் தொழில் நடவாதிருக்கின்றமையால்பிராணனுள்ளபோது சரீராதிகளின்தொழில் நடக்கிறதெனலும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகம்விருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின் என் பிராணன், என் வாக்கு, என்கைகாலென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றபிராணமயகோசத்தை, அகம்விருத்திக்குவிஷயமாயுள்ள ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாம். இஃதன்றி இயற்கை ஞானபரனாகிய ஈசுவரனால் வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்டினுக்கு மொத்த அனுபோகமும் சுருதியுக்தியனுபவங்களா

கும். அவைகளையன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனன மரணசமுசாரத்திற் சுழலும் இரணியகருப்பவுபாசிகள் கூறும் ஆபாசநூல்களைச் சுருதிகளெனவும் இவ்வாபாசநூல்களுக்கனுசாரமாகக் கூறும் குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் இவ்விரண்டிற்கு மொத்ததாகத் தாணுவைப் புருடனாகக் கண்டதுபோற்கண்ட அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி, ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனுமமையப்பெறாமல் அனாத்ம இலக்கணங்களேயமையப்பெற்ற பிராணமயகோசத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல்உண்மையான சுருதியுத்தி அனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா :—பிராணனைச் சச்சிதானந்தாதி யிலக்கணங்களு (13)
டையதல்ல வென்பது யாதினாலெனின்.

விடை :-பிராணனைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமின்றி யுதித்தற்கு முன்னரும் நசித்தற்குப் பின்னரும் இல்லாததுந் தவிர மத்தியகாலத்தினும் காரியமாகிய பூடணத்தைக் காரணமாகிய பொன்மயமாக அபவாதிக்கில் பூடணம் அபாவப்பொருளாவதுபோல அதன்காரணமாகிய பூதமயமாக அபவாதிக்கிற் பிராணன் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியும் அறிவாகவே யிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிச் சுழுத்தியில் மூக்கிலுள்ள நகை கழற்றலையும்

இன்ன இடத்திலிருந்து இன்னவழியாக இயங்குகிறோமென்பதையு மறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாக இருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பசிதாக மூச்சடைப்பு மூச்செறிவாதிகளால் வெறுப்புக்கு விஷயமாயிருத்தலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி நான்குமுழ அளவாகிய சரீரத்துள் மாத்திரம் இயங்குகின்றமையால் கண்டமாயும். நிருவிகாரமெனின் விகாரப்படாமலிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமின்றி சூட்சுமபூதத்திருந்துண்டாதல் கெடுதல் பலம்பலமின்மையாதிகளையுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி பிராணனென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும். அநாதியெனின் உற்பத்திரகிதமாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றி சூட்சுமபூதகாரியமானமையால் உற்பத்தியுள்ளதாயும், நித்தியமெனின் நாசரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி விதேகமுத்தியில் நாசமடைவதால் அநித்தியமாயும் சுத்தமெனின் அசுத்தமின்றியிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி ஏப்பமுதலியவற்றால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் அறியப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி இடைகலைபிங்கலைவழியாயியங்குதல்வசனித்தலாதி தொழில்கள் அறியப்படுகின்றமையால் திருசியமாயுமுள்ள அன

தம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய பிராணமய கோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா:—பிராணன் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுபவங்களெவை யெனின். (14)

விடை:—(கவி) பிரிவுபெறும் நானுவாமுயிர் நானல்ல வென்னும், ரிபுகீதையும் (கவி) உன்னியவாயுவைப்போலுள் ளிலும் வெளியிலும் போயின்னதின் விகாரமாகிபெங்குமே யிட்டானிட்டம்; அன்னியந்தனதிதென்ன அணுவுமேயறியாத தால்; பின்னரும் பரவசத்தால் பேசுமீதான்மாவாகாதென் னும், விவேகசூடாமணியும் (கவி) பிராணனுமல்ல துஞ்சிலுறி வின்மையாலென்னும், சசிவன்னபோதமும் (கவி) ஊசுமுடலி லுழல்கின்ற காற்றையுணர்வென்பரேயேசுமுறக்கத்தியங்கியு மிங்கறிவேதுமற்று, வீசும்பிராணனையான்மாவலவென்று பிதற்று தனுசொல்லும், பேசுமனிதர் பொருளறியாமற் இலா வரே யென்னும் அறிவானந்தசித்தியும் சுருதிகளாகும், குதி யத்திருந்து வெளியிலும் உள்ளிலுஞ்செல்லுதலுடைய அக்குதி ரையைப்பார்த்துக் கொண்டிராகின்ற புருடனுக்கு ரை அன்னியமாவதுபோலப் பிராணன் இருதயத்திலிருந்து நாசிமார்க்கமாக வெளியிற் போதலும் வருதலுமாக இருப்ப தையறிந்து கொண்டிராகின்ற ஆத்மாவுக்கு அப்பிராணன் அன்னியமென்பது யுத்தியாகும். என் சஜம், என் பசி, என்

பதுபோல என் பிராணன், என்வாக்கு என்பது அனுபவமா குமென அறிக.

வினா:—பிராணமயகோசம் அகமென்னும் புத்தியை விடுவதால் வருமிலாபம் யாதெனின். (15)

விடை:—பசி, தாசம், பலம், பலமின்மையாதிகளும் வசனுதிகளும் அவைகளால் வருந்துக்கங்களுமில்லாமற்போவ தென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம்	வெளி.

வினா:—மனமல்லாத ஞானேந்திரியங்களையும் மனோ மயமென்றது யாதினுலெனின். (16)

விடை:—சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்கள் சங்கற்பவி கற்பாத்மகமாகிய மனதின் செயலைப்பெற்று தத்தம் விடயங் களைப்பற்றுகின்றனவாக இருக்கின்றனவேயன்றித் தனியே பற்றுகின்றனவாக இராமையினென அறிக.

வினா:-இவைகளைக் கோசமென்றது யாதினுலெனின் (17)

விடை:—புருடனைச் சட்டை மறைத்தல்போல ஆத்மா வை நான் சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேன் நானிராகிதுவேஷி

நான் கண்டேன் கேட்டேனென மறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—மனதுக்கன்னியமாக ஆத்மாவென்றொரு பொருளிருக்குமாயின் அதனை மனது மறைக்கிறதெனல் பொருந்தும், மனதைச்சோதிக்கில் அதனையன்றி யாத்மாவெனவோர்பொருள் காணக்கிடையாமையினால் மனதே ஆத்மாவாகும். ஆதலின் அதற்கன்னியமாக ஆத்மாவுண்டெனலும் அதனை மனது மறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (18)

விடை :—ஆரணியத்துள்ள, ஓர்மரத்திலிருந்து மற்றோர் மரத்தைப் பாய்ந்து பற்றுதலும் அதனைவிடுத்து மற்றோர் மரத்தைப் பாய்ந்து பற்றுதலுமாகச் சஞ்சரிக்கின்ற வானரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிராநின்ற முனீசுவரன் அவ்வானரத்துக்கன்னியமாக இருப்பதுபோல ஓர் விஷயத்திலிருந்து மற்றோர் விஷயத்தைப் பற்றுதலும் அதனைவிடுத்து மற்றோர் விஷயத்தைப் பற்றுதலுமாகச் சலிக்கின்ற மனதையறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாமனதுக் கன்னியமாயிருப்பதைக் கோடையிடிச் சப்தமறியாத செவிடன்போலறியாமல் மனதுக்கன்னியமாக ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—மனது ஆத்மாவென்பதற்கு உபாசகராதிய மதானுசாரமான பல சுருதிகளிருத்தலினாலும், சூத்திரதாரி

யுள்ளபோது பதுமையின் நடனத்தொழில் நடக்குதல்போல மனமுள்ளபோது சரீராதிகளின் தொழில் நடக்குதல் முதலிய யுத்திகளிருத்தலினாலும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிகளுக்கேற்க நான் சங்கற்பவான், விகற்பவான், நானிராகி துவேஷி நான் கண்டேன் கேட்டேன் என அகவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினாலும், மனதை ஆத்மாவெனல் சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையே யெனின். (19)

விடை :—கூத்தைப் பார்க்கும் எஜமானனில்லாதபோது கூத்தனிருந்தும் கூத்தின் தொழில் நடவாததுபோலப்புத்தி நிச்சயமில்லாதபோது மனதிருந்தும் சரீராதிகளின் தொழில் நடவாதிருத்தலால் மனதுள்ளபோது சரீராதிகளின் தொழில் நடக்குமெனலும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகிறதோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின் என் மனது சஞ்சலப்படுகிறது,என்காது செவிடாய்விட்டது, என் கண் குருடாய்விட்டது என மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற மனோமயகோசத்தை அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாகும். இஃதன்றி, ஈசுவரனால் வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்டிற்கு மொத்த சுவானுபவமுமே, சுருதி யுத்தியனுபவங்களாகும் அவைகளை யன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரண சமு

சாரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய உபாசகராதியர் கூறும் நூல்களைச் சுருதிகளெனவும் இவ்வாபாசச் சுருதிகட்கனுசாரமாகக்கூறும் குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் இவ்விரண்டிற்கு மொத்ததாக இப்பியை வெள்ளி யென்றறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவென்றறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும், மயங்கி ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனும் அமையப்பெறாமல் அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற மனோமயகோசத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல் மெய்மையாகிய சுருதியுத்தியனுபவங்கட்குவிரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா :--மனோமயகோசத்தைச் சச்சிதானந்தாதி யிலக்கணங்களையுடைய தல்லவெனக் கூறுவது யாதினாலெனின்(20)

விடை :-மனோமயகோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதா யிருத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்றி, சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகாலங்களினும் சங்கற்பமயமாக வுதித்தற்கு முன்னரும் நீங்கிய பின்னருமில்லாததுந்தவிர, மத்தியினும் கடத்தை யதன்காரணமாக அபவாதிக்கிற் கடம் அபாவப்பொருளாவதுபோல அதன் காரணமாகிய சூட்சுமபூதங்களாக அபவாதிக்கில் அபாவப்பொருளே யாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியு மறிமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் புத்திவிருத்தி யொன்றி

லமூர்த்தி யிருக்கும்போது சத்தமாதிகளை யறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக் காமக்குரோதாதிகளை யுற்று வெறுப்புக்கு விஷயமாயிருக்கின்றமையால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின், கண்டப்படாத தாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அந்தக்கரணவிருத்திகளி லொன்றாயிருத்தலால் கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின், விகாரமின்றியதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றித் தோன்றல், திரிதல், கெடுதலாதி விகாரங்களை யுறுதலால், விகாரமாயும், அன்னியமெனின், எப்போதுந்தானாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என்மனம் என்னிந்திரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால், அன்னியமாயும், அனாதியெனின் உற்பவரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி பஞ்சபூத காரியமாயிருத்தலால் உற்பவமுள்ளதாயும், நித்தியமெனின் நாசரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகளில் நாசமுறுதலால் நித்தியமாயும், சுத்தமெனின் அசுத்தமின்றியதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக் காமாதிகளை யுறுதலால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி இதுமனமென அறியப்படுதலால் திரிசியமாயும் உள்ள அனாத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய மனோமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமேயென அறிக.

வினா :—மனோமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுத்தி யனுபவங்களெவை யெனின். (21)

விடை :— (கவி) பிறந்துகசிக்கின்ற மனமுதனானல்ல வென்னும் (ரிபுகீதையும்), (கவி) பரவியே யொடுங்கலாலும் பரிணமியாதலாலும், விரிதுபர்வடிவதாலும், விடயமாந்தன்மையாலும், உரை மனோமயகோசந் தானுணர்வுருவான்மாவாகாவென்னும் (விவேகசூடாமணியும்)(கவி) கரணமாமனது புந்திகருத்தாவாமவையான்மாவோவென்றுப் (கைவல்லியநவநீதமும்), (கவி) இனமுறவெண்ணவுள்ள கரணத்திலொன்றிதெனலாவிதென்னதெனலால், மனமுளமன்னவென்றவதனுமல்லவென்றும் (சசிவண்ணபோதமும்) (சுருதிகளாகும்) தீபத்தைப்பார்க்கின்ற கண்ணுக்குத்தீபம்அன்னியமாவதுபோலவிடயாகாரமாக மேலுமேலும் உதியாநின்ற மனதையறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு மனது அன்னியமென்பது யுத்தியாகும், அன்னியமாகிய மனைவிமக்களை யென்மனைவி யென்மக்களென்பதுபோல என்மனம், என்செவியென்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா :—மனோமயகோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை விடுவதால் வரும் பலம்யாதெனின். (22)

விடை :—இராகம், துவேஷம், பயம், செவிடு, குருடு ஆதிபதருமங்களும் அவைகளாலுண்டாகுந் துக்கங்களு மில்லாமற் போவதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களும் கூடி விஞ்ஞான மயகோசமாம்	வெளி.

வினா:—புத்தியை விஞ்ஞானமயமென்றது யாதினாலெனின். (23)

விடை:—விசேட ஞானமென்னும் அறிவையுடையதாயிருத்தலினென அறிக.

வினா :—புத்தியல்லாத சுரோத்திரமாதிய ஞானேந்திரியங்களையும் விஞ்ஞானமயமென்றது யாதினாலெனின். (24)

விடை :—சுரோத்திரமாதிய ஐந்திந்திரியங்களும், விஞ்ஞானமயமாயுள்ள புத்திவிருத்தி சம்பந்தித்தபோதுதான் தத்தம் விடயங்களை யறியுஞ் செயலுள்ளனவாகின்றமையினென அறிக.

இதுநிற்க. பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயமென்பவற்றில் முறையே கன்மேந்திரியங்களைப் பிராணமயமென்றதற்கும், ஞானேந்திரியங்களை மனோமயம் விஞ்ஞானமயமென்றதற்கும், வேறு காரணங் கூறுதலுமுளது. அது இந்நிருபகத்தில் மேல்வரும் 31-வது விடையிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது ஆண்டு கண்டுகொள்க.

வினா :—விஞ்ஞானமயத்தைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின். (25)

விடை :—புளியம்பழத்தைத் தோடுமறைப்பதுபோல ஆத்மாவை நானிச்சயவான் யூகவான் நான்கண்டேன் கேட்டேனென மறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாவெனவோர் பொருளிருக்குமாயின் அதனை விஞ்ஞானமய மறைக்குமென்பது பொருந்தும். விஞ்ஞானமயத்தைச் சோதிக்கில் அதனையன்றி ஆத்மாவென வோர்பொருளும் காணக்கிடையாமையால் விஞ்ஞானமயமே ஆத்மாவாகும். அதற்கன்னியமாகஆத்மாவுண்டென்பதும் அதனை விஞ்ஞானமய மறைக்குமென்பதும் அசம்பாவிதமெனின். (26)

விடை :—கடபடாதிகளை மறைத்திராநின்ற அந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கின்ற தீபத்தையும் தீபமவிந்தபோது அதனபாவத்தையும் பார்க்குங்கண் தீபத்துக் கன்னியமாக இருப்பதுபோலச் சாக்கிரத்தில்விடயங்களைமறைத்திராநின்ற ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கின்ற விஞ்ஞானமயமாகிய புத்திவிருத்தியின் விகாசத்தையும் சுழுத்தியில் அதன் சங்கோசத்தையும் அறியாநின்ற ஆத்மா அவ்விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பூரணச்சந்திரனையறியாத பிறவிக்குருடன்போலறியாமல் விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாஇல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதியுத்தி யனுபவங்களுக்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா :-விஞ்ஞானமயமே ஆத்மாவென்பதற்கு க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதிகளான பௌத்தமதானுசாரமான பல சுருதிகளிருக்கின்றமையினானும் உபாத்தியாயருள்ளபோது பள்ளிப்பிள்ளைகள் படிக்கும் விவகாரங்கள் சரியாக நடக்குதல்போல புத்தியுள்ளபோது இந்திரிய விவகாரங்கள் சரியாகநடக்குதல் முதலிய யுத்திகளிருப்பது மல்லாமல் அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிக்கேற்க நானிச்சயவான் யூகவான், நான்கண்டேன், கேட்டேனென விஞ்ஞானமயத்தை யகவிருத்திக்கு விஷயமாக விவகரிக்கும் அனுபவமிருத்தலினானும், விஞ்ஞானமயத்தை ஆத்மாவென்பது சுருதி யுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையேயெனின். (27)

விடை :—சூரியகிரண சம்பந்தமில்லாத தருப்பணத்துக்குத் திரணமாதிகளைத் தகிக்குஞ்சத்தியில்லாததுபோல ஆத்மப்பிரதிபலின சம்பந்தமில்லாத புத்திக்கு இந்திரியங்களைத் தத்தந்தொழில்களிற் செலுத்துஞ்சத்தி யில்லையாம். இஃதன்றிப் பக்ஷவாதம் திமிர்வாதம், மூகவாதமுதலிய வியாதிகள் மேலிட்டபோது புத்தியிருந்தும் பாத, பாணி, வாக்காதியிந்திரிய விவகாரங்கள் சரியாக நடவாதிருக்கின்றன. ஆதலின் புத்தியுள்ளபோது இந்திரியாதி விவகாரங்கள் சரியாக நடக்குமென்பதும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின், என்புத்தி தெளிவாயிருக்கிறது அல்லது மயங்கிவிட்

டது என்செவி சத்தமறியவில்லை என்கண் குருடாய்விட்டது என்மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள விஞ்ஞானமய கோசத்தை ஆத்மாவென்பதும் அத்தியாசமேயாகும். இஃதன்றிஈசுவரனால்வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்டினுக்கு மொத்த சுவானுபவமுமே சுருதியுத்தி யனுபவங்களாகும், அவைகட்கு மாறாக அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரண சம்சாரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய பௌத்தராதியர் கூறும் நூல்களைச் சுருதிகளெனவும் அவ்வாபாச நூல்களுக்கனுசாரமாகக் கூறும் குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் அவ்விரண்டினுக்குமொத்ததாக இரச்சுவைச் சர்ப்பமாக அறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவாக அறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யெதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி ஆத்மஇலக்கணம் அற்பமேனுமமையப்பெறாமல் அனாத்மஇலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை ஆத்மாவென்பது மெய்ம்மையாகிய சுருதியுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமெனவறிக.

வினா:—விஞ்ஞானமய கோசத்தை சச்சிதானந்தாதியிலக்கணங்களையுடைய ஆத்மாவல்லவென்பது யாதினாலெனின். (28)

விடை:—விஞ்ஞானமய கோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினு முள்ளதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிச்

சுழுத்தி, மூர்ச்சைகாலங்களினும், சாக்கிரத்தில் நிச்சயாத்மகமாகத் தோன்றற்குமுன்னரும் பின்னருமில்லாததுமன்றி மத்தியகாலத்தினும் அலைநுரையாதிகளைக் காரணமாகிய சலமாக அபவாதிக்கில் அலையாதிகள் அபாவப்பொருளேயாவதுபோல அதன்காரணமாகிய சூட்சுமபஞ்சபூதமாக அபவாதிக்கில் விஞ்ஞானமயகோசம் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியும் அறிவாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பிரியமில்லாத விடயங்களைச் சரியாக அறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி ஒன்றை மற்றொன்றாக நிச்சயித்து வருந்துதல்பற்றி வெறுப்புக்கு விஷயமாதலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அந்தக்கரணவிருத்திகளி லொன்றாயிருத்தலால்கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின் விகாரமின்றியிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பூதங்களினின்றும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலாதிய விகாரங்களையுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என் புத்தி என்னிந்திரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும், அனாதியெனின் உற்பத்திரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பூதகாரியமானமையால்

உற்பத்தியுள்ளதாயும், நித்தியமெனின்நாசரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி சுழுத்திமூர்ச்சைகளில் அல்லது விதேகமுத்தியில் நாசமுறுதலால் அனித்தியமாயும், சுத்தமெனின் அசுத்தமுறாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக்காமக்குரோதாதி வாசனைகளைப் பொருந்தி யிருத்தலால் அசுத்தமாயும்,அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி இது புத்தியென அறியப்படுதலால் திருசியமாயும் உள்ள அனுத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்தி யிராநின்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா :—விஞ்ஞானமயம் ஆத்மாவல்ல வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுபவங்களெவை யெனின். (29)

விடை :—(கவி) துன்னுபொறிகளுமல்ல மனமுமல்ல தொடர்புத்தியல்ல அகங்காரமல்ல வென்னும் (வாசிட்டமும்), (கவி) இனமுறவென்னவுள்ள கரணத்திலொன்றி தெனலாவி தென்னதெனலால், மனமுனமன்னமென்றவ தனுவுமல்ல மதியல்லவந்த வகையே, யென்னும் (சசிவண்ணபோதமும்), (கவி) ஓதும் விஞ்ஞானகோச முண்மையாமான்மாவாகாதென்னும் (விவேகசூடாமணியும்) சுருதிகளாகும். சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பொருந்தி ஆந்தரக்கிரகத்தை விளக்குவிக்கின்ற தருப்பணத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற விம்ப சூரியனுக்கு அத்தருப்பணம் அன்னியமென்பதுபோல, ஆத்மப்பிரதி

விம்பத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை விளக்குவிக்கின்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை யறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கன்னியமென்பது யுத்தியாகும், அன்னியமாகிய மனைவி மைந்தராதியரை என் மனைவி, என் புத்திரராதியரென்பதுபோல என் புத்தி, என் செவி, என் கண்ணென்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா :—தனக்கு மனைவி மைந்தராதியர் பிரிவுபட்டுத் தனியே யிருப்பதுபோல ஆத்மாவில் நின்றும் புத்திபிரிவுபட்டு ஓர் காலத்திலேனும் தனித்திருப்பதை யறிந்த அனுபவமிருந்தாலன்றோ புத்திவேறென்பதற்கு என் புத்தியென்பது அனுபவமாகும். தீபப்பிரகாசமும் ஆகாயமும், காச்சிய இரும்பும் அக்கினியும் போல விஞ்ஞானமயமாகிய புத்தியும் ஆத்மாவும் வேறுபடாமல் ஒன்றாகிய ஞானரூபமாகவேபிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அதனை வேறென்பதற்கு என் புத்தியென்பது வாக்கு மாத்திரமேயன்றி யனுபவமாகாதெனின். (30)

விடை :—தீபப்பிரகாசமும் ஆகாயமும் அபின்னமாகத்தோற்றினும் ஒளிமாத்திரமாயுள்ளது தீபப்பிரகாசமெனவும் பிரகாசத்துக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டு வெளியாயிருப்பது ஆகாயமெனவும் அறிவதுபோலும், காச்சிய இரும்பும் அக்கினியும் அபின்னமாகத் தோற்றினும் அகலநீளகடி

னமாயிருப்பது இரும்பெனவும் உஷ்ணப்பிரகாச மாத்திரமாயிருப்பது அக்கினியெனவும் அறிவதுபோலும், புத்தியும் ஆத்மாவும் அபின்னமாக விளங்கினும் விருப்பு வெறுப்பு அபிமானநிச்சயாத்மகமாகவும் சுழுத்தியிலடங்கி விரிவதாகவுமிருப்பது புத்தியெனவும் அறிவுமயமாகப் பிரகாசிப்பதும் சுழுத்தியாதிகளிலடங்கி விரியாததுமாயிருப்பது ஆத்மாவெனவும் விவேகத்தால் பிரித்தறியலாகும். இங்ஙனமுமிந்த அனுபவசம்ஸ்காரபலத்தினானும் சுழுத்தியில் புத்தி அஞ்ஞானத்திலடங்கி யதன்மயமாகியபோது ஆத்மாவாகிய தானும் அஞ்ஞானத்திலடங்கி யதன்மயமாகிவிடாமல் அஞ்ஞானத்துக்குச் சாட்சிமாத்திரமாகச் சேடித்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அனுபவசம்ஸ்காரபலத்தினானும் புத்தியை வேறுபடுத்தியென் புத்தியெனக் கூறுகின்றமையால் அது அனுபவமென்பதற்கையமின்றென அறிக.

வினா :-விஞ்ஞானமய கோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை விடுவதால் வருமிலாபமியாதெனின். (31)

விடை :—விஞ்ஞானமயத்தின் விருப்பு வெறுப்பு கருத்திருத்துவ முதலிய தருமங்களும் அவைகளின் பலமாகிய ஜனனமரணாதி துக்கங்களுமில்லாமற் போவதென அறிக.

வினா :—பிராணனோடு கன்மேந்திரியங்களும் மனதோடும் புத்தியோடும் ஞானேந்திரியங்களுஞ் சேர்ந்து மறைக்

கின்றமையால் அவ்விந்திரியங்களுந்தோன்றப் பிராணகன்மேந்திரியமயகோசம், மனஞானேந்திரியமயகோசம், புத்திஞானேந்திரியமயகோசமென கோசநாமங்கூறாமல், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசமெனப் பிராணன், மனம், புத்திகட்கு மாத்திரம் கோசநாமங்கூறியது நியாயவிரோதமாமெனின். (32)

விடை :—சாத்திரங்களிலுள்ள வாக்கியங்களின் பொருள்களைக் கிரகிப்பதற்கு இலக்கணாவிருத்தி, குணவிருத்தி, முக்கியவிருத்தியென விருத்திகள் மூன்றுள. அவைகளில் முற்சொல்லிய இரண்டு விருத்திகளாலும் பொருள் கொள்ளாமல் பிற்சொல்லிய முக்கிய விருத்தியால் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசமென்னும் வாக்கியங்கட்குப் பொருள்கொள்ளில் நியாயவிரோதமல்லவென அறிக.

வினா:—இலக்கணாவிருத்தி, குணவிருத்தி, முக்கியவிருத்தியென்பவை யெவை, அவைகளில் முக்கியவிருத்தியால் எங்ஙனம் பொருள்கொள்வதெனின். (33)

விடை :--இலக்கணாவிருத்தியைப்பற்றிப் பின்வரும் தத்துவவிவேசனநிரூபகத்தில் (82-வது வினாவிற்குக் கூறும் விடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. நீலோற்பலமென்னும் வாக்கியத்துக்கு நீலம், புட்பமெனப்

பின்னமாகப் பொருள் கிரகிக்காமல் நீலவருணமுள்ளது புட்பமெனப்பொருள் கிரகிப்பதும், அப்படியே அக்கினிமாணவகனென்னும் வாக்கியத்துக்கு அக்கினி பிரஹ்மசாரியெனப் பின்னமாகப் பொருள் கிரகிக்காமல் அக்கினியைப்போல சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பிரஹ்மசாரியெனப்பொருள் கிரகிப்பதும் குணவிருத்தியாகும். அரசனானவன் மந்திரி பிரதானிமுதலிய பரிசனங்களோடு மார்க்கத்திற் செல்வதை தூரத்திருந்து பார்த்த ஒருவன் மத்தியிலுள்ள ஒருவனை அழைத்து அங்குச் செல்பவர்கள் யாவர்களெனவினவ மத்தியிலுள்ளவன் அரசன் செல்லுகிறானெனக் கூறக் கேட்டு அவன் கூறியதற்கு அரசனானவன் மந்திரி பிரதானிமுதலியவர்கட்குப் பிரதான (முக்கிய) னாயிருப்பதுபற்றி அவர்களை யரசனில் அடக்கி யரசன் செல்லுகிறானெனப் பொருள் கிரகிப்பது முக்கியவிருத்தியாகும். இதுபோல, பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம் என்னும் வாக்கியங்கட்கு கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணன் பிரதான (முக்கிய) மாயும் இனமாயும் ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும் பிரதான(முக்கிய) மாயும் இனமாயுமிருப்பதுபற்றிக் கன்மேந்திரியங்களைப் பிராணனிலடக்கிப் பிராணமயகோசமெனவும் ஞானேந்திரியங்களை மனதினும் புத்தியினுமடக்கி மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமய கோசமெனவும் முக்கியவிருத்தியால் பொருள் கொள்ளத்தக்கதென அறிக.

வினா :—கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணனும், ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும், பிரதானமும் இனமுமாகுமென்பது யாதினாலெனின். (34)

விடை :-பிராணனையன்றிக் கன்மேந்திரியங்கட்கு இயக்கங்கூடாமையால் கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணன் பிரதானமும், பிராணனுங் கன்மேந்திரியங்களும் இராஜதாம்சமானமையாலினமும், மனதையும் புத்தியையுமன்றி ஞானேந்திரியங்கட்கு விஷயங்களையறியுந்தன்மை கூடாமையால் ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும் பிரதானமும், மனமும் புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களும் சத்துவாம்சமானமையால் இனமுமென்றதென அறிக,

(பதம்)	(பொருள்)
காரணசரீரமே ஆனந்தமயகோசமாம்	வெளி.

வினா :—காரணசரீரமென்பது யாதெனின். (35)

விடை :—ஜீவாசிரயமாயுள்ள அஞ்ஞானமெனஅறிக

வினா :—அஞ்ஞானத்தின் செயல் யாதெனின். (36)

விடை :-ஆத்மாவை மறைவுசெய்துகொண்டிருப்பதென அறிக.

வினா :—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை யெங்ஙனம் மறைவு செய்துகொண்டிருக்கிறதெனின். (37)

விடை:—அகம் அஞ்ஞானியெனும்படி ஆத்மாவின் சாமான்யாம்சத்தை மறையாமல் விசேடாம்சத்தை மறைவுசெய்துகொண்டிருக்கிறதென அறிக.

வினு:—சாமானிய அம்சம் யாது விசேடாம்சம் யாதெனின். (38)

விடை:—எது பிராந்திகாலத்திற்றோன்றுகிறதோ எதுவன்றியில் பிராந்தி தோன்றுகிறதில்லையோ, எது அதிகதேசங்களினும் அதிககாலங்களினுமிருக்கிறதோ அது சாமானிய அம்சமாகும். எது பிராந்திகாலத்திற்றோன்றுகிறதில்லையோ, எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகிறதோ, எது சொற்பதேசங்களினும் சொற்பகாலங்களினு மிருக்கிறதோ அது விசேடாம்சமாகும். சாமான்யாம்சம் ஆதாரமெனவும் விசேடாம்சம் அதிட்டானமெனவும் சொல்லப்படுமென அறிக.

வினு:-ஆத்மாவுக்குள்ள சாமான்ய அம்சம் யாது விசேடாம்சம் யாதெனின். (39)

விடை:—நான் அகர்த்தா, நான் அசங்கன், நான் ஆனந்தவியாபகப் பிரஹ்மமென்பவற்றில் நான் நானென்பது சாமானிய அம்சமும்; அகர்த்தா, அசங்கன், ஆனந்தவியாபகப்பிரஹ்மமென்பவை விசேடாம்சமுமாமென அறிக.

வினு:—சாமான்ய அம்சம் அதிகதேச அதிக காலங்களினும் விசேடாம்சம் சொற்பதேச சொற்பகாலங்களினும் உள்ளதென்றது யாதினுலெனின். (40)

விடை:—நான் கர்த்தா, நான் மனுஷன், நான் ஜீவன், நான் அகர்த்தா, நான் அசங்கன், நான் ஆனந்தவியாபகப் பிரஹ்மமென்பவற்றிலுள்ள நான் நானென்னும் சாமானிய அம்சம் அஞ்ஞானி ஞானிகளாகிய இருவர்களிடத்தினும் அஞ்ஞானகாலம் ஞானகாலமாகிய இரண்டு காலங்களினும் காணப்படுகின்றமையால் அதனை அதிகதேசம் அதிககாலங்களிலுள்ளதெனவும்; கர்த்தா, மனுஷன், ஜீவனென்னும் விசேடாம்சம் அஞ்ஞானியிடத்தினும், அஞ்ஞானகாலத்தினு மாத்திரமன்றி ஞானியிடத்தினும் ஞானகாலத்தினும் காணப்படாமையினுனும், அகர்த்தா, அசங்கன் ஆனந்தவியாபகப் பிரஹ்மமென்னும் விசேடாம்சம் ஞானியிடத்தினும் ஞானகாலத்தினுமாத்திரமன்றி அஞ்ஞானியிடத்தினும் அஞ்ஞானகாலத்தினுங் காணப்படாமையினுனும் அதனைச் சொற்பதேசம் சொற்பகாலங்களிலுள்ளதெனவுங் கூறியதென அறிக.

வினு:—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவின் சாமானியாம்ஸத்தை மறையாமல் விசேடாம்சத்தைமாத்திரம் மறைத்திருப்பதெங்ஙன மெனின். (41)

விடை:—மந்தாந்தகாரமானது இரச்சுவிற் சர்ப்பந்தோன்றுதற்கேதுவாக இரச்சுவின் இதுவென்னும் சாமான்யாம்சத்தை மறையாமல் இரச்சுவென்னும் விசேடாம்சத்தை மறைத்திருப்பதுபோலஅஞ்ஞானமானது ஆத்மாவிற்கர்த்திரு

த்துவாதி ஜீவத்துவங்கள் தோன்றுதற்கேதுவாக நானென்
னும் ஆத்மாவின் சாமான்யாம்சத்தை மறையாமல் அகர்த்
தா, அசங்கன், ஆனந்தவிபாபகப் பிரஹ்மமென்னும் விசே
டாம்ஸத்தை மாத்திரம் மறைத்திருக்கிறதென அறிக.

வினு :—அஞ்ஞானம் எதை ஆசிரயித்திருந்துகொண்டு
ஆத்மாவை மறைக்கிறதெனின். (42)

விடை :—அந்தகாரம் ஓர் கிரகத்தை ஆசிரயித்திருந்து
கொண்டு அக்கிரகத்தையே மறைப்பதுபோல அஞ்ஞானம்
ஆத்மாவை யாசிரயித்திருந்துகொண்டு ஆத்மாவையே மறைக்
கிறதென அறிக.

வினு :—இதனை ஆனந்தமயமென்றது யாதினுலெ
னின். (43)

விடை :—ஆனந்தசொரூபமாகிய ஆத்மப்பிரதிபலினத்
தையுடையதாயும் பிரியமோதப்பிரமோதவிருத்திகளுதித்த
டங்குதற்கு ஸ்தானமாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினு :—பிரிய மோதப் பிரமோதவிருத்திகளெவை,
அவைகளெந்தக் காலத்திலுதிக்கின்றன எந்தக்காலத்திலடங்
குகின்றனவெனின். (44

விடை :—இட்டவிடயதரிசனத்தாலுதயமாவது பிரிய
விருத்தி. இட்டவிடயலாபத்தாலுதயமாவது மோதவிருத்தி.

இட்டவிடயானுபவத்தாலுதயமாவதுபிரமோதவிருத்தியாம்.
இவைகள் சாக்கிரத்தினும், சொப்பனத்தினும், புண்ணியகன்
மபலபோகானுபவகாலங்களி லுதயமாகின்றன. புண்ணிய
கன்மபலபோகம் நிவர்த்தியாகும்போது நித்திரைவடிவமாக
அடங்குகின்றனவென அறிக.

வினு:—இவ்வானந்தமயமாகிய அஞ்ஞானத்தைக் கோச
மென்றது யாதினுலெனின். (45)

விடை :—பசலிப்பூச்சியைத் தோடு மறைப்பதுபோல
நான் பிரியன், நான் மோதன், நான் பிரமோதன், நானறி
வேன், அறியேனென அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவை
மறைக்கின்றமையின் அறிக.

வினு :—ஆனந்தமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாவென
ஓர் பொருளிருக்குமாயின் அதனை ஆனந்தமயம் மறைக்கு
மென்பது பொருந்தும். அதனைச் சோதிக்கில் அதற்கன்னிய
மாக ஆத்மாவென்றொருபொருள் காணக்கிடையாமையினுல்
ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞானமே ஆத்மாவாகும். அதற்கன்
னியமாக ஆத்மாவுண்டென்பதும் அதனை அஞ்ஞானம்
மறைத்திருக்கிறதென்பதும் அசம்பாவிதமெனின். (46)

விடை :—சந்திரனை மறைத்திருக்கின்ற களங்கத்தைச்
சந்திரன்விளக்கிவைத்துக்கொண்டு அதற்கன்னியமாகஇருப்

பதுபோல, ஆத்மாவை மறைத்திருக்கின்ற ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞானம் சுழுத்தியினும் புண்ணியகன்மபலபோகானுபவ காலங்களினும் ஆனந்தப்பிரதிபலனத்துடனே கூடிப் பின்னட் டமாவதையறிந்துகொண்டு அதற்கன்னியமாகச் சாட்சிமாத் திரமாகப் பிரகாசிப்பதைப் பூரணசந்திரனை யறியாத பிறவிக் குருடன்போலறியாமல் ஆனந்தமயத்துக்கன்னியமாக ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும் சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—ஆனந்தமயமே ஆத்மாவென்பதற்குப் பட்டர் மதானுசாரமான அனந்தசுருதிக ளிருத்தலினானும் பிரிய முள்ளபோது காயைக் கனியாகச்செய்யுந் தொழில் நடக்கு தல்போலப் பிரியமுள்ளபோது புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்குதலாதிய யுத்திகளிருத்தலினானும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிகளுக்கேற்க நான் பிரியன், நான் மோதன், நான்பிரமோதன், நான் அறிவேன், நான் அறியேனென அகம்விருத்திக்கு ஆனந்தமயகோசம் விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினானும் ஆனந்தமயகோசத் தை ஆத்மாவென்பது சுருதி யுத்தியனுவங்கட்கு விரோதமில் லையே யெனின். (47)

விடை:-பாம்பு, புலி, கரடி, அல்லது திருடரைக்கண்டு பிரியமுதியாமல் துவேஷாதிகளுதயமாகியபோதும் அப்

பாம்பு முதலியவைகளைச் சம்மரித்தற்கான புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்கின்றமையால் பிரியமுள்ளபோதுதான் புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்குமென்பதும், எது மமதாவிருத் திக்கு விஷயமாயுள்ளதோ அது அகம் விருத்திக்கு விஷயமா யுள்ள ஆத்மாவல்லவென்பது துணிபானமையால், என்னஞ் ஞானம், என் ஜீவன், என் பிரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற ஆனந்தமயத்தை அகம்விருத்திக்கு விஷயமா யுள்ள ஆத்மாவென்பதும் பிராந்தியேயாகும். இஃதன்றி இய ற்கை ஞானபரனாகிய ஈசுவரனால் வெளியிட்டருளிய வேதாதி களும், அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும், அவ்விரண்டி னுக்குமொத்த சுவானுபவமும் சுருதி யுத்தியனுபவங்களா கும். இவைகளையன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரணசம்சா ரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய பட்டராதியோர் கூறும் ஆபாசநூல்களைச் சுருதிகளெனவும் அந்நூல்களுக்கொத்த திருட்டாந்தங்களாகிய குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் அவ் விரண்டிற்குமொத்ததாகச் சொப்பனவுலகைச் சத்தியவுலக மாக அறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவாக அறிந்த அத் தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி, ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனும் அமையப்பெறாமல் அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞா னத்தை ஆத்மாவெனக்கூறுதல் உண்மையாகிய சுருதி யுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா :-ஆனந்தமய கோசத்தைச் சச்சிதானந்தாதி இலக்கணங்களையுடையதல்லவென்பது யாதினாலெனின். (48)

விடை :—ஆனந்தமய கோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்திலுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி நிருவிகற்பசமாதியிலில்லாததுந் தவிர ஆகாயத்திலுள்ள நீலவருணாதிகளை விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயத்தையன்றி யோர்பொருளாக நிலைபெறாமல் அபாவப்பொருளேயாவதுபோல ஆனந்தமயகோசத்தை விசாரிக்குமிடத்து ஆத்மாவையன்றி யோர் பொருளாக நிலைபெறாமல் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் அறிவாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அறியாமையேவடிவமாயிருத்தலால் சடமாயாயும், ஆனந்தமெனின் சுகசொரூபமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அறியாமையினால் வருந்துதலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பிரகிருதியின் முக்குணங்களிலொன்றாயிருத்தலால் கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின் விகாரமில்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஆத்மஞானத்தாற் கெடுதலாகிய விகாரமுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் சதா அகம்விருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என்னஞ்ஞானமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும் அனாதியெனின் வாஸ்தவ அனாதியாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி நாசமாவதாகிய கற்பித அனாதியாயும், இஷ்டவிடயதரிசன சாமீப்பியசையோகங்களால் பிரியமோதப் பிரமோதரூபமாக உதிப்பதாயிருத்தலால் உற்பத்தியுடையதாயும், நித்தியமெனின் நாசமில்லாததாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் புண்ணியகன்ம பலபோக நிவர்த்தியினாலும் தத்துவஞானத்தினாலும் நட்டமாவதால் அநித்தியமாயும், சுத்தமெனின் அசுத்தமில்லாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிச் சீவர்கள் பந்தப்பட்டு வருந்துதற்குக் காரணமாயிருத்தலால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி அறிவறியாமை பிரியமோதப்பிரமோதங்கள் அறியப்படுகின்றமையால் திருசியமாயுமிராநின்ற அனாத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய ஆனந்தமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா :-ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுபவங்களெவை யெனின். (49)

விடை :—(கவி) இருள்வடிவாமஞ்ஞானவுரு நானல்லவென்னும் (ரிபுகீதையும்), (கவி) வரமறுதுயிலானந்தமயனையும் நானென்றே, விரவியதமவஞ்ஞானவிருத்தியின் விகாரமாமே யென்னும் (கைவல்லியமும்), (கவி) காரணசுக்குமதூலதேக மூன்றும் கண்டறியிலன்னியமா யிருக்கையாலேயென்னும் (பரமானந்ததீபமும்),(கவி) பரவுசோபாதியாலும்

பகுதியின் விகாரத்தாலும், கருதிய புண்ணியத்தின் காரிய
மாதலாலும்,தாமுறுவிகாரக்கூட்டந்தன்னிலுட்பட்டதாலும்,
மருவுமானந்தகோசம் மாசிலாவான்மாவாகா வென்னும் (வி
வேகசூடாமணியும்), சுருதிகளாகும். சூரியனை மறைத்திருக்
கின்ற மேகம் அதனை விளக்கிவைத்துக்கொண்டிராநின்ற
சூரியனுக்கன்னிய மென்பதுபோல ஆத்மாவை மறைத்திருக்
கின்ற ஆனந்தமயகோசம் அதனைச்சாட்சிமாத்திரமாக அறிந்
துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கன்னிய மென்பது யுத்தி
யாகும். கூப குள வனுதிகளை என்கூபம், என்குளம்,
என்வனமென்பதுபோல என்னஞ்ஞானம், என்ஜீவன், என்
பிரியமென்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினு:-ஆனந்தமயகோசமாகிய அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை
யாருக்கு அறியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கிறதெனின்.(50)

விடை:—அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பிரதிபிம்ப
னுகிய ஜீவனுக்கென அறிக.

வினு:—கடசலத்திற் பிரதிவிம்பித்த சூரியப்பிரதிவிம்
பம்போல, அவித்தை அந்தக்கரணங்களிற் பிரதிவிம்பித்தி
ராநின்ற ஆத்மப்பிரதிவிம்பமே சீவனெனச் சாத்திரங்கள்
கூறுகின்றமையால், சூரியன் மேகத்தால் மறைபட்டபோது
கடசலப்பிரதிவிம்ப மில்லாமற் போவதுபோல, ஆத்மா
அஞ்ஞானத்தால் மறைபட்டபோது ஆத்மப்பிரதிவிம்ப

னுகிய சீவனில்லாதவனுகிறுன். இங்ஙனமில்லாத சீவனுக்கு
ஆத்மாவை அஞ்ஞானம் மறைத்திருக்கிறதெனல் வந்தியாசு
தனுக்குச் சூரியனை மேகமறைத்திருக்கிறதெனல்போலசங்
கதமாகுமெனின். (51)

விடை:—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவின் விசேடாம்சத்
தை மாத்திரம் மறைத்துச் சாமன்யாம்சத்தை மறையா
மையால் சீவன் வந்தியாசுதன்போல் அத்தியந்தமில்லாத
வனல்ல. ஆதலின் சீவனுக்கு அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை மறை
த்திருக்கிறதெனல் அசங்கதமல்லவென அறிக.

வினு:-ஆனந்தமயகோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை விடு
வதால் வரும் லாபம் யாதெனின். (52)

விடை:—அறிவறியாமை பிரிய மோதப் பிரமோதாதி
களும் அவைகளாற்றேன்றுஞ் சனனமரண சம்சாரங்களு
மில்லாமற்போவதென அறிக.

வினு:—பஞ்சகோசங்கட்கும் ஆத்மாவுக்குமுள்ள சம்
பந்தம் யாதெனின். (52)

விடை:—இப்பிக்கும் வெள்ளிக்கும், சட்டைக்கும் கள்
வனுக்கும், ஆகாயத்துக்கும் நீலவருணத்துக்குமுள்ள சம்
பந்தம்போல அத்தியாசசம்பந்தமென அறிக.

வினா :—ஆத்மாவுக்கும் பஞ்சகோசங்கட்குமுள்ள சம்பந்தம் சம்யோகமாகவேனும் சமவாயமாகவேனு மிராதோ வெனின். (54)

விடை:—திரவியமாகிய பேரிகைக்கும் குருந்தடிக்கும், விஷயத்துக்கும் இந்திரியத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம் சம்யோக சம்பந்தமாகும், ஆத்மா ஓர் திரவியமல்லாமையால் சம்யோக சம்பந்தமும்; அவயவத்துக்கும் அவயவிக்கும் குணத்துக்கும் குணிக்குமுள்ள சம்பந்தம் சமவாய சம்பந்தமாகும், ஆத்மாநிரவயவ நிர்க்குணசொரூபமாதலால் சமவாயசம்பந்தமுமல்லவென அறிக.

வினா :-அன்னமயாதி ஐந்துகோசங்களையும் ஆத்மாவன்றென வேறுபடுத்திப் பார்க்கும்போது பாழாகிய சூனியமே சேடிக்கிறது. ஆதலின் சூனியந்தானே ஆத்மாவாகு மெனின். (55)

விடை :—ஒன்பது பெயரையெண்ணிப் பத்தாமவனில்லையெனக் கவலையுற்ற ஒருவனாகிய தானே பத்தாமவனாவது போல ஐந்து கோசங்களையும் அவைகட்கப்பாலுள்ள சூனியத்தையுமறிந்த அறிவாகிய தானே ஆத்மாவாகும். ஆதலின் அறியப்படுவதாகிய சூனியம் அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவாகாதென அறிக.

வினா :—ஐந்துகோசங்கட்கும் வேறாக இராநின்ற ஆத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தாதி இலக்கணங்களமைந்துள்ளனவோ வெனின். (56)

விடை :—மண்கடாதிகள் தோன்றற்குமுன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியினுங்கெடாமல் அவைசட்காதாரமாயிருப்பதுபோல ஆத்மா அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சந் தோன்றற்கு முன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியினும் கெடாமல் அவைகட்காதாரமாயிருத்தலால் சத்திலக்கணமும்; சூரியன் தீபாதி சாதனாந்தரங்களை யபேக்ஷியாமல் தானும பிரகாசமாயிருந்து கொண்டு ரூபவிஷயங்களை விளக்கிவைப்பதுபோல ஆத்மா சூரியாதி பட்டப்பிரகாசங்களையும் அபேக்ஷிக்காமல் தானும் பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்களை விளக்கிவைக்கின்றமையால் சித்திலக்கணமும்; திரவியம், புத்திரன், மனைவி, தேகம், இந்திரியம், சீவனாகிய பிரியவஸ்துக்களில் காலபேதத்தால் எதெது கைவிடப்படினும் தான் கைவிடப்படாமல் பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாயிருத்தலால் ஆனந்த இலக்கணமும்; தேகாதிகளுக்குள்ள தோன்றல் திரிதல் கெடுதலாதி விகாரங்களின்றி யெப்போதும் அறிவுமயமாகவே யிருத்தலால் நிருவிகார இலக்கணமும்; ஐந்துகோசங்களும் என்தேகம், என்பிராணன், என்மனம், என்புத்தி, என்னஞ்ஞானம் என அன்னியமாக அறியப்படுவதுபோல ஆத்மா ஒன்றினாலு மறியப்படாமல் எப்போதுந் தானாகவே விளங்கிக்

கொண்டிருத்தலால் அன்னிய இலக்கணமும்: மண்ணுனது
கடாதிகள் தோன்றற்குமுன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியிற்
கடாதிகளனைத்தினும் இருப்பதுபோல அவத்தாத்திரயப் பிர
பஞ்சங்கள் தோன்றற்கு முன்னரும், அழிந்தபின்னரும், மத்தி
யிற் சகல பிரபஞ்சங்களினும் இருக்கிறதிருக்கிறதென விளங்
கிக்கொண்டிருத்தலால் நித்தியவிலக்கணமும்; அவத்தாத்தி
ரயப் பிரபஞ்சங்கட்குள்ள உற்பவநாசமாதிய அசுத்தங்களி
ன்றி அணுதிநித்த சுயம்பிரகாசமாயிருத்தலால் சுத்தவிலக்க
ணமும்: கடபடாதிகளை விளக்கிவைக்கின்ற சூரியனை விளக்கி
வைத்தற்கு வேறு சூரியனில்லாததுபோல அவத்தாத்திரயப்
பிரபஞ்சங்களை விளக்கிவைக்கின்ற ஆத்மாவை விளக்கிவைத்
தற்கு வேறுபொருளில்லாமையால் அதிருசிய இலக்கணமும்
ஆகிய இவைகளோடு சுருதிகளிற் கூறப்படுஞ் சொரூபஇலக்
கணங்களனைத்தும் பூரணமாக அமைந்துள்ளனவென அறிக.

(நூல் உஉ)

ஆறுதத்துவங்களாயுள்ள தூலசரீரத்தில் இருபது தத்து
வங்களாயுள்ள சூட்சுமசரீர மிருக்கின்றது. †அஃதெங்ங
னெனின்கன்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்க
ளுள் சிங்குவையும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும் மனதுங்
கண்டத்திலிருக்கும். பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்திலி

† அஃதெங்ஙனெனின் = அஃதெவ்விடத்தெனின்.

ருக்கும். சமானவாயுவும் சித்தமும் நாபியிலிருக்கும். அபான
வாயுவும் பாயுருவும் குதத்திலிருக்கும். வியானவாயுவும் துவக்
கிந்திரியமும் அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்.
உச்சியிலேயுள்ளமும், கருவிழிநுனியில் சட்சுவிந்திரியமும்,
காதினுள்ளே சுரோத்திரேந்திரியமும், மூக்குநுனியிலே
கிராணேந்திரியமும், கழுத்துக்குமேல் தனித்தனியேயிருக்
கும். கழுத்திற்குக்கீழே கை கால் குய்யங்களில் பாணி,
பாதம், உபத்தம்மூன்றுந் தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படித்
தூலசரீர தத்துவங்களாறு; அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சும சரீர
தத்துவங்களிருபது; ஆகத் தத்துவங்கள் இருபத்தாறும் பஞ்ச
பூதங்களின் காரியங்களானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக்
காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும். (இதன்பொருள் வெளி.)

(நூல் உங)

அவித்தையிற் பிரதிவிம்பனுயுள்ள சிதாபாஸன் சாக்கிர
த்தில் இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடன் கலந்துநிற்கும்
போது விசுவனென்றும், வியாவகாரிக சீவனென்றுஞ்சொல்
லப்படுவன். சொப்பனத்தில் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூட்சு
மசரீரத்துடன் கூடிநின்றபோது, தைஜசனென்றும் பிராதி
பாசிக சீவனென்றும் சொப்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்
லப்படுவன். சுழுத்தியில் காரியசரீர தத்துவங்களிருபத்தா
றையும் விட்டுக் காரணசரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தியிருக்

கும்போது, பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகசீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(பதம்)	(பொருள்)
அவித்தையிற்பிரதிவிம்பனுயுள்ள சிதாபாசன் சாக்கிரத்தில் இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடன் கலந்துநிற்கும்போது	வெளி.

வினு :—சாக்கிராவத்தையாவது யாதெனின். (57)

விடை :—சொப்பனசுழுத்திகளின்றிச் சகல இந்திரியங்களாலும் புத்திகர்த்திருத்துவாதியாகாரமாய் ஸ்திரமாகிய பாஹியார்த்த ஞானத்தோடு விவகரித்தற்கும் இந்திரியஜன்னியஞானத்திற்கும் ஆதாரமான காலமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
விசுவனென்றும், வியாவகாரிகஜீவனென்றும் சொல்லப்படுவன்.	வெளி.

வினு :—சாக்கிரத்தில் சிதாபாசனுக்கு விசுவனெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (58)

விடை:—விசுவமென்பது உலகம் சாக்கிரத்தில் ஜீவன் உலகாபிமானியா யிருத்தலினென அறிக.

வினு :—இச்சிதாபாசனுக்கு வியாவகாரிக ஜீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின். (59)

விடை :—சாக்கிரத்தில் வியாவகாரிக சத்தைகளாகிய மனைவி தனபுத்திராதிய விஷயாபிமானியாயும் தானும் வியாவகாரிக சத்தையாயுமிருந்துகொண்டு பந்தமோக்ஷங்களைத் தருவதாகிய லௌகிக வைதீக வியவகாரங்களைக் கர்த்தாவாகவிருந்து விவகரிக்கின்றமையினென அறிக.

வினு :—அற்றேல், விசுவனென்னும் நாமத்தை முன்னரும் வியவகாரிகனென்னும் நாமத்தைப் பின்னரும் வைத்துக் கூறியதென்னையெனின். (60)

விடை :—பிரபஞ்சாபிமானமின்றி விவகாரங்கூடாமையால் அபிமானத்தால் வந்த நாமத்தை முன்னரும், அபிமான பூர்வகமாகவுண்டாகிய விவகாரத்தால்வந்த நாமத்தைப் பின்னரும் வைத்துக் கூறியதென அறிக.

வினு :—வியாவகாரிக சத்தையாவது யாதெனின். (61)

விடை :-பிரஹ்மஞானமன்றியில் பாதமாகாததாயும் பந்தமோக்ஷவிவகாரஞ் சித்திக்கச் செய்வதாயுமுள்ள சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சங்களென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சொப்பனத்திற் றூலசரீரத்தை விட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது.	வெளி.

வினு :—சொப்பனுவத்தையாவது யாதெனின். (62)

விடை :—இந்திரியசம்பந்தமும், இந்திரியகோசரமாகிய பாஹ்யார்த்த ஞானமுமின்றி வாசனாபூர்வகமாக மனது விஷயாகாரமாகப் பரிணமித்து அஸ்திரமாக விவகரிக்குங் காலமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
தைஜசனென்றும் பிராதிபாசிகஜீவனென்றும் சொப்பனகற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன்.	வெளி.

வினா :-சொப்பனாவத்தையில் ஜீவனுக்குத் தைஜசனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (63)

விடை :—தேஜோமயமான அந்தக்கரணவிருத்தியோடு கூடித் தேஜோமயமாக விளங்குகின்றமையினென அறிக.

வினா:—இச்சிதாபாசனுக்குப் பிராதிபாசிகஜீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (64)

விடை :—சொப்பனாவத்தையிற் பிராதிபாசிகசத்தையாகிய விஷயாகாரமாகத் தோன்றிக்கெடுகின்றமையினென அறிக.

வினா :—பிராதிபாசிகசத்தையாவது யாதெனின். (65)

விடை :—பிராதிபாசிகமென்றால் பிரதீதிமாத்திரம்; சத்தையென்றால் இருக்குதல்; பிரதீதிமாத்திரமாக இருப்ப

தாயும், பிரஹ்மஞானமன்றியில் பாதமாவதாயுமுள்ள சொப்பனப்பிரபஞ்சம், கயிற்றரவு, கானற்சலம், கட்டையிற்கள்வன், இப்பிவெள்ளியாதிகளென அறிக.

வினா :—இவனைச் சொப்பனாகற்பிதனென்றது யாதினாலெனின். (66)

விடை :—நித்திராசத்தியாற் றோன்றிச் சொப்பனத்தைக் கற்பிக்கின்றவனாதலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சுழுத்தியிற் காரியசரீரதத்துவங்களிருபத்தாறையும் விடுத்துக்காரணசரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது.	வெளி.

வினா :—சுழுத்தியவத்தையாவது யாதெனின். (67)

விடை :—பாஹ்யார்த்த விவகாரங்களும் தேகேந்திரியாதிப் பிரஞ்ஞையுமின்றிப் புத்திவிருத்தி காரணாத்மகமாக அடங்கிச் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான கேவல அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமரூப விருத்திமாத்திரமுள்ள காலமென அறிக.

வினா :—சகல நூலாசிரியர்களும், சாக்கிரசொப்பனங்கட்குக் காரணமாகிய சுழுத்தியவத்தையை முன்னர் வைத்துக் கூறாமல் காரியமாகிய சாக்கிராவத்தையை முன்னரும்,

சொப்பனுவத்தையை மத்தியினும், சுழுத்திபவத்தையைக் கடையினும் வைத்துக் கூறியது யாதுபற்றியெனின். (68)

விடை :—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியாகிய மூன்றவத்தைகட்கும் நிரனிரையே தானம் நேத்திரம், கண்டம், இருதயமும், குணம் சத்துவம், இராஜதம், தாமதமும், ஞானம், ஸ்திரம், அஸ்திரம் மூலாஞ்ஞானமுமாக இருக்கின்றன. இவைகளில் சாக்கிரமானது நேத்திரத்தானம், சத்துவகுணம், ஸ்திரஞானங்களைப் பொருந்தியிருத்தலினுனும், சாக்கிரத்திற்றுனே தசமனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைகள்போல ஜீவனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைகள், அஞ்ஞானசத்தபூமிகள், ஞானசத்த பூமிகளின் அனுபவங்களும் அனுபவஸ்மரணைகளுமாகிய விசேடஞானங்கள் தோன்றுகின்றமையினும் தான குண ஞானவிசேடம்பற்றிச் சாக்கிரத்தை முன்னரும், கண்டத்தானம் இராஜதகுணம் அஸ்திரஞானமுடையதாகிய சொப்பனத்தை மத்தியினும், இருதயத்தானம் தாமதகுணம் மூலாஞ்ஞானமுடையதாகிய சுழுத்தியைக் கடையினும் வைத்துக் கூறியதென அறிக.

வினு :—தசமனென்பவன் யாவன் அவனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைக ளெவையெனின். (69)

விடை :—கங்காநதிதீரத்தில் சாதன சம்பன்னர்களான பலசிடர்களோடுவசிக்கும் பிரஹ்மநிஷ்டர்களாகிய யதீசுரர்க

ட்கு அரசர்முதலாயினேர் பலபொருள்களைப்பாதகாணிக்கை வைத்து உபசரிப்பதைப் பார்த்து நாமும் யதீசுரர்கள் வேடந்தரித்துப் பலசீடர்களோடு கூடியிருக்கில் நமக்கும் அரசர் முதலாயினேர் பாதகாணிக்கைவைத்து உபசரிப்பர்களெனக் கருதி யதிசுரவேடந் தரித்துச் சில முழுமூட சிகாமணிகளைச் சீடர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்த அவிவேசபூரண அனுசாரியன் தன்சீடர்களை நோக்கி அரசர் முதலாயினேர்க்கு நாமிருப்பது தெரியின் வெகு திரவியங்களைக்கொண்டுவந்து நமக்குப் பாதகாணிக்கையாகவைப்பர்கள் அவைகளைக் கட்டிவைப்பதற்குப் பலபைகள் தைத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருத்தலால் நகரத்துட்சென்று வர்த்தகர்களிடத்தில் நமது பெருமையைக் கூறி ஓர்ஊசியும் இரண்டுபலம்நூலும் மூன்றுமுழ வத்திரமும் வாங்கிவரத்தக்க புத்திமானுகிய சீடன் யாரெனவினவ, அவ்வுரைகேட்ட சீடர்கள் பதின்மர்களில் நானே புத்திமான் நானே புத்திமானென ஒவ்வொருவரும் தன்தன்மார்பைத்தட்டிக் காட்டிச் சொல்லிக்கொண்டு முன்பாக வந்துநின்றனர். அங்ஙனம் வந்துநின்ற முழுமூட சிகாமணிகளாகிய சீடரை அவிவேசபூரண அனுசாரியர் பார்த்து நீங்கள் பதின்மர்களுஞ்சென்று வாங்கிக்கொண்டு வந்துசேருங்களெனக் கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளையின்படி பதின்மர்களும் நகரத்துட்சென்று ஓர் வர்த்தகனிடத்தில் ஆசாரியர்

பெருமையையும் தங்கள் பெருமையையும் கூறி ஒருசியும் இரண்டுபல நூலும் மூன்றுமுழ வத்திரமும் யாசிக்க, வர்த்தகன் இவர்கள் யாசிப்பது அற்பமாகத்தானேயிருக்கிறதெனக் கருதி யாசித்தபடி கொடுக்க அவைகளைப் பதின்மர்களும் நானே கொண்டுபோவேன் நானேகொண்டுபோவேனென்று ஒருவர் கையிலிருப்பதை ஒருவர்பறித்துச் சண்டையிட்டுக் கொள்வதை வர்த்தகன்பார்த்து நகைத்து, ஐயா! நீங்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளவேண்டாம். ஊசியையும் வத்திரத்தையும் நூலினால் நீண்ட மூங்கிலில்வைத்துக் கட்டித்தருகிறேன் பதின்மர்களுந் தூக்கிக்கொண்டு போகலாமெனக் கேட்டு வாங்கிக் கட்டிக்கொடுத்தான். அதனைப்பார்த்துப் பதின்மர்களும் சந்தோஷித்துச் சினேகமுடையராகித் தோளிற்றூக்கிக்கொண்டு செல்லும்போது மார்க்கத்திலிருந்த சிறு நதியிற் சலம் வரக்கண்டு கலக்கத்தோடு சலத்திலிறங்கி நதியைக் கடந்து கரையேறினர். கரையேறிய பதின்மர்களில் நம்மோடு வந்த யாவருங் கரையேறினர்களா இல்லையா எண்ணிப்பார்க்கவேண்டுமென முயற்சித்தவனே தசமனாகும். அவன் தன்னைவிடுத்து மற்றையர்களைவரிசையாக நிறுத்திக் கையை நீட்டி ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது எனஎண்ணி ஒன்பதுபேர்களையு மெண்ணிய தானே பத்தாமவனென்றறியாமல் மயங்கிய மயக்கமே அஞ்ஞா

னம். பத்தாமவனில்லை யிருந்தால் எண்ணியதிலிரானுவெனலே ஆவரணம். பத்தாமவன் ஆற்றோடே போய்விட்டானெனக் கலக்கமுற்றழுதலே விக்ஷேபம். அழுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு மார்க்கத்தில் வந்த ஆப்தன் பத்தாமவனிருக்கிறானென்ற வார்த்தையை நம்புதலே பரோக்ஷஞானம். ஆப்தன் ஒன்பதுபேர்களையும் கைநீட்டியெண்ணிய நீயே பத்தாமவனென்றறிவிக்க அறிந்ததே அபரோக்ஷஞானம். பத்தாமவன் ஆற்றோடே போய்விட்டானென்றழுத அழுகை நீங்கியதே துக்கநிவர்த்தி. பத்தாமவனே தானெனக் கண்ட சந்தோஷமே தடையற்ற ஆனந்தம் ஆகிய இவைகளே தசமனிடத்திற் கண்ட சத்தாவத்தைகளென அறிக.

வினா :-தசமனிடத்திற் காணப்படுவதுபோலச் சீவனிடத்திற் காணப்படும் சப்தாவத்தைகளெவை யெனின். (70)

விடை :—சிதாபாசன் சுருதிவிசாரத்துக்குப் பூர்வம் அனாதி சம்சாரத்தி லழுந்திப் பிரஹ்மமாகிய பிரத்தியகாத்மாவை ஸ்மரியாதிருந்த அறியாமையே அஞ்ஞானம். பிரஹ்மத்தைப்பற்றிய பிரசங்கம் நேர்ந்தபோது பிரஹ்மமில்லை. இருக்கிற் பானமாகாதாவெனலே அசத்வாபாதகம் அபானபாதகமென்னும் ஆவரணம். நான்மனுஷ்யன் நான்கருத்தருத்துவாதிகளையுடைய சீவனெனத் தன்னைக் காண்டலேவிக்ஷேபம். புராணவாக்கியத்தால் சுவர்க்காதிகளுண்டென் றறிகுதல்போலக் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட சத்திய ஞானனந்

தம் பிரஹ்மமென்னும் அவாந்தரவாக்கியத்தால் பிரஹ்மம் உண்டென்றறிகுதலே அசத்தாவரண நிவர்த்தகமான பரோக்ஷஞானம். நீயே பிரஹ்மமென்னும் மகாவாக்கியத்தால் தானே பிரஹ்மமென் றறிகுதலே அபானாவரண நிவர்த்தகமான அபரோக்ஷஞானம். தான் கருத்தா போக்தா அல்லவென்று போனதே துக்கநிவர்த்தி. செய்யத்தக்கவை யனைத்துஞ்செய்து அடையத்தக்கவை யனைத்தும் அடைந்தனமென்னுஞ் சந்தோஷமே தடையற்ற ஆனந்தம். ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :—அஞ்ஞானசத்த பூமிகளெவையெனின். (71)

விடை :—பீஜசாக்கிரம் ஜாக்கிரம் மகாசாக்கிரம் சாக்கிரசொப்பனம் சொப்பனம் சொப்பனசாக்கிரம் சுழுத்தி ஆகிய இவைகளாம். இவைகளில் மாயா † சபள சைதன்னியத்தினின்றும் எழாநின்ற சிதாபாசத்தோடுகூடிய அறிவுமாத்திரமாயிருப்பது பீஜசாக்கிரமாம். அவ்வறிவின்கண் பூர்வமில்லாத அகந்தை மமதைகள் அங்குரம்போல் சூட்சுமமாக எழாநிற்பது சாக்கிரமாம். சனனங்கடோறும் அகந்தை மமதைகள் வளர்ந்து வளர்ந்து திடமாகத்தோன்றாநிற்பது மகாசாக்கிரமாம். அந்தக்கரணத்தால் சாக்கிரத்தில் முன்தான் அறிந்

† சபளம்:=கூடியது.

ததாயினும் அறியாததாயினும் அதன்மயமாய் மனோராச்சியஞ்செய்குதல் சாக்கிரசொப்பனமாம். நித்திரையில் அற்பகாலத்துள் அனேககால வியாபாரரூபமான மனோராச்சியஞ் செய்வது சொப்பனமாம். பூர்வஞ் சொப்பனங்கண்டு மறந்ததைத் திடமாக வெகுகாலபரியந்தம் நினைப்பது சொப்பனசாக்கிரமாம் என அறிக. ஞானசப்தபூமிகளினியல்பைப் பின்னுள்ள ஜீவன்முத்திநிரூபகத்தி லெழுதியிருக்கிறது. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

(பதம்)	(பொருள்)
பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகசீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இப்படிச்சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.	வெளி.

வினா :—சுழுத்தியில் சிதாபாசனுக்குப் பிராஞ்ஞனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (72)

விடை :—பிரஞ்ஞாரூப சேதனங்களிற் பிரதானனாயும் பிரஞ்ஞானகனமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஆசிரயமாகக்கொண்டிருப்பவனாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா :—அஞ்ஞானத்தைப் பிரஞ்ஞானகனமென்றது யாதினாலெனின். (73)

விடை :-அனந்தமழைத் துளிகளொரு தடாகசலத்தை யடைந்து ஒரேரூபமாக இருப்பதுபோல சாக்கிரசொப்பனங்களில் ஸ்திர அஸ்திரமாக இராநின்ற ஞானுகாரமான அந்தக்கரணவிருத்திகளனைத்தும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்திற் சேர்ந்து அஞ்ஞானரூபமாகவே யிருத்தலினென அறிக.

வினு :—சுழுத்தியவத்தையணுகிய சீவனுக்குப் பாரமார்த்திக சீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின். (74)

விடை :—மூன்றவத்தையினு மிருப்பவனுதலினுனும் விசுவன் றைசதனைக்குறித்து எதார்த்தனுனமையினுனுமென அறிக. (பமஞ்சு)

(நூல் உச)

பிரஹ்மசைதன்னியமும் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவெனவும், சொப்பனத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவெனவும், சுழுத்திக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவெனவும் அவத்தாத்திரய சாட்சியாயிருக்கும்போது ஞானுத்மாவெனவும் கூடஸ்தரெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
பிரஹ்மசைதன்னியமும் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவெனவும்.	வெளி.

வினு :--சாக்கிரசாட்சியாகிய பிரஹ்மத்துக்குச் சீவாத்மாவெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (75)

விடை :-அயத்திற்கலந்து வியாபித்திராநின்ற அக்கினி அயத்தின் அகலநீள கனமாதிகளையும் அடித்தல் உருக்குதலாலுண்டாகிய விகாரங்களையும் விளக்கிவைத்துக்கொண்டு தான் அவ்விகாரங்களை யடையாமலிருப்பதுபோலச் சாக்கிராவத்தையிற் கலந்து வியாபித்திராநின்ற பிரஹ்மமும் விசுவனுகிய சீவன் விஷபபோகங்களைச் சகல கரணசாமக்கிரியையால் அனுபவிப்பதையும் அவ்வனுபவகாரியமாகிய சுகதுக்கங்களாலடையும் விகாரங்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்து கொண்டு தானொரு விகாரத்தையும் பொருந்தாமல் எப்போதும் நாசமின்றிய சீவிதப்பொருளா யிருத்தலினென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
சொப்பனத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போத அந்தராத்மாவெனவும்.	வெ

வினு:-சொப்பனசாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியத்துக்குஅந்தராத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின்.(76)

விடை :—அந்தரமென்பது தனிமை. கமலபத்திரோதகமும் செம்புப்பத்திரோதகமும் அப்பத்திரங்களைச் சேர்ந்திருந்தும் சேராமற்றனிமையாகவே யிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மசைதன்னியமும் சொப்பனுவத்தையைச் சேர்ந்திருந்தும்

அதிற் சம்பந்தமின்றித் தைசதனாகிய சீவன் சாக்கிரவாசனாபூர்வகமாக வுதயமாகின்ற போகங்களை மனமெனுங் கரணத்தாலனுபவிப்பதையும் அவ்வனுபவகாரிய சுகதுக்கங்களாலடையும் விகாரங்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டிருத்தலினென அறிக. அல்லது அந்தர் என்பது உள். பாஹியமாகிய சாக்கிரவிவகாரங்களைக்குறித்து உள்ளாகிய சொப்பன விவகாரங்களுக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக இருத்தலினெனினும், அல்லது அந்தரமென்பது மத்தி, சுழுத்திசாக்கிரமாகிய இரண்டவத்தைக்கு மத்தியாவத்தையாகிய சொப்பனாவத்தைக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக இருத்தலினெனினும் அமையுமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவெனவும்.	வெளி.

வினா:-சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியத்துக்குப் பரமாத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின் 77

விடை:-வெளியிற் சஞ்சரிக்குங் குஞ்சுகளைத் தன் பக்ஷங்களிலடக்கிக்கொண்டு நித்திரைசெய்யும் வாரணப்பக்ஷியைப்போல, சாக்கிர சொப்பனங்களில் விரிந்துள்ள காரியப்பிரபஞ்சங்களைச்சுழுத்தியிற்றன்னிலடக்கிக்கொண்டுசாக்கிரவாச

னாசமஸ்காரசகிதமாக இராநின்ற மூலாஞ்ஞானமாகிய அவித்தையையும்பிரஞ்ஞானகனனாகிய சீவன் அவித்தையில்மூழ்கி விடயமின்மை, குடும்பநிவர்த்தி காரணமாக ஒன்றுமறியாமல் சுகத்துறங்குவதையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டு அவித்தையிலடங்காமல் சகலத்துக்கு மேலாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அவத்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கும்போது ஞானாத்மா கூடத்தரெனவுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—அவத்தாத்திரயசாக்ஷியாகிய பிரஹ்மத்துக்கு ஞானாத்மாவெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (78)

விடை:—அவத்தாத்திரயங்களையும், அவத்தாத்திரய வியாபாரங்களையும், அவத்தாத்திரயவாசிகளான விசுவனாதிய சீவர்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டு நானென்னும் அபிமானத்துக்கிடமாயுள்ள புத்திரதாராதிகளை என் புத்திரதாராதிகளெனவும், நான் பருத்தேன் இளைத்தேனெனத் தானாகத்தோன்றுகின்ற தூலசரீரம் என் சரீரமெனவும், நான் கண்டேன் கேட்டேன் சிந்தித்தேனெனத் தானாகத் தோன்றுகின்ற சூட்சுமசரீரம் என் கண், என் காது, என் சித்தமெனவும், நானறியேன் அறியேனெனத் தானாகத்தோன்றுகின்ற அவித்தையுஞ் சீவனும், என்னஞ்ஞானம், என்

சீவனெனவும் வேறுபட்டுத் திருசியமாகக் காணப்படுவன போலப்பிரஹ்மம் ஒரு காலத்திலேனும் வேறுபட்டுத் திருசியமாகக் காணப்படாமல் எப்போதுந் தானாகிய அறிவாகவே விளங்குகின்றமையினென அறிக.

வினா :—அவத்தாத்திரய சாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியத்துக்குக் கூடத்தரெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (79)

விடை :—கூடமென்பது சம்மட்டியடைகல். சம்மட்டியடைகல்லைப்பற்றி அயமாதிகள் ஈட்டி, பாலா, கத்தியாதியவிகாரங்களை யடையினும், சம்மட்டியடைகல் ஒரு விகாரத்தையு மடையாதிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்கள் தோன்றல், திரிதல், கெடுதலாதிய விகாரங்களையடையினும் பிரஹ்மம் ஒரு விகாரத்தையுமடையாமல் அவைகளையறிந்துகொண்டு நிருவிகாரமாயிருத்தலால் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது அறை; பஞ்சகோசமாகிய அறையில் சாக்ஷிமாத்திரமாக விளங்குகின்றமையின் கூடத்தர். அல்லது, கூடமென்பது மலையினுச்சி. மலையினுச்சியிலுள்ள தீபம்போலச் சுத்தசாங்தகுணமாகிய மலையினுச்சியில் சாக்ஷிமாத்திரமாக விளங்குகின்றமையின் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது பொய். பொய்யாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களில் வளைபட்டிருத்

தலின் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது இரகசியம். தன்னைத்தானன்றி மற்றெந்தவஸ்துக்களினாலும் அறிதற்குக் கூடாத இரகசியப்பொருளாயிருத்தலின் கூடத்தர் எனப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா :—இந்த விசாரத்துக்குப் பலம் யாதெனின். (80)

விடை:-சரீரத்திரய அவத்தாத்திரய அபிமானித்திரயங்கள் தானல்லவென்றும், சாக்ஷிசைதன்னியமே தானென்றும் அறிவதென அறிக.

(நூல் ௨௫)

ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. கற்பிதப்பிரபஞ்சவடிவமாகத் தோற்றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும், அவற்றிற்றோன்றிய மூன்றுசாதிகளாயிருக்கின்ற தூலசரீரசபட்டியுங்கூடி ஈசுரதூலசரீரமென்றும், விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன், வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்குமதிட்டான சைதன்னியம் பிரஹ்மனென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூக்குமபூதங்களைக்தும் அவற்றிற்றோன்றிய சூக்குமசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுர சூக்குமசரீரமென்றும் இரணியகருப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சொப்பனவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும், இந்த இருவகைக்கும

திட்டானசைதன்னியம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் தூல சூக்குமமாகிய இரண்டின் வாசனையுடனேகூடி யிருக்கின்ற மாயை ஈசுரகாரணசரீரமென்றும் அவ்வியாகிருத மென்றும் இந்த இருவகைக்குமதிட்டான சைதன்னியம் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. சற்பிதப்பிரபஞ்சவடிமாகத்தோற்றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும், அவற்றிற்றோன்றிய மூன்று சாதிகளாயிருக்கின்ற தூலசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுரதூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—ஈசுரதூல சரீரத்துக்கு விராட்டெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலென்னின். (81)

விடை:—நானுவித விசித்திர அழகைப் பொருந்திப் பெரியவடிவமாயிருத்தலினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் வைசுவாரனென்றும், இரணிய கருப்பனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டானசைதன்னியம் பிரஹ்மனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—விராட்டு சரீரத்துடன்கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்கு வைசுவாநரனெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலென்னின். (82)

விடை:—சாக்கிரப்பிரபஞ்சமாகிய விசுவவியாபகனுய் நரர் முதலிய சகலப்பிராணிகளிடத்தினும் வசிப்பவனுதலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சூக்குமபூதங்கள் ஐந்தும் அவற்றிற்றோன்றிய சூக்குமசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுரசூக்குமசரீரமென்றும் இரணியகருப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—ஈசுரனுடைய சூக்குமசரீரத்தை இரணியகருப்பமென்றதென்னையெனின். (83)

விடை:—இரணியமென்பது பொன். பொன்னைப்போற் பிரகாசிப்பதாயும் பிரகாசத் திரவியங்களனைத்தையும் தன்னுதரத்திற் கருப்பமாக அடக்கியிருப்பதாயு மிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சொப்பனுவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டான சைதன்னியம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—இரணியகருப்ப சரீரத்துடன் கூடிச் சொப்பனவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (84)

விடை:—பலமணிகளினும் சூத்திரமாகிய ஓர் நூல் கோத்திருப்பதுபோலச் சகல சூக்குமசரீரங்களினுள்ளும் ஈசுரன் வியாபித்திருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இந்தத்தூல சூக்குமமாகிய இரண்டின் வாசனையோடு கூடியிருக்கின்ற மாயை ஈசுரகாரண சரீரமென்றும் அவ்வியாகிருதமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—ஈசுரகாரண சரீரத்துக்கு அவ்வியாகிருதமெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (85)

விடை:—நாமரூப விஷயாகாரமாக வெளிப்படாதிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டான சைதன்னியம் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—அவ்வியாகிருத சரீரத்துடன் கூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்கு அந்தரியாமியெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (86)

விடை:—அந்தர் என்பது உள்; மறைவு. ஒருவன் பதுமையினுள் மறைவாயிருந்துகொண்டு அதன் அஸ்த பாத மஸ்தகங்களை யசைப்பித்தல்போல சகலப் பிராணிகளிருதயத்தினுள்ளும் மறைவாயிருந்துகொண்டு பிராணிகள் தத்தங் கன்மங்கட்குத்தக்கதான போகங்களை யனுபவிக்கும்படி யசைப்பிக்கின்றவனாதலினென அறிக.

வினா:—வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமியென்னும் ஈசுரர்கட்குப்பிரஹ்மன்விஷ்ணு உருத்திரனென்னும் ஈசுரர்களை யதிட்டானசைதன்னியங்களாக இந்நூல் கூறியது ஆக்ஷேபனைக்கிடமாமெனின். (87)

விடை:—வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமிநாம ஈசுரர்கட்கு முறையே பிரஹ்மன் விஷ்ணு உருத்திரர்களை யதிட்டான்சைதன்னியமென்பதற்கு இலக்ஷணையால் பொருள்கொள்ளில் பிரஹ்மமேயாகின்றமையால் ஆக்ஷேபனைக்கிடமில்லையென அறிக.

வினா:—அற்றன்று; அந்தர்ப்பூதமென்பது அதிட்டானமென நூலெழுதியவர்களாலிடையிற் பிறழ்ந்திருக்கக்கூடும்.

விவேகசாரம் அத்தியாரோபப் பிரகரணத்தில் விராட்டிற் பிரஹ்மனும்இரணியகருப்பத்தில்விஷ்ணுவும்அவ்வியாகிருதத்தில் உருத்திரனும் அந்தர்ப்பூதமெனக் கூறியிருத்தலினென்னின். (88)

விடை:—இந்நூல் சரீரத்தையும் சரீரத்தோடு கூடிய ஈசுரனையுஞ்சுட்டி இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டானமெனக் கூறியிருத்தலால் பிறழ்ந்ததெனல் பொருந்தாது. இஃதன்றிப் பந்த ஏதுவாகிய தூலசூக்கும வாசனைகளோடுகூடிய அவ்வியாகிருத சரீரத்தில் அனாதிமுக்த சருவஞ்ஞனாகிய ஈசுரன் அந்தர்ப்பூதமென்பது இருளில் ஒளி அந்தர்ப்பூதமென்பது போலும், பஞ்சபூதங்களையும் அவைகளின் காரியங்களாகிய சரீரங்களையுஞ் சிருட்டித்துக் காப்பவர்களாகிய பிரஹ்மவிஷ்ணுக்களில் பிரஹ்மனை விராட்டிலும் விஷ்ணுவை இரணியகருப்பத்திலும் அந்தர்ப்பூசமென்பது கடத்தைச் சிருட்டித்துக்காக்கின்ற குலாலனைக் கடத்திலந்தர்ப்பூத மென்பது போலும் விரோதமாமென அறிக.

(நூல் உகூ)

சீவன் தன் மூன்றவத்தைகளினும் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற (உஎ) தத்துவங்களுடனும் நானென்று கலந்து நிற்பதுபோல ஈசுரனுந் தன் மூன்றவத்தைகளினும் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற (கூஉ) தத்துவங்களுடனுங் கலந்து நிற்பன். சீவன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்து நிற்பன்.

(பதம்)	(பொருள்)
ஈசுரன் தன் சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடும் சகல பிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரஹ்ம சைதன்னியமும் சகல சரீரங்களினும் சகல பிரபஞ்சங்களினும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்	வெளி.

வினா:—சீவன் ஒரு சரீரத்தையும், ஈசுரன் சகல சரீரங்களையும் கலந்து வியாபித்திருப்பதும், பிரஹ்ம சைதன்னியம் சகல சரீரங்களினும் சகல பிரபஞ்சங்களினும் நிறைந்து அப்பாலும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருப்பதும் யாதினாலெனின். (89)

விடை:—சீவன் ஒரு சரீரத்தை மாத்திரம் கலந்திருப்பது பரிச்சின்னஞானமையின், ஈசுரன் சகல சரீரங்களையும் சகல பிரபஞ்சங்களையுங் கலந்திருப்பது சீவனையபேக்ஷித்து வியாபகஞானமையின், பிரஹ்ம சைதன்னியம் சகல சரீரங்களினுஞ் சகல பிரபஞ்சங்களினும் நிறைந்து அப்பாலும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருப்பது நிரபேக்ஷிக பூரணவியாபகமானமையினென அறிக.

வினா:—அங்ஙனமாயின் சீவனில் ஈசுரனும், சீவேசுரரிருவரினும் பிரஹ்ம சைதன்னியமுங் கலந்திருக்கவேண்டும் அஃதெப்படிக்கூடுமெனின். (90)

விடை:—தயிரில் வெண்ணெயும், தயிரிலும் வெண்ணெயிலும் நெய் அல்லது ஆகாயமுங் கலந்திருப்பதுபோல, சீவனில் ஈசுரனும், சீவேசுரர்களிருவர்களினும் பிரஹ்ம சைதன்னியமுங் கலந்திருக்கக்கூடுமென அறிக.

வினா:—சீவனில் ஈசுரன் கலந்திருக்கில் சீவனைப்போல ஈசுரனும் வெளியாகத் தோன்றவேண்டும். அங்ஙனந்தோன்றாமையால் சீவனில் ஈசுரனுண்டென் றெங்ஙனமறிகிறதெனின்.

(91)

விடை:-ஈசுரன் பரோக்ஷமானமையால் சீவனைப்போல வெளியாகத் தோன்றவில்லை. ஆயினும், ஈசுரன் சகல சீவர்களின் புத்திகளுள்ளுமிருந்து வாசனைப்படியாட்டுவிக்கிறதை அனுமானத்தாலும் ஈசுரன் சருவஞ்ஞன் அந்தரியாமியென்னும் வேதவசனத்தாலும் சீவனில் ஈசுரனுண்டென்றறியலாமென அறிக.

வினா:-சீவனில் ஈசுரன் கலந்திருக்கில் சீவனுக்குள்ள கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் ஈசுரனுக்கும், சீவனிலும் ஈசுரனிலும் பிரஹ்மசைதன்னியம் கலந்திருக்கில் சீவேசுரர்களுக்குள்ள கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரஹ்ம சைதன்னியத்துக்கும் உண்டாகுமேயெனின்

(92)

விடை:-தயிரில் வெண்ணெ கலந்திருக்கினுந் தயிரின் புளிப்புத்தன்மைதிரவத்தன்மைவெண்ணெய்க்கும், தயிரினும் வெண்ணெயினும் நெய் அல்லது ஆகாயங்கலந்திருக்கினும் தயிரின் புளிப்புத்தன்மையும் திரவத்தன்மையும் வெண்ணெயின் மதுரத்தன்மையும் கடினத்தன்மையும் நெய் அல்லது ஆகாயத்துக்கும் உண்டாகாததுபோல சீவேசுரர்களின் கிஞ்சிஞ்ஞத்தன்மை சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிரஹ்மத்துக்கும் உண்டாகாதென அறிக. இதனைத் தெளிவாக அறிய விரும்பில் பிரஹ்மோபநிடதத்திற் காண்க.

(நூல் ௨௭)

சீவன்றன் தூலசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் தூலசரீர தத்துவங்கள்(௬), சூட்சுமசரீர தத்துவங்கள்(௨௰), சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம்(௫)ஆக தத்துவங்கள்(௩௧). சூட்சுமசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சூட்சுமசரீர தத்துவங்கள் (௨௰)சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம்(௫)ஆக தத்துவங்கள்(௨௫). காரணசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம்(௫). சீவவிவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சீவன் ஈசுரன் பிரஹ்மம்(௩). சாக்ஷிவிவகாரத்துக்குள்ள தத்துவம் சாக்ஷி (௧).

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஜீவன்றன்	ஜீவனானவன் தன்னுடைய
தூலசரீர	சாக்கிராவத்தையிற்றூலசரீரத்தைப் பொருந்தி
விவகாரத்திற்	விவகரிக்கும் விவகாரத்தில்
கூடுந்தத்துவங்கள்	துணையாகச் சேருந்தத்துவங்கள்.

(பதம.)	(பொருள்.)
தூலசரீரதத்துவம்(சு)சூட்சுமசரீரதத்துவம் (உல) சீவன்ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம(ரு) ஆக தத்துவங்கள் (௩க)	வெளி.

வினு:—சீவனுடைய தூலசரீர விவகாரங்களெவை. அவைகளில் (௩க) தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்துள்ளனவோ வெனின். (93

விடை:-சாக்கிராவத்தையிற் கன்மேந்திரியங்கள் தொழிற்படும் விவகாரங்கள் தூலசரீர விவகாரங்களாகும். சிதாபாசன் சாக்கிராவத்தையில் வசன தான கமன விசர்க்க ஆனந்த ஸ்நான பான போஜன ஆலிங்கன வாணிப யுத்தமுதலிய விவகாரங்களைச்செய்தற்குக் கன்மேந்திரியங்கள்(ரு).கன்மேந்திரியங்கட்குச் சாதகமாக ஞானேந்திரியங்கள்(ரு). இத்தசேந்திரியங்களுமிருத்தற்குத்தானமாகத்தூலசரீரதத்துவங்கள்(சு)

தூலசரீரத்தைத் தாங்கற்கும் இந்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்தற்கும் வியானுதிவாயுக்கள்(ரு).இவைகள் தொழிற்படுதற்குக் காரணமாக விஷயங்களிற் பிரியாப்பிரியங்களை யுறுதற்கு அந்தக்கரணதத்துவங்கள் (ரு). அந்தக்கரணம் சடமானமை பற்றி விஷயங்களைச் சுட்டியறிதற்குச் சேதனமாகிய சீவன் (க)சீவன் தனியே யிரானுதலின் அவனுக்காசிரயமாகிய அவித்தை (க). சீவன் அசுதந்தரனுனமையால் சீவனைப் பிரேரித்தற்கு ஈசுரன் (க). ஈசுரன் தனியே யிரானுனமையால் ஈசுரனுக்காசிரயமாகிய மாயை (க). இவைகளனைத்திற்கும் அதிட்டானமாகிய பிரஹ்மம் (க). ஆகிய (௩க) தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்துள்ளனவென அறிக.

வினு:—அற்மேறல் சபையில்நின்று கணிகையர் நடனஞ் செய்யும் விவகாரம் எந்தவிவகாரம், அதிற்கூடியுள்ள தத்துவங்களெத்தனை யெனின். (94)

விடை:—நடனஞ்செய்வதில் கன்மேந்திரியங்களினிகழ்ச்சி காணப்படுகின்றமையால் அது தூலசரீர விவகாரமாகும். கணிகையானவள் சபையிற்சென்று நிற்றற்கும் நட்டுவர் கொட்டுந்தாளப்படி நடித்தற்கும் பாதேந்திரியம் (க). பாதேந்திரியத்துக்குப் பூப்பரிசந் தோன்றுதாயின் தாளத்துக்கிணங்க நடித்தற்குக் கூடாது. ஆதலின் பூப்பரிசமறிதற்குத்தொக்கிந்திரியம் (க). தாளவொலியையும் நட்டுவராதியோர் வாயில்

630307

நின்றுண்டாகும் சதி கீத மாதிகளையுங் கேட்டற்குச் சுரோத்திரேந்திரியம் (௧). தானும் இராகாதிகீதங்களைப் பாடுதற்கு வாக்கிந்திரியம் (௧) கீதப்பொருடோன்ற அபிநயஞ் செய்தற்குப் பாணியிந்திரியம் (௧). சபையிலுள்ள பிரபுக்களைப் பார்த்தற்கும் தன் முககமலத்தில் சிங்காரமாதிய நவரசங்களைத் தெரிவித்தற்கும் சக்ஷுவிந்திரியம் (௧). இவ்வாறிந்திரியங்களு மிருத்தற்கு இடமாகத் தூலசரீரதத்துவங்கள் (௯). தூலசரீரம் பிரேதம்போல வீழ்ந்துவிடாமல் நிற்றற்கும் இருந்து எழும்பிக் குதித்து நெளிந்து நிமிர்தற்கும் இந்திரியங்களைத் தந்தந் தொழில்களிற் செலுத்தற்கும் தாங்குதலாதி தொழில்களையுடைய வியானாதிவாயுக்கள் (௫). பிரயோசனத்தை யுத்தேசியாமல் எந்தப்பிரவிருத்தியு முண்டாகாதாதலின் நடனப்பிரவிருத்திக்கான பிரயோசன விருப்பமுறுதற்கும் வாயுக்களையும் இந்திரியங்களையும் ஆட்டி அடக்கற்கும் அந்தக்கரணம் (௫) இவைகள் சடமானமையால் சேதன சம்பந்தமின்றித் தாமே சேட்டித்தற்கும் மற்றொன்றைச் சேட்டிப்பித்தற்கும் விஷயங்களைச் சுட்டியறிதற்கும் கூடாவாம். ஆதலின் சேட்டித்தல் சேட்டிப்பித்தல் சபையைச்சுட்டியறிதல் முதலியவைகட்கு ஏதுவாகச் சேதனமான சீவன் (௧). சீவன் ஆபாசனானமையால் தனியேயிரான். ஆதலின் சீவனுக்காசிரயமாகிய அவித்தை (௧). சீவன் அசுதந்தரனானமையால் சீவனைப் பிரியாப்பிரியவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திப்பதற்கு ஈசுரன் (௧). ஈசுரனும்

ஆபாசனானமையால் தனியேயிரான். ஆதலின் ஈசுரனுக்காசிரயமாகிய மாயை (௧). இரச்சுசர்ப்பம் இரச்சுவாகிய தன் அதிட்டானத்தையன்றித் திதிபெறாததுபோல இத்தத்துவங்களனைத்தும் தமக்கதிட்டானமாகிய பிரஹ்மத்தையன்றித் திதிபெறாதனவாக இருத்தலால் இவைகட் கதிட்டானமாயுள்ள பிரஹ்மம் (௧). ஆக தத்துவங்கள் (௨௭) என அறிக. இதுபோல மற்றவிவகாரங்கட்கும் யூகிக்க.

வினா:—தூலசரீர விவகாரத்தில் (௩௧) தத்துவங்களுஞ் சேர்வனவாமென்றபடி தூலசரீர விவகாரமாகிய நடன விவகாரத்திற்சேராமல் (௨௭) தத்துவங்கள்மாத்திரஞ் சேர்ந்து ஞானேந்திரியங்களாகிய சிங்ஙுவையும் ஆக்கிராணமும் கன்மேந்திரியங்களாகிய பாயுருவும் உபத்தமுஞ் சேராமற் குறைவுற்றதென்னையெனின். (95)

விடை:—(௩௧) தத்துவங்களிற் றசேந்திரியங்கள் நீங்கலாக மற்ற (௨௧) தத்துவங்களுந் தூலசரீர விவகாரங்களனைத்தினுஞ் சேர்வனவாகும். தசேந்திரியங்களிற் சில இந்திரியங்கள் தூலசரீரவிவகாரங்களிற் சிலவற்றிற் சேர்வனவல்லனவாயினும் சிலவற்றிற் சேர்வனவேயாகும். ஆதலால் சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம், பாயுரு, உபத்தமாகிய நான்கிந்திரியங்களும் நடித்தலாகிய தூலசரீர விவகாரத்திற் சேர்வனவல்லனவாயிருக்கினும் போசனமலவிசர்ச்சனமாதிய சில தூலசரீர விவ

காரங்களிற் சேர்வனவாகும். இஃதன்றித் தூலசரீர விவகாரம் ஒன்றில் (௩௧) தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்து விவகரிக்குமென்னும் நியமமில்லையென அறிக.

(பதம.)	(பொருள்.)
சூட்சுமசரீர விவகாரத்தில் கூடுந்தத்துவங்கள்.	சீவன் சொப்பனாவத்தையிற் சூக்கும சரீரத்தோடுகூடி விவகரிக்கும் விவகாரத்தில. துணையாகச் சேருந் தத்துவங்கள்.

(பதம.)	(பொருள்)
சூட்சுமசரீரதத்துவம் (௨௰) சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம் (௫) ஆகத்தத்துவங்கள் (௨௫).	வெளி.

(பதம.)	(பொருள்.)
காரணசரீர விவகாரத்தில் கூடுந்தத்துவங்கள்.	சீவன் சுழுத்தியவத்தையிற் காரண சரீரமாகிய அவித்தையோடு கூடி விவகரிக்கும விவகாரத்தில் துணையாகச்சேருந் தத்துவங்கள்.

(பதம.)	(பொருள்)
சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம் (௫)	வெளி.

வினா:—சகல கரணங்களுமொடுங்கிய சுழுத்தியவத்தையில் சீவனுக்கு விவகாரங்கூறுதல் பொருந்தாதெனின். (96)

விடை:-சுழுத்தியவத்தையில் அவித்தையினது சூக்கும விருத்தியால் சீவன் பிரஹ்மானந்தலேசத்தை யனுபவிக்கும் விவகாரமுடையனாதலால் பொருந்துமென அறிக.

(பதம.)	(பொருள்.)
சீவவிவகாரத்தில் கூடுந்தத்துவங்கள்.	சீவனது துரியாவத்தையிலுள்ள விவகாரததில் சேருந்தத்துவங்கள்

(பதம.)	(பொருள்.)
சீவன் ஈசுரன் பிரஹ்மம் (௩)	வெளி.

வினா:—சீவனுக்குத் துரியாவத்தையிலுள்ள விவகாரம் யாதெனின். (97)

விடை:—சீவன் தன் நிசசொரூபமாகிய ஆத்மாவை யறிந்து ஆத்மாநந்தத்தை யனுபவித்தலென அறிக.

வினா:—துரியாவஸ்தையிலுள்ள சீவவிவகாரத்தில் அவித்தையும் மாயையுஞ் சேராதது யாதினாலெனின். (98)

விடை:—மறைப்பைச்செய்வதாகிய அவித்தையும் நாமரூபப்பிரபஞ்சமாகப் பரிணமிக்கும் மாயையும் பிரஹ்மாத்மைக்யஞானத்தால நாசமாய்விட்டமையினென அறிக

வினா:-துரியாவத்தையில் அவித்தையும் மாயையும் நாசமாய்விட்டதென எதனாலறியலாமெனின். (99)

விடை:—சூரியப்பிரகாசத்தில் அந்தகாரமும் பிசாசின் தோற்றமுமில்லாததுபோலச்சீவன் துரியாவத்தையில் பிரஹ்மத்திற் கலந்து பிரஹ்மப்பிரகாசமயமாய் விளங்கும்போது சொரூப மறைப்பின்மையால் அவித்தையும் தேகாதிப் பிரஹ்பஞ்சத் தோற்றமின்மையால் மாயையும் நாசமாய்விட்டதென அறியலாமென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சாக்ஷி	ஜீவன் துரியாதீதாவத்தையில் சாக்ஷிமாத்திரமாயுள்ள
விவகாரத்துக்குள்ள	விவகாரத்துக்கிராநின்ற
தத்துவம்	தத்துவமானது
சாக்ஷி (க)	சாக்ஷியாகிய கூடத்தர் (க)

வினு:—துரியாதீதமாகிய சாக்ஷி விவகாரமாவது யாதெனின். (100)

விடை:--சாக்ஷிமாத்திரமாயுள்ள கூடத்தராகிய தானே பிரஹ்மமெனவும் பிரஹ்மமே கூடத்தராகிய தானெனவும் அபேதமாக அறிந்து திரிபுடித்தோற்றமின்றி யதீதானந்தமயமாகிப் பொருளெப்படியோ அப்படியிருத்தலென அறிக.

(நூல் உஅ.)

ஈசுரன் தூலசரீரவிவகாரத்திற் கூடுந்தத்துவங்கள் சமட்டிதூலசரீரதத்துவம்(சு),சமட்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம்(உ௰),

சமட்டி சீவன் அவித்தை (உ),தூலபூதம்(ரு),ஈசுரன் வித்தை பிரஹ்மம் (ரு) ஆக (ருசு). சூட்சுமசரீர விவகாரத்திற் கூடுந் தத்துவங்கள் சமட்டிசூட்சுமசரீரதத்துவங்கள் (உ௰), சமட்டி சீவன் அவித்தை(உ),சூட்சுமபூதம்(ரு),ஈசுரன்வித்தை பிரஹ்மம் (ரு) ஆக (ரு௰). சாரணசரீர விவகாரத்திற் கூடுந்தத்துவங்கள் ஈசுரன் வித்தை பிரஹ்மம (ரு). ஈசுரவிவகாரத்திற் கூடுந் தத்துவங்கள் ஈசுரன் பிரஹ்மம் (உ). பிரஹ்மவிவகாரத்துக் குள்ள தத்துவம் பிரஹ்மம் (க).

இதன்பொருள்வெளி.

வினு:-ஈசுரன் தூலசூட்சுமவிவகாரங்களிற் பஞ்சபூதங்களைச் சேர்த்துக் கூறியது யாதினுலெனின். (101)

விடை:—ஈசுரன் பஞ்சபூதங்களினின்றும் சீவர்கட்குத் தனு கரண புவன போகங்களையுண்டுபண்ணிக் கொடுக்கின்றமையினென அறிக.

(நூல் உகூ.)

இந்திரியவிவகாரத்திற் கூடுந்தத்துவங்கள் இந்திரியம்(க), தூலசரீரதத்துவங்கள் (சு), அந்தக்கரணம் (ரு),வாயுக்கள்(ரு), சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம் (ரு) ஆக(உஉ). மனோராச்சிய விவகாரத்திற் கூடுந்தத்துவங்கள் அந்தக்கர

ணம் (ரு), சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம் (ரு) ஆக (ய). இப்படித் தத்துவங்களின் நிலை சொல்லப்பட்டது.

வினா:-இந்திரியவிவகாரத்தில் ஓரிந்திரியத்தைமாத்திரஞ் சேர்த்து மற்ற இந்திரியங்களைச் சேர்க்காது விடுத்ததென்னை யெனின். (102)

விடை:-இந்திரியவிவகாரமென்றது ஞானேந்திரிய விவகாரமாகும். ஆதலின் ஞானேந்திரியங்களி லொன்றறிந்ததை மற்ற நான்கிந்திரியங்களும் அறியுஞ்சத்தி யில்லாதவைகளானமையால் ஓரிந்திரியம் ஓர்விஷயத்தை யறியும்போது அதற்குச் சாதகமாக அறிகருவிகளாகிய ஞானேந்திரியங்கள் நான்கும் தொழிற்கருவிகளாகிய கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வேண்டுவன வல்லாமையினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் அறிகருவியல்லனவாகிய தூலசரீர தத்துவங்களாறையும் வியானதிவாயுக்களைந்தையும் இந்திரிய விவகாரத்துக்குச் சாதகமாகச் சேர்த்துக் கூறியதென்னை யெனின். (103)

விடை:—இந்திரியங்கட்குக் கோளகைகளாகத் தூலசரீரதத்துவங்களும் தூலசரீரத்தைத் தாங்கி நிலைபெறச் செய்தற்கு வியானதிவாயுக்களும் வேண்டியிருத்தலினென அறிக.

வினா:—மனோராச்சிய விவகாரத்தில் தூலசரீரதத்துவங்கள் (சு)ம வாயுக்கள் (ரு)ம் இந்திரியங்கள் (ய)ம் சேராதது யாதினாலெனின். (104)

விடை:—வாசனுசம்ஸ்காரம்பற்றிச் சங்கற்பாகாரமாக எழாநின்ற மனதுக்கு இவைகளின் சாதகங்கள் வேண்டுவதில்லாமையினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இப்படி	இந்தப்பிரகாரம்
தத்துவங்களின்	(ஙகூ) தத்துவங்களினுடைய
நிலை சொல்லப்பட்டது.	நிலை கூறப்பட்டது.

திதிநிருபகம் முற்றிற்று.

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

ஓம்பரப்பிரஹ்மணேநம:

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

நாஞசிவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

அபவாத நிரூபகம்.

அவதாரிகை.

பிரஹ்மத்திற் றூலசரீரமுதற் பிரகிருதியீருகவுள்ள (௩௫) தத்துவங்களும் ஒடுங்குதலாகிய அபவாதக்கிரமத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—

(நூல் ௩௰)

இனித் தத்துவங்களொடுங்குகின்றவழி சொல்லுகின்றேம். சகல சீவர்களிடத்தினுமிருக்கின்ற தூலசரீரங்களனைத்தும் தமக்காதாரமான தூலபூதங்களில் மடிந்து பூதமாத்திரமாகவொடுங்கும். இந்தத் தூல பூதங்களும் பஞ்சீகரணம்விட்டுத் தன்மாத்திரைகளான தாமதகுண பூதங்களாக மிஞ்சும். அப்போது கேவலம் இரணியசருப்பாவத்தையென்று சொல்லப்படும்.

இதன்பொருள்-வெளி.

வினு:—தூலபூதங்கள் சூட்சுமபூதங்களாக மிஞ்சியபோது இரணியகருப்பாவத்தையென்றது யாதினுலெனின். (1)

விடை:—இரணியமென்பது பொன். பொன் பிரகாசமாயிருப்பதுபோல அப்பிரகாசமாகிற தூலக்கலப்பின்றிப் பிரகாசமாகிய சூக்குபபூத சூக்குமசரீரமாத்திரமாய் நிற்றலினென அறிக.

(நூல் ௩௧)

சூட்சும சரீரத்துவங்கள் (உ௰)ம் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களின் சாத்திகுணமும் இராஜதகுணமுமாக ஒடுங்கும். அஃதெங்ஙனமெனின், சகலபிராணிகளிடத்தினு மிராநின்ற அகங்காரமும் ஆக்கிராணமும் உதானவாயுவும் உபத்தமும் பிருதிவியிலொடுங்கும். சித்தமும் சிங்குவையும் சமானனும் பாயுருவும் அப்புவிலொடுங்கும். புத்தியும் சக்ஷுவும் அபானனும் பாதமும் அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும் தொக்கும் பிராணனும் பாணியும் வாயுவிலொடுங்கும். உள்ளமும் சுரோத்திரமும் வியானனும் வாக்கும் ஆகாயத்திலொடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குணபூதங்களாகும்.

இதன் பொருள் வெளி.

வினு:—ஒவ்வொருபூதத்தினும் நான்கு நான்குதத்துவங்களொடுங்கியது யாதினுலெனின். (2)

விடை:—ஒவ்வொரு பூதத்தின் சத்துவகுணத்திலிரண்டும் இராஜதகுணத்திலிரண்டுமாக நான்கு நான்கு தத்துவங்களுண்டாயினமையினென அறிக.

(நூல் ௩௨)

இந்தச் சூட்சுமபூதங்களும் பிருதிவி அப்புவிற் கரைந்தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற் சுவறியொடுங்கும். அக்கினியும் விளக்குப்போல் வாயுவிலணைந்தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாயத்திலோய்ந்தொடுங்கும். ஆகாயமும் விக்ஷேபசத்தியிலொடுங்கும். ஆவரணசத்தியும் விக்ஷேபசத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணமாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலவிரையில் ஒடுங்கினாற்போலப் பின்னுமொரு சிருட்டிக்குவித்தாக அவித்தையினும் மாயையினும் ஒடுங்கும்.

வினா:—ஆவரணசத்தியும் விக்ஷேபசத்தியும் விரிந்தபிரகாரமே தமோகுணமாத்திரமாகிப் பிரகிருதியாக ஒடுங்காமல் அவித்தையினும் மாயையினும் ஒடுங்கியதென்னையெனின். (3)

விடை:—பிரளயகாலத்தில் பந்தநிவர்த்தியாகாத சீவர்கள் மேலுஞ்சன்மித்துக் கன்மதாரதம்மியப்படி சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கேதுவான மறைப்புக்கும் தனுகரணபுவனபோகங்கட்கும் பீஜரூபமாக அவித்தையினும் மாயையினும் ஈசுரநியமத்தால் ஒடுங்கியதென அறிக.

வினா:—ஆவரணசத்தி அவித்தையினும் விக்ஷேபசத்தி மாயையினும் பிரிந்தடங்கியது யாதினாலெனின். (4)

விடை:—ஆவரணசத்தி மறைப்புச்சத்தியாதலின் அது சீவர்கட்கு மறைப்புரூபமாயுள்ள சீவசத்தியாகிய அவித்தையினும், விக்ஷேபசக்தி ஈசுரன் சகசிருட்டிசெய்யும்நிமித்தம் நினைத்தற்கு ஏதுவாகிய நினைப்புச்சத்தியாதலின் அது ஈசுரசத்தியாகிய மாயையினும் அடங்கியதென அறிக.

வினா:—ஆவரணசத்தியும் மாயையிலடங்கி நிற்காதோவெனின். (5)

விடை:—மாயையானது ஈசுரன் சர்வஞ்ஞனாயிருத்தற்கேதுவாயுள்ள ஞானசத்தியாதலால் அதில் ஒளியிலிருளடங்கி நிற்காததுபோல மறப்பைச் செய்வதாகிய ஆவரணசத்தியடங்கிநிற்காதென அறிக.

(நூல் ௩௩)

இந்தமாயையும் அவித்தையும் அதிநுண்மையான மூலப்பிரகிருதியென்னும் விந்துதத்துவமாக ஒடுங்கும். அவ்விந்துதத்துவமும் பாம்புபழுதைமாத்திரமாக ஒடுங்கியதுபோலத் தனக்கதிட்டானமான பிரஹ்மசைதன்னியமாத்திரமாக ஒடுங்கும்.

வினு:—பிரஹ்மத்திற் பிரகிருதியொடுங்கியதற்குப் பழுதையிற்பாம்பு திருட்டாந்தங் கூறியது யாதுநிமித்தமெனின்.

விடை:—பாம்பை விசாரிக்குமிடத்துப் பழுதையைப் போல உள்ளதென்பதும் பழுதையிலொடுங்கியதென்பதும் வாஸ்தவமல்லாததுபோலப்பிரகிருதியைவிசாரிக்குமிடத்துப் பிரஹ்மத்தைப்போலுள்ளதென்பதும் பிரஹ்மததிலொடுங்கியதென்பதும் வாஸ்தவமல்லவென விளங்கும்நிமித்தமெனவறிக.

(நூல் ௩௪)

இப்படித் தோற்றியொடுங்கிய தத்துவங்கள் (௩௫). அவையாவன:—பூதங்கள் (௫), தூலசரீரதத்துவங்கள் (௬), சூட்சுமசரீரதத்துவங்கள்(௨௰),காரணசரீரமான மாயை அவித்தை (௨), அவைகளிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுரன் சீவன் (௨) ஆகிய இவைகளாம்.

வினு:—மூலப்பிரகிருதியை ஓர் தத்துவமாகச் சேர்க்காதது யாதினுலெனின். (7)

விடை:—மூலப்பிரகிருதி மாயை அவித்தையென்னும் பெயரால் இரண்டுதத்துவங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டிருத்தலினென அறிக.

வினு:—அங்ஙனமாயின், முன்னுள்ள அத்தியாரோப நிருபகத்தில் மூலப்பிரகிருதியென்ருெரு சத்தியுண்டெனக்

கூறியபடியே அதனை ஓரேபெயரால் ஓரேதத்துவமாகக் கூருமல் வெவ்வேறுபெயரா லிரண்டுதத்துவங்களாகக் கூறியது யாதினுலெனின். (8)

விடை:—வெண்மை செம்மை கருமையாகிய நூல்கள் பிரிவின்றிச்சேர்ந்து முறுகலாயுள்ளபோது கயிறெனும் பெயரைப்பொருந்தி யொன்ருகவும், அவைகள் பிரிந்துநின்றபோது வெண்மைநூல் செம்மைநூல் கருமைநூலெனும் பெயர்களைப்பொருந்திப் பலவாகவு மிருப்பதுபோல மாயையென்னுஞ் சத்துவமாதியகுணசத்திகள் பிரிவின்றி யொன்ருய்ப் பிரஹ்மத்தி லடக்கமாயிருக்கும்போது பிரகிருதியென்னும் பெயரைப் பொருந்தி ஓர் சத்தியாகவும், அவைகள் பிரிந்து விகாசமாகியபோது மாயை, அவித்தை, ஆவரணம், விக்ஷேபமென்னும் பெயர்களைப் பொருந்திப் பலவாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—அற்றேல் பிரகிருதியாக இருந்து விகாசமாகிய ஆவரண விக்ஷேபசத்திகளைத் தத்துவங்களாகச் சேர்க்காதது யாதினுலெனின். (9)

விடை:—ஆவரணசத்தி அவித்தையைப்போல சீவர்கட்கு மறைப்பைச்செய்துகொண்டு அவித்தையைப் பிரியாமல் ஒன்ருயிருப்பதுபற்றி அவித்தையாதத்துவமாகவும்

விக்ஷேபசத்தி ஈசுரவீக்ஷணியத்தால் ஆகாயமாகிவிட்டமையால் ஆகாயதத்துவமாகவும் கூறப்பட்டிருத்தல்பற்றியென அறிக.

வினு:—தத்துவங்களுக்கு ஒடுக்கங்கூறும்போது இன்ன தத்துவத்தில் ஒடுங்குமெனக் கூருது விடுபட்ட சீவேசுரர்கள் எந்தத் தத்துவத்தி லொடுங்குவர்களெனின். (10)

விடை:—கடசலமும் மேகசலமும் ஒடுங்கியபோது அவைகளிலுள்ள ஆரோபிதமாகிய பிரதிவிம்பாகாசங்கள் தமக்கதிட்டானமான மகாகாசத்திலொடுங்குவனபோல அவித்தையும மாயையும் ஒடுங்கியபோது அவைகளிலுள்ள பிரதிவிம்பர்களாகிய சீவேசுரர்கள் தமக்கதிட்டானமான பிரஹ்மத்தில் ஒடுங்குவர்களென அறிக.

வினு:-அதிட்டான இலக்கணமாவது யாதெனின். (11)

விடை:—எது பிராந்திகாலத்திற் பிரதீதியாகிறதில்லையோ, மற்றும் எதனது பிரதீதியால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகிறதோ அதுவாம். இஃதன்றி எது நிருவிகாரசொரூபமாகவும் அவித்தையால் செய்யப்பட்ட கற்பிதகாரியங்கட்கு ஆசிரயமாகவுமிருக்கிறதோ அதுவெனினும் அமையுமென அறிக.

வினு:—பிரஹ்மத்தை யதிட்டானசொரூபமென்றது யாதினுலெனின். (12)

விடை:—இரச்சுசர்ப்பத்தோற்றரவில் இரச்சு அதிட்டானம்; சர்ப்பம் ஆரோபிதம். ஆரோபிதமான சர்ப்பத்தோற்றரவாகிய பிராந்திகாலத்தில் இரச்சு பிரதீதியாகிறதில்லை. இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பத்தோற்றரவாகிய பிராந்தி நிவர்த்தியாகிறது. இதுபோல ஆரோபிதமான சகத்தோற்றரவாகிய பிராந்திகாலத்தில் பிரஹ்மம் பிரதீதியாகிறதில்லை. பிரஹ்மஞானத்தால் ஆரோபிதமான சகத்தோற்றப் பிராந்தி நிவர்த்தியாகிறது. ஆதலின் பிரஹ்மம் சர்வாதிட்டானசொரூபமென அறிக.

வினு:—ஆரோபித இலக்கணம் யாதெனின். (13)

விடை:—பிராந்திகாலத்தில் பிரதீதியுள்ளதாயும், அதிட்டான ஞானகாலத்தில் பிரதீதியில்லாதாயுமிருப்பதென அறிக.

வினு:— சகத்தை யாரோபிதமென்றது யாதினுலெனின். (14)

விடை:—பிராந்திகாலத்திற் பிரதீதியுள்ளதாயிருந்து அதிட்டானஞானகாலத்தில் பிரதீதியில்லாமற் போகின்றமையினென அறிக.

வினு:—இந்நூற் பிரதிகள் பலவினும் தோற்ற வொடுக்கங்களையுடைய தத்துவங்கள் (௩௫) எனவும்; அவைகளிவைக

ளெனவும் பிரஹ்மத்தையுஞ் சேர்த்துக் கூறியிருக்க; இங்கே பிரஹ்மத்தைச் சேர்க்காமல் மற்றைய (௨௫) தத்துவங்களை மாத்திரம் தோற்றவொடுக்கங்களுடையன வென்றதெதனா லெனின். (15)

விடை:—தோற்றவொடுக்கங்களுடைய தத்துவங்கள் (௩௬) எனத் தொகுத்துக் கூறுவனவாகிய பிரதிகளும், (௨௫) தத்துவங்கட்கு மாத்திரம் இன்ன இன்ன தத்துவம் இன்ன இன்ன தத்துவத்திற்றோன்றியது, இன்ன இன்ன தத்துவத் திலொடுங்கியதென வகுத்துத் தோற்றவொடுக்கங்கள் கூறின வேயன்றி ஒரு பிரதியிலேனும் பிரஹ்மம் இன்னதத்துவத் திற்றோன்றியது இன்னதத்துவத்திலொடுங்கியதெனத் தோற் றவொடுக்கங்கள் கூறாமையினாலும், பழமையாகிய ஓர் பிரதி யில் தோற்றி யொடுங்கிய தத்துவங்கள்(௨௫) எனப் பிரஹ்ம த்தைச் சேர்க்காமல் வகுத்துக் கூறியபடியே தொகுத்துங் கூறியிருந்தமையினாலும், சகலசுருதிகளும் பிரஹ்மத்தை அனுதிநித்தியமெனக் கீர்த்திக்கின்றமையினாலும், பிரஹ்ம த்தைத் தோன்றியொடுங்கியதெனக் கூறுவதாகிய பாடபே தங்கள் எழுதியவர்கள் புத்திதோஷத்தாற் பிறழ்ந்தெழுதிய தாமென ஒதுக்கித் தோன்றியொடுங்குவனவாகிய தத்துவங் களைமாத்திரம் வகுத்துந் தொகுத்தும் (௨௫) எனக் கூறுவ தாகிய பாடப்பிரகாரங் கூறியதென அறிக.

விஞ:—அற்றேல் மாணாக்கர்களுக்குச் சில ஆசிரியர்கள் தோன்றியொடுங்கிய தத்துவங்கள் (௩௬) எனக் கூறுவதாகிய பாடபேதப்படி போதித்துவருதல் சுருதியாதிகட்கு விரோத மாமேயெனின். (16)

விடை:—ஆசிரியர்கள் தொய்தப்பிரதீதியின்றிப் பொரு ளெப்படியோ அப்படியே யிராகின்ற அதீதாவத்தையாகிய தங்கள் சுபாவநிலையில் பிரஹ்மமென்னும் நாமவிகாரமும் நாம் பிரஹ்மமாயிருக்கிறோமென்னும் பிரஞ்ஞையுமில்லாமல் நழுவிப்போயிருக்கின்ற அனுபவம்பற்றிப் பிரஹ்மம் தோன்றி யொடுங்கியதென்பதற்குப் பிரஹ்மமென்னும் நாமகற்பனை தோன்றியொடுங்கியதென்பதே யிந்நூலின் அபிப்பிராயமெ னப் பொருள்கொண்டு அவ்வபிப்பிராயந் தோன்ற மாணாக் கர்கட்குப் போதித்துவருவர்களாயின் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாகாதென அறிக.

விஞ:—பிரஹ்மமென்னும் நாமகற்பனை யெதனாற்றோ ன்றி யெதனாலொடுங்கியதெனின். (17)

விடை:—ஓர்புருடனுக்குப் புத்திரனைக்குறித்துப் பிதா, மனைவியைக்குறித்து மணாளன், மருகனைக்குறித்து மாமன், சிறியவனைக்குறித்துப் பெரியவன் என்னும் நாமகற்பனைகள் தோன்றிப் புத்திராதியர் மரித்தபின்னர்ப் பிதா மணாளன் மாமன் பெரியவனென்னும் நாமகற்பனைகளில்லாமற்போவது

போல அனாதிநித்தியமாயுள்ளபொருளுக்குச் சிறியவாகிய ௩௬ தத்துவங்களைக் குறித்துப் பெரிதாகிய பிரஹ்மமென்னும் நாமகற்பனைமாத்திரந் தோன்றிச்சிறியவாகிய(௩௬) தத்துவங்கள் ஒடுங்கியபோது அவைகளைக்குறித்து வந்த பெரிதாகிய பிரஹ்மமென்னும் நாமகற்பனைமாத்திர மொடுங்கியதாகும். இவ்வபிப்பிராயந்தோன்ற இந்நூலானது முந்திய பிரஹ்ம விலக்கண நிரூபகத்தில் சுத்தப்பிரஹ்மத்துக்கு அதனிடத் தடங்கியிருந்த பராசத்தியி னுல்லாசத்தால் பரப்பிரஹ்ம மெனும் பெயர் தோன்றியதெனக் கூறி அச்சத்தி சங்கோசப்படில் அப்பெயர் நீங்கு மென்பதையும் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறது. ஆதலின் இந்நூலினும் நாம கற்பனைகள் பிரஹ்மத்துக்குத் தோன்றியொடுங்கு மென்பதை யறியலாமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(சூதசம்மிதை பரசிவசொரூபவிசாரம்)

மறைமுதறனக்கு நாமரூபங்கள் மருவுதலில்லையே யெனினும், கறையறவிளங்கு மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட் டனவாகும்.

(பாகவதம்.)

கருதுசேயன்னை காதலியிப்பாருளோர்; பொருவருந்
தாதை நற்புதல்வனாயக; னரசனென்றுரைய நீயலடைதல்
போலொரு; பிரமமே மாயையாற் பெயர்கள் பெற்றவே.

வினா:-கடமென்னும் நாமமொடுங்கியபோது அதனாற் குறிக்கப்படும் கடமும் ஒடுங்கிவிடுவதுபோலப் பிரஹ்மமென்னும் நாமமொடுங்கியபோது அதனாற் குறிக்கப்படும் பிரஹ்மமும் ஒடுங்காதது யாதினாலெனின். (18)

விடை:—பிரஹ்மம் கடத்தைப்போ லுற்பவமுடையதாக இராமல் அனாதியாக இருத்தலினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் அவித்தை மாயை சீவன் ஈசுரன் என்னுந் தத்துவங்களும் அனாதியானமையால் அவைகட்கு ஒடுக்கமாகிய நாசங்கூறியது பொருந்தாதெனின். (19)

விடை :—அவித்தையாதிகள் பிரஹ்மத்தைப்போல வாஸ்தவ அனாதியாக இராமல் கற்பித அனாதியாக இருக்கின்றமையால் அவைகட்கு நாசங்கூறியது பொருந்துமென அறிக.

வினா:—கற்பித அனாதியிலக்கணம் யாது? வாஸ்தவ அனாதியிலக்கணம் யாது? அவித்தையாதிகள் கற்பித அனாதியும், பிரஹ்மம் வாஸ்தவ அனாதியுமா மென்றது யாதினாலெனின். (20)

விடை:—உற்பவ விகாரமாகிய காரியத்துட்படாதவைகளனைத்தும் அனாதியேயாகும். ஆயினும், அவைகளில் உற்பவவிகாரமாகிய காரியத்துட்படாமல் மற்ற விகாரங்க

ளாகிய காரியங்களி னுட்படுவதாயும், ஒன்றை ஆதாரமாக வுடைய ஆதேயமாயும், குணசகிதமாயும், சாவயவமாயும் உள்ளது கற்பித அனாதியாகும். உற்பவ விகாரமாதி பல விகாரங்களாகிய காரியங்களி னுட்படாததாயும் நிராதாரமாயும், குணரகிதமாயும் நிரவயவமாயுமுள்ளது வாஸ்தவ அனாதியாகும். இவ்விரண்டில் அவித்தை மாயை சீவன் ஈசுரனென்பவை உற்பவ விகாரமாகின்ற காரியத்துட்படாதனவாக இருக்கினும், மற்ற விகாரங்களாகிய காரியங்களினுட்படுவனவாயும், பிரஹ்மத்தை ஆதாரமாகவுடைய ஆதேயங்களாயும், குணசகிதங்களாயும், சாவயவங்களாயுமுள்ளனவானமையால் கற்பித அனாதிகளாகும். பிரஹ்மம் உற்பவவிகாரமாதிய பலவிகாரங்களாகிய காரியங்களி னுட்படாததாயும் நிராதாரமாயும் குணரகிதமாயும் நிரவயவமாயும் இருக்கின்றமையால் வாஸ்தவ அனாதி[illegible] அறிக.

வினா:-சில மதஸ்தர்கள் பிரஹ்மம்போலச் சீவனு மாயையும் நித்தியமெனக் கூறுகின்றனரே யெனின். (21)

விடை:—அற்றேல், சீவனும் மாயையும் பிரஹ்மத்துக்குச் சினை, குணம், தொழில்களாகிய தற்கிழமை அல்லது பொருளிடங் காலங்களாகிய பிறிதின்கிழமையென்னும் இருவகைப் பொருள்களி லொருவகைப் பொருள்களாக இருக்கவேண்டும். அவ்விருவகையில் தற்கிழமைப்பொருள்

களெனின், அவைகள் பூரணமாகிய பிரஹ்மத்தில் அபேதமாக இருக்கக்கூடும். அங்ஙனமிருக்கிறதெனின், விருக்ஷத்துக்குக் கிளையாகிய சினை பசுமைநிறமாகிய குணம் அசைதலாகிய தொழில்க ளிருத்தல்போலப் பிரஹ்மத்துக்குச் சீவனும் மாயையும் சினையாகவேனும், அல்லது குணமாகவேனும், அல்லது தொழிலாகவேனும் இருக்கவேண்டும். இருக்கலாமெனின், சினையென்பது அவயவமானமையின் அவயவசகிதப் பிரஹ்மமெனவும் குணசகிதப் பிரஹ்மமெனவும் கிரியாசகிதப் பிரஹ்ம மெனவும் கூறவேண்டும். அங்ஙனம் கூறலாமெனின், பிரஹ்மத்தை நிரவயவம் நிர்க்குணம் நிஷ்கிரியமெனக் கீர்த்திக்கின்ற சுருதியாதிகட்கு விரோதமாம். இஃதன்றிப் பிரஹ்மத்துக்குச் சினையாகிய சீவனுக்குள்ள சுகதுக்காதிகளும் வரும். ஆதலால் சீவனும் மாயையும் நித்தியமெனல் பொருந்தாதென அறிக.

வினா:-அற்றேல் சீவனும் மாயையும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிறிதின்கிழமைப்பொருள்களாக வுள்ளன வெனலாமெனின்.

விடை:—விருக்ஷமானது கண்டமாயும் ஆதேயமாயும் உற்பவமுடையதாயு மிருத்தலால் இதர விருக்ஷமாகிய பொருளையும், இருத்தற்கு ஆதாரமாகிய இடத்தையும், இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வென்னுங் காலங்களையும் உடையதாயிற்று.

அதுபோலப் பிரஹ்மம் கண்டமாயும் ஆதேயமாயும் உற்பவ
முடையதாயுமிருக்கில், பொருளிடங்காலங்களாகிய பிறி
தின்கிழமைப் பொருள்களை யுடையதாகும். அங்ஙனமின்
றிப் பிரஹ்மம் அகண்டமாயும் சர்வாதாரமாயும் காலாதீத
மாயுமுள்ள பொருளெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையின்
அதற்குச் சீவனும் மாயையும் பிறிதின்கிழமைப் பொருள்க
ளாகவுள்ளன வெனலும் பொருந்தாதென அறிக.

வினா:—சர்வாதாரமாயும் காலாதீதமாயுமுள்ள பிரஹ்
மத்துக்குச் சீவனும் மாயையும் இட காலங்களாக இரா
வென்பது சரியே. பிரஹ்மம் அகண்டப்பொருளாக இருக்
கினும் அதன் வியாபகத்தில் சீவனும் மாயையும் பொரு
ளாக இருக்கலாமெனின். (23)

விடை.—அற்றேல் சத்தாகிய பிரஹ்மவியாபகத்திற்
சீவனும் மாயையும் சத்தாகவுள்ளனவா? அல்லது அசத்
தாகவுள்ளனவா? அல்லது சதசத்தாக வுள்ளனவாவென
மூவித ஆசங்கை நிகழும். நிகழுங்கால் முதலாசங்கைக்குச்
சத்தாகவுள்ளனவென விடைகூறில் மகாகாய வியாபகத்தி
ருக்கும் கடாகாயம் மகாகாயத்துக்கு வேறாகாமல் ஏகாகாய
மாகவே நிலைபெறுதல்போலச் சத்தான பிரஹ்மவியாபகத்தி
ருக்கும் சத்தான சீவனும் மாயையும் பிரஹ்மத்துக்கு

வேறாகாமல் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே நிலைபெறும். அல்லது
இரண்டாவதாகிய மத்திய ஆசங்கைக்கு அசத்தாகவுள்ளன
வென விடைகூறில், அசத்து சத்துக்கெதிர்மறையாகிய இல்
பொருளானமையின் பிரஹ்மமொன்றே உள்ளபொருளாக
நிலைபெறும். அல்லது மூன்றாவதாகிய இறுதி ஆசங்கைக்கு
சதசத்தாகவுள்ளனவென விடைகூறில், சத்தென்பது உள்
ளது; அசத்தென்பது இல்லது; உள்ளதும் இல்லதும் ஒன்
றற்கொன்று எதிர்மறைப் பொருள்களானமையின் இரண்
டுமொன்றாயிருக்குமெனல் ஒளியுமிருளும் ஒன்றாயிருக்கு
மெனல்போல விரோதமாம். இஃதன்றிச் சத்து உண்மைப்
பொருளும் அசத்து இன்மைப்பொருளுமானமையால் முற்
கூறியபடியே நித்தியமாக வுள்ளபொருள் சத்தொன்றாகவே
நிலைபெறும். ஆதலின் சீவன் மாயை யிரண்டையும் சத்து
அசத்து சதசத்தென்னு மிலக்கணங்களில் எவ்விலக்கண
முடையனவாகக் கூறினும் தொய்தஞ் சித்திக்காமையின்
அவைகளைப் பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமாகிய பொருட்களெ
னல் அசம்பாவிதமென அறிக.

வினா:-பிரஹ்மவியாபகத்திற் சீவனும் மாயையும் முதல்
வினாவிற்குக் கூறிய விடைப்படி சுசாதிக சத்தாயிருக்கிற்
சத்துஞ் சத்தும் பின்னமுறாமல் ஒரு பொருளேயாகும்.
அங்ஙனமின்றி விசாதிக சத்தாயிருக்கிற் பின்னமாயுள்ள
நித்தியப்பொருள்களாகுமே யெனின். (24)

விடை:—சத்துச்சாதிக்கு வேறுசாதி அசத்துச்சாதியேயாகும். அது இன்மைப்பொருளாய் முற்கூறியபடி அத்துவிதமாகவே பிரகாசிக்கும். அற்றன்று; பிராமணனுக்கு க்ஷத்திரியனும், வைசியனும், சாதித்துவத்திற் பேதமாக இருக்கினும் பொருட்டன்மையிற் சமமாகவுள்ளார்போலப் பிரஹ்மத்துக்குச் சீவனும் மாயையும் சாதித்துவத்திற் பேதமாக இருக்கினும் பொருட்டன்மையிற் சமமாகவுள்ளனவாமெனின், சத்தாகிய பிரஹ்மத்துக்கு அதிவியாப்திதோடம் வருவதுமின்றிக் கடமிருந்தவிடத்திற் படமும் படமிருந்தவிடத்திற் கடமுமில்லாததுபோலப் பிரஹ்மம் சீவன் மாயையாகிய மூன்றும் ஒன்றிருந்தவிடத்தில் மற்றொன்றிராததேயாகும். ஆகுமாயின் பிரஹ்மத்துக்கு அபரிபூரணத்துவம் வரும். ஆதலின் பிரஹ்மவியாபகத்திற் சீவனும் மாயையும் விசாதிசசத்தா யிருக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமென அறிக.

வினா:—ஆகாயவியாபகத்தில் வாயுவாதிகளிருப்பதால் ஆகாயம் பரிச்சின்ன முறுததுபோலப் பிரஹ்மவியாபகத்திற் சீவனும் மாயையுமிருப்பதால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்ன முறுதெனின். (25)

விடை:-விவர்த்தமாக மண்ணிலடங்கியிருந்த கடசத்தி காரியப்பட்டுக் கடமாகத் தோற்றுவதால் காரணமாகிய

மண் பரிச்சின்னமுறுததுபோலக் காரணமாகிய ஆகாயத்தில் விவர்த்தமாக அடங்கியிருந்த சலனசத்தி காரியப்பட்டு வாயுவாகத தோற்றினும் ஆகாயம் பரிச்சின்ன முறுதென்பது துணிபாம். அதுபோலப் பிரஹ்மம் காரணமெனவும் சீவனும் மாயையும் விவர்த்தமாயுள்ள காரியமெனவும் முப்பொருளும் நித்தியமென்பா ரொப்பாமையால் ஆகாயவாயுத் திருட்டாந்தம் அவர்கள் கொள்கைக்குப் பொருந்தாதென அறிக.

ஆகாயத்தில் வாயுவுண்டானதற்குப் பிரமாணம்.

சுக்கிலயசுர்வேதம் பைங்களோபநிஷத்து

க-வது அத்தியாயம்.

அந்த ஆன்மாவினிடத்திலிருந்து ஆகாயமுண்டாயிற்று. (ஆன்மாவென்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருள் பிரஹ்மம்.) ஆகாயத்திலிருந்து வாயும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து அப்புவும், அப்புவிலிருந்து பிருதிவியுமுண்டாயின.

வினா:-அற்றேல்ஞாயிறொளியோடு கண்ணொளிசேர்ந்து விஷயத்தை விளக்கும்போது கண்ணொளிச்சேர்க்கையில் ஞாயிறொளி பரிச்சின்னமுறுததுவோலச் சீவன் மாயைச்சேர்க்கையால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்ன முறுதிருக்கலாமெனின். (26)

விடை:-ஞாயிறுக்கொளியிருப்பதுபோலக் கண்ணுக்கு மொளியிருக்கிறதெனல் பொருந்தாது. அற்றன்று; கண் விஷயங்களை விளக்குகின்றமையால் ஒளியுள்ளதெனின், கார்கால அமாவாசை நிசியந்தகாரத்துள்ள விடயங்களையும் விளக்கவேண்டும். மின்மினி செவ்வட்டையாதிகள் போல் அற்பப்பிரகாசமுடையதாதலின் அவைகளை விளக்கமாட்டாதெனின், மின்மினி செவ்வட்டைகள் தூரவிடயங்களை விளக்காவிடினும் சமீபவிடயங்களைச் சொற்பமாகவேனும் விளக்குவதுபோலக் கண்ணும் அந்தகாரத்திற் றூரவிடயங்களை விளக்காவிடினும் சமீபத்தில் நிமையருகே வைக்கப்பட்ட புத்தகாக்ஷரங்களைச் சொற்பமாகவேனும் விளக்கவேண்டும். அங்ஙனம் விளக்காமையினானும் மின்மினி செவ்வட்டைகள்போல அந்தகாரத்தில் இதராளுக்குப் பிரகாசத்திரவியமாகக் காணப்படாமையினானும் கண் ஒளியில்லதாம். ஆதலின் கண்ணொளி ஞாயிறொளியிற் கலக்குமெனல் வெற்றுரையென அறிக.

வினா:—தருப்பணத்தில் ஞாயிறொளிச் சம்பந்தமின்றியபோது ஒளிதோன்றாமல் உள்ளபோது தோன்றுதல் போலக் கண்ணில் ஞாயிறொளிச் சம்பந்தமின்றியபோது ஒளிதோன்றாமல் உள்ளபோது தோன்றி ஞாயிறொளியிற் கலக்கிறதெனின்.

விடை:—ஞாயிறொளிச் சம்பந்தத்தால் தருப்பணத்திலொளிதோன்றுவதுபோலக் கண்ணினும் ஒளிதோன்றுகிறதெனின், அவ்வொளி ஞாயிற்றிலுள்ள காரணவொளியா? அல்லது அதனாற்றோன்றிய காரியவொளியாவென ஆசங்கைநிகழும். அவ்வாசங்கைக்குக் காரணவொளியெனிற் கடாகாயமடாகாயம்போல இரண்டொளியும் ஏகவொளியாகவே நிலைபெறும். காரியவொளியெனிற் காரியமாகிய கடம் காரணமாகிய மண்ணைப் பரிசின்னப்படுத்தாததுமன்றி மண்ணுக்கன்னியமாக ஓர்பொருளாகவும் நிலைபெறாததுபோலக் காரியவொளியாகிய கண்ணொளியும் காரணவொளியாகிய ஞாயிறொளியைப் பரிச்சின்னப்படுத்தாததுமன்றி ஞாயிறொளிக்கன்னியமாக வேறொளியாகவும் நிலைபெறாது. ஆதலின் ஞாயிறொளிச் சம்பந்தத்தாற் கண்ணுக்கொளி தோன்றுகிறதென்னும் பிராந்தர்மொழியை யொப்பினும் தொய்தஞ்சித்தித்த லின்றாம். இஃதன்றி ஞாயிறொளியாற்றோன்றிய தருப்பணவொளி ஞாயிறுள்ளபோது உள்ளதாகவும் இல்லாதபோதில்லாததாகவும் ஞாயிறொளிபோற் சடவொளியாகவுமிருப்பதுபோலக் கண்ணொளியும் ஞாயிறுள்ளபோதுள்ளதாகவும் இல்லாதபோதில்லாதாகவும் ஞாயிறொளிபோற் சடவொளியாகவு மிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஞாயிறுள்ளபோது ஞாயிறையும் ஞாயிறின் ஒளியையும் ஞாயிறில்லாதபோது ஒளியின் அபாவமாகிய இருளையும் அறிந்துகொண்டு அவைகட்கு விலக்ஷணமாக இர

ண்டுகாலத்தினு மிருக்கிறது. அது சித்தொளியேயாகும் ஆதலின் ஞாயிறின் சடவொளியால் சித்தொளியாகிய கண்ணொளிதோன்றுமெனல் இருளினால் ஒளிதோன்றுமெனல் போல் அசம்பாவிதமென அறிக.

வினா:—கண்ணானது தருப்பணம்போல் பூதகாரியமாகிய சடமாதலின் அதனிடத்துச் சடவொளி தோன்றுமேயன்றிச் சித்தொளி தோன்றாதெனின். (28)

விடை:-புத்தி பூதகாரியமாகிய சடமாயிருக்கினும் அதன்பாற்றோன்றிய அறிவு சித்தின் சம்பந்தத்தாற்றோன்றியதானமையின் சித்தொளியேயாவதுபோலக் கண் தருப்பணம் போல் பூதகாரியமான சடமாயிருக்கினும் தருப்பணம்போற் றமதகுணஞ்ச [illegible] காரியமாக இராமல் சத்வகுணம்சூட்சுமபூதகாரியமாக இருத்தலின் அதன்பாற்றோன்றிய வொளி புத்திசம்பந்தத்தாற்றோன்றிய சித்தொளியேயாகும். அற்றன்று; சடத்தின்பாலுள்ளது சடவொளிதானெனின் சடவொளி பூதாந்தகாரத்தையன்றி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தையும் சித்தொளி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தையன்றிப் பூதாந்தகாரத்தையும் நிவர்த்திக்காவென்னுந் துணிபுக்கேற்கக் கண்ணொளி பூதாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்காமல் உருவவிஷயங்களை மறைத்துள்ள அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கிறது கண்கூடாயிருக்க; அதனைச் சடவொளி

யென்பது அறிவிலார்கூற்றாம். இஃதன்றிக் கண்ணுக்கு அறியுந்தன்மையிருப்பதுபற்றியே சகலசுருதிகளும் அதற்கு ஞானேந்திரியமெனப் பெயர் கூறுகின்றன. ஆதலின் கண்ணொளி ஞாயிற்றொளியாற்றோன்றியதென்பது யுக்திக்கும் அனுபவத்துக்கும் விரோதமாவதுமன்றிச் சுருதிக்கும் விரோதமாமென அறிக.

வினா:—கண்ணொளி சித்தொளியாயினும் ஞாயிற்றொளியோடுகலந்து விஷயங்களை விளக்கும்போது கண்ணொளியால் ஞாயிற்றொளி பரிச்சின்ன முறாததுபோல் சீவன் மாயைக் கலப்பினால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்னமுறா திருக்கலாமெனின். (29)

விடை:-இரச்சுவிற்றோன்றிய சர்ப்பங் கற்பிதமானமையின் கற்பிதசர்ப்பத்தால் இரச்சு பரிச்சின்னமுறாதிருப்பதுபோலச் சித்தொளியில் ஞாயிற்றொளியாதிகள் கற்பிதமானமையின் கற்பிதமாகிய ஞாயிற்றொளியால் சித்தொளி பரிச்சின்னமுறாதிருக்குமென்பது பொருந்தும். அங்ஙனம் பிரஹ்மவியாபகத்திற் சீவனும் மாயையும் கற்பிதப்பொருள்களாகவுள்ளனவென்பதை முப்பொருளும் நித்தியமென்னும் பேதவாதிகள் ஒப்புவார்களாயின் சீவன் மாயைக் கலப்பினால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்னமுறாதிருக்குமென்பது பொருந்தும். அங்ஙனமொப்பாமல் சத்தியப்பொருளாகவும் ஒப்

ண்டுகாலத்தினு மிருக்கிறது. அது சித்தொளியேயாகும் ஆதலின் ஞாயிறின் சடவொளியால் சித்தொளியாகிய கண்ணொளிதோன்றுமெனல் இருளினால் ஒளிதோன்றுமெனல் போல் அசம்பாவிதமென அறிக.

வினா:—கண்ணானது தருப்பணம்போல் பூதகாரியமாகிய சடமாதலின் அதனிடத்துச் சடவொளி தோன்றுமேயன்றிச் சித்தொளி தோன்றாதெனின். (28)

விடை:-புத்தி பூதகாரியமாகிய சடமாயிருக்கினும் அதன்பாற்றோன்றிய அறிவு சித்தின் சம்பந்தத்தாற்றோன்றிய தானமையின் சித்தொளியேயாவதுபோலக் கண் தருப்பணம் போல் பூதகாரியமான சடமாயிருக்கினும் தருப்பணம்போற்றாமதகுணாம்ச [illegible]காரியமாக இராமல் சத்வகுணாம்ச சூட்சுமபூதகாரியமாக இருத்தலின் அதன்பாற்றோன்றிய வொளி புத்திசம்பந்தத்தாற்றோன்றிய சித்தொளியேயாகும். அற்றன்று; சடத்தின்பாலுள்ளது சடவொளி தானெனின் சடவொளி பூதாந்தகாரத்தையன்றி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தையும் சித்தொளி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தையன்றிப் பூதாந்தகாரத்தையும் நிவர்த்திக்காவென்னுந் துணிபுக்கேற்கக் கண்ணொளி பூதாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்காமல் உருவவிஷயங்களை மறைத்துள்ள அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கிறது கண்கூடாயிருக்க; அதனைச் சடவொளி

யென்பது அறிவிலார்கூற்றாம். இஃதன்றிக் கண்ணுக்கு அறியுந்தன்மையிருப்பதுபற்றியே சகலசுருதிகளும் அதற்கு ஞானேந்திரியமெனப் பெயர் கூறுகின்றன. ஆதலின் கண்ணொளி ஞாயிறொளியாற்றோன்றியதென்பது யுக்திக்கும் அனுபவத்துக்கும் விரோதமாவதுமன்றிச் சுருதிக்கும் விரோதமாமென அறிக.

வினா:—கண்ணொளி சித்தொளியாயினும் ஞாயிறொளியோடுகலந்து விஷயங்களை விளக்கும்போது கண்ணொளியால் ஞாயிறொளி பரிச்சின்ன முறாததுபோல் சீவன் மாயைக் கலப்பினால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்னமுறா திருக்கலாமெனின். (29)

விடை:-இரச்சுவிற்றோன்றிய சர்ப்பங் கற்பிதமானமையின் கற்பிதசர்ப்பத்தால் இரச்சு பரிச்சின்னமுறாதிருப்பதுபோலச் சித்தொளியில் ஞாயிறொளியாதிகள் கற்பிதமானமையின் கற்பிதமாகிய ஞாயிறொளியால் சித்தொளி பரிச்சின்னமுறாதிருக்குமென்பது பொருந்தும். அங்ஙனம் பிரஹ்மவியாபகத்திற் சீவனும் மாயையும் கற்பிதப்பொருள்களாகவுள்ளனவென்பதை முப்பொருளும் நித்தியமென்னும் பேதவாதிகள் ஒப்புவார்களாயின் சீவன் மாயைக் கலப்பினால் பிரஹ்மம் பரிச்சின்னமுறாதிருக்குமென்பது பொருந்தும். அங்ஙனமொப்பாமல் சத்தியப்பொருளாகவும் ஒப்

பியிருக்கின்றனர். ஆதலின் சத்தியமாகிய சீவன் மாயையிருப்பினால் பிரஹ்மம் கண்டப்பொருளேயாகும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் அகண்டமெனக் கீர்த்திக்கும் சுருதியாதிகட்கு அப்பிரமாணத்துவமும், அவைகளை உண்மைவாசகமென வெளியிட்டருளிய சருவஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனுக்கு அசத்தியவாதித்துவமும் வரும். ஆதலின் சீவனும் மாயையும் நித்தியப்பொருளென்பார்கூற்றுக் கோடின்றிவட்டாடும் அறிவிலார் கூற்றென்பதற் கையமின்றென அறிக.

வினா:—முந்திய (23)வது விடையில் விகற்பித்த இடைவினாவிற்குக் கூறிய அசத்தென்பது இன்மைப்பொருளல்ல முன்தோற்றமின்றிக் காரணமாயிருந்து காரியமாகத் தோன்றிப் பின்னுங் காரணமாக ஒடுங்கிக் காரியமாகத் தோன்றிநிற்கும் பொருளாகும். ஆதலின் அதனை நித்தியமெனலாமெனின். (30)

விடை:—அற்றேல் காரணங்கெட்டுக் காரியமாகத் தோன்றிற்றா? அல்லது காரணங்கெடாமற் காரியமாகத் தோன்றிற்றாவென்னும் ஆசங்கைகள் நிகழும். அதற்குப் பால்கெட்டுத் தயிராதல்போலக் காரணங்கெட்டுக் காரியமாகச் சீவனும் மாயையுந் தோன்றினவெனின், காரணமாகிய பால்கெட்டபடியே தயிருங்கெட்டு மோராகி, அதுவுங் கெட்டு மற்றொன்றாகப் போகுமேயன்றிக் காரணமாகிய

பாலாக நிலைபெறாததுபோலக் காரணங்கெட்டபடியே காரியமாகிய சீவனும் மாயையுங் கெட்டுப்போவனவேயன்றிக் காரணமாக வொடுங்கிப் பின்னுங் காரியமாகத் தோன்றாவாம். மண்கெடாமற் கடந்தோன்றுதல்போலக் காரணங்கெடாமற் காரியமாகச் சீவனும் மாயையுந் தோன்றினவெனின், காரணமாகிய மண்ணையன்றிக் காரியமாகிய கடம் ஓர்பொருளாக நிலைபெறாததுபோலக் காரணத்தையன்றிக் காரியமாகிய சீவனும் மாயையும் ஓர்பொருளாக நிலைபெறாமல் இன்மைப்பொருளேயாகும். ஆதலின் அசத்தாகச் சீவனும் மாயையும் நித்தியமாகவுள்ளனவெனல் வந்தியாசுதன் பூரணாயுளையுடையவனெனல்போல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா:—கடைவினாவிற்குக் கூறிய சதசத்தென்பது சத்தும் அசத்தும் ஏககாலத்தொன்றாயிருப்பதெனின் விரோதமாம். அங்ஙனமின்றிச் சத்தோடுகூடியபோது சத்தாகவும் அசத்தோடுகூடியபோது அசத்தாகவுமிருப்பதெனின் விரோதமில்லையேயெனின். (31)

விடை:—சதசத்தானது சத்தோடுகூடிச் சத்தாயிருக்குமெனின், சத்துஞ் சத்துமொன்றாய்த் திரிகாலத்தினும் உள்ளதாகிய உண்மைப்பொருளேயாகும் அது பின்னர் அசத்தாகுமென்பதும், அசத்தோடுகூடி அசத்தாயிருக்குமெனின் அசத்தும் அசத்தும் ஒன்றாய்த் திரிகாலத்தினுமில்

லாத இன்மைப்பொருளேயாகும் அது பின்னர்ச் சத்தாகுமென்பதும் ஒளியிருளாகும் இருளொளியாகுமெனல்போல் அசங்கதமாமென அறிக.

வினா:—சதசத்தென்பது சத்தோடுகூடிச் சத்துப்போலியாகவும் அசத்தோடுகூடி அசத்துப்போலியாகவுமிருப்பதேயன்றி வாஸ்தவ சத்தாகவும் வாஸ்தவ அசத்தாகவுமிருப்பதல்லவாயின் அசங்கதமாகாதேயெனின். (32)

விடை:—சத்துப்போலி சத்துக்கெதிர்மறையாகிய அசத்தாகும் அது அசத்துப்போலியாகவும், அசத்துப்போலி அசத்துக்கெதிர்மறையாகிய சத்தாகும் அது சத்துப்போலியாகவும் இருக்குமென்பது அசங்கதத்தினும் அசங்கதமாம். இஃதன்றிச் சதசத்தானது சத்தை விடுத்து அசத்தையடைதற்கும் அசத்தை விடுத்துச் சத்தையடைதற்கும் மத்தியில் அதற்கியற்கையிலக்கணம் சத்தாகவேனும் அல்லது அசத்தாகவேனுமிருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டிற் சத்தெனினும் முற்கூறியபடியே சத்துஞ்சத்தும் ஏகமாய்ப் பிரஹ்மமொன்றே நித்தியமெனல் நிலைபெறும். அல்லது அசத்தெனினும் அஃதின்மைப்பொருளாய்ச் சத்தியமாகிய பிரஹ்மமொன்றே நித்தியமென நிலைபெறும். ஆதலின் சதசத்தாகவேனும் அல்லது சதசத்துப்போலியாகவேனும் சிவனும் மாயையும் நித்தியமென்பார்கொள்கை பிராந்தர்கொள்கையென அறிக.

வினா:—பதியிலக்கணம் பசுவையும் பாசத்தையும் நோக்கச்சத்தாகவும் தன்னிலையினுஞ் சத்தாகவும் உள்ளதெனவும், பசுவிலக்கணம் பதியைநோக்க அசத்தாகவும் பாசத்தைநோக்கச் சத்தாகவும் தன்னிலையில் சதசத்தாகவும் உள்ளதெனவும், பாசவிலக்கணம் பதியையும் பசுவையும் நோக்க அசத்தாகவும் தன்னிலையில் சத்தாகவும் உள்ளதெனவும் சிலர் திரிபதார்த்தவிலக்கணங்கள் கூறுகின்றமையால் அவைகளில் பசு பாசத்தைநோக்கச் சத்தென்பதையும் பாசம் தன்னிலையில் சத்தென்பதையும் ஒப்பிப் பசுவையும் பாசத்தையும் நித்தியமாகவுள்ளனவெனலாமேயெனின். (33)

விடை:-பதி சத்து; பசு சதசத்து; பாசம் அசத்து என நிர்ணயித்துக் கூறுநிற்பவர்க்குப் பசுவையும் பாசத்தையும் சத்தெனக் கூறுதல் முரணாம். இஃதன்றி வாஸ்தவபுருடனை நோக்கக் கற்பிதபுருடர்களாகிய சொப்பனபுருடன் வந்தியாசுதனென்னு மிருவர்களில் சொப்பனபுருடன் வந்தியாசுதனையும் வந்தியாசுதன் தன்னையும் நோக்க வாஸ்தவபுருடனாவனா? ஆகான் ஆகான். அதுபோலச் சத்தாயுள்ள பதியைநோக்க அசத்தாயுள்ள பசுபாசமென்னு மிரண்டில் பசு பாசத்தைநோக்கவும்,பாசந் தன்னைநோக்கவும்சத்தாகுமா? ஆகாது ஆகாது. யாதினாலெனின், அசத்தென்பது இல்லது,

சத்தென்பது உள்ளது, இல்லதுஉள்ளதாகாதென்பது சித்தாந்தமானமையினென அறிக.

வினா:-பிராகபாவமாகிய கடம் பின் பாவமாகத் தோன்றுமென நையாயிகர்கள் கூறுகின்றபடி பசுவும் பாசமும் முன் அசத்தாயிருந்து பின் சத்தாகிய நித்தியப்பொருள்களாகுமேயெனின். (34)

விடை:—கடரூபசத்தி காரணமாகிய கபாலத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது கடப்பிரதீதி அபாவமாயிருந்து பின் கபாலசையோகத்தால் விகாசமாகிப் பாவமாகத் தோன்றியதேயல்லாமல்அத்தியந்தம் காரணமில்லாதிருந்து தோன்றியதல்ல. அற்றன்றெனின் வந்தியாசுதனும் ககனாரவிந்தமுந் தோன்றவேண்டும். தோன்றுமையால் இன்மைப்பொருள் உண்மைப்பொருளாகுமெனல் மயக்கமாம். இஃதன்றி முன் அபாவமாக இருந்து பின் பாவமாகத் தோன்றிய கடத்துக்கு நையாயிகர் நாசமொப்பியதுபோல முன் அசத்தாயிருந்து பின் சத்தாகத் தோன்றினவெனக் கூறப்பட்ட பசுபாசங்கட்கும் நாசமொப்பவேண்டும். ஆதலால் பதியைப் போல பசுவும் பாசமும் நித்தியமென்னும் சத்கியாதிகள் கொள்கை அநுசிதமென விடுத்துப் பிரஹ்மமொன்றே நித்தியம், மற்றவைகள் அனித்தியமாகிய மித்தையென்னும் அநிர்வசனீயக்கியாதிகள் கொள்கையே உசிதமெனக் கொள்ளற்பாலதென அறிக.

[நூல் ௩௫]

இப்படித் தோன்றியொடுங்கிய பொய்ப்பொருள்கள் யாவும் மெய்ப்பொருளொன்றே யெனவும், அதுவே சுவபாவசித்தமாகவும் நிசமாகவுமிராநின்ற தன்வடிவமெனவும் அறிந்தவனே பிரஹ்மஞானியாம். இங்ஙனம் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

இதன்பொருள் வெளி.

வினா:—பொய்ப்பொருள் எங்ஙனம் மெய்ப்பொருள்களாகுமெனின். (35)

விடை:-ஆரோபமாகிய இரச்சுசர்ப்பம் இப்பிவெள்ளி குற்றிமகன் முறையே அவைகளுக்கு அதிட்டானமாகிய இரச்சு இப்பி குற்றிக் கன்னியமாகாமல் இரச்சு இப்பி குற்றியேயாவதுபோல ஆரோபமாகிய பிரகிருதிமுதற் பௌதிகமீறாகிய தத்துவங்களனைத்தும் அதிட்டானமாகிய பிரஹ்மமொன்றேயாகுமென அறிக.

பிரமாணம்.

(சிவபுராணம் ஞானசங்கிதை ௰அ-வது அத்தியாயம்.)

குற்றியைக் கண்டு மானுடனென்றும், கயிற்றைக் கண்டு பாம்பென்றும், இப்பியைக் கண்டு வெள்ளியென்றும் சந்தே

சித்துஉண்மைபுணர்ந்த பிறகு மானுடனல்ல குற்றியென்றும், பாம்பல்ல கயிறென்றும், வெள்ளியல்ல இப்பியென்றும் மனச் சந்தேகம் நீங்கித் திடப்படுமாறு அஞ்ஞானத்தால் சிவனுக்கிர ண்டாவதாகத் தோற்றும் பிரபஞ்சமுழுவதும் ஞானமுற்ற போது முக்காலத்தினும் சிவனேயென்று தெரியும்.

(விவேகசூடாமணி.)

அலைநுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழலே யாதி; பலபல உருவமெல்லாம் பார்க்கிலோர் சலமே போல; அலையுறு தேக மாதிய கங்கர மீரு யாவும்; நிலைபெறு சித்தே யாகும் நிம லமாம் சித்த தொன்றே.

அபவாதநிரூபகம் முற்றிற்று.

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

ஓம்பரப்பிரஹ்மணே நம:

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

நானுசிவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

தத்துவவிவேசன நிரூபகம்.

அவதாரிகை.

தத்துவம் (௩௬)ல் சகலர்க்கும் பொதுவாகவும் பிருக் தக்ஙகவும் எப்போதுந் தானுகவும் எப்போது மன்னியமா கவும் ஒருகாலத்திற் றனுகவும் ஒருகாலத்திற் றனக்கன்னிய மாகவும் உள்ள தத்துவங்கள் இவையிவையென நிரூபிக்கின் ரூர்.

(நூல் ௩௬)

தத்துவம் (௩௬)ல் பூதம் (௫) மாயை (க) மாயாப்பிரதி விம்பரான ஈசுவரன் (க) பிரஹ்மம் (க) ஆகிய இந்த எட்டும் சகலப்பிராணிகட்குஞ் சமுதாயமாக அனுபவிக்கப்படும். எங் ஙனமெனின், சகலர்க்கும் பிருதிவி இறக்கில் ஆதாரமில்லை. அப்பு விறக்கில் குளிர்ச்சியில்லை. தேயு விறக்கில் பாகமில்லை. வாயு விறக்கில் பிராணனியக்கமில்லை. ஆகாயமிறக்கில் அவகா

சமில்லை. மாயையும் மாயாப்பிரதிவிம்பருமிறக்கில் சகல சமயங்கட்குந் தெய்வமில்லை. பிரஹ்மமில்லையாயின் சகலர்க்கும் அறிவில்லை. ஆதலால் இந்த எட்டும் எல்லோருக்குஞ் சமுதாயமாம்.

(பதம்)	(பொருள்)
தத்துவம் (௩௬)ல் பூதம் (௫) மாயை (௧) மாயாப் பிரதிவிம்பரான ஈசுவரன் (௧) பிரஹ்மம் (௧) ஆகிய இந்த எட்டும்	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
சகலப்பிராணிகட்கும் சமுதாயமாக அனுபவிக்கப்படும்.	சகலஜீவர்கட்கும் பொதுவாக அனுபவிக்கப்படும்.

வினா:—இந்நூலாசிரியர் பஞ்சபூதம் மாயை ஈசுவரன் பிரஹ்மம் ஆகிய எட்டுத்தத்துவங்களும் பொதுவாக அனுபவிக்கப்படுமெனக் கூறியபடி பின்னர் அவைகளின் அனுபவங் கூறாமல் அனுபவஅபாவங்கூறியது முரணன்றோவெனின்.

விடை:-வெதிரேகமுகமாக எங்குப் புகையில்லையோ அங்கு நெருப்பில்லை யென்பதும், அன்னுவயமுகமாக எங்குப் புகையுண்டோ அங்கு நெருப்புண்டென்பதும் எளிதாயுணர்தற்பாலதாவதுபோல வெதிரேகமுகத்தால் பஞ்சபூதம் மாயை ஈசுவரன் பிரஹ்மாகிய எட்டுத் தத்துவங்களுமில்லனவாயின் முறையே ஆதாரம், சீதளம், பாகம், பிராணனியக்கம்,

அவகாசம், தெய்வம், அறிவு ஆகிய இவைகளில்லனவாகுமென்றபடி. அபாவமாக இராமல் ஆதாரமாகிய எட்டும் பாவமாக இருக்கின்றமையால் பிருதிவியாதிய எட்டுத்தத்துவங்களும் சகலஜீவர்கட்கும் பொதுவாகவேயிருந்து அனுபவிக்கப்படுகின்றனவென்பது அன்னுவயமுகத்தால் எளிதாகவுணர்தற்பாலதாகும் எனக் கருதிக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலின் முரணன்றென அறிக.

வினா:—பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், சத்தி, கணேசன், குமரன், அக்கினி, பானு, சாத்தன், அருகன் முதலிய பலதெய்வங்களில் ஒவ்வொருதெய்வங்களை ஒவ்வொருமதஸ்தர்கள் தெய்வமாகக்கொண்டிருத்தலுமன்றிப் புற்று, மூங்கில், அரசு, எருக்குமுதலிய சிலஅசரவஸ்துக்களையும் சிலமதஸ்தர்கள் தெய்வமாகக் கொண்டிருத்தலினால் மாயோபாதிகனான ஒரீசுரன் இறக்கில் சகலசமயங்கட்கும் தெய்வமில்லையெனல் பொருந்தாதெனின். (2)

விடை:—சகலசீவர்களின் கன்மங்கட்கும் பலதாதாவாகிய ஈசுவரன் ஒருவனேயெனவும், சந்திரன், சூரியன், ஜீவன், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி ஆகிய எட்டும் அவ்வீச்சுரன்வடிவமெனவும், சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் எக்தெந்தச் சமயிகள் எந்தெந்தப் பெயரிட்டு எந்தெ

ந்தவடிவங்களே ஆராதிக்கிருர்களோ அந்தந்தவடிவங்களாக
விளங்கி யந்தந்தச் சமயிகட்குப் பலன்களேக் கொடுக்கும் ஈசு
வரன் ஒருவனேயாகும். ஆதலின் பொருந்துமென அறிக.

விஞ:— பிரஹ்மமில்லேயாயின் சகலர்க்குமறிவில்லே
யெனின் சருவஞ்ஞனுகிய ஈசுவரனுக்கும் அறிவில்லாமற்
போமோவெனின். (3)

விடை:—பிரதிவிம்பசூரியனுக் கதிட்டானமாகிய விம்
பசூரிய னில்லேயாயின் பிரதிவிம்பசூரியனும் பிரதிவிம்பசூரி
யப்பிரகாசமு மில்லாமற்போவதுபோல ஈசுவரனுக் கதிட்
டானமாகிய பிரஹ்மமில்லேயாயின் ஈசுரனும் ஈசுவரனு
டைய சருவஞ்ஞத்துவமாகிய அறிவு மில்லாமற்போ மென்ப
தற் கையமின்றென அறிக.

விஞ:—சூரியனுள்ளபரியந்தம் பிரதிவிம்பசூரியனுமிரு
ப்பதுபோல நித்தியமாகிய பிரஹ்மமுள்ளபரியந்தம் பிரஹ்
மப்பிரதிபலினர்களாகிய ஜீவேசுவரர்களுமிருப்பவர்கள். இங்
ஙனமிராநின்ற ஜீவர்களேயும் ஈசுவரனேயும் அநித்தியர்களெ
ன்பது யாதினுலெனின். (4)

விடை:—பிரதிவிம்பசூரியன் தனக்கதிட்டானமாகிய
விம்பசூரியன் நாசமின்றியிருக்கினும் ஆசிரயமாகிய சலம்
நாசமாகும்போது தானும் நாசமாவதுபோல ஜீவேசுவரர்க்

கதிட்டானமாகிய பிரஹ்மம் நாசமின்றிய நித்தியமாயிருக்
கினும் ஆசிரயமாகிய அவித்தையும் மாயையும் நாசமாகிய
போது ஜீவேசுவரர்களும் நாசமாய்விடுகின்றமையினென
அறிக.

விஞ:—அற்றேல் சிலமதஸ்தர்கள் ஈசுவரனே நித்திய
ராக விவகரிப்பது சுருதிக்கு விரோதமல்லவோவெனின். (5)

விடை:—அவர்கள் ஈசுவரசப்தத்துக்கு அதிட்டானம்
ஆசிரயம் ஆபாசம்மூன்றுங் கூடியதாகப் பொருள்கொள்ளா
மல் சச்சிதானந்த சிவசொரூபமாத்திரமாகப் பொருள்கொ
ண்டு விவகரிப்பார்களாயின் விரோதமில்லேயென அறிக.

(நூல் ௩எ)

மற்றைப (உஅ) தத்துவங்களும் அவனவனுக்குப் பிரு
தக்காக அனுபவிக்கப்படும். அஃதெதனுலெனின் ஒருவ
னுக்குத் துலசரீரமிறக்கில் எல்லோருக்கு மிறவாதபடியினு
னும், சூட்சுமசரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்க * வைகல்யம் வந்
தால் எல்லாருக்கும் வராதபடியினுனும், முத்தராயிருந்த
சுகர் வாமதேவராதியர்கட்கு அவித்தையும் சீவனுமிறந்து
போயிருக்க மற்றையர்க்கெல்லா மிறவாதபடியினுனும் இவ்

* பிருதக்கு-வேறு. * வைகல்யம்-குறைவு.

விருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் பிருதக்கென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

வினு:—ஒருவனுக்குத் தூலசரீரமிறக்கும்போது மற்றையர்க்கு மிறவாதது யாதினுலெனின். (6)

விடை:—தூலசரீரங்களையெடுத்தற்கு ஏதுவாகிய கன்மங்கள் ஒன்றுபோலொன்றிராமல் சில சொற்பகால அனுபவங்கட்கும் சில நீண்டகால அனுபவங்கட்கும் ஏதுவாகஇருத்தலினென அறிக.

வினு:—ஞானிகளாகிய சுகர்வாமதேவராதியோர் ஜீவர்களானமையால் அவர்கட்கு ஜீவனிறந்துவிடின் அவர்களு மிறந்தவர்களேயாவர்கள். அவர்கட்கு இறந்த ஜீவனுடைய அபாவானுபவம் உளதென்பது இறந்தவன் தன்னிழவுகொண்டாடுகிருனென்பதுபோல மயக்கமாமெனின். (7)

விடை:—அதிட்டானம் ஆசிரயம் ஆபாசமாகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ளது ஜீவனுகும். ஜீவனுகச் சேர்ந்துள்ளவைகளிலொன்ருகிய ஆபாசத்திற்ருேன்றிய கர்த்திருத்துவாதிய ஜீவத்துவங் களிறந்ததையே ஜீவனிறந்ததென நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலின் ஜீவத்துவங்களிறந்துள்ள சுத்தஜீவன் அதிட்டானமாகிய பிரஹ்மமேநாமென்னும் பிரஞ்ஞைமாருமல் ஜீவத்துவ அபாவங்களை யறிந்துகொண்டிருப்பதுபற்றி யங்ஙனங் கூறியது மயக்கமன்றென அறிக.

வினு:-சுகர்வாமதேவராதிய ஞானிகட்கு அவித்தையிறந்திருக்கில் அவித்தையின் காரியமாகிய விக்ஷேபமு மிறந்திருக்கவேண்டும். அங்ஙன மிறந்துவிட்டதாகக் காணப்படாமையால் அவர்கட்கு அவித்தை யிறந்ததென்பது அசம்பாவிதமெனின். (8)

விடை:—விக்ஷேபத்துக்குக் காரணம் அவித்தை கன்மமென இரண்டாம். இரண்டில் ஓர்காரணமாகிய அவித்தை கெட்டும் மற்ருேர்காரணமாகிய கன்மங் கெடாதிருப்பதுபற்றி விக்ஷேபம் பிராரத்தகன்மமுள்ளபரியந்த மிருக்கும். ஆதலின் அவித்தையிறந்ததென்பது அசம்பாவிதமல்லவென அறிக.

(நூல் ௩அ)

இத்தத்துவங்கள் முப்பத்தாறில் எப்போதுந் தானுகவே காணப்படுகிற தத்துவம் (க). எப்போதுந் தனக்கன்னியமாகவே காணப்படுகிற தத்துவங்கள் (எ). தானுகவும் தனக்கன்னியமாகவு மனுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள் (உஅ).

(நூல் ௩௯)

அஃதெங்ஙன மெனின் அவத்தாத்திரய சாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியம் எல்லா அவத்தையினும் தானுகவே விளங்குகையினுனும் மற்றத் தத்துவங்கள்போல அன்னியமாகக்

காணப்படாதபடியினானும் பிரஹ்மசைதன்னிய மொன்றுமே தானாகக் காணப்படுகிறது. (வெளி)

வினா :—பிரஹ்மந் தானாகவே காணப்படுகிறதெனின் அதனைக் காணுதற்கு வேறோர் வினைமுதலாகிய சேதனம் வேண்டும். அற்றேல் பிரஹ்மந் திருசியப்பொருளாகுமேயெனின். (9)

விடை:—பிரஹ்மம் அசேதனமாகவும் அன்னியமாகவுமிருக்கில் அதனை அறிதற்கு வினைமுதலாகிய வேறோர் சேதனம்வேண்டும். அங்ஙனமின்றிச் சேதனமாகவும் தானாகவுமிருத்தலால் அதனை யறிதற்கு வேறுசேதனம் வேண்டுவதின்றாம். ஆதலின் பிரஹ்மந் திருசியமாகாதென அறிக.

வினா:—சேதனத்தை யறிதற்கு வேறோர்சேதனம் வேண்டுவதின்றென்பது எதுபோலுமெனின். (10)

விடை:—அப்பிரகாசமாகிய கடத்தை விளக்கிவைப்பதற்குப் பிரகாசமாகிய சூரியன் வேண்டும். பிரகாசமாகிய சூரியனை விளக்கிவைப்பதற்கு வேறுசூரியன் வேண்டுவதின்றென்பதுபோலுமென அறிக.

(நூல் ௪௰)

பஞ்சபூதம் மாயை மாயாப்பிரதிவிம்பராகிய ஏழும் தன்தன் தொழிலான பொறுத்தல் பிண்டீகரித்தல் தகித்தல்

உலர்த்தல் இடங்கொடுத்தல் தசாவதாரம் பஞ்சகிருத்தியங்கள் ஒருகாலத்தினும் தன் தொழிலாகக் காணப்படாமையால் தனக்கன்னியமே யல்லாமற் றானாகமாட்டா. வெளி.

வினா:—இவ்வேழு தத்துவங்களின் தொழில்கள் தன் தொழில்களாகக் காணப்படாதென்றது யாதினாலெனின் (11)

விடை:-மற்றத் தத்துவங்களில் நானென்னும் அகம்புத்தி யுண்டாவதுபோல இவ்வேழு தத்துவங்களிலும் அஞ்ஞான காலம் ஞானகாலமாகிய எந்தக்காலங்களினும் அகம்புத்தி உண்டாகாமையினென அறிக.

(நூல் ௪௧)

மற்றை (௨௮) தத்துவங்களுள் நான் பிராமணனாதிய வருணத்தன்; பிரமசரியமாதிய ஆச்சிரமி; நான் ஆண், பெண், கருவல், சிவலை, கட்டையன், நெட்டையன்; நான் பருத்தேனிளைத்தேனென்று தானாக வழங்கப்படுகிற தூலசரீரங்கள் ஆறு தத்துவங்களும் மற்றொருவேளையில் தனக்குப் புறம்புபட்டு என்மா டென்கன் றென்றாற்போலே என்சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது; என்சரீரம் பிறந்தித்தனை நாளாயிற்றென்று வேறாக வழங்கப்படுகின்றமையினானும் நான் கண்டேன் கேட்டேன் பரிசித்தேன் வசனித்தேன் கொடுத்தேன் நடந்தேன் சங்கற்பித்தேன் நிச்சயித்தேன், இந்தப்பஞ்

சத்திற்குச் சீவித்தேனென்று தானாக வழங்கப்படுகிற சூட்சும சரீரத்துவம்(௨௰)ம் மற்றொருவேளையிற் றனக்குப் புறம்புபட்டு என்னுடைமை என்வீடென்றாற்போல என்கண் என்காது என்தொக்கு என்வாக்கு என்கை என்கால் என்மனம் என்புத்தி என்பிராணன் என்று வேறாக வழங்கப்படுகின்றமையினானும், நானறியேன் நானறிவேன் என்று தானாக வழங்கப்படுகிற அஞ்ஞானமும் ஜீவனும் மற்றொருவேளையிற் புறம்புபட்டு என்னஞ்ஞானம் என்ஜீவன் என்று வேறாக வழங்கப்படுகின்றமையினானும், இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் தானாகவும் தனக்கன்னியமாகவும் அனுபவிக்கப்படுகின்றனவாம்.

இதன்பொருள் வெளி.

(நூல் ௪௨)

சங்கை:-இந்த (௨௮) தத்துவங்களும் தானானால் சாக்ஷியைப்போல ஒருதன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமேயல்லாமல் பஞ்சபூதங்களைப்போலத்தனக்கன்னியமாகத் தோற்ற நியாயமில்லை. தனக்கன்னியமானால் எப்போதும் புறம்பாகத் தோற்றவேண்டுமேயல்லாமல் தானாக வழங்கற்கு நியாயமில்லை. தானுமாய்த் தனக்கன்னியமு மாயிருக்குமெனல் இருட்டாதித்தியனென்றாற்போலும் வெள்ளாளதீக்ஷிதனென்றாற் போலும் விருத்தமாமெனின்.

இதன்பொருள் வெளி.

(நூல் ௪௩)

உத்தரம்:-பரமார்த்தமாகத் தானென்கின்ற தொருவகையும் அத்தியாசத்தினாலே தானென்கின்ற தொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு. சாக்ஷிசைதன்யத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமாகிய இருபத்தெட்டையும் தானென்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றாற்போலும் பழுதையைப் பாம்பென்றாற்போலும் புத்திரதாராதிகளைத் தானென்றாற்போலும் அத்தியாசமேயன்றி உண்மையல்லாமையால் விருத்தமன்றாம்.

இதன்பொருள் வெளி.

வினா:-இருபத்தெட்டுத் தத்துவச்சேர்க்கையிலுள்ள ஜீவனாகிய ஞானி இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்கட்கும் விலக்ஷணமாயுள்ள சாக்ஷிசைதன்னியத்தைத் தானென்பதும் அத்தியாசமல்லவோ வெனின்.

(12)

விடை:—ஜீவனுக்கு அதிட்டானம் ஆரோப மிரண்டுஞ் சொரூபமாயிருக்கினும் ஆரோபத்துக்கு அதிட்டானத்தைத் தவிரச் சொரூபமில்லாமையின் ஞானியாகிய ஜீவன் உபாதி கற்பிதமாகிய ஆரோப சொரூபத்தை வாதித்து அதிட்டான சொரூபமாக இருந்துகொண்டு சாக்ஷிசைதன்னியத்தைத் தானென்பது எதார்த்தமேயன்றி அத்தியாசமல்லவென அறிக.

வினா:—அத்தியாசமாவது யாதெனின். (13)

விடை:—தனதபாவாதிகரணத்திற் றனதவபாசம் அல்லது அதிட்டானசத்தையினும் விஷமசத்தையுடையதினவபாசம் அல்லதுபிராந்திஞானத்துக்குவிஷயமாயுள்ள மித்தையாவஸ்துவும் அதன்ஞானமுமென அறிக.

வினா:—அத்தியாசத்துக்கு உபாதானகாரணம் யாது? நிமித்தகாரணம் யாதெனின். (14)

விடை:—அதிட்டானத்தின் விசேஷரூபத்துள்ள அஞ்ஞானம் உபாதானகாரணமாம். சஜாதீயவஸ்துஞானஜன்னியசமஸ்காரம், லோப பயமாதிய பிரமாதா (அந்தக்கரண) தோடம், பித்தகாமாலையாதியபிரமாண(நேத்திரேந்திரிய)தோடம், இரச்சுவில் பூப்பிளவுத்துவம் தீர்க்கத்துவம் திரிவலையாகாரத்துவமும் சுத்தியில் சாகசிக்கியத்துவ (பிரகாசத்துவ)முமாகிய சாதிருசியரூபப் பிரமேய (பிரமாணத்தாலறிதற்குயோக்கிய அதிட்டான) தோடம், இதுவென்னும் சாமானியரூபஞானம் ஆகிய ஐந்தும் நிமித்தகாரணமென அறிக.

வினா:—அத்தியாசத்துக்கு ஏது சொரூபம் காரியம் அவதி பலமாகிய ஐந்து மேவையெனின். (15)

விடை:-கீழே 14-வது விடையிற் கூறிய உபாதானகாரணம் நிமித்தகாரணங்களே ஏது. அனாத்மாக்களாகிய அஞ்

ஞானம் அஞ்ஞானதருமம் அகங்காரம் அகங்காரதருமம் இந்திரியம் இந்திரியதருமம் தேகம் தேகதருமமாகிய இவைகளுக்கும் இவைகளைப்பிரகாசிப்பிக்கும் ஆத்மாவுக்குமுள்ள தாதாத்மியம் சொரூபம். பிரியாப்பிரியமாதிய விவகாரங்கள் காரியம்; புத்திராதிகளிலுள்ள ஆத்மப்பிராந்தி அவதி. சனனமரண சம்சாரங்கள் பலம் என அறிக.

வினா:—அத்தியாசமெத்தனைவிதமாமெனின். (16)

விடை:—காரணாத்தியாசம் காரியாத்தியாசமென இரண்டுவிதமாமென அறிக.

வினா:—காரணாத்தியாசமாவது யாதெனின். (17)

விடை:—காரியப்பிரபஞ்சத் தோற்றமாகிய அத்தியாசத்துக்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானத்தோற்றமென அறிக.

வினா:—பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்கு அஞ்ஞானங் காரணமாயிருப்பதுபோல அஞ்ஞானத்தோற்றத்துக்குக் காரணமாக வேறு அஞ்ஞானமில்லாமையால் அஞ்ஞானத்தோற்றம் அத்தியாசமெனல் பொருந்தாதெனின். (18)

விடை:-ரூபவிஷயங்களை விளக்கிவைத்தற்குக் காரணமாயுள்ள தீபம் தன்னையும் விளக்கிவைத்தற்குக் காரணமாயிருப்பதுபோலப் பிரபஞ்சாத்தியாசத்துக்குக் காரணமாயுள்ள

அஞ்ஞானமே தன் அத்தியாசத்துக்குங் காரணமாயிருக்கின்றமையால் அஞ்ஞானத்தோற்றமும் அத்தியாசமெனல் பொருந்துமென அறிக.

வினா:—காரியாத்தியாசமாவது யாதெனின். (19)

விடை:—காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தாற் றோன்றுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கள் காரியங்களானமையால் இவைகளின் தோற்றமாகிய அத்தியாசம் காரியாத்தியாசமாகும். இவ்வத்தியாசமும் ஞானாத்தியாசம் அருத்தாத்தியாசமென இரண்டாம். இவ்விரண்டில் ஒன்றில் மற்றொன்றின் பிரதீதி ஞானாத்தியாசமாகும். ஞானாத்தியாசமும் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தாலிரண்டாம். இவ்விரண்டில் வங்கிசூநியதேசத்திலுண்டாகின்ற வங்கியின், அநுமிதிவடிவப் பிரமஞானமும் வஞ்சகனுரையால் உண்டாகின்ற வங்கியின் சப்தப்பிரமஞானமும் பரோக்ஷப் பிரமஞானமாம். பரோக்ஷப்பிரமஞானமுண்டாகிறவிடத்து அநிர்வசநீபவிஷயத்தினுணர்ச்சி அங்கீகாரமில்லை. ஆனால் அசத்தாகிய விஷயத்தினுணர்ச்சி அங்கீகாரமாம். சுத்திரஜதம் ரச்சுசர்ப்ப முதலியவைகளின் பிரதீதி அபரோக்ஷப்பிரமஞானங்களாகும். இந்தப் பிரமஞானங்களுக்கு விஷயமாயுள்ளவை அருத்தாத்தியாசங்களாகுமென அறிக.

வினா:—அருத்தாத்தியாசங்களெத்தனைவிதமாமெனின். (20)

விடை:-கேவலசம்பந்தாத்தியாசம் சம்பந்தவிசிட்டசம்பந்தியத்தியாசம் கேவலம் தருமாத்தியாசம் தருமவிசிஷ்டதருமியத்தியாசம் அங்கியோங்கியாத்தியாசம் அங்கியதராத்தியாசமென்னும் பேதத்தால் ஆறுவிதமாம். அல்லது சொரூபாத்தியாசம் சம்சர்க்காத்தியாசமென்னும் பேதத்தால் இரண்டுவிதமாம். முற்சொல்லிய ஆறத்தியாசங்களுள் ஆன்மாவில் அனான்மாவின் அத்தியாசங்கள் சொரூபாத்தியாசத்தினும் அனான்மாவில் ஆன்மாவின் அத்தியாசம் சம்சர்க்காத்தியாசத்தினும் அடங்குமென அறிக.

வினா:-சொரூபாத்தியாசமாவது யாது சம்சர்க்காத்தியாசமாவது யாதெனின். (21)

விடை:—யாதொரு பதார்த்தத்தின் சொரூபம் சுத்தியில் ரஜதம்போல மற்றொன்றில் அநிர்வசநீயமாகத் தோன்றுமோ அது சொரூபாத்தியாசமாம். யாதொரு பதார்த்தத்தின்சொரூபம் வியாவகாரிகமாகவேனும் அல்லது பாரமார்த்திகமாகவேனும் எதிரிலிருக்கத் தருப்பணத்தில் முகம்போல மற்றொன்றில் அதன் சம்பந்தமாத்திரம் அநிர்வசநீயமாகத் தோன்றுமோ அது சம்சர்க்காத்தியாசமென அறிக.

வினா:—சொரூபாத்தியாசத்தினும் சம்சர்க்காத்தியாசத்தினும் அடங்குமென முற்கூறப்பட்ட ஆறத்தியாசங்களில் கேவலசம்பந்தாத்தியாசமாவது யாதெனின். (22)

விடை:—அனான்மாவில் ஆன்மாவின் அத்தியாசமென அறிக.

வினா:—இவ்வத்தியாசத்தைச் சம்பந்தாத்தியாசமென்றது யாதினால்; இதற்கு உபமானங்களெவை? இவ்வத்தியாசானுபவமெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (23)

விடை:—ஆன்மா அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆன்மாவின் சம்பந்தமாத்திரம் அத்தியஸ்தமாகிறது. ஆதலின் சம்பந்தாத்தியாசமென்றதாகும். தருப்பண முகத்தோற்றவில் தருப்பணமும் முகமும் யாதொருசம்பந்தமுமின்றித் தனித்தனியே இரண்டும் வியாவகாரிகமாக இருக்க முகத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் தருப்பணத்திலும் சிவப்புவஸ்திரமென்னுந்தோற்றவில் குசும்பாத்திரவியத்திலுள்ள சிவப்புநிறத்தின் தாதான்மியசம்பந்தம் வஸ்திரத்தினும், சிவப்புப்படிகமென்னுந் தோற்றவில் செம்பரத்தம் புட்பத்தினுள்ள சிவப்புநிறத்தின் தாதான்மியசம்பந்தம் படிகத்தினும் அநிர்வசநீயமாகத் தோன்றுதல் உபமானங்களாகும். நானிருக்கிறேன் அல்லது அறிகிறேன் என்னுந்தோற்றவில் நானென்

றெழுந்த அனான்பாவாகிய அகங்காரத்தில் இருக்கிறது அல்லது விளங்குகிறது எனச்சத்துரூபம், அல்லது சித்துரூபம் அத்தியஸ்தமாகாமல் சத்துரூபசித்துரூப தாதான்மியசம்பந்தமாத்திரம் அத்தியஸ்தமாகின்ற அனுபவமும் கடமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்னுந் தோற்றவில் அசேதனமாகிய கடத்தில் இருக்கிறது விளங்குகிறதென சேதன ஆன்மாவின் சத்துரூபம் சித்துரூபம் அத்தியஸ்தமாகாமல் அவைகளின் தாதான்மிய சம்பந்தமாத்திரம் அத்தியஸ்தமாகின்ற அனுபவமுங் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினா:—ஆன்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லையென்றது யாதினாலெனின். (24)

விடை:—அத்தியஸ்தமாவதாகிய வஸ்துக்களனைத்தும் பூர்வமில்லாதவைகளும், ஞானத்தாற் பாதமாகின்றவைகளும், பிராக்திஞானத்துக்கு விஷயமாகின்றவைகளுமேயாகும். ஆன்மாவின் சொரூபம் அங்ஙனமின்றி அனாதியாதலால் பூர்வமுள்ளதும், நித்தியமாதலால் ஞானத்தாற் பாதமாகாததும், சத்தாகவும் சித்தாகவுமுள்ளதானமையால் பிராக்திஞானத்துக்கு விஷயமல்லாததுமா யிருத்தலினென அறிக.

வினா:—அனான்மாவில் ஆன்மாவின் சம்பந்தமாத்திரம் அத்தியஸ்தமாகிறதெனின், அதிட்டானமாகிய அனான்மா வியாவகாரிகசத்தையாக இருக்கிறது. அங்ஙனமே ஆன்மா

வின் சம்பந்தமும் வியாவகாரிகசத்தையாகவிருக்கிறது. பிராதிபாசிகசத்தையன்று. சம்பந்தம்பிராதிபாசிகசத்தையாமேல் பிரமஞானத்தாலன்றிப் பாதமாகவேண்டும். அங்ஙனமாகாமையின் அனான்மாவும் ஆன்மாவின் சம்பந்தமும் சமசத்தையாகும். ஆதலால் அதிட்டானத்தின் சமசத்தையுடையதின் அவபாசம் அத்தியாச இலக்கணமாகாதெனின். (25)

விடை:—ஆன்மாவின் சம்பந்தம் அத்தியாசமென்றதற்குத் தாற்பரியம்சம்பந்தவிசிட்டம் அத்தியாசமாம். விசேஷிய பாகத்துக்குப் பாரமார்த்திகசத்தை யிருத்தலால் விசிட்டத்துக்கும் பாரமார்த்திகசத்தையுண்டு. ஆதலால் அதிட்டானம் வியாவகாரிகசத்தையும் அத்தியஸ்தம் அதற்கு விஷமசத்தையாகிய் பாரமார்த்திகசத்தையுமாய் அத்தியாச இலக்கணம் சம்பவிக்கிறதென அறிக.

வினா:—சம்பந்த விசிட்டத்தைச் சொரூபதிருஷ்டியால் பாரமார்த்திகசத்தையாகக் கொள்ளில் ஞானத்தாற் பாதமாகாததாயும் அல்லது வியாவகாரிக சத்தையாகக்கொள்ளில் அதிட்டானசத்தைக்கு விஷமசத்தையல்லாததாயு மிருத்தலின் இரண்டு சத்தைகளிலெந்தச்சத்தையாகக் கொள்ளினும் அத்தியாச இலக்கணம் பொருந்தாமல் ஆசங்கை நிகழுகிறதெனின். (26)

விடை:—சத்தியத்திற்குச் சத்தியம் பிராணன்கள் சத்தியம். அவற்றிற்கு இது சத்தியமென்று சுருதியிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றமையால் சத்தைகளில் அபகிருஷ(தாழ்வான)சத்தைகள் உத்கிருஷ (உயர்வான) சத்தைகளென இருவகையுண்டு. சொப்பன பதார்த்தங்களாகிய பிராதிபாசிகசத்தைகளும் அபகிருஷ உத்கிருஷமென இருவகைச் சத்தைகளாகும். இவ்விருவகையில் எவை சொப்பனத்திற்றானே பாதமாய் விடுகின்றனவோ அவை அபகிருஷ சத்தைகளாகும். எவை சொப்பனத்திற் பாதமாகாமல் சாக்கிரத்தில் பாதமாகின்றனவோ, அவை உத்கிருஷ சத்தைகளாகும். இங்ஙனமே சாக்கிரத்திலுள்ள வியாவகாரிகசத்தைகளும் அபகிருஷ உத்கிருஷமென இருவகைச் சத்தைகளாகும். அவைகளில் எவை சாக்கிராவத்தையிலிருந்து சுழுத்தியவத்தையில் தோற்றாமற் போகின்றனவோ அவை அபகிருஷ சத்தைகளாகும். எவை சாக்கிராவத்தையினும் சுழுத்தியவத்தையினும் இருக்கின்றனவோ அவை உத்கிருஷ சத்தைகளாகும். அதிட்டானமாகிய அகங்காரம் சாக்கிராவத்தையிலிருந்து சுழுத்தியவத்தையிற் றோன்றாமல் போகின்றமையால் அபகிருஷ சத்தையும், சம்பந்தவிசிட்டமாகிய சீவன் சாக்கிராவத்

தையினும் சுழுத்தியவத்தையினு மிருக்கின்றமையால் உத்கிருஷ சத்தையுமாகின்றன. ஆதலால் ஒன்றற்கொன்று விஷம சத்தைகளாய் அத்தியாசம் சம்பவிக்கிறதென அறிக.

* வினா:—சம்பந்தவிசிட்ட சம்பந்தியத்தியாசமாவது யாதெனின். (27)

விடை:-ஆன்மாவில் அனான்மாவின் சம்பந்தமும் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதென அறிக.

வினா:—இவ்வத்தியாசத்தின் அனுபவமெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (28)

விடை:-சுத்திரஜதத்தோற்றரவில் சுத்தியில் ரஜதத்தின் சம்பந்தமும் அதன் சொரூபமும் அநிர்வசநீயமாகத் தோன்றுதல்போல நான் அஞ்ஞனென்னுந் தோற்றரவில் அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய சுத்தசைதன்னியத்தினிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் சம்பந்தமும் அதன்சொரூபமும் அத்தியஸ்தமாகிற அனுபவங் காணப்படுகிறதென அறிக.

---

* விசிட்டமெனினும் சகிதமெனினும் பொருள் ஒன்று.

† வினா:-கேவல தருமாத்தியாசமாவது யாதெனின். (29)

விடை:—ஆன்மாவில் அனான்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாமல் அதன் தருமமாத்திரம் அத்தியஸ்தமாவதென அறிக.

வினா:—தருமமாவது யாதெனின். (30)

விடை:—சுதந்தரமாக இராமல் அந்நியாசிரிதமாக இருப்பது எதுவோ அதுவென அறிக.

வினா:—கேவல தருமாத்தியாசத்தின் அனுபவமெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (31)

---

† பிரமநிஷ்ட ஸ்ரீபீதாம்பரஜீயவர்களால் இந்துஸ்தானி பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பஞ்சதசி 7-வது பிரகரணம் திருப்திதீபம் 189-வது சுலோகத்துச்கு வரைந்த டிப்பணத்தில் நான் கர்த்தா நான் போக்தாவென்பது முதலிய அந்தக்கரண தருமங்கள் சேதனத்தினிடத்தி லத்தியஸ்தமாவது கேவல தருமாத்தியாசமென் றெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்பிரமநிஷ்ட ஸ்ரீபீதாம்பரஜீயவர்களே செய்தருளிய விசாரசந்திரோதயம் 6-வது கலையாகிய பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநத்தில் உள்ள அத்தியாசங்களுக்கெழுதிய டிப்பணத்தில் அந்தக்கரணத்தின் கர்த்திருத்துவாதி தருமங்களும் சொரூபமும் அத்தியஸ்தமாகின்றது. ஆகையால் இது தர்மசகித தருமியத்தியாசமென் றெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

விடை:—சருக்கரை கைக்கிறதென்னுந் தோற்றரவில் கைப்பினைத் தருமமாகவுடைய லவணந் தோற்றரவாகாமல் கைப்பாகிய தருமமாத்திரம் அநிர்வசநீயமாகக் காணப்படுகிறதுபோல நான் நிச்சயித்தேன் நான் சிந்தித்தேன் நான் இச்சித்தேன் என்னுந் தோற்றரவில் நிச்சயமாதிய தருமங்களையுடைய அந்தக்கரணம் நான் அந்தக்கரணமென அத்தியஸ்தமாகாமல் நிச்சயமாதிய தருமங்கள் மாத்திரமாகவும், நான் குருடு நான் செவிடு நான் கண்டேன் கேட்டேன் நான் பேசினேன் நான் நடந்தேன் என்னுந் தோற்றரவில் குருடு செவிடாதிப தருமங்களையுடைய இந்திரியங்கள் நான் சக்ஷு நான் சுரோத்திரம் நான் வாக்கு நான் பாதமென அத்தியஸ்தமாகாமல் குருடு செவிடாதிய தருமங்கள் மாத்திரமாகவும் அந்தக்கரண உபகித சேதனத்தினிடத்தில் அத்தியஸ்தமாவதும் நான் பருத்தேன் நான் இளைத்தேன் நான் கருப்பு நான் சிவப்பு என்னுந் தோற்றரவில் பருத்தலிளைத்தலாதிய தருமங்களையுடைய தேகமானது நான் தேகமென அத்தியஸ்தமாகாமல் பருத்தலிளைத்தலாதிய தருமங்கள்மாத்திரம் தேகவுபகித சேதனத்தினிடத்தி லத்தியஸ்தமாவதுமாகிய அநுபவங் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினா:—தருமசகித தருமியத்தியாசமாவது யாதெனின். (32)

விடை:-ஆன்மாவினிடத்தில் அனான்மாவின் தருமமும் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதென அறிக.

வினா:--இவ்வத்தியாசானுபவ மெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (33)

விடை:—நான் மனுஷ்யன் நான் பாலகன் நான் குமரன் நான் பிராமணனென்னுந் தோற்றரவில் மனுஷ்யத்துவாதிய தர்மசகிததேகமானது அந்தக்கரண இந்திரியங்களின் உபகித சேதனத்தினிடத்திலே அத்தியஸ்தமாகின்ற அநுபவங் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினா:-அந்நியோன்னியாத்தியாசமாவது யாதெனின். (34)

விடை:-ஆன்மா அனான்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் உள்ள அத்தியாசமென அறிக.

வினா:—இவ்வத்தியாசானுபவ மெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (35)

விடை:—மேகத்திற் சந்திரனோடுகிறானென்னுந் தோற்றரவில் மேகத்தின் தீவிரகதி சந்திரனினும் சந்திரன்றன் மந்தகதி மேகத்தினும், இது ரஜிதமென்னும் சுத்திகாரஜிதத் தோற்றரவில் ரஜிதத்தின் சொரூபம் சுத்தியினும் இதுவென்னும் சுத்தியின் சாமானிய தருமசம்பந்தம் ரஜிதத்தினும்

ஓடத்திருப்பவனுக்கு ஓடத்தின் செல்லுகை தீரத்திருக்கும் விருக்ஷமாதிகளினும, விருக்ஷாதிகளின் செல்லுகையின்றிய நிலைமை ஓடத்தினும், தப்தாயபிண்டத் தோற்றரவில் இரும்பின் அகல நீள கனம் அக்கினியினிடத்தினும், அக்கினியின் பிரகாசாதிகள் இரும்பினும் அநிர்வசநீயமாகத் தோன்றுதல் போல யான்றானறிகிறேன் நீதானறிகின்றாயென்னுந் தோற்றரவில் யான் நீயென்னுஞ் சொற்களின் பொருளாய் வியபிசாரியாயுள்ள சீவனது சொரூபம் தான்தானென்றெல்லாவற்றினுமிராநின்ற கூடத்தரிடத்தினும் அறிகிறதாகிய கூடத்தரது சம்பந்தம் யான் நீயென்னும் ஜீவனிடத்தினும் அத்தியஸ்தமாகின்ற அநுபவங் காணப்பகிறது. இஃதன்றி அனான்மாவின் தர்மமாகிய ஜடத்துவம் துக்கத்துவம் துவைதசகிதத்துவங்களானவை ஆன்மாவின் தர்மமாகிய சித்துத்துவம் ஆனந்தத்துவம் அத்துவிதத்துவங்களில் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன. அதனால் அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆன்மாவில் சித்ரூபன் ஆனந்தரூபன் அத்துவிதரூபனென்னு ஞானமுண்டாகாமல் நான் சடன் துக்கி நான் ஈசுராதிகளினும் வேறாயிருக்கிறேனென்னு ஞானமுண்டாகிறதும் ஆன்மாவின் தர்மமாகிய சித்துத்துவம் ஆனந்தத்துவம் அத்துவிதத்துவங்களானவை அனான்மாவின் தர்மமாகிய ஜடத்துவம் துக்கத்துவம் துவைதசகிதத்துவங்களில்

சம்பந்தவாயிலாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன. அதனால் நானென்றெழாநின்ற அகங்காரமாகிய அனான்மாவில் நான் ஜடனாயும் துக்கியாயும் ஈசுராதிகளினும் வேறாயிருக்கிறேனென்னும் ஞானமுண்டாகாமல், நான் விளங்குகிறேன் நான் சுகி நான் ஏகனென்னும் ஞானமுண்டாகிறதுமாகிய அனுபவங் காணப்படுகிறது. இஃதுமன்றிப் பிரஹ்மத்துக்கும் மாயாப்பிரதிவிம்பனாகிய ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பரம் அத்தியாசமுண்டாகிறது. யாங்ஙனமெனின், பிரஹ்மத்தின் சத்தியத்தன்மை அவிசாரதிருஷ்டியில் சம்சர்க்க (சம்பந்த)வாயிலாக ஈசுவரனிடத்தில் ஈசுவரனுண்டென அத்தியஸ்தமாகிறது. மாயாப்பிரதிவிம்பனாகிய ஈசுவரனது சகத்காரணத்தன்மை பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரஹ்மம் ஜகத்காரணமென அத்தியஸ்தமாகிறதென அறிக.

வினா:—அந்நியதராத்தியாசமாவது யாதெனின். (36)

விடை:—ஒன்று ஆன்மாவில் அனான்மாவின் அத்தியாசமும், மற்றொன்று அனான்மாவில் ஆன்மாவின் அத்தியாசமுமாம். அனான்மாவில் ஆன்மாவின்சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆன்மாவில் அனான்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலின் இவ்விரண்டில் ஒன்றன் அத்தியாசமாம். இது சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்குமென அறிக.

வினு:—அன்னியதராத்தியாசானுபவ மெங்கே காணப்படுகிறதெனின். (37)

விடை; யாதொரு உத்தேசமும் சத்தமுமின்றி அகங்காரம் நானென்றெழாநின்றபோது அஞ்ஞானஉபகிதசேனமாகிய ஆன்மாவில் அனுன்மாவாகிய சாமானிய அகங்காரம் அத்தியஸ்தமாகின்ற அனுபவங் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினு:—வேதாந்தசூளாமணியிற் கூறப்படுகிற மித்தை இதரம் இதரேதரம் சத்தியம் நிருபாதிகம் சோபாதிகம் தத்தரு்மம் சம்பந்தமாத்திரமென்னு மெட்டத்தியாசங்களும் இவ்வாறத்தியாசங்களு ளடங்குமோவெனின் (38)

விடை:—மித்தை இதரம் இதரேதரம் சத்தியம் ஆகிய நான்கும் தருமாத்தியாசத்தினும், சோபாதிகம் தத்தருமமாகிய இரண்டும் தருமசகிததருமியத்தியாசத்தினும், நிருபாதிகம் அந்நியதராத்தியாசத்தினும் சம்பந்தமாத்திரம் சம்பந்தசகித சம்பந்தியத்தியாசத்தினு மடங்குமென அறிக.

(நூல் சுச)

ஆகையால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கி தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் (எ). இப்படிப்பட்ட விவேகம் உண்டாகியபின்பு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்

துவங்கள் (உஅ). ஆகிய இந்த (ஙடு) தத்துவங்களையும் அதற்குள்ள குணங்குறிகளுடனே கூட்டிக் காண்கின்ற அறிவானது கடத்தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்துக்குப் புறம்பாகவேயிருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல அவைகட்கன்னியமாகவேயிருந்து அவைகளை அறிகிறதென்றும் முப்பத்தாறுந்தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும் தானே பரமசிவமென்றுங் கலக்கமறத் தெளிந்தவனே சிவதரிசனமுடையவனும்.

(பதம்)	(பொருள்)
ஆகையால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் (எ). இப்படிப்பட்ட விவேகம் உண்டாகிய பின்பு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் (உஅ) ஆகிய (ஙடு) தத்துவங்களையும்	(வெளி.)

(பதம்)	(பொருள்)
அததற்குள்ள	அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கிராநின்ற
குணங்குறிகளுடனே	பண்புகள் அடையாளங்களோடு
கூட்டிக்காண்கின்ற அறிவானது	சேர்த்துப்பார்க்கின்ற அறிவானது

வினு:—(ருடு) தத்துவங்களுங் குணங்குறிகளுடையன வாயின் மாயைக்கும் அவித்தைக்கும் குணங்குறிகளெவை யெனின். (39)

விடை:—மாயைக்கு வியாவகாரிக நாமரூப பரிணமம் அகடிதகடிதசாமர்த்தியம் குணங்களாம். இவைகளோடு ஈசுராச்சிரயம் அநிர்வாச்சியசொரூபம் குறிகளாம். அவித்தைக்குப் பிராதிபாஸிக நாமரூபபரிணமம் எதார்த்தத்தை மறைத்தல் குணங்களாம். இவைகளோடு ஜீவாசிரயம் அநிர்வாச்சியசொரூபம் குறிகளென அறிக.

வினு:—ஈசுரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் குணங்குறிகளெவை யெனின். (39)

விடை:—ஈசுரனுக்குச் சருவஞ்ஞத்துவாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு மாயோபாதிக சிற்சாயாமயமாயிருத்தல் குறிகளாம். ஜீவனுக்குக் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ *கர்த்திருத்துவாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு அவித்தையோபாதிக சிற்சாயாமாத்திரமாயிருத்தல் குறிகளென அறிக.

வினு:—சூட்சுமசரீரமாகிய (உ௰) தத்துவங்களில் உள்ளம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய ஐந்துதத்துவங்கட்குங் குணங்குறிகளெவையெனின். (40)

---

*கர்த்திருத்துவம் காரியத்தி னுபாதானஞானம்,செய்யும்விருப்பம், முயற்சியாகியதன்மை.

விடை:—உள்ளத்துக்குச் சகலகேள்விகளுக்கு மிடங்கொடுத்தல் குணமாம். இதனோடு ஆகாயபூதசத்துவாம்சமாய் உச்சியிலிருத்தல் குறியாம். மனதுக்கு இராகத்துவேஷசங்கற்பவிகற்பாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு வாயுபூதசத்துவாம்சமாய்க் கண்டத்திருத்தல் குறியாம். புத்திக்கு விவேகம் அவிவேகம் இச்சை பத்தி சிரத்தை நிச்சயமாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு அக்கினிபூத சத்துவாம்சமாய் இருதயத்திருத்தல் குறியாம். சித்தத்துக்கு விடயசிந்தனைகள் ஏகாக்கிரம் குணங்களாம். இவைகளோடு அப்புபூதசத்துவாம்சமாய் நாபியிலிருத்தல் குறியாம். அகங்காரத்துக்கு அபிமானம் குணமாம். இதனோடு பிருதிவிபூதசத்துவாம்சமாய் சர்வாங்கங்களிலு மிருத்தல் குறியாமென அறிக.

வினு:—புத்திக்குக் குணங்களாகச் சொல்லிய இச்சை பத்தி சிரத்தையென்பவை யெவையெனின். (41)

விடை:—புத்தியில் சௌசாதிக்கிரியை செய்யவேண்டுமென் றுதயமாவது இச்சையாம். குருவினிடத்தினும் ஈசுரனிடத்தினும் உதயமாகின்ற பிரீதி பத்தியாம். குருவாக்கிய வேதவாக்கியங்களிலுள்ள நம்பிக்கை சிரத்தையாமென அறிக.

வினா:—சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்களாகிய ஐந்து தத்துவங்கட்கும் குணங்குறிகளெவையெனின்.

விடை:—சுரோத்திரத்துக்குச் சத்தமறிதல் குணமாம். இதனோடு ஆகாயபூதசத்துவாம்சமாய்க் கர்ணகோளகத்திருத்தல் குறியாம். துவக்குக்குப் பரிசமறிதல் குணமாம். இதனோடு வாயுபூதசத்துவாம்சமாய்ச் சர்வாங்கங்களினுமிருத்தல் குறியாம். சக்ஷுவுக்கு உருவமறிதல் குணமாம். இதனோடு அக்கினிபூதசத்துவாம்சமாய்க் கருவிழிமத்தியிலிருத்தல் குறியாம். சிங்ஙுவைக்கு ரசமறிதல் குணமாம். இதனோடு அப்புப்பூத சத்துவாம்சமாய் நாவினுனியிலிருப்பது குறியாம். ஆக்கிராணத்துக்குக் கந்தமறிதல் குணமாம். இதனோடு பிருதிவிபூத சத்துவாம்சமாய் நாசிநுனியிலிருப்பது குறியாமென அறிக.

வினா:—வியானன், பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன் என்னும் வாயுக்களாகிய ஐந்து தத்துவங்கட்கும் குணங்குறிகளெவையெனின். (43)

விடை:—வியானனுக்குச் சரீரத்தைத் தாங்குதல் குணமாம். இதனோடு ஆகாயபூத இராசதாம்சமாய்ச் சர்வாங்கங்களினும் வியாபித்திருத்தல் குறியாம். பிராணனுக்குப் பலம் பலமின்மை குணங்களாம். இவைகளோடு வாயுபூத இராச

தாம்சமாய் இருதயத்திற் சலனரூபமாயிருத்தல் குறியாம். அபானனுக்கு உண்ட அன்னாதிகளைச் சீரணிப்பித்தல் குணமாம். இதனோடு அக்கினிபூத இராசதாம்சமாய்க் குதத்திலிருத்தல் குறியாம். சமானவாயுக்கு அன்னசாரங்களை நாடிகளிற் சேர்ப்பித்தல் குணமாம். இதனோடு அப்புபூத இராசதாம்சமாய் நாபியிலிருத்தல் குறியாம். உதானவாயுவுக்கு அன்னாதிகளை யுதப்பித்தள்ளுதல் குணமாம். இதனோடு பிருதிவிபூத இராசதாம்சமாய்க் கண்டத்திருத்தல் குறியாமென அறிக.

வினா:—வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தமென்னுங் கன்மேந்திரியங்களாகிய ஐந்துதத்துவங்கட்குங் குணங்குறிகளெவையெனின். (44)

விடை:—வாக்குக்கு வசனித்தல் குணமாம். இதனோடு ஆகாயபூத இராசதாம்சமாய் வாயில் நாநுனியாதிய அட்டதானங்களையும் பற்றியிருத்தல் குறியாம். பாணிக்கு இடுதலேற்றலாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு வாயுபூதஇராஜதாம்சமாய் உள்ளங்கைகளை ஆசிரயித்திருப்பது குறியாம். பாதத்துக்குக் கமனம் குணமாம். இதனோடு அக்கினிபூதஇராஜதாம்சமாய்க் கால்களை யாசிரயித்திருப்பது குறியாம். பாயுருவுக்கு மலஜலவிசர்ச்சனம் குணமாம். இதனோடு அப்புப்பூதஇராஜசதாம்சமாய்க் குதத்தை ஆசிரயித்திருத்தல் குறியாம். உபஸ்தத்துக்கு இந்திரியவிசர்ச்சனம் ஆனந்தித்தல் குணங்களாம்.

இவைகளோடு பிருதிவிபூகஇராஜதாரசமாய் போனிமை ஆசிரயிததிருத்தல் குறியென அறிக.

வினு:—ஆறுதத்துவமாகிய துலசரீரத்துக்குக் குணங் குறிகளெவையெனின். (45)

விடை:—பருத்தலிளைத்தலாதிகள் குணங்களாம். இவைகளோடு பஞ்சபூதகாரியமாய்க் கரசரணுதி அவயவாகாரமாயிருத்தல் குறியென அறிக.

வினு:—ஆகாயம், வாயுவு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி என்னும் பூதங்களாகிய ஐந்துதத்துவங்கட்கும் குணங்குறிகளெவையெனின். (46)

விடை:—ஆகாயத்துக்குச் சத்தம் குணமாம். விக்ஷேபசத்தியின் காரியமாய் வெளியாயிருப்பது குறியாம். வாயுவுக்குப் பரிசம் குணமாம். இதனோடு ஆகாயத்தின்காரியமாய்ச்சலனரூபமாயிருப்பது குறியாம். அக்கினிக்கு ரூபங் குணமாம். இதனோடு வாயுவின் காரியமாய் லோகிதப்பிரகாசமாயிருப்பது குறியாம். அப்புவுக்கு ரஜசு குணமாம். இதனோடு அக்கினியின் காரியமாய்த் திரவசுக்கிலரூபமாயிருப்பது குறியாம். பிருதிவிக்குக் கந்தம் குணமாம். இதனோடு அப்புவின் காரியமாய்க் கடினமாக இருப்பது குறியாமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சடத்தைப் பார்க்கின்றவன கடத்துச்குப் புறபாகவேயிருந்து கடத்தைப் பார்க்கிறதுபோல.	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
அவைகட்கு	முற்சொல்லிய (௩௫) தத்துவங்கட்கு
அன்னியமாகவேயிருந்து	வேருகவேயிருந்து
அவைகளையறிகின்றதெனவும்	அந்தத்தத்துவங்களை அறிகின்றதெனவும்
முப்பத்தாருந்தத்துவமாகிய	(௩௬)வது தத்துவமாயுள்ள
அதுவே தானென்றும்	அந்தஅறிவே கூடத்தராகிய தானெனவும்
தானே பரசிவமென்றும்	கூடத்தராகிய தானே மேலாகிய சிவமெனவும்

வினு:—சர்ப்பந்தோன்றுதற்கு இரச்சு ஆதாரமும் முன்னுள்ளதுமாயிருப்பதுபோல ஜசஜீவபரமாகிய (௩௫) தத்துவங்களும் தோன்றற்குப் பிரஹ்மம் ஆதாரமும் முன்னுள்ளதுமாயிருத்தலால் அதனை முதற்றத்துவமாகக் கூருமல் இந்நூலாசிரியர் (௩௫) தத்துவங்கட்கும் பிற்பட்ட முப்பத்தாருவது தத்துவமாகக் கூறியதென்னையெனின். (47)

விடை:--சர்ப்பத்துக்கு இரச்சு ஆதாரமும் முன்னுள்ளதுமாகவிருக்கினும் முன்னர்த் தீபாதிசாதனங்களைக் கொண்டு

சர்ப்பத்தை விசாரித்துப்பார்த்து சர்ப்பங்காலத்திரயத்திலுமில்லை. மித்தையாகத் தோன்றியதென அறிந்தபின்னர் இரச்சுதோன்றுதல்போலப் பிரஹ்மம் சகலதத்துவங்களுந் தோன்றற்கு ஆதாரமும் முன்னுள்ளதுமாக இருக்கினும், முன்னர் அவிவேகதிசையிற் றோற்றாமல் விவேகமுதயமாகிய பின்னர் ஒவ்வொருதத்துவமாகத் தத்துவங்களின் சொரூபங்களைவிசாரித்துப்பார்த்து (௯௫) தத்துவங்களையும் மித்தையெனவும் தானல்லவெனவும் நீக்கியபின்னர் விளங்கத்தக்க தத்துவமாக இருத்தல்பற்றிக் கூறினரென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
கலக்கமற	சம்சயபாவனை அசம்பாவனை விபரீதபாவனைகளாகிய குழப்பங்கள் நீங்கும்படி
தெளிர்தவனே	சாக்ஷாத்கரித்தவனே
சிவதரிசனமுடையவனர்.	சிவானுபமுடையவனாகும்.

வினா:—சம்சயபாவனை அசப்பாவனை விபரீதபாவனைகளெவையெனின். (48)

விடை:—மார்க்கத்திற் செல்பவன் மந்தாந்தகாரம் அல்லது தூரதிருஷ்டியாதி தோடங்களால் மார்க்கத்திலூர்த்தா காரமாக நிற்கின்ற தாணுவை நாமமுதலியவற்றாற் பிரித்தறியாமல் பொருளுண்மைமாத்திரம் நிருவிகற்பமாக அறிந்து

பின்னர் இது தாணுவோ புருடனோவென ஒன்றிற் றுணிபுபெறாமல் ஆராய்தல் சம்சயபாவனையாகும். இங்கே தாணுவரக் காரணமில்லை. வாராது; வரினும் ஊர்த்தாகாரமாக நிற்காது. நிற்கின்றமையால் தாணுவல்லவென நினைத்தல் அசம்பாவனையாகும். தாணுவாகிய அப்பொருளை அப்பொருளோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கித் தாணுவல்ல புருடனேயென நிச்சயித்தல் விபரீதபாவனையாகும். இப்பாவனாத்திரயங்கள் அனாத்மகதமாயுள்ளவைகளானமையால் இவைகளையும் இவைபோன்றவைகளையும் நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஆத்மகதசம்சயமாதி பாவனாத்திரயங்களையே நிவர்த்திக்கவேண்டுமென அறிக.

வினா:—அனாத்மகதபாவனாத்திரயங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லையென்றது யாதினாலெனின். 49

விடை:—இவைகளிருக்கிற் பந்தம் நீங்காது இவைகள் நீங்கிற் பந்தம் நீங்குமென்பதில்லாமையினென அறிக.

வினா:—ஆத்மகதபாவனாத்திரயங்களெவையெனின். (50)

விடை:—பிரமாணப் பிரமேயங்களைப்பற்றி யெழாநின்ற சம்சய அசம்பவ விபரீதபாவனைகளென அறிக.

வினா:—பிரமாணகத சம்சயபாவனையாவது யாதெனின்

விடை:--பிரமாணத்துக்கு எது காரணமோ அது பிரமாணமெனப்படுதலால் இங்கே வேதப்பிரதிபாதித மோக்ஷமாதி பதார்த்தங்களின் எதார்த்தானுபவரூபமாகிய யாதொருசாப்திப்பிரமா வுண்டோ அதன் கரணரூபமாகிய உபநிடதரூப சப்தமானது பிரமாணசப்தத்துக் கருத்தமாகும். ஆதலின் உபநிடதரூபமாகிய பிரமாணங்களைப்பற்றி யிவ்வுபநிடதவாக்கியம் தொய்தமாகிய கன்மங்களைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோ, அல்லது அத்வைதமாகிய பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோ, அல்லது அன்னிய அர்த்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோவெனச் சடுவிதலிங்கரூப யுத்திசகித வேதாந்த சிரவணத்துக்குப்பூர்வம் உதயமாகின்ற பாவனையென அறிக.

வினா:—பிரமாணகத அசம்பாவனையாவது யாதெனின்

விடை:—பிரஹ்மம் சுதசித்தவஸ்துவானமையினாலும், பிரமாணாந்தரங்களினால் பிருதிவியாதிகளைப்போல அறியப்படாததானமையினாலும் சுருதியாதிகள் பிரஹ்மத்தை யெங்ஙனம் பிரதிபாதிக்கும் பிரதிபாதிக்கமாட்டாதெனச் சித்தத்திலுதயமாகின்ற பாவனையென அறிக.

வினா:—பிரமாணகதவிபரீதபாவனையாவது யாதெனின்

விடை:—பிரஹ்மந் தானாகவே சித்தித்துள்ள பொருளானமையால் அதனைப் பிரதிபாதிக்கிறதில் சுருதிகட்கு அபிப்பிராயமிராது. அல்லது பிரதிபாதிக்குமானால் புருடர்

களிடத்திற் பிரவிருத்திநிவர்த்தி போக்குவரவு காணப்படாமலிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிக் காணப்படுகின்றமையால் அவைகட்குப் பிரயோசனமில்லாமற்போம். உலகில் பிரவிருத்திபூர்வமாகவே பிரயோசனங் காணப்படுகிறது. ஆதலின் சகலசுருதிகளும் பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பனவல்ல கர்மங்களையே பிரதிபாதிப்பனவாமென்னுந் திடபாவனையென அறிக.

வினா:—பிரமேயகத சம்சயபாவனையாவது யாதெனின்

விடை:—உபநிடதரூப வேதாந்தவாக்கியங்களாகிய பிரமாணங்களால் அறிதற்குரியதாகிய மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களனைத்திற்கும் பிரமேயமென்று பெயராம். அவைகளின் சொரூபங்களைப்பற்றி யுண்டாகின்ற சம்சயவிருத்தியாகும். அதுவும் விஷயபேதத்தால் பலவாயிருக்குமென அறிக.

வினா:—பிரமேயகதசம்சய பாவனைகள் பலவாயிருக்குமென்பது யாதினாலெனின். (55)

விடை:—மோக்ஷமென்பது (1) சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி சர்வதுக்கநிவர்த்தி பரமானந்தப்பிராப்தியா? (2) அல்லது சாங்கியர் மதத்திற் கூறுகின்றபடி தாபத்திரயநாசமா? (3) அல்லது நியாயமதத்திற் கூறியிருக்கின்றபடி

யிருபத்தொரு துக்கங்களின் நாசமா?(4)அல்லது யோகமதத்திற் கூறியிருக்கின்றபடி பஞ்சக்கிலேச நாசமா? (5) அல்லது கர்மிஷ்டர்களின் அல்லது உபாசகர்களின் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி சுவர்க்கவைகுண்டாதிய சுகலாபமா என மோக்ஷத்தின் சொரூபத்தைப்பற்றி யுண்டாகின்றவைகள் பலரூபப் பிரமேயகதசம்சயங்களாகும். இவைகளில் சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி சர்வதுக்கநிவர்த்திபரமானந்தப் பிராப்தியே மோக்ஷமென்றுரைப்பினால் அதற்கு,

(அந்தரங்கசாதனம்) (1) மீமாம்சர் கர்மிஷ்டர்கள் மதத்திற் கூறுகின்றபடி கர்மமா? (2) அல்லது உபாசகர்கள் மதத்திற் கூறுகின்றபடி உபாசனையா? (3) அல்லது சமுச்சயவாதி பர்த்திருப்பிரபஞ்சத்தின் மதத்திற் கூறுகின்றபடி கர்ம உபாசனைகளோடுகூடிய ஞானமா? (4) அல்லது சாங்கியர் நையாயிகர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி கேவலஞானமா? கேவலஞானமெனின்,(5)அது சாங்கியாதிய பேதவாதிகள் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி பேதஞானமா? (6) அல்லது சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி அபேதஞானமா எனல் முதலியவைகள் மோக்ஷசாதனரூபப் பிரமேயகத சம்சயங்களாகும். மோக்ஷத்திற்குச் சாதனம் சித்தாந்தத்திற்கூறிய அபரோக்ஷஞானமாகிய அபேதஞானமேயெனக் கொள்ளின் அபேதஞானத்திற்கு,

(1) அந்தரங்கசாதனம்) (1) கருமமா?(2)உபாசனையா? (3) விவேக வைராக சமாதிஷட்கசம்பத்தி முமுட்சுத்துவமாகிய நான்குமா? (4) அல்லது சிரவணமனன நிதித்தியாசனமாகிய மூன்றுமா? (5) அல்லது பதார்த்தசோதனையா? (6) அல்லது மகாவாக்கியோபதேசமா? மற்றும் அபரோக்ஷஞானத்தின் பகிரங்கசாதனம் (7) சிரவணாதிகளா? (8) அல்லது விவேகாதிகளா? (9) அல்லது கருமமுதலியனவா என உண்டாகின்றவைகளும் சாதனரூபப்பிரமேயகதசம்சயங்களாகும். அபரோக்ஷஞானத்திற்கு மகாவாக்கியோபதேசமே முக்கிய அந்தரங்க சாதனங்களெனவும், விவேகாதிகள் சிரவணாதிகள் பதார்த்தசோதனமாகிய எட்டும் அமுக்கிய அந்தரங்கசாதனங்களெனவும், எஞ்ஞாதி கருமங்கள் பகிரங்க சாதனங்களெனவும் கொள்ளின்,

(அந்தஞானத்தின் விஷயம்) (1) சாங்கியர் நையாயிகர் முதலிய பேதவாதியர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி பேதமா? (2) அல்லது சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி அபேதமா? அபேதமெனினும், (3) உபநிடத சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி ஆத்மாவுக்கும் பிரஹ்மத்துக்கும் அபேதமா? (4) அல்லது அநுக்கிரக உபாசகர்கள்மதத்திற் கூறுகின்றபடி அந்தக்கரண விசிட்டசேதனவடிவ ஜீவனுக்கும் விராட்டு அல்லது இரணியகருப்பன் அல்லது அந்தரியாமியென்னும் ஈசுவரனுக்கும் அபேதமாமெனல் முதலிய ஞானவிஷயங்களைப்பற்றி

யுண்டாகின்ற சம்சயங்களும் பிரமேயகத சம்சயங்களாகும். ஆத்மாவுக்கும் பிரஹ்மத்துக்குமுள்ள அபேதஞானத்துக்கு விஷயமெனக் கொள்ளின்,

(முற்கூறிய ஆத்மா) (1) சகல ஆஸ்திகர்களின் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி தூலதேகத்திற்குப் பின்னமா? (2) அல்லது தேகாத்மவாதிகளாகிய சார்வாக லோகாயதர்கள் மதங்களிற கூறுகின்றபடி அபின்னமா? பின்னமாயினும், அது (3) நையாயிகர் பிரபாகரர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி ஜடமா? (4) அல்லது சித்தாந்தபக்ஷ சாங்கியமத யோகமதங்களிற் கூறுகின்றபடி சேதனமா? (5) அல்லது பட்டர் மதத்திற் கூறுகின்றபடி ஜடசேதனமென்னும் உபயவடிவமா? சேதனமெனினும், அது (6) நியாயமதத்திற் கூறுகின்றபடி கர்த்தா போக்தாவா? (7) அல்லது சாங்கிய வேதாந்தங்களிற் கூறுகின்றபடி அகர்த்தா அபோக்தாவா? அகர்த்தா அபோக்தாவெனினும், அது (8) உபாசகாதிய மதங்களிற் கூறுகின்றபடி தேகாதிகளில் அகந்தாமமதாரூப சங்கமுடையதா? (9) அல்லது சித்தாந்தியர் சாங்கியர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி அசங்கமுடையதா? அசங்கமாயினும், அது (10) சில நையாயிகர் உபாசகர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி பரமாணுபரிமாணமா (ரோமத்தில் ஆயிரத்தொருபங்கு சூக்குமமா)? அல்லது நவீனநையாயிகர் திகம்பரர்களின் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி

மத்திமபரிமாணமா (தேகத்தளவா)? அல்லது (12) சித்தாந்தம் சாங்கியம் யோகம் நியாயம் வைசேடிகம் பிரபாகரம் பாட்டமென்னும் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி மகத்பரிமாணமா (விபுவா)? மகத்பரிமாணமுடையதாயிருக்கினும் அதற்கு (13) நையாயிகராதிய பேதவாதியர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி தத்பதார்த்தத்தோடு பேதமிருக்கிறதா? (14) அல்லது சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி அபேதமிருக்கிறதாவெனல் முதலிய துவம்பதார்த்தத்தைப்பற்றி யுதயமாகின்ற சம்சயங்களும் பிரமேயகத சம்சயங்களாகும். ஆத்மா பதார்த்தங்களோடு அபின்னமாயினும் (அவ்வாத்மா) (15) அகங்கிரக உபாசகர்மதத்திற் கூறுகின்றபடி தத்பதவாச்சியார்த்தவடிவ ஈசுவரனோடு அபின்னமா? (16) அல்லது சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி அவ்வீசுவரனுக் கதிட்டான தத்பதலக்ஷியார்த்தவடிவசுத்தப்பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமா? இலக்ஷியார்த்த சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமாகயிருக்கினும்.

(ஜகத்துக்குக் காரணம்) .(1) சாங்கியராதியர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி பிரதானுதிகளா? (2) அல்லது வேதாந்திகள் நையாயிகர் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி தத்பதவாச்சியார்த்தனுகிய ஈசுவரனு? ஈசுவரனுனலும்,

(அவ்வீசுவரன்) (1) சில உபாசகர்மதங்களிற் கூறுகின்றபடி ஏகதேசவர்த்தியாகிய பரிச்சின்னனு? (2) அல்லது நியாயயோக வேதாந்தங்களிற் கூறுகின்றபடி வியாபகனு? வியாபக

னுயினும், (3) வல்லபாசாரியின் மதத்திற்கூறுகின்றபடி ‡கோ
லோகமுதலிய லோகங்களில் லீலாவிக்கிரகதாரியாயுள்ள
வியாபகனா? (4) அல்லது சித்தாந்தத்திற் கூறுகின்றபடி ஏக
ரசவியாபகனா? ஏகரசவியாபகனாக இருக்கினும், அவன்
(5) சில உபாசகர்மதங்களிற் கூறுகின்றபடி ஜகத்துக்கு
உபாதான காரணனா? அல்லது (6) நியாயம் யோகமுதலிய
மதங்களிற் கூறுகின்றபடி நிமித்தகாரணனா? (7)அல்லது சித்
தாந்தபக்ஷமும் வல்லபராதியோர் மதங்களும் கூறுகின்றபடி
சிலந்திப்பூச்சி அல்லது சொப்பன ஏது சாக்ஷிபோல அபின்ன
நிமித்தோபாதான காரணனா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கா
ரணனுயிருக்கினும், அவன் (8) பக்தஜன மதங்களிற் கூறு
கின்ற ஜீவர்களின் கருமாபேக்ஷாரகித சிருட்டிகருத்தாவா
கிய விஷமகாரித்துவ நிர்த்தயாளத்துவ முதலிய தோடசகி
தனா? (9) அல்லது வேதாந்திகள் மதத்திற் கூறுகின்றபடி
கர்மாபேக்ஷாசகித சிருட்டிகர்த்தாவாகிய விஷமகாரித்துவ
நிர்த்தயாளத்துவமுதலிய தோடரகிதனா? கர்மாபேக்ஷையால்
சிருட்டிசெய்வனுதலால் விஷமகாரித்துவமாதிய தோடரகித
னுயினும், அந்த ஈசுவரன் (10) உபாசகர்முதலியோர் மதங்
களிற் கூறுகின்றபடி பரமார்த்தமாக மாயாசத்தி யதன்தர்ம
மாகிய சருவஞ்ஞத்துவாதிகள் அவற்றின் கன்மமாகிய சிருட்

‡ சுலோகம் கிருஷ்ணலோகம்.

டியாதிகளென்னும் கற்பனைகளின் சகிதரா? (11) அல்லது சித்
தாந்தபக்ஷத்திலும் யோகமதத்திலுங் கூறுகின்றபடி அக்கற்
பனைகளின் ரகிதரா? ரகிதராயினும பூர்வஞ்சொல்லிய ஆத்மா
வுக்கு (12) யோகமதத்திற் கூறுகின்றபடி பின்னரா? (13)அல்
லது சித்தாந்தபக்ஷத்திற் கூறுகின்றபடி அபின்னரா எனல்
முதலிய தத்பதார்த்தத்தைப்பற்றி யுண்டாகின்ற சம்சயங்க
ளும் தத்பதலக்ஷியார்த்தமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம் துவம்பத
லக்ஷியார்த்தமாகிய ஆத்மாவுக்கு அபின்னமாயினும்,

அந்தப்பிரஹ்மாத்மாவினது ஏகத்துவமானது (1) பார்த்
திருப்பிரபஞ்சத்தின் (பிராசீனவிருத்திகாரர்களின் மதத்
திற் கூறுகின்றபடி மோக்ஷகாலத்திலுண்டாகிறதா? (2) அல்
லது சித்தாந்தபக்ஷத்திற்கூறுகின்றபடி எப்போதுமிருக்கிறதா?
எப்போதுமிருக்கிறதெனின், அவ்வேகத்துவம் (3) பேதவாதி
களனைவரும் அங்கீகரியாததாகிய சச்சிதாநந்த ஐசுவரியமின்
றியதா? (4) அல்லது அபேதவாதிகளாகிய வைதிகரனைவரும்
அங்கீகரிப்பதாகிய சச்சிதானந்த ஐசுவரியமுடையதா? சச்சி
தானந்த ஐசுவரிய முடைதாயிருக்கினும் அச்சச்சிதானந்த
முதலியன (5) நையாயிகராதிய ஆத்மாவின் சடத்தன்மை
வாதிகள் மதங்களிற் கூறுகின்றபடி குணவடிவமா? (6) அல்
லது சித்தாந்திகள் முதலியோர் பக்ஷங்களிற் கூறுகின்றபடி
பிரஹ்மாத்மாவின் சொரூபமா? சொரூபமாயினும், அவைக
ளொன்றற்கொன்று பேதமுள்ளனவாயிருத்தலின் அப்பே

தம் வாஸ்தவமா? அல்லது கற்பிதமா? வெனல் முதலியன தத்பதார்த்தத்திற் கபின்னமான துவம்பதார்த்தங்களைப்பற்றி யுண்டாகின்ற சம்பவங்களும் பதார்த்தரூபப் பிரமேயகத சம்சயங்களாகும். பிரமேயகத சம்சயங்கள் பலவிதமா மென்றதென அறிக.

வினா:-பிரமேயகத அசம்பாவனையாவது யாதெனின்()

விடை:—ஜகத்துக்குப் பிரஹ்மம் அன்னியமாயும் விலக்ஷணமாயுமிருத்தலால் ஜகத்துக்குப் பிரஹ்மம் காரணமல்லவெனவும் கர்த்திருத்துவாதி தருமசகிதனாயும் பரிச்சின்னனாயும் ஜனனமரணாதி விவகாரங்களோடு கூடியிருப்பவனாயுமுள்ள தனக்குப் பிரஹ்மசொரூபத்துவமெப்படிக் கூடும் கூடாதெனவுமுள்ள பாவனைகளென அறிக.

வினா:—பிரமேயகத விபரீதபாவனையாவது யாதெனின். (57)

விடை:—காரியகாரணமாயுள்ள வஸ்திரம் நூலிரண்டற்கும் சமானரூப தத்துவமிருப்பதுபோல ஜகத்துப் பிரஹ்மமிரண்டற்கும் சமானரூபத்துவமின்றி ஜடசேதனமாயிருத்தலின் ஜகத்துக்குப் பிரஹ்மம் காரணமல்ல சஜாதீயப் பிரதான பரமாணுக்களே காரணமெனவும் தான் அகர்த்தாவானால் இந்தக்கர்மத்தைப்பண்ணு, இந்தக் கர்மத்தைப்பண்ணாதே, இதைப்பூசி இதைப்பூசியாதேயென விதிவிலக்குகளை வேதஞ்

சொல்லமாட்டாது. சொல்லுகின்றமையால்தான் கர்த்தாவென்பதிற் சந்தேகமில்லையெனவும் ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்குப் பேதஞ்சத்தியமெனவும் உள்ள நிச்சயாத்மகபுத்தி யென அறிக.

வினா:—பிரமாணங்களைப்பற்றியும் பிரமேயங்களைப்பற்றியும் எழாநின்ற சம்சய அசம்பவ விபரீதபாவனைகள் எதனால் நிவர்த்தியாகுமெனின். (58)

விடை:—சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களால் நிவர்த்தியாகத் தக்கவைகளாகும். ஆயினும் அவைகள் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரஞானம் உதயமானால் அத்தியந்த நிவர்த்தியாகுமென் அறிக.

வினா:—சிரவணாதிகளால் நிவர்த்தியாகிய பாவனாத்திரயங்கள் சிரவணாதிகட்குப் பின்னருதயமாகும் பிரஹ்மஞானத்தால் அத்தியந்த நிவர்த்தியாகுமென்பது புத்திரனால் மரணமடைந்த பிதாவானவன் புத்திரனுக்குப் பின்புண்டாகும் பௌத்திரனால் அத்தியந்த மரணமாவானென்பதுபோல அசம்பாவிதமெனின். (59)

விடை:—அரிவாளாலறுக்கப்பட்ட கொடிசெடியாதிகள் கெடினும் அவைகட்குக் காரணமாகிய வேர்கிழங்காதிகள் கெடாதிருக்கின்றமையால் காரியமாகிய கொடிசெடியாதி

கள் பின்னரும் உற்பத்தியாகின்றன. அவைகளை மண்வெட்டியாதிகளால் அடியோடேவெட்டிவிடின் காரணமாகிய வேர்கிழங்காதிகள் கெட்டுப்போகின்றமையால் அவைகளின் காரியமாகிய கொடிசெடியாதிகள் பின்னரும் உற்பத்தியாகாமல் அத்தியந்தநாசத்தையடைகின்றன. அதுபோல சிரவண மனன நிதித்தியாசனத்தால் சம்சயமாதியபாவனாத்திரயங்கள் நிவர்த்தியாயினும் அவைகட்குக் காரணமாகிய அவித்தை கெடாமலிருக்கின்றமையால் பின்னரும் உற்பத்தியாகும். பிரஹ்மஞான முதயமாகில் காரணமாயிருக்கின்ற அவித்தை கெட்டுப்போகின்றமையால் அதன்காரியமாகிய சம்சயமாதிபபாவனாத்திரயங்கள் பின்னரும் உற்பத்தியாகாமல் அத்தியந்தம் நாசமாய்விடும். ஆதலின் அங்ஙனங்கூறியது அசம்பாவிதமென அறிக.

வினா:—பாவனாத்திரயங்கட்கு மூலமாகிய அஞ்ஞானம் கருமத்தாலும் நாசமாகுமேயெனின். (60)

விடை:—அஞ்ஞானநாசம் ஞானத்தாலன்றிக் கருமத்தால் நாசமாகாதென அறிக.

வினா:—பிரமஹத்தியாதிய மகாபாதகங்களையும் அத்தியந்தம் நாசஞ்செய்வதாகிய வல்லபமுடைய பிராயச்சித்தாதிரூப சற்கருமங்கள் அஞ்ஞானத்தையேன் நாசஞ்செய்யாதெனின். (61

விடை:—மேகாவரணம் இருளுக்கு விரோதமாக இராமல் உறவாகவேயிருப்பதுபோல, கருமமும் அஞ்ஞானத்துக்கு விரோதமாக இராமல் உறவாகவேயிருத்தலிலென அறிக.

வினா:—கருமங்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களென்னும் முக்கரணங்களின் காரியங்களாக இருப்பதுபோல ஞானமும் முக்கரணங்களி லொன்றாகிய அந்தக்கரணத்திலுண்டாகிய விருத்தியேயானமையால் கருமமேயாகும். ஆதலால் அதுதானெப்படி அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்யுமெனின். (62)

விடை:—விருத்தியானது முக்கரணங்களிலொன்றாகிய அந்தக்கரணத்தி லுண்டாகியதாயிருக்கினும் ரூப விஷயங்களை அறிகிற விஷயத்தில் கண்களைப்போல அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திசெய்கிற விஷயத்தில் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கிறது. ஞானமல்ல; ஞானமோ ஆத்மாவின் சொரூபம். ஞானமும் சூரியன் திரணத்தைத் தனியே தகியாததுபோல அஞ்ஞானத்தைத் தனியே நாசஞ்செய்யாது. விருத்தியும் தருப்பணம் தனியே திரணத்தைத் தகியாததுபோலத் தனியே அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்யாது. சூரியன் எதிரிட்ட தருப்பணத்திற் பிரவேசித்து அத்தருப்பணச்சேர்க்கைவிசேட

தாற் றிரணத்தைத் தகிப்பதுபோல ஆத்மாவும் ஆத்மாகாரமான விருத்தியிற் பிரவேசித்து அவ்விருத்தியின் சேர்க்கை விசேஷத்தால் ஆத்மாவிலுள்ள அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்கின்றமையால் பிரகாசத்தோடுகூடிய மாணிக்கம் சிலாரூபமாகவிருக்கினும் ரத்தினதீபமென்று சொல்லப்படுகிறதுபோல விருத்தி அந்தக்கரணத்தின் காரியமாக இருக்கினும் ஞானமென்று கௌணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் இந்த ஞானம் அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்யுமென்பதிற் சந்தேகமில்லையென அறிக.

(நூல் ௬௫)

இப்படிப் பிரஹ்மமே தாமென்றும், மற்றை ௩௬. தத்துவங்களும் தமக்கன்னியமென்றும் பிரித்தறியாத அவிவேகிகள் அகங்காரக்கிரந்தியினாலே புத்திரதாராதிகள் தபிக்கின்றதைத் தாம் தபிக்கின்றோமென்கின்ற மூடகரம்போல இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்களையும் தந்தொழில்களென்று மயங்குகின்றமையால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவமாதிய கன்மங்களிற் கட்டுப்பட்டு அந்தக்கன்மங்களின்படியே சனனமரணாதி சம்சாரங்களில் அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவர்.

பதம்.	பொருள்.
இப்படி	இப்போது விசாரம்பண்ணிய பிரகாரமே
பிரஹ்மமே தாமென்றும்,	௩௬-ம் தத்துவமாகிய பிரஹ்மமே கூடத்தராகிய தாமெனவும்,
௩௬ தத்துவங்களும்	௩௬ தத்துவங்களும்
தமக்கன்னியமென்றும்	தங்கட்கு வேறெனவும்
பிரித்தறியாத அவிவேகிகள்	வேறுபடுத்தியறியாத விவேகசூனியர்
அகங்காரக்கிரந்தியினாலே.	அகங்கார முடிச்சினாலே
புத்திரதாராதிகள்	மைந்தர் மனைவியாதியர்கள்
தபிக்கின்றதை	தாபப்படுகின்றதை
தாம் தபிக்கிறோமென்கிற	நாங்கள் தாபப்படுகிறோமென்று புலம்புகின்ற
மூடகரம்போல	மூடக்கழுதைகள்போல ✕
இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்களையும்	இவ்விருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களினுடைய காரியங்களையும்
தம் தொழில்களென்று மயங்குகின்றமையால்	தங்கள் காரியங்களென்று பிரமிக்கின்றபடியால்

வினா:—௩௬ தத்துவங்களையும் அன்னியமென்று அறியாத அவிவேகிகள் ௩௬ தத்துவங்களின் தொழில்களையும் தம் தொழில்களென மயங்காமல், ௨௮ தத்துவங்களின்

தொழில்களைமாத்திரம் தம் தொழில்களென மயங்குவரென் றது யாதினுலெனின்

விடை:—௩௬ தத்துவங்களில் பஞ்சபூதம், மாயை, ஈசுரன் ஆகிய ஏழு தத்துவங்களிலும் ஞானகாலம் அஞ்ஞானகாலமாகிய எந்தக்காலங்களிலும் ஒருவர்க்கேனும் அகம்புத்தி யுண்டாகாமையால் அவைகளின் தொழில்களைத் தம் தொழில்களென்னும் மயக்கம் ஒருவருக்கேனும் உண்டாகிறதில்லை .ஆதலால் அவ்வேழு தத்துவங்களையும் விடுத்து அவிவேகதிலசயில் அகம்புத்தி செய்யப்படுவதாயுள்ள ௨௮ தத்துவங்களின் தொழில்களில் மயங்குவரென்றதென அறிக. (64)

வினு:—௨௮ தத்துவங்களின் காரியங்களையும் அவிவேகிகள் தங்கள் காரியங்களென எங்ஙன மயங்குகின்றனரெனின்.

விடை:—தமக்கு எதார்த்த சொரூபம் நிருவிகார நிஷ்கிரிய சுயம்பிரகாச சைதன்னியமாயிருப்பதை யறியாமல் ஆறு தத்துவங்களாகிய தூல சரீரத்தின் பருத்த லிளைத்தலாதிகளை நான் பருத்தேனிளைத்தேனெனவும் இருபது தத்துவங்களாயுள்ள சூட்சும சரீரகாரியங்களாகிய சங்கற்ப விகற்பம், நிச்சயம், காண்டல், கேட்டல், பலம், பலமின்மை,

வசனித்தல், கமனித்தலிகளை நான் சங்கற்பித்தேன், விகற்பித்தேன், நான் கண்டேன், கேட்டேன், நான் பலவான், பலவீனன், நான் வசனித்தேன், கமனித்தேனெனவும், ஜீவன் அவித்தைகளின் அறிவறியாமைகளை நானறிவேன் அறியேனெனவும் மயங்குகின்றனரென அறிக.

பதம்.	பொருள்.
இந்த இருபத்தெட்டினுனும்	இந்த ௨௮ தத்துவங்களினுனும்
ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவமாதிய	சம்பாதிக்கப்பட்டிராகின்ற புண்ணிய பாவமுதலியனவாகிய
கன்மங்களிற் கட்டுப்பட்டு அந்தக்கன்மங்களின்படியே சனனமரணுதிசம்சாரங்களில்	கன்மங்களிற் பந்திக்கப்பட்டு அவ்வினைகளின்படியே பிறத்தலிறத்தலாதியசம்சாரங்களிலே
அடிபடுகிறேமென்று மயங்குவர்.	துன்பப்படுகிறேமென்று பிரமிப்பர்.

வினு:—கன்மங்களை ௨௮ தத்துவங்களும் செய்யத்தக்கனவாயிருக்கச் சிவசாத்திரங்களில் மனம் வாக்கு காயங்களாகிய முக்கரணங்களைமாத்திரஞ் செய்யத்தக்கனவெனக் கூறுவது யாதினுலெனின், (65)

விடை:—௨௮ தத்துவங்களில் மனம் வாக்குக் காயமென்னும் முக்காரணங்களும் கன்மநிகழ்ச்சிக்குப் பிரதான

கருவிகளாக இருத்தலின் அவைகளில் மற்றைய தத்துவங்களை யடக்கி யங்ஙனங் கூறுகின்றனவென அறிக.

வினு:—மனம் வாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்படுவதாகிய கிரியைகள் யாவும் கன்மங்களாகுமோ வெனின் (66)

விடை:—வேதத்தில் பிரவிருத்தி அல்லது நிவர்த்தியின் பொருட்டு சொல்லப்படுகிற கிரியைகளே கன்மங்களாகும். இவைகளன்றியில் வேதத்தில் விதிக்க அல்லது நிஷேதிக்கப்படாதனவாயும் இராகத்துவேஷங்களின்றிச் செய்யப்படுவனவாயுமுள்ள உதாசீனக்கிரியைகள் கன்மங்களன்றென அறிக.

வினு:—கன்மங்களெத்தனை விதமெனின், (67)

விடை:—புண்ணியம், பாவம், மிசிரமென மூன்று விதமாமென அறிக.

வினு:—அற்றேல் மனதாற் செய்யப்படுகிற மூவிதகன்மங்களெவையெனின். (68)

விடை:—சிவவிஷ்ணு வாதிய மூர்த்திகளைச் சிந்தித்தல், குருவையும் பெரியோர்களையும் விசுவசித்தல், சுருதிஸ்மிருதியாதிகளைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுதல், அவைகளிற் கூறிய யாகாதிசற்கருமங்களையும் பரலோகப்பிராப்தி மோக்ஷப்

பிராப்திகளையும் பராளுக்கு இதப்பிராப்திகளையும் விரும்புதலாதிகள் மனதாற் செய்யப்படுகிற புண்ணியகருமங்களாம். சிவவிஷ்ணுவாதிய மூர்த்திகள் தருமாதரும சுவர்க்க நரகங்கள் இல்லையெனப் பாவித்தல், குரு பெரியோர்களைத் துவேஷித்தல், சுருதிஸ்மிருதியாதிகளை அப்பிரமாணங்களென்வெறுத்தல், பரஸ்திரீ பரதனம் பரசிலமாதிய விஷயங்களை விரும்புதல், பராளுக்கு அஹிதப்பிராப்திகளைச் சிந்தித்தலாதிகள் மனதாற் செய்யப்படுகிற பாவகருமங்களாம். புண்ணிய கருமானுட்டான காலத்தில் அதற்கு மாறான விஷயங்களைச் சிந்தித்தல் மனதாற் செய்யப்படுகிற மிசிரகருமங்களென அறிக.

வினு:—வாக்காற் செய்யப்படுகிற மூவித கருமங்களேவையெனின் (69)

விடை:—வேதாத்தியயனம், சாஸ்திரபடனம், பிரணவ காயத்திரி பஞ்சாக்ஷர சடாக்ஷர அட்டாக்ஷர மாதிய மந்திரஜெபம், பகவந்நாமசங்கீர்த்தனம், சிவ விஷ்ணுவாதிய மூர்த்திகள் குருவாதிய பெரியோர்களின் தோத்திரங்களைச் செய்குதல், மெய்ம்மைகூறல், பராள் மகிழ்வுற இதமுரைத்தல், மிருதுவார்த்தைபூர்வ வார்த்தைகள்பேசுதலாதிகள் வாக்காற்செய்யப்படுகிற புண்ணியகருமங்களாம். வேதாத்தியயனம் மந்திரஜெபமாதியவைகளையும், சிவ விஷ்ணுவாதிய

மூர்த்திகள் குரு பெரியோராதிகளையும் தூடணித்தல், பொய்ம்மைகூறல், கோட்சொல்லுதல், பராள் தன்புறப் பரிகாசம் பேசுதல், அஹிதமுரைத்தல், கடுஞ்சொற்கூறலாதிகள் வாக்காற் செய்யப்படுகிற பாவ கன்மங்களாம். வேதாத்தியயனம், சாஸ்திரபடனம், தேவார்ச்சனை, மந்திரஜெபாதிகள் செய்யும்போது இடை யிடையே உலக விவகாரம், பராள் நிந்தை, பொய்ம்மைகூறல், தூர்த்தரோடுரையாடலாதிகள் வாக்காற் செய்யப்படும் மிசிரகன்மங்களாமென அறிக.

வினு:—காயத்தாற் செய்யப்படுகிற மூவித கருமங்களவை யெனின். (70)

விடை:—சிவ விஷ்ணுவாதிய தேவாலயம் பெரியோராலபமாதிய மடங்கள் அலகிடல், மெழுகல், கோலமிடல், தீர்த்தாடனம், பிரதக்ஷணம், நமஸ்காரம், தலயாத்திரை, மூர்த்தி தரிசனம், குருதரிசனம், பெரியோர் மாதாபிதாக்களுளமகிழப்பணிவிடையாதிகள் செய்குதல், ஆலயம் மடம் சத்திரம் திருவாசல் சுமைதாங்கிகள் கட்டுதல், குளம் கூபங்கள் வெட்டுதலாதியவைகள் காயத்தாற் செய்யப்படும் புண்ணிய கருமங்களாம். ஸ்நான முதலிய ஆசாரங்களின்றி ஆலயமடங்களினுட் செல்லுதல், சிவ விஷ்ணுவாதிய மூர்த்திகளைத் தீண்டுதல், குரு பெரியோர் மாதாபிதாக்களைக் கண்டெழுந்திராதிருத்தல், அவர்களையடித்தல், கொலைசெய்தல், பரஸ்தி

ரீகளைச்சேருதல், திருடுதலாதிகள் காயத்தாற் செய்யப்படுகிற பாவ கருமங்களாம். அன்னியர்பொருளை ~~வைத்து~~ வலுவிலாயினும் மறைவிலாயினும் கவர்ந்து புகழைக்கருதியும் வேலை செய்பவர்கட்குச் சரியாகக் கூலி கொடாமலும், தேவாலயம் பிரஹ்மாலயம், பெரியோராலயம், மடம் சத்திரங்கள் கட்டுதலும், குளம் கூபங்கள் வெட்டுதலும் காயத்தாற் செய்யப்படுகிற மிசிர கன்மங்களென அறிக.

வினு:—புண்ணியம் எத்தனை விதம் அவைகளின் பலம் யாதெனின். (71)

விடை:—புண்ணியம், உத்கிருஷ்டம், மத்திமம் சாமானியமென மூவிதமாகும். இவைகளில் உத்கிருஷ்டமாயின் இரணியகருப்பாதி சரீரப்பிராப்தியும், மத்திமமாயின் இந்திராதி சரீரப்பிராப்தியும், சாமானியமாயின் யக்ஷராக்ஷச கின்னர கிம்புருடாதிய சரீரப்பிராப்தியும் பலமாமென அறிக.

வினு:—பாவசன்மம் எத்தனை விதம் அவைகளின் பலம் யாதெனின். (72)

விடை:—பாவம் உத்கிருஷ்டம் மத்திமம் சாமானியமென மூவிதமாகும். இவைகளில் உத்கிருஷ்டமாயின் தேள் பாம்பு கொசுகு மூட்டைப்பூச்சி கரடி புலி முதலிய சரீரப்பிராப்தியும், மத்திமமாயின் புளி மா பலா தென்னை முத

லிபவும் எருமை பருந்து முதலியவுமாகிய சரீரப்பிராப்தி
யும், சாமானியமாயின் பசு யானை குதிரை அரசு துளசி
முதலிய சரீரப்பிராப்தியும் பலமா மென அறிக.

வினு:—மிசிரகன்மமெத்தனை விதம் அவைகளின் பலம்
யாதெனின். (73)

விடை:—மிசிரம் உத்கிருஷ்டம் மத்திமம் சாமானிய
மென மூவிதமாகும். இவைகளில் உத்கிருஷ்டமாயின் நிஷ்
காமபுண்ணிய்வாயிலாகச் சித்தசுத்தி சாதனசதுட்டயம், சற்
குருலாபம்சிரவணமனனநிதித்தியாசனம்அபரோக்ஷஞானம்
ஆகிய இம்மார்க்கங்களால் சீவன்முத்தியடைதற்கான சரீரப்
பிராப்தியும், மத்திமமாயின் வருணாச்சிரமத்துக்குசிதமான
காமிய கன்மயோக்கிய சரீரப்பிராப்தியும், சாமானியமாயின்
சண்டாள பாண்டு குன்ம குஷ்டமாதிய சரீரப்பிராப்தியும்
பலமாமென அறிக.

வினு:—கன்மங்களெங்ஙனமிருந்து பலன்களைக் கொடுக்
கின்றனவெனின். (74)

விடை:—கர்த்திரு கரண சம்பந்தமாகச் சரீராந்தம்
வரைப் பலன்களை விரும்பிச் செய்யுங்காரணத்தால் ஆகாமி
யங்களெனப் பெயர்பெற்று அளவில்லனவாய்ச் சேர்ந்து பரி
பக்குவகாலம்வரை கட்டுப்பட்டிருத்தல்காரணமாக சஞ்சி
தங்களெனப் பெயர் பெற்றிருந்து பின் பரிபக்குவமாய்ப் பிரி

வுற்று பிராப்தியங்களை யனுபவித்தற்குக் காரணமாக இருத்தல்
பற்றி பிராப்தங்களெனப் பெயர்பெற்றிருந்து பலன்களைக்
கொடுக்கின்றன. இவைகளில் ஆகாமியங்கள் வர்த்தமான சரீ
ரத்திற் செய்யப்படுவனவாகும். சஞ்சிதங்கள் பூர்வ சரீரத்திற்
செய்யப்பட்டுப் பலன் கொடுத்தற்குப் பரிபக்குவப்படாமல் கட்
டுப்பட்டிருப்பனவாகும். பிராரப்தங்கள் பரிபக்குவப்பட்டு
வர்த்தமான சரீரத்தில் சுக துக்க பலன்களைக் கொடுப்பனவா
குமென அறிக.

வினு:—சஞ்சித கன்மங்கட்கு ஆசிரயம் யாது பிராரப்
தகன்மங்கட்கு ஆசிரயம் யாதெனின் (75)

விடை:—சஞ்சித கன்மங்கட்கு அந்தக்கரணவுபகித
சாட்சியை ஆசிரயித்திராநின்ற அஞ்ஞானத்தின் சத்தியாகி
கிய ஆவரணசத்தி ஆசிரயமாகும். பிராரப்தகன்மங்கட்கு
அஞ்ஞானத்தின சத்தியாகிய விக்ஷேபசத்தி ஆசிரயமாகு
மென அறிக.

வினு:—பிராப்தகன்மங்கட்கும் ஆவரணசத்தி ஆசிரய
மாகாதோவெனின். (76)

விடை:—அற்றேல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானமும் ஆவர
ணமும் நட்டமானவுடனே சஞ்சிதகன்மங்களோடு பிராரப்த
கன்மங்களும் நட்டமாய்விடவேண்டும். நட்டமாயின் ஞானி

களாகிய ஜீவன்முத்தர்களும் குரு சிஷ்யபாரம்பரியக்கிரமங்
களுமில்லாமற் போம். அங்ஙனமின்றிச் சுகர்வாமதேவர் முத
லிய அனேக ஜீவன்முத்தர்களும் குரு சிஷ்யபாரம்பரியக்
கிரமங்களு மிருக்கின்றமையால் ஆகாதென அறிக.

(நூல் சசு)

பிரஹ்மசைதன்னியமே தானென்றும் மற்றைய (௩௫)
தத்துவங்களுந் தானல்லவென்றுந்தெளிந்தவிவேகியானவன்
அகங்காரக் கிரந்தியற்றபடியினாலே இந்த இருபத்தெட்டின்
தொழில்களையும் நான் செய்யவில்லையென்றும் இந்த இருப
தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லையென்றுந் திடப்
படத் தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்றமையால் இந்த இருபத்தெட்
டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினின்றும்
விடுபட்டுக் சன்மசம்பந்த மில்லாமையால் சனன மரணாதி
சம்சாரமில்லாமல்முத்தனாகிப் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே யிருப்
பன்.

(பதம்)	(பொருள்)
பிரஹ்மசைதன்னியமே	பிரஹ்மமாகிய பூரண அறிவே
தானென்றும	கூடத்தராகிய தானெனவும்
மற்றை (௩௫) தத்துவங்களும்	ஏனைய (௩௫) தத்துவங்களும்
தானல்லவென்றும்	பிரஹ்மகூடத்தராகிய ஆத்மா அல்லவெனவும்
தெளிந்த	திடமாக அறிந்த
விவேகியானவன்	விசார ஞானியானவன்.

வினா:--பிரஹ்மமே தானெனவும் மற்றைத்தத்துவங்கள்
அன்னியமெனவும் அறிவதெதனாலெனின். (77)

விடை:—சற்குருவா லுபதேசிக்கப்படுவதாகிய மகா
வாக்கிய விசாரத்தாலென அறிக.

வினா:—மகாவாக்கிய விசாரமாவது யாதெனின். (78)

விடை:--ஜீவேசுவரர்க்குள்ள ஏகத்துவத்தை விளக்கி
வைப்பதாகிய தத்துவமசி யென்னும் மகாவாக்கிய சோதனை
யென அறிக.

வினா:—இவ்வாக்கியம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி யீனகுண
விசிட்டனும் அசுதந்தரனும் பரிச்சின்னனும் பிரத்தியக்ஷ
னுமுள்ள ஜீவனும் சர்வஞ்ஞனும் கல்யாணகுணவிசிட்ட
னும் சுதந்தரனும் வியாபகனும் பரோக்ஷனுமுள்ள
ஈசுவரனும் ஏகமெனல் கோடீசுவரனும் கோவணாண்டியும்
ஏகமெனல்போல் விரோதமாகுமெனின். (79)

விடை:—மகாவாக்கியம் தன் பதங்களுக்குள்ள சத்தி
விருத்தி யிலக்கணாவிருத்தியாகிய இரண்டில் சத்திவிருத்தி
யால் ஜீவேசுவரர்களுக்கு ஏகத்துவமுணர்த்தாமல் இலக்க
ணாவிருத்தியாலுணர்த்துகின்றமையால் சுருதிக்கு விரோத
மாயுள்ள அருத்தவாதம் உபாசனாபரம், துதிபரம், உபசாரி
கம், சுகுணசாதிருசம், ஜாதிவியக்தி, காரியகாரணம், குண

குணி, விகாரம், அங்கிசாங்கிசி, விம்பப்பிரதிவிம்பவாதமென்னும் வாக்கியங்கள் போன்றதல்லாமல், சுருதிக்கு விரோதமின்றிய சுபாவசித்தார்த்த போதகவாக்கியங்கள் போன்றதேயாகும். ஆதலால் விரோதமில்லையென அறிக.

வினா:-அருத்தவாதமுதலிய வாக்கியங்களெவை? அவைகள் சுருதிக்கு விரோதமென்றது யாதினாலெனின் (80)

விடை :—ஒரு மலரைமாத்திரம் சிவலிங்கமாதிய தேவதாசொரூபங்களில் அர்ச்சித்தால் அதற்குப் பலமாக சுவ[illegible]கம் கிடைக்குமெனக் கூறும் கன்மகாண்ட வாக்கியம்போல விரும்பியமாத்திரத்தால் அடையப்படாத ஐக்கியமுத்தியானது வைராக்கியத்தாலுண்டான முமூட்சுத்துவத்தால் மாத்திரம் அடையப்படுவதாக (காலானமுதற் பூமிகைவந்தால் முத்தியுங்கை வந்ததாகும்)எனச்சாத்திரங்களிற் கூறும் வாக்கியம் முத்திவிருப்பத்தைத் தருவதாகிய அருத்தவாதவாக்கியமாகும். சித்திரப்பாவையைத் தெய்வமெனக் கூறும் ஆஸ்திகர் வாக்கியம்போல மிருத்திகை சிலை தாரு தாம்பிராதிகளாலாகிய விக்கிரகங்களை உருத்திராதிய தெய்வங்களாக ஆகமங்களிற் கூறும் வாக்கியம் உபாசனாபர வாக்கியமாகும். அரசனாகிய மனுஷனை யிந்திரனெனக் கீர்த்திக்கும் பாவலர்வாக்கியம்போலக் கிஞ்சிஞ்ஞ ஜீவனாகிய பூசக

னை பூச்சியசர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனென ஆஸ்திகர் கூறும் வாக்கியம் துதிபரவாக்கியமாகும். அடிமைவேலை செய்பவனை அரசனெனப்புகழும் யாசகர் வாக்கியம்போல சிவனடியார்களைச் சிவனாகப்புகழ்ந்து "கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகில் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரெனக்" கூறும்பக்தர்வாக்கியம உபசாரிகவாக்கியமாகும். நிர்த்தோஷக்கிரியாவானாகிய நைட்டிகப்பிரமசாரியைக் குணவொப்பினால் தோஷரகிதமாயுள்ள அக்கினியென்னும்உலகர்வாக்கியம்போல நிரு[illegible]னோநாசம் வாசனாக்ஷயமாய்த் திரிபுடித்தோற்றமின்றி நிர்விகற்பசமாதியிலிராநின்ற ஞானியாகியஜீவனை நிர்க்குணவொப்பினால் நின்மல சிவசொரூபமெனக் கூறும் புராணவாக்கியம் சுகுணசாதிருசவாக்கியமாகும். அவயவரகிதமாகியபசுவென்னும் ஜாதிக்கு அலைதாடிமுதலிய உறுப்புகளின் சமுதாயமாகிய உடம்பு உளதெனக் கூறும் உலகர் வாக்கியம்போல அவயவரகிதமாயுள்ள சிவத்துக்குப் பஞ்சபூதம் மதி, பருதி, ஜீவனென்னும் அட்டமங்கலவடிவ உடம்பு உளதெனப் புராணங்களிற் கூறும் வாக்கியம் ஜாதிவியக்தி வாக்கியமாகும். காரியமாகியகடம் காரணமாகிய மண்ணுக்கன்னியமல்ல ஏகமென்னும் வாக்கியம்போலக் காரியமாகிய பிரபஞ்சம் காரணமாகிய பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமல்ல இரண்டும் ஏகமென்று சாத்திரங்களிற் கூறும் வாக்கியம் காரியகாரண வாக்கியமாகும். நீலோற்பலமென்னும் வாக்கியம்போலக் குணரகி

தமாயுள்ள பிரஹ்மத்துக்குக்குணத்தைக்கற்பித்துக் குணமாகியமாயை குணியாகிய பிரஹ்மத்துக்கு வேறல்ல ஏகமென்று புராணங்களிற் கூறும் வாக்கியம் குணகுணி வாக்கியமாகும் தயிர் பாலுக்கு வேறல்ல ஏகமென்னும் வாக்கியம் போல நிருவிகாரமாகிய பிரஹ்மத்துக்கு விகாரத்துவத்தைக்கற்பித்துப் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தின் விகாரமானமையால் பிரஹ்மத்துக்கு வேறல்லவென்னும் வாக்கியம் விகாரவாக்கியமாகும். சலமும் அலைதிவலையாதிகளும் வேறல்ல ஏகமென்னும் வாக்கியம்போல நிரம்சமாயுள்ள பிரஹ்மத்துக்குச் சீவர்களை யம்சங்களாகக்கொண்டு பிரஹ்மமும் ஜீவர்களும் ஏகமென்று விசிஷ்டாத்துவித நூல்கள் கூறும் வாக்கியம் அம்சாம்சிக வாக்கியமாகும். விம்பசூரியனும் பிரதிவிம்பசூரியனும் ஏகமென்னும் வாக்கியம்போல பிரஹ்மமும் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பர்களாகிய ஜீவேசுரர்களும் ஏகமென்னும் வாக்கியம் விம்பப்பிரதிவிம்பவாவ வாக்கியமாகும். இவ்வாக்கியங்களனைத்தும் பேதவஸ்துக்களுக்கு அபேதங்கூறுதலால் பிரஹ்மாத்மைக்கியங் கூறுஞ்சுருதிக்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—சுபாவ சித்தார்த்தபோதக வாக்கியங்களெவை? அவைகள் சுருதிக்கு விரோதமில்லாதனவென்றது யாதினாலெனின். (81)

விடை:—கடமடவுபாதிகளை நீக்கிக் கடாகாயமும் மடாகாயமும் ஏகமெனல்போலும், இராமன் மனிதனென்பதை நீக்கித் திருமாலென்பதுபோலும், கன்னன் இராதாபுத்திரனென்பதை நீக்கிக் குந்திபுத்திரனென்பதுபோலும், தசமன் மரித்தானென்னுந் துயரமகற்றி நீயே தசமனென்பதுபோலும் உள்ள வாக்கியங்கள் இயல்பாகவே சித்தித்திராநின்ற வஸ்துக்களுக்கு ஏகத்துவங் கூறுகின்றவைகளானமையால் தத்துவமசி வாக்கியத்தால் பிரஹ்மாத்மைக்கியங் கூறும். சுருதிக்கு விரோதமில்லனவென்றதென அறிக.

வினா:—பதத்துக்குள்ள சத்திவிருத்தியாது அதனாலுணர்த்தப்படும் பொருள்யாது? இலக்கணவிருத்தியாது. அதனாலுணர்த்தப்படும் பொருள் யாதெனின். (82)

விடை—பதத்தில் அருத்தஞானத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்கதாயுள்ள சாமர்த்தியமே சத்தி. அப்பதத்துக்கு அருத்தத்தோடுள்ள சம்பந்தமே சத்திவிருத்தியாம். கடபதத்துக்கு கலசரூபமாகிய அருத்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம்(பிரவிருத்தி) கடபதத்தின் சத்திவிருத்தியாயிருப்பதுபோல பதத்தின் சத்திவிருத்தியாலுணர்த்தப்படும் அருத்தம் சக்கியார்த்தமாகும். இச்சக்கியார்த்தமே வாசகபோதகமாயுள்ள வாச்சியார்த்தம் அல்லது முக்கியார்த்தமெனப்படும். சக்கிய சம்பந்தம் இலக்கணையின் சொரூபமாம். அதுவே பதத்துக்குரியபொ

ருளை விடுத்து அப்பொருளின் சம்பந்தியை யுணர்த்துவதாகிய இலக்கணாவிருத்தியாம். யாதோரருத்தஞானம் சத்திவிருத்தியா லுண்டாகாமல் இலக்கணாவிருத்தியா லுண்டாகுமோ அது பதத்தினுடைய இலக்கியார்த்தமாம். தருக்கநூலாரும் ரூடியினாலுண்டாகும் அருத்தத்துக்குப் பங்கமுண்டாகும்போது உள்ளகருத்துக் கெடாதிருத்தற்கு வேறு அருத்தத்தைக் கற்பித்துக்கொள்வது இலக்கணையின் பொதுவிலக்கணமென்பர். இவ்விலக்கணையும் விட்டது விடாதது விட்டுவிடாதது என மூன்றாம். இவைகளையே வடநூல்வல்லார் ஜகத்லக்ஷணை. அஜகத்லக்ஷணை ஜகதஜகத் லக்ஷணையெனக் கூறுவர். இவைகள் யாண்டு வாச்சியார்த்தம் பொருந்தவில்லையோ ஆண்டுக் கிரகிக்கத்தக்கவைகளென அறிக.

வினா:—தத்துவமசியென்னும் வாக்கியம் இம்மூன்றிலக்கணைகளினாலும் பொருளுணர்த்துகிறதோ வெனின். (83)

விடை:—பாகத்தியாகமாகிய விட்டுவிடாத இலக்கணையாலன்றி மற்ற இலக்கணைகளாலல்லவென அறிக.

வினா:—அற்றேல் விட்டது விடாததென்னு மிரண்டிலக்கணைகளையும் சுருதி கூறியது வியர்த்தமாமே யெனின்.

விடை:—சுருதிகளிலுள்ள மனம் பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியம் விட்ட இலக்கணையினாலும் சச்சிதானந்தம் பிரஹ்ம

மென்னும் வாக்கியம் விடாத இலக்கணையினாலும் பொருளுணர்த்துகின்றமையின் வியர்த்தமல்லவென அறிக.

வினா:—விட்ட இலக்கணை யென்பது யாது. அதனால் மனம் பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியம் எங்ஙனம் பொருளுணர்த்துகிறதெனின். (85)

விடை:—வாச்சியார்த்தங்கள் முழுமையும் விடுத்து அதன் சம்பந்தியை யுணர்த்துவது விட்ட இலக்கணையாம். கங்கையிற்றெரு விருக்கிறதென்னும் வாக்கியத்திலுள்ள கங்கை யென்னும் பதம் தன்வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதிப்பிரவாகத்திற்றெருவின் றிதி கூடாதாதலின் விட்ட இலக்கணையினால் தேவநதிப் பிரவாகமாகிய வாச்சியார்த்த முழுவதையும் விடுத்து அதன் சம்பந்தியாயுள்ள தீரத்தை யுணர்த்துவது போல மனம் பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியத்திலுள்ள மனமென்னும் பதம் தன்வாச்சியார்த்தமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தி சேதனமல்லாமையால் விட்ட இலக்கணையினால் அந்தக்கரணவிருத்தியாகிய வாச்சியார்த்த முழுவதையும் விடுத்து அதன் சம்பந்தியாயுள்ள சேதனமாகிய பிரஹ்மத்தை யுணர்த்துகிறதென அறிக.

வினா:—விடாத இலக்கணையென்பது யாது அதனால் சச்சிதானந்தம் பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியம் எங்ஙனம் பொருளுணர்த்துகிறதெனின். (86)

விடை:—வாச்சியார்த்தங்கள் முழுவதையும் விடாமல்
அதன் சம்பந்தியை யுணர்த்துவது விடாத இலக்கணையாம்.
கருப்பு நிற்கிறது, சிவப்பு ஓடுகிறதென்னும் வாக்கியத்தி
லுள்ள கருப்புச் சிவப்பென்னும் பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்
கள் கருநிறஞ் செந்நிறமாகிய குணங்களாம். குணங்கள் குணி
யைவிட்டுத் தனித்துநிற்கவும் ஓடவுங்கூடாவாதலின் அப்
பதங்கள் விடாத இலக்கணையினுல் கருநிறஞ் செந்நிறமென்
னும் குணங்களாகிய வாச்சியார்த்தங்கள் முழுவதையும்
விடாமல் அவைகளின் சம்பந்திகளாயுள்ள விசேஷிய பசுவை
யும் அசுவத்தையும் உணர்த்துவதுபோலச்சச்சிதானந்தப் பிர
ஹ்மமென்னும் வாக்கியத்திலுள்ள சச்சிதானந்தமென்னும்
பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்கள் பிரஹ்மத்தின் சுபாவமாயு
ள்ள சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய குணங்களாம். அக்
குணங்கள் சுத்தப் பிரஹ்மமாகிய குணியைவிட்டுந் தனி
யேயிராவாதலின் அப்பதங்கள் விடாத இலக்கணையினுல் சச்
சிதானந்தமாகிய வாச்சியார்த்தங்கள் முழுவதையும் விடாமல்
அவைகளின் சம்பந்தியாயுள்ள பிரஹ்மத்தையும் உணர்த்து
கிறதென அறிக.

வினு:—விட்டுவிடாத இலக்கணையென்பது யாது அத
னுல் தத்துவமசி மகாவாக்கியம் எங்ஙனம் பொருளுணர்த்து
கிறதெனின்.

விடை:—வாச்சியார்த்தமாகிய பொருள்களில் ஓர் பாக
த்தை விடுத்து மற்ருேர் பாகத்தை விடாமலுணர்த்துவது
பாகத்தியாகமாகிய விட்டுவிடாத இலக்கணையாம். காசியில்
அரசன் யானையின்மேல் பவனிவருவதைப் பார்த்துவிட்டு
இராமேசுவரத்தில் வந்திருக்கும் யாத்திரைவாசிகளில் தேவ
தத்தனென்பவன் அக்காசி யரசனை ஓர் வேற்றரசன் இராச்சி
யத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு துரத்திவிட அவன் அரையிற்
கோவணமும் அங்கத்தில் விபூதியுருத்திராக்கமும் தரித்துக்
கரத்திற்றிருவோடு தாங்கிப் பாதசாரியாகத் தீர்த்தயாத்திரை
நிமித்தமாய்ப் புறப்பட்டுத் தலங்கடோறுஞ் சுற்றிக்கொண்டு
இராமேசுவரத்துக்கு வரக்கண்டு தன்னேடுகூட வந்த அன்
னிய யாத்திரைவாசியாகிய எஞ்ஞதத்தனை நோக்கி முன்னர்க்
காசியிற் பவனிவர நம்மால் பார்க்கப்பட்ட அரசன் எவனே
அவன்தானிவனென்று கூற; எஞ்ஞதத்தன் கைகொட்டிநகை
த்து அவன் அரசன், இவன் சந்நியாசி, அவன் ஆரகேயூரமகுட
பீதாம்பரதாரி, இவன் விபூதி யுருத்திராக்க கோவணதாரி, அவ
ன் கரத்திற் செங்கோலேந்திய இராச்சியபரிபாலனன், இவன்
கரத்திற்றிருவோடேந்திய பிக்ஷகன், அவன் யௌவனன்,
இவன் வயோதிகன், விரோதாம்சங்களையுடைய அவனிவ
னன்று இவனவனன்று அவனிவனுமென்பது உனது புத்
திப் பிரமயாமென்று மறுக்கத் தேவதத்தன் எஞ்ஞதத்தனை
நோக்கி, எஞ்ஞதத்தா; அவனென்னும் பதத்துக்கு வாச்சியார்

த்தம் இளமைப்பருவம் இராஜரீகத்துவம் ஆரகேயூர மகுடபீதாம்பரம் சுதந்தரத்துவம் முதலிய விசேஷணங்களையுடைய சரீரியாகிய அரசனும். இவனென்னும் பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தம் வயோதிகப்பருவம் பிக்ஷுகத்துவம் விபூதியுருத்திராக்ககோவணம் அசுதந்தரத்துவம் முதலிய விசேஷணங்களையுடைய சரீரியாகிய சந்நியாசியாம். ஆதலின் விட்டுவிடாத இலக்கணையினாலே அவனென்னும் பதவாச்சியார்த்தங்களில் இளமைப்பருவ முதலிய விசேஷணங்களாகிய ஓர் பாகத்தையும் இவனென்னும் பதவாச்சியார்த்தங்களில் முதுமைப்பருவ முதலிய விசேஷணங்களாகிய ஓர் பாகத்தையும் விடுத்து மற்றப் பாகமாயுள்ள விசேஷிய சரீரங்களிலுள்ள நிறம் மச்சமாதிய குறிகளைமாத்திரம் பார்ப்பாயென்று கூற எஞ்ஞதத்தன் அங்ஙனமே விசேஷண பாகங்களை நீக்கி விசேஷியபாகமாகிய சரீரத்திலுள்ள நிறம்மச்சமாதிய குறிகளை நோக்கி அந்தச் சரீரத்திலிருந்த நிறங்குறியாதிகளே இந்தச்சரீரத்திலிருக்கிறபடியால் அந்தச்சரீரமே இந்தச்சரீரமென்றறிந்து அவன்தானிவன் இவன்தானவனென ஒப்பினான். இங்ஙனம் எஞ்ஞதத்தனுக்குத் தேவதத்தன் உணர்த்தியதுபோலத் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்திலுள்ள ததுவென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் காரியசகிதமாயை, மாயையின் கண்ணுள்ள ஆபாசம், அவையின் அதிட்டானசேதனம் ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ள சர்வஞ்ஞத்துவாதி தருமசகிதனான ஈசுரனும். துவமென்

னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தம், காரியசகித அவித்தை, அவித்தையின்கணுள்ள ஆபாசம், இவைகளின் அதிட்டானசேதனம் ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ள கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி தருமசகிதனான ஜீவனும். விரோத தருமங்களையுடைய இவ்விருவர்க்கும் ஏகத்துவம் பொருந்தாமையின் அவ்வாக்கியம் பாகத்தியாகமாகிய விட்டுவிடாத இலக்கணையினால் தற்பதவாச்சியார்த்தத்தில் காரியசகித மாயை மாயையின் கண்ணுள்ள ஆபாசம் சருவஞ்ஞத்துவாதி தருமங்களாகிய ஓர் பாகத்யையும் துவம்பத வாச்சியார்த்தத்தில் காரியசகித அவித்தை வித்தையின் கண்ணுள்ள ஆபாசம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி தருமங்கள் ஆகிய ஓர் பாகத்தையும் விடுத்து அவைகளின் சம்பந்தியாயுள்ள பிரஹ்ம கூடத்தரென்னும் அதிட்டான சேதனங்களை விடாமல் அசியென்னும் பதத்தால் பிரஹ்மமே கூடத்தர் கூடத்தரே பிரஹ்மமென விரோதமின்றி ஏகத்துவமுணர்த்துகிறதென அறிக.

வினா:—இம் மகாவாக்கியத்திலுள்ள தது துவமென்னுமிரண்டு பதங்களும் ததுவென்னும் பதவாச்சியார்த்தமே பிரஹ்மமெனவும் துவமென்னும் பதவாச்சியார்த்தமே கூடத்தரெனவும் தம்சக்தி விருத்திகளால் நேரே பொருளுணர்த்துகின்றனவெனக் கொள்ளாமல் இலக்கணாவிருத்தியெனப் பதசம்பந்தமின்றிய ஓர் விருத்தியை வருவித்து அத

னால்பிரஹ்ம கூடத்தரை யுணர்த்துகின்றனவெனக் கொள்ளுதல் வீண்பிரயாசமும் அசம்பவமுமா மெனின். (88)

விடை:—பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தத்தோடு சம்பந்தமிருப்பதுபோல வாச்சியத்துக்கு லக்ஷணையோடு சம்பந்தமுண்டு. பதத்துக்கு லக்ஷணையோடு சாக்ஷாத்சம்பந்தமில்லை. வாச்சியவாயிலாகச் சம்பந்தமுண்டு. அது பரம்பராசம்பந்தமாகும். இதனையறியாமல் பதத்திற்கும் லக்ஷணைக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பது விசாரக்குறைவாம். இஃதன்றி தது (அது) வென்னும்பதத்தின் சக்தி விருத்தியா லுணர்த்தப்படும் பொருள் பரோக்ஷமாகவும் தூரத்திருப்பதாகிய கண்டப்பொருளாகவும் உள்ளதானமையின் அப்பதம் அபரோக்ஷமாகவும் சமீபத்தினுஞ் சமீபமாகவும் பூரணமாகவுமுள்ள பிரஹ்மத்தையும், துவம (நீ) யென்னும்பதத்தின் சக்தி விருத்தியா லுணர்த்தப்படும் பொருள் பிரத்தியக்ஷமாகவும் முன்னிலைவிஷயமாகவும் உள்ளதானமையின் அப்பதம் நிர்விஷயமாகவும் தானாகவுமுள்ள கூடத்தரையும் தம்தம்சக்தி விருத்தியா லுணர்த்துகின்றன வெனக்கொள்ளுதல் வீண்பிரயாசமும் அசம்பவமுமாகும். ஆகலின் இலக்கணாவிருத்தியால் பொருளுணர்த்துகின்றனவெனக் கொள்ளுதலே அமைவுடைத்தென அறிக.

வினா:—அற்றேல் சக்கியார்த்தமே வாச்சியார்த்தமெனவும், வாச்சியார்த்தசம்பந்தமே லக்ஷணையெனவும்கூறுகின்ற

படி வாச்சியார்த்தத்துக்கு லக்ஷியசேதனத்தோடு சம்பந்தம் ஒப்பினால் லக்ஷியசேதனம் அசங்கமென்னுஞ்சுருதிக்கு விரோதமாம். சம்பந்தமொப்பாவிடில் லக்ஷணை கூடாது. யாதினாலெனின். சக்கியசம்பந்தம் லக்ஷணையென்று சொல்லப்படுகிறது. அது அசங்கத்திற் சம்பவிக்காது. ஆதலால் லக்ஷணாவிருத்தியால் பொருள்கொள்ளுதலும் சுருதியாதிகட்கு விரோதமாமெனின். (89)

விடை:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் சடமென இரண்டுபாகமுளது இவ்விரண்டில் வாச்சியசேதனங்களுக்குச் சொரூபம் லக்ஷியசேதனமேயாகும். ஆதலால் வாச்சியசேதனங்களுக்கு லக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்தமுளது. வாச்சியமாகிய சடங்களுக்கு லக்ஷியசேதனத்தில் அதிட்டானத்துவ சம்பந்தமுளது. கற்பிதமாகிய கானற்சலசம்பந்தத்தால் ஊஷரபூமி நனைதலாதிய விகாரங்களையடையாதது போல கற்பிதயாகிய வாச்சியசடங்களின் சம்பந்தத்தால் அதிட்டானயாகிய லக்ஷியசேதனத்தின் சுபாவம் மாறுபடாது. ஆதலால் லக்ஷணைசம்பவிக்கிறதுபற்றி லக்ஷணாவிருத்தியால் பொருளுணர்த்துகிறதெனக்கொள்ளுதல் சுருதியாதிகட்கு விரோதமில்லையென அறிக.

வினா:—இந்தத்தத்துவமசிமகாவாக்கியம் எந்தவேதத்தின்வாக்கியம் இதனைப்பூர்வம் யாருக்குயார் உபதேசித்திருக்கிறார்களெனின். (90)

விடை:—சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தின் ஆறுவது அத்தியாயத்திலுள்ளவாக்கியமாம். இதனைப் பூர்வம் உத்தாலகமுனிவர் தன்புத்திரனாகிய சுவேதகேதுவுக்கு உபதேசித்திருக்கிறாரென அறிக.

வினா:—சாமவேதத்திலிருப்பதுபோல மற்றைய மூன்று வேதங்களினுஞ் சீவப்பிரஹ்மங்கட்கு ஏகத்துவம் போதிக்கும் வாக்கியங்களுளவோவெனின். (91)

விடை:-இருக்குவேதத்தின் ஐதரேயவுபநிடதத்திற்பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமெனவும், எசுர்வேதத்தின் தைத்திரியோபநிடதத்தில் அஹம் பிரஹ்மாஸ்மியெனவும், அதர்வணவேதத்தின் முண்டகோபநிடதத்தில் அயமாத்மா பிரஹ்மமெனவும், ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்கேகத்துவம் போதிக்கும் வாக்கியங்களுள்ளனவாகும். இவைகளில் தத்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஈசுரனும் இலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரஹ்மமுமே மற்றைமூன்று வாக்கியங்களிலுமுள்ள பிரஹ்மபதத்திற்கு வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்களாம். துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகியஜீவனும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தருமே மற்றைய மூன்றுவாக்கியங்களிலுமுள்ள பிரஞ்ஞானம், அஹம், அயமாத்மாவென்னும் மூன்றுபதங்களுக்கும் வாச்சியார்த்த இலக்ஷியார்த்தங்களாம். ஆதலால் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்திலுள்ள ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியமாகிய அர்த்தமே மற்றைய

மூன்று மகாவாக்கியங்களுக்குமுள்ள அர்த்தமாம். இவ்வாக்கியங்கள் ஓரேவித அர்த்தங்களையுடையனவாக இருக்கினும், பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமென்னும்வாக்கியம் இலக்ஷணவாக்கியமும், அகம் பிரஹ்மாஸ்மியென்னும் வாக்கியம் அப்பியாசவாக்கியமும், தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியம் உபதேசவாக்கியமும், அயமாத்மாப் பிரஹ்மமென்னும்வாக்கியம் சாக்ஷாத்காரவாக்கியமுமாகும். இவ்வாக்கியங்கட்கு உற்பத்தி, பேதம், மகிமை, பிரகாசம் இவைகளால அஞ்ஞானநிவர்த்தி, அவதி, நிர்ணயம், அடைந்தவர்கதை, தியானம், உரையெனத்தசகாரியங்களுள்ளன. இவைகளையறிய விரும்பில் ஸ்ரீமத்சங்கரபகவத்பாதாள் செய்தருளிய தசகாரியமகாவாக்கியமென்னும் கிரந்தத்திற்காண்க.

வினா:—இவ்வாக்கியங்களை லக்ஷண அப்பியாச உபதேச சாக்ஷாத்கார வாக்கியங்களென்றது யாதினாலெனின். (92)

விடை:—பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியம் அறிவே பிரஹ்மமெனப் பிரஹ்மவிலக்கணங் கூறும் வாக்கியமும், அகம்பிரஹ்மாஸ்மியென்னும் வாக்கியம் நான் பிரஹ்மமென அப்பியாசிக்கும்வாக்கியமும், தத்துவமசியென்னும் வாக்கியம் அதுநீயாகிறாயெனப்போதிக்கும் வாக்கியமும், அயமாத்மா பிரஹ்மமென்னும் வாக்கியம் இந்த ஆத்மாவே

பிரஹ்மமெனத் திடாபரோக்ஷ அனுபவங்கூறும் வாக்கியமுமாக இருத்தலினென அறிக

வினா:—இவ்வாக்கியங்களில் உபதேசவாக்கியம் யாருக்குப்போதிக்கத்தக்கதாகுமெனின். (93)

விடை:—நிட்காமபுண்ணியத்தால் நான்குசாதனங்களும் அவாந்தரவாக்கிய சிரவணத்தால் பரோக்ஷஞானமுமுள்ளார்க்குப் போதிக்கத்தக்கதாகும். இவ்வாக்கியத்திற்குச் சிலர் அதுபோல நீயாகிறாயெனவும், சிலர் அதன் தருமமாக நீயாகிறாயெனவும், சிலர் அது நீயானாயெனவும், சிலர் அது நீயாகிறாயெனவும் பொருள்தோன்றப்போதிக்கின்றனர். இவற்றில் முற்சொல்லிய இரண்டும் சகுணமுத்திவிஷயமானமையால் உபேக்ஷிக்கத்தக்கனவாகும். பிற்சொல்லியவைகளில் அது நீயானாயென்பது சென்றகாலத்தைக் காட்டுகின்றமையால் பூர்வம் பிரஹ்மமாகிய ஜீவனுக்குப்போதிக்கும் உபதேசம் பயனற்றதாகும். ஆதலால் அவைகளைநீக்கி அது நீயாகிறாயெனச் சுருதியின் தாற்பரியப்படி போதித்தலையே சிறந்ததாகக் கொள்ளத்தக்கதென அறிக.

வினா:—சீடன் உத்தமாதிகாரியாக இருக்கினும் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட இரண்டாவது க்ஷணத்தில் மனனமும் மூன்றாவது க்ஷணத்தில் நிதித்தியாசனமும் செய்யாமல் அவனுக்குப்பிரஹ்மானுபவமுண்டாகமாட்டாது. ஆதலால் சுருதி

அது நீயாவாயென வருங்காலந் தோன்றக்கூறாமல் அது நீயாகிறாயென நிகழ்காலந்தோன்றக் கூறுவது பொருந்தாதெனின். (94)

விடை:—காட்டாற்றை நீந்திக் கையயர்ந்து கரையினருகேவராநின்ற சிநேகனை நோக்கிக் கரையிலிருப்பவன் கரையில் வந்தாயிற்றுப் பயம்வேண்டாமென்று கூறுவதுபோலப் பிராந்திநீக்கத்தால் பிரஹ்மமாகத் தக்கவனைப் பிரஹ்மமாகிறாயென்பது பொருந்துமென அறிக.

வினா:—ஜீவனும் பிரஹ்மமும் பேதப்பொருளானால் எந்தக்காலத்தினும் பேதப்பொருளாகவேயிருக்கும். அங்ஙனமிராநின்ற ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்கு ஏகத்துவங்கூறுதல் கடத்துக்கும் படத்துக்கும் ஏகத்துவம் கூறுதல்போல அசம்பாவிதமாம். அல்லது ஜீவனும் பிரஹ்மமும் அபேதப்பொருளானால் இயற்கையில் அபேதமாயிராநின்ற ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்கு இப்போது அதுவே நீயென அபேதங்கூறும் வாக்கியம் புருடனாயுள்ளவனைப் புருடனாகிறாயென்னும்வாக்கியம்போலப்பயனற்றதாகும். அல்லது ஜீவனால் தனக்கு முன்னில்லாத பிரஹ்மசொரூபம் இப்போதடையப்படுகிறது பற்றிக் கூறிய வாக்கியமானமையால் பயனுள்ளதேயாகுமெனின், அற்றேல் அடையப்படும் சுவர்க்கபலம்போல மோக்ஷமும் அநித்தியமாகும். ஆதலாலிவ்வாக்கியம்உபேக்ஷிக்கத்தக்கதெனின். (95)

விடை:—தோற்றரவாகிய இரச்சுசர்ப்பத்தைத் தீப
பிரகாசங்கொண்டு பார்க்கும்போது சர்ப்பம் இரச்சுவுக்கு
வேருகாமல் இரச்சுவாகவே நிலைபெறுகிறபடியால் முன்னர்க்
கற்பிதபேதமாகவும் பின்னர் வாஸ்தவ அபேதமாகவுமிருப்ப
துபோலஜீவப்பிரஹ்மங்கள் முன்னுள்ள அஞ்ஞான காலத்திற்
கற்பிதபேதமாகவும் பின்னர்ஞானகாலத்திற் வாஸ்தவ அபே
தமாகவுமிருக்கிறதுபற்றி யங்ஙனங்கூறியதாகுர். அற்றன்
றெனின் வேதத்தில் ஏகத்துவங் கூறும் வாக்கியமும், அதனை
உலகத்தில்அனுதிதொட்டுஉபதேசித்தும் சிரவணஞ்செய்தும்
வராநின்ற குருசிஷ்யசப்பிரதாயமு மில்லா திருக்கவேண்டும்.
அங்ஙனமின்றியிருக்கின்றமைபால் இவ்வாக்கியம் அசம்பாவி
தமும் பயனற்றதும் உபேக்ஷிக்கத்தக்கதுமாகாதென அறிக.

வினு:—தத்துமசிவாக்கியத்துக்கு இங்ஙனம் பொருள்
கொள்ளாமல் வேறுவிதமாகப்பொருள் கொள்வாருமுளரோ
வெனின். (96)

விடை:—வைணவர்களாகிய விசிட்டாத்துவிதிகளும்
மத்துவாளாகிய துவிதிகளும் சுருதிக்குவிரோதமாக வேறு
விதமாய்ப் பொருள்கொண்டிருக்கிருர்களென அறிக.

வினு:-விசிட்டாத்துவிதிகள் சித்தாந்தமியாதெனின். 97

விடை:—விசிட்டம் விசேஷணங்களுடன்கூடியது.
அத்துவிதம் இரண்டற்று ஒன்ருயிருப்பது. ஒருபதார்த்தம்

வருணமாதியகுணங்கள் சேர்ந்துள்ளதாய்ப் பிரிவுபடாமல்
ஒன்ருகவேயிருப்பதுபோல பரமாத்மாவானது சித்து அசித்
துக்களாகிய விசேஷணங்கள் சேர்ந்துள்ளதாய்ப் பிரிவுபடா
மல் ஒன்ருகவேயிருக்கிறதென்னுங்கொள்கை. விசிட்டாத்
துவிதசித்தாந்தமாகும். இவ்விசிட்டாத்துவித நூல்கள் பர
மாத்மா சித்து அசித்து என்னுந்தத்துவத்திரயங்களில் பர
மாத்மாவென்பது பிரஹ்மமாம். அது ஒன்றே சத்தியம்.
மற்றவைகள் அதை ஆசிரயித்த சத்திய தத்துவங்கள், இந்
நத்தத்துவங்களில் சித்தென்பது சைதன்யமாகிய ஜீவாத்மா
அசித்தென்பது அசேதனமாகிய காலம். மூலப்பிரகிருதி
சத்துவ இராஜஸ தாமதகுணங்களாகிய இவைகளாம் இவை
களில் காலம் அநித்தியம். மூலப்பிரகிருதி நித்தியம். மண்
கடத்துக்கு உபாதானகாரணமா யிருப்பதுபோல மூலப்பிர
கிருதியே பிரமாண்ட சிருட்டிக்கு உபாதானகாரணம் சித்து
அசித்துகள் பரமாத்துமாவுக்குச் சரீரம் பரமாத்மாசரீரி
எனவும் தத்துவத்திரயங்களில் யதார்த்தஞானம் (க) ஆசா
ரியர் சரீரத்திற் பிரீதி (உ) வேதங்களிடத்திற் பக்தி (௩)
மோக்ஷ இச்சை (ச) வைராக்கியம் (ரு) கருமத்தில் ஆசக்தி
(சு) வேதாந்த அப்பியாசம் (எ) ஆகிய இவைகள் மோக்ஷ
மடைதற்குரிய அதிகாரிகட்குள்ள சாதனங்களெனவும்
கர்மயோகம் (க) ஞானயோகம் (உ) பத்தியோகம் (௩) பிர
பத்தி (ச) ஆகிய இவைகள் மோக்ஷமடைதற்கான வுபாயங்

களெனவும் மோக்ஷமானது கைவல்லியமோக்ஷம் பிரஹ்மானந்த மோக்ஷம் என இரண்டாம் இவ்விரண்டில் ஜீவன் தன் வாஸ்தவமான ஸ்திதியிலிருந்துகொண்டு ஆனந்தத்தையநுபவிப்பது கைவல்லியமோக்ஷமெனவும் இதை யடைந்தவன் பிரகிருதி மண்டலத்துக்கு வெளியில் விரசாநதிக்கு இக்கரையிலிருப்பதாகச் சிலர்களும், முத்தர்களடையும் வைகுண்டலோகத்தை யடைகிறுன் அடையினும்பரமாத்மாவிற்கு சமீபத்திற் செல்லுகிறதில்லை. வைகுண்டத்தில் பறைச்சேரிக்கு ஒப்பான ஒரு மூலையிலிருக்கிறுனெனச் சிலர்களும் சொல்லுவர். ஜீவன் வைகுண்டலோகத்திற் பரமாத்மாவிற்குச் சமீபமாய்ச்சென்று பரமாத்மாவின் தருமமாகிப் பரமானந்தத்தை யனுபவித்தல் பிரஹ்மானந்தமோக்ஷமெனவும் பிரஹ்மத்தில் ஜீவன் லயமாகிறதில்லை சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியங்களை யடைகிறுனெனவும் கூறுகின்றனவென அறிக.

விஞ:—இவ்விசிட்டாத்துவிதிகள் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்துக்கு எங்ஙனம் பொருள் கொண்டிருக்கிறுர்களெனின். (98)

விடை:—தத் (தஸ்யா) துவம் (பாவா) அசியென்பதே தத்துவமசி யெனவும் இதன்பொருள் தஸ்யா (பரத்தின்) பாவா (தருமமாக) அசி, (ஆனுய்) பரத்தின் தருமமாக ஆனு யெனவும் இவ்வாக்கியத்திலுள்ள துவமென்னும் பதம் தருமத்தை விளக்கியதெனவும் பொருள் கொண்டிருக்கிறுர்களென அறிக.

விஞ:—துவமென்னும் பதம் தர்மத்தை விளக்கியது; எதுபோலுமெனக் கொண்டிருக்கிறுர்களெனின். (99)

விடை:—பிரஹ்மணத்துவம் சூத்திரத்துவம் சந்நியாசத்துவம், அந்தக்கரணத்துவம் என்பவற்றில் துவமென்னும் பதம் தர்மத்தை விளக்கி நின்றுற்போலுமெனக் கொண்டிருக்கிறுர்களென அறிக.

விஞ:—விசிட்டாத்துவிதிகள் பொருள் கொள்வது போலவேதாந்திகளும் பொருள் தொள்ளில் விரோத மென்னையெனின். (100)

விடை:—பிரஹ்மத்தைத் தருமமாதிய விசேடணங்களுடைய தென்பதும் ஆத்மாவைத் தருமியையன்றி யோர் பொருளாக நிலைபெறுத தருமமாகக் கொள்ளுதலும் நிர்குண நிரம்ச நிர்விசேடமாயுள்ளது பிரஹ்மமெனவும் அதுவே சத்தாகிய ஆத்மாவெனவும் போதிப்பதாகிய சுருதியாதிகட்கு விரோதமாமென அறிக.

விஞ.—துவித சித்தாந்தமாவது யாதெனின். (101)

விடை:—திவ்வியகல்யாணகுண சம்பன்னனான விஷ்ணுவே பரமாகிய சர்வேசுரன் இவனே ஜடப்பிரகிருதியினின்றும் ஜகத்தைச் சிருட்டித்தமையால் ஜகத்துக்கு நிமித்தகாரணன் ஜடப்பிரகிருதி யுபாதானகாரணம், விஷ்ணு ஜீவன், பிரகிருதி மூன்றும் நித்தியம். நாசமற்றவை இவைகள் தனித்தனியே சத்தியம் ஒன்றுக்கொன்று வேறானவையென்னுங் கொள்கையே துவிதசித்தாந்தமாகும். இத்துவித சித்தாந்தநூல்கள் பிரகிருதியுஞ் ஜீவனும் விஷ்ணுவின் ஆள்கைக் குட்பட்டவைகள். பிரகிருதியின் சத்துவ ராஜச தாமசகுணங்களால் ஜீவன் பந்திக்கப்பட்டு அதனால் ஜனன மரணங்கட்குட்படுகிறானெனவும்,. முத்திக்குச் சாதனம் விஷ்ணுவின்பாலுள்ள பக்தியேயெனவும், இப்பக்தியால் விஷ்ணுவின் பிரசாதத்தையடைந்து அதனால் கர்மக்ஷயமாரும்போது பரமாகிய விஷ்ணுவைப்போ லிருப்பதாகிய முத்தியை யடைகிறானெனவுங் கூறுகின்றனவென அறிக

வினா:—இத்துவிதவாதிகள் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்திற்கு எங்ஙனம் பொருள் கொண்டிருக்கிறார்களெனின் 102

விடை:—ததிவாதுவம் அசியென்பது தத்வமசியெனவும் இதன்பொருள். தத்(பரம்) இவா (போல) துவம (நீ) அசி ஆனாய் (பரம்போல நீ யானாயெனவும்) இவ்வாக்கியத்தில் இவா வென்னும் உவம்வுருபு தொக்கு நின்றதெனவும் பொருள் கொண்டிருக்கின்றனரென அறிக.

வினா:—இவாவென்னும் உருபு தொக்கு நின்றதெது போலுமெனின். (103)

விடை:—மதிமுகம் பவளவாயென்பவற்றில் போலுமென்னும் உவமவுருபுதொக்கு நிற்பதுபோலுமென அறிக.

வினா:—துவிதவாதிகள் பொருள் கொள்வதுபோல வேதாந்திகளும பொருள்கொள்ளில் விரோத மென்னையெனின். (104)

விடை:—பரமாகிய பிரஹ்மத்தைப்போல ஜீவனாகிய நீயானாயெனின் ஜீவர்களனேகரானமையால் அனேக ஜீவரும் சமசத்தையுடைய அனேகபிரஹ்மங்களாகி ஒன்றிருந்தவிடத்து மற்றொன்றிராமல் பரிச்சின்னவத்துக்களேயாகும்; அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மத்தை அத்துவிதம் அகண்டமெனக் கீர்த்திக்கும் சுருதியாதிகட்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—இவ்வாக்கியத்துக்கு அது நீயாகிறாயென அவிரோதமாக நேரே பொருள் கோடற்பாலதாயிருக்க இம்மதாசாரியர்கள் சுருதிக்கு விரோதமாக வருந்திப் பொருள் கொள்வதற்குக் காரணம் யாதெனின். (105)

விடை:—பிரஹ்ம நிஷ்டராகிய குருவைத் தெரிந்தடையாமையும் நிட்காமகன்மக் குறைவால் வேதாதிகளின் உண்மைப்பொருள் விளங்காத புத்திதோடமும் மதாபிமானமுமென அறிக.

வினா:—ஜீவர்கள் வேதாந்தானுசாரமாக இம்மகாவாக்கிய விசாரஞ்செய்வதால் உண்டாகும் பலம் யாதெனின் 106

விடை:—துக்கமயமாகிய தேகாதிகளினின்றும் விடுபட்டு நித்தியானந்த மயமாகிய முத்தியையடைதற்குரிய அபரோக்ஷஞானமென அறிக.

வினா:—ஜீவன் தேகாதிகளிலுள்ள அகம்புத்தியாதிகள் நீங்குதற்குத் துவம்பத விசாரமாத்திரஞ் செய்யவேண்டுமேயன்றித் தற்பத விசாரமேன் செய்யவேண்டுமெனின். (107)

விடை:—துவம்பத விசாரத்தாற் ஜீவன் தேகாதிகளிலுள்ள அகம்புத்தி நீங்கித்தான் பரமாத்மாவாகச் சேடிக்கினும் ஜகத்துச்சத்தியம் ஈசுரனொருவனுளனென்னும் புத்தி நீங்காமல் அடங்கிநிற்றலால் ஜீவன் பாகியப்படும்போது பிரகிருதியும் சகத்திற் பிரியாப்பிரியங்களை யுதிப்பித்து நல்வினை தீவினைகளிற் பிரவர்த்திப்பிக்கும் ஈசுரனும் அவ்வினைகட்குத் தக்கதாகப் பின்னும் சம்சாரங்களிற் சேர்ப்பிப்பன் ஆதலின் சகத்தும் ஈசுரனும் உண்டென்னும் புத்தி நீங்கும் நிமித்தம் தற்பதவிசாரமுஞ் செய்யவேண்டுமென அறிக.

வினா:—தற்பதவிசாரம் யாது. அதனால் சகத்துச் சத்தியம் ஈசுரனுளனென்னும் புத்தியும் சம்சாரமும் நீங்குமென்பது யாங்ஙனமெனின். (108)

விடை:—விராட்டு இரணியகருப்பம் அவ்வியாகிருதம் என்னும் சரீரத்திரயங்களும் வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி யென்னும் அபிமானித்திரயங்களும் இவைகளுக்கதிட்டானமாகிய பிரஹ்மமும் தற்பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தங்களாம். இவைகள் நாமம், ரூபம், அஸ்தி பாதிப் பிரியமென்னும் ஐந்தம்சங்களாக வுள்ளனவாகும். இவைகளில் நாமமும், ரூபமும், தோன்றல், திரிதல், கெடுதலாகிய விகாரங்களை யுடையனவாயிருத்தலின் மித்தையெனவும் சத்து (இருப்பு) சித்து (விளக்கம்) ஆனந்தம் (நல்லது)என்னும் மூன்றம்சங்களும் நிர்விகாரமா யிருத்தலால் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமெனவும் சத்தியமெனவும் பிறித்தறிவதே தற்பதவிசாரமாகும். இவ்விசாரத்தால், சச்சிதானந்த மயப் பிரஹ்மமே துவம்பத விசாரத்தாற் றானாகச் சேடித்துள்ள கூடத்தரெனவும், கூடத்தரே பிரஹ்மமெனவும் அறிந்து சாக்ஷாத்கரிக்கில்ஜகத்துச்சத்தியம்ஈசுரனுளனென்னும் புத்தி நீங்கும் நீங்கவே சகல சம்சாரங்களும் நீங்கும். இஃதன்றி தற்பத வாச்சியார்த்தங்களிலுள்ள காரியங்களை யதனதன் காரணங்களாக அபவாதித்துப் பார்ப்பதாகிய லயசிந்தனையினாலும் சகத்துச்சத்தியம் ஈசுரனுளனென்னும் புத்தியும் நீங்குமென அறிக.

வினா:-லயசிந்தனைக்கிரமம் யாது. அதனால் ஜகத்துச் சத்தியம் ஈசுரனுளனென்னும் புத்தியும் சம்சாரமும் எங்ஙனம் நீங்குமெனின். (109)

விடை:—காரியங்காரணத்தையன்றி யோர்பொருளாக நிலைபெறாதென்னும் நியாயவாயிலாக இரச்சுவிற்றோற்றமாகிய சர்ப்பத்தையபவாதித்துப் பார்க்குமிடத்துக் காரணமாகிய இரச்சுவைத்தவிர காரியமாகிய சர்ப்பம் ஓர்பொருளாக நிலைபெறாமல் இரச்சுமாத்திரமாகவே ஒடுங்கும். அப்போது அபவாதித்துப் பார்த்தபுருடனுக்கு சர்ப்பஞ் சத்தியமென்னும் புத்தியோடு அப்புத்தியாலுண்டாகிய பயகம்பமாதிகளும் நிவர்த்தியாவதுபோல பிரஹ்மத்திற் றோற்றமாகிய தற்பதவாச்சியார்த்தங்களில் விராட்டுசரீரமாகவுள்ள சமட்டி தூலசரீரதத்துவங்களை யவைகளின் காரணங்களாக அபவாதிக்கில் அவைகளனைத்தும் தமக்குக்காரணமாகிய தூலபஞ்சபூதங்கட்கும் அவைகளும் தமக்குக்காரணமாகிய சூட்சும பஞ்சபூதங்கட்கும் அன்னியமாகவோர்பொருளாக நிலைபெறாமல் சூட்சும பஞ்சபூதமாகவே ஒடுங்கும். அப்போது விராட்டுசரீரம் இரணியகருப்ப சரீரத்துக்கும் விராட்டனாகிய வைசுவாநரன் இரணியகருப்பனாகிய சூத்திராத்மாவுக்கும் அன்னியமாக இல்லை. அவ்விரணியகருப்ப சரீரத்தை அதன்காரணமாக அபவாதிக்கில் சமட்டி சூட்சும சரீரங்களனைத்தும் தமக்குக்காரணமாகிய சூட்சும பஞ்சபூதங்கட்கும் அவைகளும் ஒன்றற்கொன்று காரணமாயிருத்தலின் பிருதிவு அப்புவுக்கும் அப்பு அக்கினிக்கும் அக்னி வாயுவுக்கும்வாயுவு ஆகாயத்துக்கும் ஆகாயம் விக்ஷேப

சத்திக்கும் விக்ஷேபசத்தியும்ஆவரணசத்தியும் சமட்டி அவித்தையாகிய அவ்வியாகிருத சரீரத்துக்கும் அன்னியமாக நிலைபெறாமல் அவ்வியாகிருத சரீரமாகவே ஒடுங்கும். அப்போது இரணியகருப்பசரீரம் அவ்வியாகிருத சரீரத்துக்கும் இரணியகருப்பனாகிய சூத்திராத்மா அந்தரியாமியென்னும் ஈசுவரனுக்கும் அன்னியமாக இல்லை. அவ்வியாகிருத சரீரத்தை யதன்காரணமாக அபவாதிக்கில் பிரகிருதிக்கும் பிரஹ்கிருதி பிரம்மத்துக்கும் அன்னியமாகவோர்பொருளாகநிலைபெறாமல் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே ஒடுங்கும். அப்போது தூலசூட்சுமப் பிரபஞ்சங்கள் தமக்குக்காரணமாகிய அவித்தைமாயைகளோடு சூனியமாய்விட்டமையால் ஜகத்துச் சத்தியமென்னும் புத்தியும் சலப்பிரதிவிம்பாகாயம் சலம்நீங்கியபோது தனக்கதிட்டானமான மகாகாயமாத்திரமாக ஒடுங்கியதுபோல அவ்வியாகிருத சரீரியாகிய அந்தரியாமி ஈவரன் அவ்வியாகிருதசரீரம் நீங்கியபோது தனக்கதிட்டானமாயுள்ள பிரஹ்மமாத்திரமாகவே ஒடுங்கிவிடுவன். அப்போது ஈசுரனுளனென்னும் புத்தியும் நீங்கும். நீங்கவே துவம்பதவிசாரத்தாற் கூடத்தராக விளங்கியதான் அத்துவிதபரிபூரணப் பிரஹ்மசொரூபமாகச்சேடித்து நிற்றலின் தனக்குப்பூர்வம் சம்சாரமிருந்ததென்பதும் பொய்யாய்ப்போமென அறிக.

வினா:—வேதம் ஜீவேசுரரிருவருக்கும் ஏகத்துவம் கூறுகின்றனமையால் ஜீவனைப்போல ஈசுரனும் மகாவாக்கிய விசாரஞ்செய்யவேண்டுமேயெனின். (110)

விடை:—வேதம் நீயதுவாகிறாயெனப் பிரத்தியக்ஷனாகிய ஜீவனைமாத்திரம் நோக்கிக் கூறியதேயன்றிப் பரோக்ஷனாகிய ஈசுவரனைநோக்கிக் கூறியதன்று அற்றன்று. ஈசுவரனையும்நோக்கி அங்ஙனம் கூறியதாகுமெனின், அதுவென்னும்பதத்திற்கு ஜீவர்களும் நீயென்னும்பதத்திற்கு ஈசுவரனும் வாச்சியார்த்தமாகும் ஆயின் ஈசுவரன் பிரத்தியக்ஷனும் ஜீவர்கள் பரோக்ஷர்களுமாவர்கள். ஆகவே பிரத்தியக்ஷனாகிய ஈசுவரனைச் சகலஜீவர்களும் அடைந்து முன்னமே முத்தர்களாயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையினாலும், ஈசுவரன் தனக்குப் பரோக்ஷர்களாயிருக்கின்ற ஜீவர்களின் புத்திவாசனைகளையறிந்து அவைகட்குத் தக்கதாக பிரேரிப்பிக்கிற பிரேரககர்த்தாவென்பதும் சருவஞ்ஞனென்பதும் இல்லாமற்போகின்றமையினாலும் பிரத்தியக்ஷத்தைப் பரோக்ஷமாகவும் பரோக்ஷத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகவும் சந்நிபாதநோயினாற் புலம்பாநின்ற பிராந்தர்கள் வாக்கியம்போல வேதவாக்கியமும் அப்பிரமாணமாம். ஆதலினாலும் வேதம் அங்ஙனங்கூறியதெனல் புத்திப்பிரமையும் அசங்கதமுமாகும். ஆதலினாலும் ஈசுரன் ஜீவனை

போலப் பந்தசகிதனாக இராமல் பந்தரகிதனாக இருத்தலினாலும் அவன் மகாவாக்கிய விசாரஞ்செய்யவேண்டுவதின்றென அறிக.

வினா:—வியட்டி சரீரங்களையுடையஜீவன் பந்தசகிதனாக இருப்பதுபோல சமட்டி காரணசரீரங்களாகிய அவ்வியாகிருதம் சமட்டிகாரியசரீரங்களாகிய இரணியகருப்பம் விராட்டாகிய சரீரங்களையுடைய ஈசுரனும் பந்தசகிதனாகவேயிருக்கவேண்டும் ஆதலால் ஈசுரன் துவம்பத விசாரஞ்செய்யாவிடினும் தற்பதவிசாரமேனுஞ் செய்யவேண்டுமெனின். (111)

விடை:—ஈசுரன் சமட்டியாகிய மூன்றுசரீரங்களையுடையவனாக இருக்கினும் அவைகளில் அபிமானமின்மையனாமையால் பந்தசகிதனன்று. ஆதலின் அவன் தற்பதவிசாரமும் செய்யவேண்டுவதின்றென அறிக.

வினா:—ஈசுரன் தன் அவ்வியாகிருதமாகிய சமட்டிகாரணசரீரங்களில் அபிமானமின்மையனென்றது யாதினாலெனின். (112)

விடை:—ஈசுரன் காரணசரீரமாத்திரமாக இருக்குங்காலம் மகாசுழுத்தியாகிய மகாப்பிரளயமாகும் அக்காலத்தில் அபிமானஞ்செய்வதாகிய அகங்காரம் காரணத்தில்லயமாய் விட்டமைமையினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் அகங்காரமுள்ளதாகிய இரணியகருப்பசரீரத்தில் ஈசுரன் அபிமானமின்மையனென்றது யாதினாலெனின். (113)

விடை:—இரணிகருப்பசரீரத்தை ஈசுரன் பொருந்தியிருக்கிறகாலம் மகாசொப்பனாவததையாகும் அச்சொப்பனாவத்தையில் அபிமானஞ் செய்வதாகிய அகங்காரமிருக்கினும் அபிமானத்துக்காசிரயமாகிய தூலசரீரப்பிரவேசமின்றியவனாக இருத்தலினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் ஈசுரன் சமட்டிதூலதேகமாகிய விராட்டு சரீரத்தில் அபிமானமின்மையனென்றது யாதினாலெனின். (114)

விடை:—விராட்டுசரீரத்துக்கு அன்னியமாக ஒருசரீரமிருக்குமாயின் அதுபற்றி ஈசுரன் விராட்டுசரீரத்தில் அபிமானமுள்ளவனாகும், எண்பத்து நான்குலக்ஷபேதமாயுள்ள சகலதூலசரீரங்களும் தூலபஞ்சபூதங்களும் சேர்ந்துள்ளது விராட்டு சரீரமானமையினானும் ஈசுரன்றன் அட்டமங்கல சொரூபத்திற்கு அன்னியமாக நானெனத்தோன்றற்கு ஒருவரேனுமில்லாமையினானும் விராட்டுசரீரத்தினும் அபிமானமின்மையனென்றதென அறிக,

வினா:—ஈசுரனானவன் பிரம, விஷ்ணு, வுருத்திர இராமகிருஷ்ண, மஸ்ஸிய, கூர்மமாதிய வியட்டிசரீரியாயிருந்து சிருட்டி திதி சம்மாராதியவைகளைச் செய்கிறதாகக் கூறுகின்ற புராணேதிகாசங்களை ஆராயுமிடத்துச் சரீராபிமானமின்றிக்கிருத்தியங்கள் நிகழுதற்குக் காரணமில்லையென்பது பெறப்படுகின்றமையால் வியட்டிசரீரியாயிருந்து சிருட்டியாதிகள்செய்யும் ஈசுரனுக்குச் சரீராபிமானமும் அதனாற் பந்தமுமுள்ளதேயாகும். ஆதலால் பந்தநிவர்த்திக்காக ஈசுரன் மகாவாக்கியவிசாரஞ் செய்யத்தான் வேண்டுமெனின். (115

விடை:—ஈசுரன் அடைந்துள்ள பிரமவிஷ்ணுவாதிய வியட்டிரூபங்களில் அபிமானங்களிருக்கின்றதாகக் காணப்படினும் அது ஜீவாபிமானம்போல பந்தந் தருவதன்றாம் யாதினாலெனின். ஜீவர்களுக்குச் சரீரத்தில் அபிமானம் வாஸ்தவமாக இருக்கிறது. ஈசுரனுக்கு உலகரக்ஷகார்த்தமாக கிருபையினால் அவசியம் நேர்ந்தபோது கூத்தாடிவேடத்தில் அபிமானத்தைக் கற்பித்துக்கொள்வதுபோல கற்பித்துக் கொள்ளப்படுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்திலில்லாமையினானும் ஈசுரன் பிரமத்தைத்தானென அறிந்துள்ளவனானமையினானுமென அறிக.

வினா:—ஈசுரன் தற்பதவிசாரம்பண்ணாமல் எங்ஙனம் மாயாமயக்கம் நீங்கிப் பிரஹ்மத்தைத்தானாக அறிந்தானெனின். (116)

விடை:—ஈசுரன் இயற்கைஞானபரனானமையால் அவனுக்கு மாயைமயக்கத்தைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தை விசாரஞ்செய்யாமலே யறிந்தவனாகுமென அறிக.

வினா:—மதுபானம் பண்ணியவனுக்கு மதுமயக்கத்தைச் செய்யாதென்பதுபோல மாயையோடு கூடியிராநின்ற ஈசுரனுக்கு மாயைமயக்கமாகிய மறைப்பைச்செய்யாதென்பது பொருந்ாதெனின். (117)

விடை:—தருப்பணப் ‡ பித்திகையாலாகிய கிரகத்துளிராநின்ற புருடனுக்கும் அக்கிரகத்துக்கு வெளியிலிராநின்ற விஷயங்கட்கும் மத்தியிற் றருப்பணப் பித்திகையிருக்கினும் அதுகளங்கரகிதமானமையால் விஷயங்களைப்புருடனறிதற்குத் தடைசெய்யாததுபோல மாயையோடு கூடியிராநின்ற ஈசுரனுக்கு மாயை நின்மலவுபாதியானமையால் பிரஹ்மத்தையறிதற்குத் தடைசெய்யாதென்பது பொருந்துமென அறிக.

‡ பித்திகை-சுவர்.

வினா:—தருப்பணப் பித்திகையானது விஷயங்களையறிதற்குத் தடையின்றியதாக இருக்கினும் அடைந்தனுபவித்தற்குத் தடையாகவேயிருப்பதுபோல மாயையும் பிரஹ்மத்தையறிதற்குத் தடையின்றியதாயிருக்கினும் அடைந்தனுபவித்தற்குத் தடையாகவேயுள்ளதாகும். ஆதலின் அதன் நிவர்த்திக்கு ஈசுரன் தற்பதவிசாரஞ் செய்யவேண்டுமெனின். (118)

விடை:—அனுபவம் அறிவிற்கேயன்றிச் சடமாகிய சரீரங்கட்கில்லாமையினானும் புருடனிடத்திராமல் அன்னியமாக மற்றோரிடத்திருக்கின்ற கண்டப்பொருளாகிய குடம் போலின்றிப் புருடனிடத்தினும் மற்றெல்லாவிடங்களினும் வியாபகமாக இராநின்ற ஆகாயம்போலப் பிரஹ்மம் ஈசுரசொரூபத்தினும் மற்றெல்லா வற்றினும் வியாபகமாக நிறைந்து நிற்கின்ற பூரணப்பொருளானமையினானும் ஈசுரன் எப்போதும் பிரஹ்மானுபவியாகவேயிருப்பவனாகும். ஆதலின் அவன் தற்பதவிசாரஞ்செய்யவேண்டுவதின்றென அறிக

வினா:—மகாவாக்கியங்களை ஜனகாதியர்க்குப்பூர்வம் உபதேசித்தருளிய ஈசுரன் அவ்வாக்கியார்த்தங்களை விசாரித்தறியாமல் எங்ஙனம் உபதேசித்தனரெனின். (119)

விடை:—பிணிகளையடையாதவர்களும் ஔடதங்களைப் புசியாதவர்களுமாகிய அகத்தியர் தன்வந்தரி அச்சுவினிதே

வர்களும் இகலோகபண்டிதர்களும் பிணியாளர்களின் பிணிநிதானங்களையறிந்து அதனை நிவர்த்திப்பதாகிய ஔடதங்களை வெளிப்படக்கூறியதுபோலப் பந்தமுறாதவரும் பந்தநிவர்த்திக்காக விசாரஞ்செய்யாதவருமாகிய ஈசுரன் பந்ததசையிலிராநின்ற ஜனகாதியர்கள் முத்தியடையும் நிமித்தம் மகாவாக்கியங்களை யுபதேசித்தவராகும். இங்ஙனமே வியாதிகளையும் ஔடதங்களையுங் கூறுவதாகிய ஆயுள்வேதத்தையும் வெளிப்படுத்தியவராகுமென அறிக.

வினா:—காசிநகர்க்குச் செல்லாதவன் மற்றொருவனுக்குக் காசிநகர்க்கு மார்க்கங் கூறுதல் பயன்படாததுபோல மகாவாக்கிய விசாரஞ்செய்யாத ஈசுரன் ஜீவர்கட்கு மகாவாக்கிய விசாரங்கூறுதல் பயன்படாதெனின். (120)

விடை:-அஞ்சனமைக்காரன் புதையலிருக்குமிடத்தைச் சென்றறியாதவனாயிருக்கினும் அவனால் பிறர்க்குப் பூமியில் மறைபட்டிராநின்ற நிக்ஷேபத்தை யடைந்தெடுக்கு மார்க்கங் கூறுதல் பயன்படுவதுபோல ஈசுரன் மகாவாக்கிய விசாரஞ் செய்யாதவனாக இருக்கினும் சர்ஞ்ஞனமையால் அவனால் ஜீவர்கட்கு மகாவாக்கிய விசாரங்கூறுவது பயன்படுமென அறிக.

வினா:—ஜீவனுடைய அந்தக்கரண விருத்திரூப ஞானத்துக்கு ஆவரணபங்கம் விஷயப்பிரகாசங்கள் பிரயோசனங்க

ளாக இருப்பனபோல ஈசுரனுடைய மாயாவிருத்தி ரூபஞானத்துக்கு முளவோ வெனின். (121)

விடை:—ஈசுரனுடைய எதார்த்தசொரூபம் ஆவரணரகிதமாயும் சுயம்பிரகாசமாயு மிருத்தலால் ஆவரணபங்கம் விஷயப்பிரகாசங்களாகிய பிரயோசனங்களில்லையென அறிக.

வினா:—அற்றேல் ஈசுரனுக்குள்ள ஞானம் பிரயோசனங்களன்றியிலெங்ஙன முண்டாகிறதெனின், (122)

விடை:—ஜீவன் முத்தனுக்கு ஆவரணரகிதமாயுள்ள ஆத்மாவை விஷயமாக்குகிற அகம் பிரஹ்மமென்கிற அந்தக்கரணவிருத்தி ரூபஞானம் ஆவரணபங்கமாதிய பிரயோசனமன்றி யிலுண்டாகிறதுபோல ஈசுரனுக்கு அகம் பிரஹ்மமென்கிற மாயாவிருத்தி ரூபஞானம் ஆவரணபங்கமாதிப் பிரயோசனங்களன்றி யிலுண்டாகிறதென அறிக. (வி-ச. த-உ௱எ: த-உ௱சல.)

வினா:—மாந்தரிகன் பிறர்க்குச் செபிப்பவர்களைக் கெடுத்துவிடுவதாகிய ஓர் மந்திரத்தையும் எவர்கள் செபிக்கினும் மாந்தரீகனாகிய தன்னைக் கெடுத்து விடுவதாகிய ஓர் மந்திரத்தையும் உபதேசித்ததுபோல ஈசுரன் ஜீவர்களுக்கு விசாரஞ்செய்பவர்களைக் கெடுத்துவிடுவதா

கிய துவம்பதவிசாரத்தையும் எவர்கள் விசாரஞ்செய்யினும் ஈசுரனாகிய தன்னைக் கெடுத்துவிடுவதாகிய தற்பத விசாரத்தையும் சுருதியாதிகளில் வெளிப்படக் கூறியது ஜீவர்கட்கும் தனக்கும் பாதகமல்லவோவெனின். (123)

விடை:-தேவத்துவத்தை யடையவேண்டுமென்னுமிச்சையுடையார்க்குக் கிரிபதனம், கங்காப்பிரவேசம், அக்கினிப்பிரவேசங்களைக் கூறும் சுருதிவாக்கியம் பாதகமாகாததுபோல அதிட்டானம் ஆரோபமிரண்டும் சொரூபமாயுள்ள ஜீவர்களில் மெய்யாகிய அதிட்டான சொரூபத்தையடைய இச்சித்தவர்கட்கு அதனை மறைத்திராநின்ற பொய்யாகிய ஆரோப ஜீவத்துவாதிகளை வாதிப்பதாகிய தவம்பத விசாரத்தையும் மாறுவேடத்தனாய் நகரிசோதனை செய்யும் அரசனை அரசனென்றறியாமற் சோரனென மயங்கிக்கலக்கமுறுநின்ற நகரவாசிகட்கு அரசனானவன் தன் மெய்வடிவத்தையறிந்து கலக்கம் நீங்கும்படி தன்னை மறைத்திருக்கும் பொய்வடிவமாகிய மாறுவேடத்தை நீக்கிப்பார்க்கும் உபாயத்தைத் தெரிவித்ததுபோல அதிட்டானம் ஆரோபமிரண்டுமே சொரூபமாயுள்ள ஈசுரன் தன் அதிட்டான சொரூபத்தையறியாமல் ஆரோபசொரூபத்தைச் சத்தியமெனவும் அன்னியமெனவும் மயங்கிக் கலக்கமுறுநின்ற ஜீவர்கள் அதிட்டானமாகிய தன் நிசசொரூபத்தை யறிந்து கலக்கம் நீங்கும்படி அதனை மறைத்திருக்கும் ஆரோப சொரூபமாகிய மாயாவடி

வங்களை வாதிப்பதாகிய தற்பத விசாரத்தையும் சுருதியாதிகளில் வெளிப்படக்கூறியது ஜீவர்கட்குந்தனக்கும் பாதகமாகாதென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
அகங்காரக் கிரந்தியற்றபடியினாலே இந்த (௨௮)ன் தொழிலையும் நான் செய்யவில்லை யென்றும் இந்த(௨௮)ம்புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை யென்றும் திடப்படத்தேறி, மயக்கமற்றிருக்கின்றமையால், இந்த (௨௮)னும் ஆர்ச்சிககப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினின்றும் விடுபட்டு கன்மசம்பந்தமில்லாமையால் சனனமரண சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே யிருப்பன.	வெளி.

வினா:—இப்படிப் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே நிலைபெறுவதாகிய முத்திமார்க்கம் ஒன்றோ யிரண்டோ வெனின். (124)

விடை:—வாமதேவ மார்க்கமெனவும், சுகர்மார்க்கமெனவு மிரண்டுண்டு. இவ்விரண்டில் வாமதேவராலடையப்பட்ட கிரமமுத்தி மார்க்கம், வாமதேவமரர்க்கம். சுகராலடையப்பட்ட சத்தியோ முத்திமார்க்கம். சுகர்மார்க்கமென அறிக.

வினா:—கிரமமுத்தி மார்க்கமாகிய வாமதேவமார்க்கம் யாது? சத்தியோ முத்திமார்க்கமாகிய சுகர்மார்க்கம் யாது

இம்மார்க்கங்க ளுள்ளனவென எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனின். (125)

விடை:—குறித்த இடத்திற்குக் கிரமங்கிரமமாக ஊர்ந்து சொல்லுவதாகிய பிபீலிகாமார்க்கம்போல் இவ்வுலகத்திலிந்தத் தேகத்திலிருந்து அக்கினிபாதிய தேவதைகளை அந்தந்தத் தேவதைகளாக வுபாசியாமல் பிரஹ்மமாகவே யுபாசித்து உபாசிய தேவதையாகிய அவ்வுலகத்தை யடைந்து இந்தப்பிரகாரம் கிரமங்கிரமமாக மேலுமேலும் உயர்வாகிய தேவதைகளை யுபாசித்து அந்தந்தத் தேவதைகளாகிய அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து முடிவில் சர்வ தேவதாசொரூபியாயும் பிரபஞ்சத்துக் காதியாயும் சத்தியலோக வாசியாயும் இராநின்ற இரணியகருப்பருடைய லோகத்தையடைந்து இராணியகருப்பர் பிரஹ்மத்தில் ஐக்கியமாகும்போது கூடவே பிரஹ்மத்தில் ஐக்கியமாகிறது. கிரமமுத்தி மார்க்கமாகிய வாமதேவ மார்க்கமாம். இந்த இடத்தைவிட்டுப் பறந்துசென்று குறித்த இடத்தையே யடைவதாகிய பட்சிமார்க்கம்போல தன்னாலுபாசிக்கப்பட்ட தேவதாசொரூப மெதுவோ அதற்குள்ள மாயாவுபாதியையும், தனக்குள்ள அவித்தையாவுபாதியையும் நீக்கித்தானே அது அதுவே தானாகிய பிரஹ்மமென உபாசித்துச் சீவன்முத்தனாகி இந்தப்பிராரப்த தேகம் நீங்கியவுடனே விதேகமுத்தியாகிய பிரஹ்ம கைவல்

லியத்தை யடைகிறது. சத்தியோ முத்திமார்க்கமாகிய சுகர் மார்க்கமாம். இம்மார்க்கங்களுண்டென வராகோபநிஷத்து ௪-வது அத்தியாயத்திலும், மைத்திராண்ணியோபநிஷத்து ௪-வது பிரபாடகத்திலும் ௬-வது பிரபாடகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

தத்துவவிவேசன நிரூபகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஓம்பரப்பிரஹ்மணேநம:

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

நானுசிவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

சீவன்முத்தி நிரூபகம்.

அவதாரிகை.

(நூல் ௬௭)

இவனைச்சீவன்முத்தனென்றும் திடப்பிரஞ்ஞனென்றும் பகவற்பத்தனென்றும் குணாதீதனென்றும் பிராமணனென்றும் அதிவருணாச்சிரமியென்றும் வாசிட்டமுதலிய சாத்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலருமிந்தத் தத்துவங்களை விசாரம்பண்ணி மோக்ஷமடையக்கடவர்.

(பதம்)	(பொருள்)
இவனை	பிரமமாத்திரமாக இராநின்ற இப்பிரமஞ்ஞானியை
சீவன்முத்தனென்றும்	சீவன் முத்தியையுடையவனெனவும்

வினா:—சீவன் முத்தனிலக்கணமெங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனின். (1)

விடை:—வராகோபநிஷத்து (௪) வது அத்தியாயத்தில் (௰) விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

வினா:—ஜீவன் முத்தர்களை (௰) விதமாக எங்ஙனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனின். (2)

விடை:—(௧) பிரபஞ்சவிபாபார முள்ளவனானாலும் இந்தப்பிரபஞ்சம் காணப்படாத ஆகாயம்போல எவனுக்குக்காணப்படுகிறதோ அவன் சீவன்முத்தன் (௨) சுகதுக்கங்களிலே எவனுடைய மனப்பிரகாசமானது உதயத்தையும் (சுகத்திற்பொங்குதலையும்) அஸ்தமனத்தையும் (துக்கத்தில் மயங்குதலையும்) அடைகிறதில்லையோ அடையப்பட்டதை (சுகதுக்கங்களில் எது தனக்குநேரிட்டதோ அதை) அதிக்கிரமிக்காமலிருக்கும் இருப்பையுடையதோ (நேரிட்டஸ்திதியிலேயே விட்டுவிடுகிறதேயன்றிச் சுகத்தைவிருத்தி செய்யவாவது துக்கத்தைப்போக்கவாவது முயற்சிசெய்யாமலிருக்கு மிருப்பையுடையதோ) அவன் சீவன்முத்தன் (௩) சுழுத்தியிலிருக்கிற எவன் விழித்துக்கொண்டவனாக இருக்கிறானோ எவனுக்கு விழித்துக்கொண்டிருப்பதில்லையோ. எவனுடையஞானமானது விஷயவாசனையற்றதாக இருக்கிறதோ அவன் சீவன்முத்தன் (௪) ஆசை துவேஷம் பய முதலியவைகட்கு அனுகுணமாகநடந்தாலும் எவனுடைய உள்ளம் ஆகாயத்தைப்போல சுத்தமாயிருக்கிறதோ அவன் சீவன்முத்தன் (௫) ஒரு

காரியத்தைச் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் எவனுக்குத் தான் கருத்தாவென்கிற எண்ணமில்லையோ எவனுடைய புத்திவிஷயங்களிற் பற்றுகிறதில்லையோ அவன் சீவன்முத்தன். (௬) எவனிடத்திலிருந்து சனங்கள் பயமடைகிறதில்லையோ சனங்களிடத்திலிருந்து எவன் பயமடைகிறதில்லையோ சந்தோஷம், கோபம், பயம் இவைகளைவிட்டிருக்கிறவனெவனோ அவன் சீவன்முத்தன் (௭) சகலமான விஷயங்களிலும் விவகரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் பிறருடையவைகளிற்போல (பிறர்வஸ்துக்களிற் றனக்குப் பற்றில்லாததுபோற் பற்றின்றி) சீதளனாயும் (சாந்தனாயும்) பூரணமான ஆத்மாவாயும் (ஒருவிதகுறைவுமில்லாதவனாயும்) இருக்கிறவனெவனோ அவன் சீவன்முத்தன் (௮) ஓமுனியே யெப்போது சித்தத்திலுள்ள சகலகர்மங்களையும் தள்ளிவிட்டுச் சகலத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கப்பட்ட என்னிடத்தில் எவன் திருப்தியுள்ளவனாக இருக்கிறானோ அப்போதவன் சீவன்முத்தன் (௯) சித்தத்தினுடைய சகலவியாபாரமுமற்ற சின்மாத்திரமேயாகிய பரமபாவனமான (மகாசுத்தமான) பதத்தில் (ஸ்தானத்தில்) எவன் கலங்காத மனதுடையவனாக இளைப்பாறுகிறானோ அவன் சீவன்முத்தன் (௰) எவனுடைய சித்தத்தில் இதுஜகத்து நான் அவன் இவன் வாஸ்தவமல்லாததாய்க் காணப்படுகிறவஸ்துக்கள் என்கிறபேதம் உதயமாகிறதில்லையோ அவன் சீவன்.

முத்தனெனப் பத்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இதையே வசிஷ்டர் இராகவருக்கு விஸ்தாரமாக வுபதேசித்திருக்கிறார். இதனையே வாசிட்டத்தினின்றுமெடுத்து வித்தியாரண்ணியாள் உலோகோபகாரநிமித்தம் தம்மாற்செய்தருளிய சீவன்முத்தி விவேகமென்னுங்கிரந்தத்தில் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறாளென அறிக.

வினா:—இவ்வுபநிடதத்துக்கு வராகோபநிடதமெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (3)

விடை:—ரிபுமுனிவருக்கு விஷ்ணு வராகரூபியாக இருந்து உபதேசிக்கப்பட்டதானமையினென அறிக.

வினா:—சீவன்முத்தர்கள் பலபிரிவினர்களானால் இவர்கள் மேலடையத்தக்கமுத்தி சமமுத்தியோ விஷமமுத்தியோவெனின். (4)

விடை:—மார்க்கபேதத்தால் நேராகவும் கோணலாகவும் செல்லுதலையுடைய நதிப்பிரவாகங்கள் சாகரத்தையடைந்து சமமாகச் சாகரமேயாவதுபோல பிராரப்தவழியால் சீவன்முத்தர்கள் பலஒழுக்கங்களையுடையவர்களாக இருக்கினும் அகம்பிரஹ்மமென்னுஞ் சமஸ்காரங்கள் சமமாகவுள்ளவர்களானமையால் விதேகமுத்தியில் அதீதப்பிரஹ்மமே யாகின்றார்கள். ஆதலின் சமமுத்தியேயென அறிக.

வினா:—சீவன்முத்தர்களடையு முத்தி சமமாக இருக்கினும் ஒழுக்கபேதங்களுடையராதல்பற்றி யவர்களுக்கு நாம பேதங்களுளவோவெனின். (5)

விடை:—யோகியர் சாங்கியரென வுபயநாமபேதங்களை யுடையராவர். இவர்களே பிரஹ்மவித்து பிரஹ்மவித்துவரன் பிரஹ்மவித்துவரியன் பிரஹ்மவித்துவரிட்டனென்னும் நாம பேதங்களையுமுடையராவரென அறிக.

வினா:—இவர்களில் யோகியர்கள் யாவர்களெனின். (6)

விடை:—தத்துவஞானத்தால் நாமரூபப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் சித்தவிருத்திலயமானமையால் உள்ளினும் புறம்பினும் தோற்றரவின்றிச் சுழுத்தியிற் சாக்கிரசொப்பனங்களடங்குவனபோற் றன்னிலடங்கிச் சொப்பிரகாசமான சிதாகாசமாகப் பிரகாசிப்பவர்களென அறிக.

வினா:—சாங்கியர்கள் யாவர்களெனின். (7)

விடை:—தத்துவஞானத்தால் புட்பசந்தன வனிதை வெகுமானாதிகளாற் சுகம்வரினும் தனதானிய மனைவிபுத்திர நாச அவமானாதிகளாற்றுக்கம்வரினும் நமக்குச் சுகம்வந்ததெனச் சந்தோஷித்து அதனை விருத்திசெய்யவாவது துக்கம் வந்ததெனக்கிலேசித்து அதனை நிவர்த்திசெய்யவாவது முயற்சிசெய்யாமல் அததுநேரிட்ட ஸ்திதியிலேயே விட்டுவிடுபவர்களென அறிக.

வினா:-இவர்களில் பிரஹ்மவித்துக்கள் யாவர்களெனின்.(8)

விடை:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார ஞானமடைந்தவர்களாயும் ஞானப்பேற்றிற்குப் பூர்வமிருந்த தங்கள் வருணாச்சிரமங்கட்கேற்கக் கன்மாதிகளை உலோகோபகாரநிமித்தம் மந்திரலோபம் கிரியாலோபம் திரவியலோபமின்றிச் செய்பவர்களாயும் பிராரப்தகன்மபேதங்கட்குத் தக்கதாகத் தவம் வாணிபம் இராசாங்கம் யுத்தம் ஐயமேற்றுண்ணலாகிய வியவகாரங்களைப்பற்றின்றி மிகுதி அல்லது குறைவாகச் செய்பவர்களாயும் பிரவிர்த்தி நிவர்த்திகளில் நியமமில்லாதவர்களாயும் போகானுபவகாலத்தில் போகவஸ்துக்களைச் சொப்பனவஸ்துக்கள்போல மித்தையாகப்பார்ப்பவர்களாயும் விருத்தி சொருபாகாரமாகும்போது க்ஷணேக்ஷணே நிருவிகற்பசமாதியையுடையவர்களாயும் ஞானபூமிகளில் மூன்றுபூமிகட்கு மேற்பட்ட நான்காம்பூமியையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மவித்துவரர்கள் யாவர்களெனின். (9)

விடை:—பிரஹ்மஞானானந்தரம் தேகலோகசாஸ்திரவாசனைகளைச் சின்மாத்திர வாசனாப் பியாச பலத்தாற்கெடுத்துச் சீவன்முத்திச் சுகத்தையனுபவிப்பவர்களாயும் சுழுத்தியிற்போல சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்தோற்றமில்லாதவர்களாயும் சுழுத்தியிற் சகலவிருத்திகளும் நித்திராசத்தியிலடங்கி

யிருப்பனபோல சாக்கிரத்தில் சகலவிருத்திகளும் ஆத்ம சொரூபமாகிய தன்னில் நிருவிகற்பமாய்ச் சாந்தப்பட்டிருப்பனவாக வுள்ளவர்களாயும் சாக்கிரத்தி லிந்திரியங்களிருக்கினும் அவைகளால் விஷயக்கிரகணஞ்செய்யாத சுழுத்திய வஸ்தர்களாயும் ஓரோர்காலத்தில் உபதேசநிமித்தம் அல்லது தேகதாரணத்துக்கின்றியமையாத பிக்ஷாபாதிகளேற்றற்கானசஞ்சாரநிமித்தம் தானாகவெளிப்படுபவர்களாயும் ஞானபூமியில் ஐந்தாம்பூமியையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மவித்துவரியர்கள் யாவர்களெனின். (10)

விடை:—வாசனாக்ஷய மனோநாச சம்பன்னர்களாயும் சாக்கிரப் பிரபஞ்சத்தைக் காடசுழுத்திக்குச் சமமாகவுடையவர்களாயும் காடசுழுத்தியன் தானே வெளிப்படாமல் அன்னியர் பிரயத்தனத்தால் வெளிப்படுவதுபோல சதாபிரஹ்மத்தி லுபசாந்தமாகிய நிருவிகற்பசமாதியர்களாய் தாங்களே வெளிப்படாமல் சீடராதிய அன்னியர் பிரயத்தனத்தால் ஓரோர்காலத்து வெளிப்படுவர்களாயும் ஞானபூமியில் ஆறும் பூமியையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக.

வினா:-பிரஹ்மவித்துவரிட்டர்கள் யாவர்களெனின். (11)

விடை:-பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானானந்தரம் மனதும் வாசனையும் அத்தியந்தம் நாசமாயினவர்களாயும் அகண்டேகரசப் பிரஹ்மத்திற் கலந்து தொய்தப்பிரதிதியின்றிப் பிரஹ்மமாகவே சேடித்திருப்பதாகிய நிருவிகற்பசமாதியர்களாயும் தங்களாலும் அன்னியர்பிரயத்தனங்களாலும் ஓர்காலத்தினும் வெளிப்படாதவர்களாயும் சலத்தாற் பூரிக்கப்பட்டு சலத்துள் வைக்கப்பட்ட பூரணகும்பத்துக்கு உள்ளினும் வெளியினும் சலமே வியாபித்திருப்பதுபோல பிரமத்தால் உள்ளினும் வெளியினும் வியாபிக்கப்பட்டுப் பிரஹ்மமாகவேயிருப்பவர்களாயும் ஞானபூமிகளில்மேலான ஏழாம்பூமியையுடையவர்களாயுமிருப்பவர்களென அறிக.

வினா:—ஞானபூமிகளேவையெனின். (12)

விடை:—சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசஞ்சத்தி, பாதார்த்தாபாவனை, துரியமாகிய ஏழுமென அறிக.

வினா:-சுபேச்சையென்னும் முதற்பூமியாதெனின். (13)

விடை:—(பூமியென்பது) சித்தத்தின் அவஸ்தாவிசேடங்களின் நாமம். (சுபமென்பது) பிரமஞ்ஞான பலமாகிய மோக்ஷம். (இச்சையென்பது) விருப்பம், அதாவது சர்வகன்மரகித விவேக வைராக சமாதிசட்கசம்பத்திகளாகிய மூன்று சாதனங்களின் பலத்தால் அதிகாரிகள் சித்தத்தில் துர்ச்சங்கத்தைக் கூடி யளவில் காலம் மூடமாயிருந்துவிட்டோம். இனித்தாமதிக்காமல் எவ்விதத்தேனும் துர்ச்சங்க

த்தைத் துறந்து சற்குருவையடைந்து அவராலும் சற்சாஸ்திரங்களாலும், மோக்ஷத்தையடையக் கடவேமெனத் தீவிரமாக வுதயமாகின்ற இச்சையென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்)

கவையுறுமோகத்தோடு நாமடைவதென்னே நல்லோரானன்னூலானன்று ஞானச், சுவைபெறுதும் நிராசையினாலென்று நாடல் சுபம்விரும்பலாகு மிந்தச்சுபேச்சை முற்றி.

(வேதாந்தசூடாமணி)

தோற்றிடு நான் மூடனாயிருந்த காரணமென் சுருதிகுருவாலறிவலென நினைதல் சுபேச்சை.

(கைவல்லிய நவநீதம்.)

துற்சங்கநிவர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவது சுபேச்சையாகும்.

வினா:—விசாரணையென்னு மிரண்டாம்பூமி யாதெனின். (14)

விடை:—சர்வகர்ம சந்நியாச பாலன சாதனசதுட்டய சகிதமாய்க் குருமுகமாகச் சிரவணஞ்செய்து அவ்வாக்கியார்

த்தங்களைச் சத்துக்களாசாரப்படி சுருதிகளுக்கு விரோதமின்றிய தருக்கயுக்தி அனுமானாதிகளோடு மனதிற் பதிவுறும்பொருட்டு மனனஞ் செய்குதலென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்)

கவைபறு நல்லோரியற்கை யாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல்வேண்டும்.

(வேதாந்தசூளாமணி)

மாற்றரிய சுருதிகுருவாற்சிறிது தோன்றும், வைராகத் துறுதல் சதாசாரம் விசாரணையே.

(கைவல்லியம்.)

நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல் விசாரணையாம்.

வினா:—தனுமானசியென்னும் மூன்றாம்பூமி யாதெனின். (15)

விடை:—(தனுவென்பது) சுருங்கல், சுருங்குதலாகிய தன்மையை, மனதடைகுதல் தனுமானசியாம். அதாவது, சுபேச்சை விசாரணையென்னு முபயபூமிகளின் சகாயத்தால் மனது அநேகார்த்தக் கிரகணங்களை விடுத்து ஏகார்த்தமாகிய

சத்தே அகமெனும் பிரஹ்மாகார விருத்திப்பிரவாகமாக நிரந்தரம் தியானிப்பதாகிய நிதித்தியாசனத்தால் பலினவாசனைகளொழிந்து சவிகற்பசமாதியை யுற்று சூட்சுமத்தன்மையை யடைகுதலாம். இத்தனுமானசியும் சாமானிய சம்சர்க்கம் சிரேஷ்டாசம்சர்க்கமென் றிரண்டுவிதமாகுமென அக்ஷியுபநிடதத்திற் சொல்லப்படுகிறதென அறிக.

வினா:—அவ்விரண்டில் சாமான்யசம்சர்க்கத் தனுமானசி யாதெனின். (16)

விடை:—நான்கர்த்தா போக்தா பாத்தியம் பாதகமல்லவென் றிங்ஙனம் சகலவிஷயங்களினுஞ் சேர்க்கையற்றிருக்கிறதும் சுகதுக்காதிகள் சகலமும் சென்மாந்தர கன்மங்களாக இருக்கட்டும், அல்லது ஈசுராதீனமாக இருக்கட்டும் இதனால் நமக்கென்ன கர்த்தத்துவமிருக்கிறது. இல்லையென்றிருக்கிறதுமென அறிக.

வினா:-சிரேஷ்டா சம்சர்க்கத்தனுமாசி யாதெனின். (17)

விடை:—நானுங் கர்த்தாவல்ல, ஈசுரனுங் கர்த்தாவல்ல எனக்குச் சென்மாந்திர கன்மங்களுமில்லையென நன்றாய் விடுத்து மகாவாக்கியவிசாரத்தை யுள்ளேபண்ணிக்கொண்டு பரிபூரணமாயும் உபசாந்தமாயு மிராகின்ற மேலான மௌனமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசாரமென்ற விரண்டு நிறைதலும் விடயத்திச்சை மாற்றி நினைவுகுவிவது சித்தஞ் சிறுகலாகும்.

(வேதாந்தசூளாமணி.)

மருவலுறுசுபேச்சை விசாரணைவலியால் விடயவலியறு தருன் றனுமானசி.

(கைவல்லியம்.)

முற்சங்கவேடணைகள் விடறனுமானசி.

வினா :-இம்மூன்று பூமிகளையுமுடையார்கள் யாவர்களெனின். (18)

விடை:-பிக்ஷான்ன போசனம் குருபணிவிடை சௌசமாதிய யதிதருமசகித சாதனசதுட்டய சம்பன்னர்களாய்க் குரு முகமாகச் சிரவணஞ்செய்யு மப்பியாசிகளென அறிக.

வினா:—சத்துவாபத்தியாகிய நான்காம்பூமி யாதெனின். (19)

விடை:—மனது பரமார்த்த சத்துருபமாகச் சேடித்திருப்பது சத்துவாபத்தி. அது பூமிகாத்திரயாப்பியாசவலியால்

மனது சாக்கிரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் சொப்பனப் பிரபஞ்சதுல்லியமாகவும் சர்வாதிட்டான சத்துரூபப் பிரஹ்மமே தானாகவும் அறிந்து சாக்ஷாத்கரித்து க்ஷணேக்ஷணே பிரஹ்மத்தில் க்ஷீரோதகம்போற் கலந்து திரிபுடிரகிதமாய் நிருவிகற்ப சமாதியை யுறுவதாகிய ஸ்திதியென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

நிகழ்த்திய விம்மூன்றாலு நெஞ்சந்தன்னில் வனைதரு மவ்விரத்தியினா லுண்மைப்போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவலாகும்.

(வேதாந்தசூளாமணி.)

விரவுநனவாய வுலகினைக் கனவென்றெண்ணி மெய்த்த வான்மா வுண்மைகருதல் சத்வாபத்தி.

(கைவல்லியம்.)

சற்சங்க மனதிலுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவாபத்தி தானே.

வினா:—அசம்சத்தியாகிய ஐந்தாம்பூமி யாதெனின் (20)

விடை:- சம்சத்தியென்பது விடயசம்பந்தம்; அஃதில்லாமை அசம்சத்தியாம். அஃது சத்துவாபத்தி யென்னு

நாலாம் பூமியிலுதயமாகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரவலியால் சொப்பனதுல்லியமாகக் கண்டபிரபஞ்சங்களையும் அறிவுமாத்திரமாகக் கண்டு சுழுத்தியன்போலப் பாஹ்யாந்தர வாகாரங்களோடும் அவைகளின் சம்ஸ்காரங்களோடுஞ் சம்பந்தமின்றி நித்தியாபரோக்ஷப் பிரஹ்மத்தில் நிருவிகற்பமாயழுந்தியிருப்பதென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

அனையன விந்நான்காலு முண்மைப்போதத் தழுந்திய யற்சங்கமற லசங்கமாகும்.

(வேதாந்தசூளாமணி.)

பரவலுறுமுலகு தோன்றாது சுழுத்தியன்போற் பகரறிவுமாத்திரையாய் நிற்றலசஞ் சத்தி.

(கைவல்லியம்.)

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தையெலாமறத்தலசஞ் சத்தியாகும்.

வினா:—பதார்த்தாபாவனையாகிய ஆறும்பூமி யாதெனின். (21)

விடை:—பாஹ்யாந்தர பதார்த்தங்களின் அபாவப்பிர

திதியே பதார்த்தாபாவனையாகும். அஃது அசம்சத்தியெ ன்னும் ஐந்தாம் பூமியின்வலியால் பிறராலேவுதலன்றிக் காரி யப்பிரவிருத்தியின்றிய காடசுழுத்தியன்போற் றிடகிருவிக ற்பசமாதியிற் பாஹியாந்தரத்திரிபுடிகள் அபாவமாகி யத் துவிதானந்தமயமாக நிற்றலென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

அறைந்தபதமைந்தானுந்தானும் போதத்தழுந்தியவின் பத்தமைவாற் புறனுமுள்ளு முறைந்தபதார்த்தங்கண் மறை ந்தயலோர் வன்பாலுணர்வதுவே பதார்த்தநினைவொழித லாகும்.

(வேதாந்தசூளாமணி.)

ஒருவிவாசனையனைத்து மிகுதுயிலோன்போல வுயிரான ந்தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபாவனையாம்.

(கைவல்லியம்.)

அத்துவிதானந்தம் வருந்திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபா வனையதாகும்.

வினு:—துரியமென்னும் ஏழாம்பூமியாதெனின். (22)

விடை:—சாக்கிராதி மூன்றவத்தைக்கு மப்பாற்பட்ட நான்காமவத்தை துரியமாம். அது பதார்த்தாபாவனையென்

னும் ஆறும்பூமியின்வலியால் திரிபுடித்தோற்றமான நான் காம்பூமி ஐந்தாம்பூமிகளிற்போல பாவரூபப்பிரதீதியும் ஆறு ம்பூமியிற்போல அபாவரூபப்பிரதீதியும் தன்னுலாவது பிற ராலாவது பஹிர்முகமாதலுமின்றி அதீதானந்தமயமாகி ஆகாயத்திலுள்ள வெறுங்குடம்போலுள்ளினும் வெளியி னுஞ் சூனியமாய் வஸ்து நிலையெப்படியோ அப்படியிருப்ப தென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வாசிட்டம் உற்பத்திப்பிரகரணம்.)

நிறைக்கவிவையாறுலும் பேதம்போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தேநிற்றறுனே மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந்துரி யமாகும்.

(வேதாந்தசூளாமணி.)

உண்டிலையென்னுமலகங்கிருதி நிரங்கிருதி யுருமலறிவு ருவாய அத்துவிதபதத்துட் கண்டதொருவறுங்குடம்போ லுட் புறஞ்சூனியமாங்கதி துரியகாமியாம்.

(கைவல்லியம்.)

வத்துநிலைபிருந்தபடியிருந்த மவுனசுபாவந் துரியமாகும்

(பதம்)	(பொருள்)
திடப்பிரஞ்ஞனென்றும்	நழுவுதலின்றிய சொரூபப் பிரஞ்ஞையுள்ளானெனவும்.

வினா :—இவனைத் திடப்பிரஞ்ஞனென்றது யாதினாலெனின். (23)

விடை :—இவன் அதிடப்பிரஞ்ஞையுடைய பிரதிபந்த ஞானியல்லனென்பது தோன்றற்கென அறிக.

விடை :—அதிடப்பிரஞ்ஞையாவது யாதெனின். (24)

விடை :—வைராக்கிய தியானாப்பியாச பலமின்றிய புருடனுக்கு ஏதாகினுமோர் புண்ணிய விசேடத்தாற் றத்துவஞான முதயமாயினும் அவன் புத்தி சுயபுருட காரியத்திலிராநின்ற நாரியானவள் சோரநாயக நாட்டத்தாற் சுயபுருட காரியத்தை யடிக்கடி மறந்துவிடுவதுபோல விடய நாட்டத்தாற் றத்துவசொரூபத்தை யடிக்கடி மறந்துவிடுவதென அறிக.

வினா :—திடப்பிரஞ்ஞையாவது யாதெனின். (25)

விடை :—வைராக்கிய தியானாப்பியாச வலியால் சுவாதீனமான சுத்தவிருத்தியையுடைய புருடனுக்குத் தத்துவஞான முதயமாயின் அவன் புத்திசோர நாரியானவள் சுயபுருட காரியங்கள் செய்யுங் காலத்தினும் அவள் புத்தி சோரநாயகனையே சிந்தித்து அவனாகாரமாகவே யிருப்பதுபோல்

பிராரப்தவலியால் உலக வியவகாரங்கள் செய்யுங் காலத்தினும் தத்துவசொரூபத்தையே சிந்தித்துத் தத்துவாகாரமாகவே யிருப்பதாம். இப்பிரஞ்ஞையையுடையார்கள் சமாஹிதத்திடப் பிரஞ்ஞர்கள் உத்திதத் திடப்பிரஞ்ஞர்களென இருவிதமாக இருப்பார்களென அறிக.

வினா :—சமாஹிதத் திடப்பிரஞ்ஞர்கள் யாவர்களெனின். (26)

விடை :—சோரநாரியானவள் வீட்டினுள்ளிராநின்ற மணாளன் மக்கள், மாமி, மாமனையும், வெளியிலிராநின்ற, தாய், தந்தை, சகோதரர், பந்து சனங்களையும் வெறுத்துச் சோரநாயகனையே நாடிச்செல்வதுபோல உள்ளினும் வெளியினுமிராநின்ற சகல விஷயங்களையும் கைவிட்டு ஆத்மாவாகிய தன்னிடத்திற் றன்னாற்றானே யாத்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிறவர்களாயும் கூர்மந்தன்னவயவங்களைத் தன்னிலடக்கிக் கொள்வதுபோல சகல இந்திரியங்களையும் விஷயங்களினின்றுந் திருப்பித் தம்மிலடக்கிக் கொள்பவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக.

வினா :—ஆத்மா ஆனந்தரூபமானால் எப்போதும் ஆனந்தரூபமாக இருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்மையினானும் விஷயசம்பந்தத்தால் ஆனந்தந்தோன்றுகின்ற தனுபவமான

மையினுனும் ஆனந்தரூபம் விஷயமேயன்றி ஆத்மாவன்றும். ஆதலின் சமாஹிதத்திடப்பிரஞ்ஞன் ஆத்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிறானெனல் கூடாதெனின். (27)

விடை :—அஞ்ஞானத்தால் விஷயத்திலிச்சையுற்றுச் சஞ்சலிக்கின்ற புத்திவிருத்தியில் அலைதலுள்ள சலத்தில் முகச்சாயை தோன்றாததுபோல ஆத்மானந்தப் பிரதிபலினந் தோற்றுகிறதில்லை. இச்சித்த விஷயம் லபித்த காலத்தில் சற்றுப்போது சலனம் நீங்கி யகமுகப்படும். அப்போது அவ்விருத்தியில் ஆத்மானந்தப் பிரதிபலினந் தோன்றும் அவ்வானந்தத்தை யனுபவிக்கும் புருடன் தன்மயமாகிய ஆத்மானந்தமென் றறியாமல் வெற்றெலும்பைக்கடிக்கும் சுவானம் அவ்வெலும்பு தன் கடைவாயிற் குத்தி யதனாற் பெருகி வராநின்ற உதிரத்தைத் தன்னுதிரமென அறியாமல் எலும்பினின்றும் வராநின்ற உதிரமென நினைப்பதுபோல விஷயத்தினின்றும் ஆனந்தஞ் சனிக்கிறதென நினைக்கிறான். அங்ஙனம் நினைப்பது பிராந்தியே யானமையால் விஷயம் ஆனந்தரூபமன்று. ஆத்மாவே ஆனந்தரூபமாகும் ஆதலின் சமாஹிதத்திடப் பிரஞ்ஞன் ஆத்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிறானெனல் கூடுமென அறிக.

வினா :—விஷயம் ஆனந்தரூபமல்லவாயின் ஒருவராயினும் விஷயங்களைச் சம்பாதிக்க முயலாதிருக்கவேண்டும்.

அங்ஙனமின்றி யாவர்களும் முயற்சிக்கின்றமையால் விஷயங்களே ஆனந்தரூபமாகுமெனின். (28)

விடை :—அற்றேல் (க) வது விஷயமுள்ள பரியந்தம் விஷய சகித புருடனுக்கு ஆனந்தமிருக்கவேண்டும். (உ) வது ஆனந்தம் நீங்கித் துக்கமுதியாதிருக்கவேண்டும். (௩) வது விஷயம் வெறுப்புக்கிடமாகிக் கைவிடப்படாமலிருக்கவேண்டும். (ச) வது விஷயமில்லாதிருக்குங் காலத்தில் ஆனந்தமுதியாதிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றி முறையே (க)வது புருடனுக்கு யாதானுமோர் காரியத்தைப்பற்றி மனது சலிக்கும்போது முக்கிய விஷயமாகிய மனைவி, சமீபத்திருந்தும் ஆனந்தமில்லை. (உ) வது மிகுந்த ஆபத்து நேரிட்டபோது மனைவியைக் கட்டிக்கொண்டழுகிறான்; அதற்கு ஆனந்தம் நீங்கித் துக்க முதயமாயிருக்கிறதே காரணம். (௩) வது கோபமுண்டாகியபோது மனைவியை நிந்தை கூறி அடித்துத்துரத்திவிடுகிறான்; அப்போது முக்கிய விஷயம் வெறுப்புக்கிடமாகிக் கைவிடப்படுகிறது. (ச) வது மனைவி முதலிய விஷய சம்பந்தமின்றிய சுழுத்தி சமாதியவத்தைகளில் ஆனந்தமனுபவிக்கப்படுகிறது. ஆதலின் விஷயம் ஆனந்தரூபமன்றென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா :—விஷயம் ஆனந்தமல்லவாயினும், விஷயலாபத்தால் புத்திவிருத்தியில் சலனநீக்கமும் அதனால் ஆனந்தமு

முதயமாகின்றமையால் அவ்வானந்தத்துக்கு விஷயலாபமும் காரணமாகுமெனின். (29)

விடை :— சமாஹிதத்திடப்பிரஞ்ஞனனுபவிக்குமானந்தம் அவனுடைய புத்திவிருத்தி யகமுகப்பட்டு நிருவிகற்ப சமாதியில் திரிபுடித்தோற்றமின்றிப் பிரஹ்மத்திற்கனைந்துலயமாயிருக்கும்போதுஜனித்ததாக இருக்கின்றமையால் அதற்கு விஷயலாபமும் காரணமாகுமென்பது ஆராய்வுக் குறைவேயாகுமென அறிக.

வினா:—அவ்வானந்தம் விளங்குவது புத்தி விருத்தியினாலோ அல்லது ஆத்மாவினாலோவெனின். (30)

விடை:—நிருவிகற்பசமாதியிலுள்ள ஆனந்தம் புத்திவிருத்திரூபமாக இராமல் அதன் சம்ஸ்காரரூபமாக இருக்கின்றமையால் சவிகற்பசமாதியிலுள்ள ஆனந்தம்போல புத்திவிருத்தியால் விளங்கத்தக்கதன்று : ஆத்மாவினால் விளங்கத்தக்கதென அறிக.

வினா:—சமாஹிதத்திடப்பிரஞ்ஞன் ஆனந்தானுபவியாக இருக்கின்றானென்பதை யாதினாலறியலாமெனின் (31)

விடை :—விருத்திகளின் உபசாந்தத்தால் முகமலர்ச்சிபுற்றிராநின்ற முகப் † பிரசாதமாகிய அடையாளத்தாலறியலாமென அறிக.

† பிரசாதம்-தெளிவு.

வினா :-உத்திதத்திடப்பிரஞ்ஞர்கள் யாவர்களெனின் 32

விடை :—மூடர்கள் உரோகாதிகளாற் றுக்கம்வரின் நான் பாவி யென்னைச்சுடவேண்டுமென விதனமுறுவதுபோல விதனமுறாதவர்களாயும் இராச்சிய தன புத்திர லாபாதிகளாற் சுகம்வரின் சுகசாதனங்களான புண்ணியத்தை யனுட்டிக்காமல் முன்வந்த சுகத்திற்குச் சமானமான சுகத்தை யபேக்ஷிக்கிறதுபோல அபேக்ஷியாதவர்களாயும் விவகாரகாலத்தில் இராகத்துவேஷங்க ளில்லாதவர்களாயும் தனக்குச் சுவாதீனமாக இராநின்ற இந்திரியங்களோடு கூடினவர்களாயும் அன்னியர் லாபநட்டங்களைத் தன்னுடையதாகத் தோற்றுவிக்குஞ் சித்தவிருத்திச் சினேகமில்லாதவர்களாயு மிருப்பார்களென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பகவற்பக்தனென்றும்	பகவற்சொரூபத்திற்றிடபத்தியுடையவனென்றும்.

வினா:—திடபக்தியையுடைய பகவற்பத்தன் யாவனெனின். (33)

விடை:—சர்வப்பிராணிகளிடத்தினுந் துவேஷமில்லாதவனும் மைத்திரி கருணை முதிதை உபேக்ஷைகளுடையவனும் அகங்கார மமகாரமில்லாதவனும் சொரூபத்தியான

பரனாயும் சத்துரு மித்துரு மானாவமானம் சிதோஷ்ணம் துதிநிந்தை சுகதுக்கமுதலிய த்வந்துவங்களிற் சமதிருஷ்டியும் சதாசந்துஷ்டியுள்ளவனாயும் மௌனியாயும் நியமமாக ஓரிடத்தில் வாசம்பண்ணாதவனாயும் சகலசகத்தும் தன்னிடத்தில் வாசம்பண்ணுதலினாலும் தான் அவைகளனைத்திலும் சர்வாத்மகமாக வியாபித்து வாசம்பண்ணுதலினாலும் சுருதிகள் வாசுதேவமெனக் கீர்த்திக்கும் பிரஹ்மத்தில் சதா வாசுதேவோகமென்னும் அபேதபக்தியை யுடையவனாயுமிருப்பவனென அறிக.

வினா :-ஜீவன்முக்தர்பாலுள்ள மைத்திரி கருணை முதிதை உபேக்ஷையாகிய குணங்களெவையெனின். (34)

விடை :-சுகிப்பிராணிகள்பால் வைத்திரானின்ற சினேகமே மைத்திரியாம். பவக்கடலிலமிழ்ந்தி வருந்துந் துக்கிப் பிராணிகளை நோக்கி யிவர்களேனோ குருவினுபதேசமாகிய புணையினாலிப்பவசாகரத்தைக் கடவாது துக்கிக்கின்றனர். இவர்களுக்கெந்தக்காலம் இப்பவத்துன்பொழியுமென்னு மிரக்கமே கருணையாம். சகலசற்கருமங்களையும் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் புண்ணியர்பாலுள்ள விருப்பமே முதிதையாம். தீவினையாளர்களாகிய பாவிகளை வீதித்திரண துல்லியமாக விருப்பு வெறுப்பின்றி விட்டுவிடுதலே யுபேக்ஷையாமென அறிக (34)

(பதம்)	(பொருள்)
குணாதீதனென்றும்	குணத்திரயங்கட்கப்பாற் பட்டவனென்றும்.

வினா :—பிறராலறியத்தக்கதாகக் குணாதீதனுக்குள்ள இலக்ஷணங்களெவையெனின். (35)

விடை :—சுகம் துக்கம் அவைகட்குச் சாதனங்களாகிய பிரியாப்பிரிய விஷயங்கள் துதி நிந்தை மித்துரு சத்துரு மானாவமானம் வர்ணம் ஓடுமுதலியவைகளை விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பார்க்கும் சமசித்தமும் யாதொரு முயற்சியுமின்றிய தீரமும் ஆத்மநிட்டையுமென அறிக.

வினா :—குணாதீதனுடைய மனதின் சஞ்சாரப் பிரகாரமாகிய அமைதியாதெனின். (36)

விடை :—சாக்கிர சொப்பனங்களிலுதித்து சுழுத்தி சமாதி சூனியாவத்தைகளில் நீங்கிவிடுவதாகிய சத்துவாதி குணத்திரய விகாரங்களான பிரகாசம் பிரவிருத்தி மோகமென்னும் ஞான முயற்சி அவிவேகங்கள் சாக்கிர சொப்பனங்களிலுண்டாகிச் சுழுத்தி சமாதி சூனியாவத்தைகளில் நீங்கிவிடுகின்றன. மூடனானவன் சாக்கிரத்திற் றனக்குப் பிரதிகூலமாயுண்டாகின்ற பிரகாசாதிகளைக் கண்டு

துவேஷிப்பன். சூனியசித்தாவத்தையில் அனுகூலமான பிரகாசாதிகள் நீங்கும்போது அவைகளை யிச்சிப்பன். அங்ஙனமின்றிச் சண்டையைப் பார்க்கும் புருடன் சண்டை செய்பவர்களுக்கு உண்டாகுஞ் ஜெயாபஜெய சுகதுக்கங்கள் நமக்கில்லையென உதாசீனமாயிருப்பதுபோலப் பிரதிகூலமான பிரகாசாதிகளுதயமாகும்போதும் அனுகூலமான பிரகாசாதிகள் நீங்கும்போதும மயங்காமல் குணவிகாரங்களான சட்சுவாதி இந்திரியங்கள் குண விகாரங்களான ரூபாதிகளில் பிரவர்த்தித்ததினாலும், அவைகளை நிவர்த்தித்ததினாலும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்து கொண்டு அசங்கசித்ரூபமாக இராநின்ற நமக்கு யாதொரு லாபமும் நட்டமுமில்லை யென்று உதாசீனமாயிருப்பதென அறிக.

வினா:—குணாதீதன் எந்தச் சாதனத்தாற் குணங்களைக் கடந்தனனெனின். (37)

விடை:—வியபிசாரமின்றிய பத்தியோடு கூடிய தியானப்பியாசபலத்தால் சர்வப்பிரத்தியக்கபின்னபரமார்த்தசொரூபமாயுள்ள தன்னையே சேவைசெய்வதாகிய சாதனத்தாலென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பிராஹ்மணனென்றும்	பிரஹ்மஞ்ஞானபரனென்றும்

வினா:—சீவன்முத்தர்களிற் பிராஹ்மணனென்பவன் யாவனெனின். (38)

விடை:—அரையிற் சோமனும் மேலில் உத்தரீயமுமின்றியவனும், குப்பைகளிலுள்ள கந்தைகளால் கௌபீனாதிகள் தரித்துக்கொள்பவனும், பாய் முதலிய சாதனங்களின்றி வெறுந்தரையிற் கையைத் தலையணையாக வைத்துச் சயனஞ்செய்பவனும், பிராரப்தகன்மங்களுக்குத்தக்கதாக வரப்பட்ட பிக்ஷான்னத்தாற் றேகதாரணஞ் செய்பவனும், தெண்டதாரியாயும், ஆத்மத்தியானபரனும், ஏகாங்கியாயும், பிரஹ்மமே தானெனத் திடமாயறிந்தவனும், சாந்திகளையுடையவனுமிருப்பவனென அறிக.

வினா:—சாந்திகளெத்தனை விதம்? அவைகளெவை யெனின். (39)

விடை:—உத்தமம் மத்திமம் அதமமென மூவிதமாகும். இவைகளில் மனது தன் விகாரத்தை விடுத்து இலக்ஷிய வஸ்து மாத்திரமாய் நிலைத்திப்பது பிரஹ்மநிருவாண லக்ஷணமாகிய உத்தமசாந்தியாம். பிரத்தியகாத்ம இலக்கணங்களைச் சதா அனுசந்தானஞ் செய்கிறதே சுத்தசத்துவ லக்ஷணமான மத்திம சாந்தியாம். மனது விஷய வியாபாரத்தை விடுத்துச் சிரவணமனனாதிகளைச் செய்து கொண்டிருக்

கிறது மலினசத்துவ லக்ஷணமான அதம சாந்தியாமென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
அதிவருணாச்சிரமி யென்றும்	வருணாச்சிரமங்களுக் கப்பாற் பட்டவனென்றும்.

வினா:—வருணங்களெவை ஆச்சிரமங்களெவை யெனின். (40)

விடை:—பிராஹ்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதி நான்கும் வருணங்களாம். பிரஹ்மசரியம் கிரகஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசமென்னும் நான்கும் ஆச்சிரமங்களென அறிக.

வினா:—நான்கு வருணங்களில் பிராஹ்மண வருணத்தார்கள் யாவர்களெனின். (41)

விடை:—பிராஹ்மண வருண உத்தமஸ்திரீயினிடத்துப் பிறந்தவர்களாயும், பிரஹ்மதேஜஸை விரும்பி (௫)வது வயதிலாவது அல்லது (௮)வது வயதிலாவது அல்லது (௰௬)வது வயதிலாவது உபநயன சம்ஸ்காரஞ் செய்து கொள்பவர்களாயும், தினந்தோறும் அட்டவித பூஜாக்கிரியைகளுடையவர்களாயும், பிரஹ்மஞானநிட்டர்களாயும், வேதம் ஓதல், ஓதி

வித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல், வாங்குதலாகிய ஆறு தொழில்களில் ஓதல், யாகஞ் செய்தல், தானங்கொடுத்தலாகிய முத்தொழில்களைப் புண்ணியத்தை யுத்தேசித்தும், ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்வித்தல், தானம் வாங்குதலாகிய முத்தொழில்களைச் சீவனோபாயத்தை யுத்தேசித்தும் செய்பவர்களாயுமுள்ளவர்களாம். இவர்களிற் சிலர் ருதம், அமிர்தம், பிரமிர்தம், சத்தியாநிர்தம், குசீதங்களினானும் அல்லது சுநகவிருத்தியினானும் ஆபத்கால விசேஷங்கட்குத் தக்கதாகச் சீவனஞ்செய்பவர்களுமாக இருப்பவர்களென அறிக.

வினா:—பிராமணர்கள் தினந்தோறுஞ் செய்வதாகிய அஷ்டவிதபூஜைகளெவையெனின். (42)

விடை:—ஆத்மா, சூரியன், சந்திரன், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி ஆகிய எட்டையும் பூசித்தலென அறிக. (சித்போ)

வினா:—இவ்வெட்டுவித பூசாக்கிரமங்களெவையெனின். (43)

விடை:—பிறருக்கு சத்கிரியைகளால் திருப்திசெய்வது ஆத்மபூசாக்கிரமமாம். பீசவாசனரூபமா யிருந்தெழாநின்ற மனதை ஏகாக்கிரஞ்செய்வது, ஆகாய பூசாக்கிரமமாம்.

பிராத மத்தியான சந்தியாகாலகர்மங்கள் செய்வது, சூரிய சந்திர பூசாக்கிரமமாம். பிராணாகுதிகர்மஞ்செய்வது, வாயு பூசாக்கிரமமாம். பிராதசாயம் † சிரவுதம் § ஸ்மார்த்தாக்கினிகர்மஞ்செய்வது, அக்கினி பூசாக்கிரமமாம். ஸ்நானபானக்கிரியைகள்செய்வது, அப்புவின் பூசாக்கிரமமாம். நிவேதனான்னபோசனகர்மஞ்செய்வது பிருதிவி பூசாக்கிரமமாமென அறிக.

வினா :—ருதம், அமிர்தம், மிர்தம், பிரமிர்தம், சத்தியாநிர்தம், குசீதம், சுனகவிருத்தி யென்பவை யெவையெனின். (44)

விடை :—(ருதமென்பது) ஆபத்கால சீவனோபாய நிமித்தம் கழனிகளினும், மற்ற இடங்களினும் சிந்தின நெற்களை இரண்டு விரல்களால் பொறுக்குதலும், நெற்கதிர்களைப் பொறுக்குதலுமாம். இவ்விரண்டில் தனி நெல்லைப் பொறுக்குதற்கு உஞ்சமெனவும், நெற்கதிர்களைப் பொறுக்குதற்குச் சிலமெனவுங் கூறப்படும். அமிர்தமென்பது யாசிக்காமற்றானே வருபவைகளாம். மிர்தமென்பது யாசித்து வருபவைகளாம். பிரமிர்தமென்பது பயிரிடுதலாம். சத்தியாநிர்தமென்பது வியாபாரஞ் செய்குதலாம். குசீதமென்பது வட்டி வாங்குதலாம். சுநகவிருத்தி யென்பது நாயின் பிழைப்புக்குச் சரியாகத் தீனமனதோடு எசமானன் கண்டனைக்குட்பட்டு ஈனவேலை செய்குவதாகிய சேவகா விருத்தியாம்; இவைகளில் பிராமணர்கட்குச் சிறந்த தொழில் ஓதுவித்தலாமென அறிக.

† சிரவுதம் (தக்ஷிணாக்கினியம், காருகபத்தியம், ஆகவனீயமென்னும் யாகாக்கினி.)

§ ஸ்மார்த்தம்(ஸ்மிருதி யுக்தமாகச்செய்யப்பட்ட ஔபாசனாக்கினி.)

வினா:-க்ஷத்திரிய வருணத்தவர்கள் யாவர்களெனின்(45)

விடை :—க்ஷத்திரிய வருண உத்தமஸ்திரீயினிடத்துப் பிறந்தவர்களாயும், பலத்தை விரும்பி (சூ) வது வயதிலாவது அல்லது (௰க) வது வயதிலாவது அல்லது (உஉ) வயதிலாவது உபநயன சம்ஸ்காரஞ் செய்து கொள்பவர்களாயும், பிராமணர்களுக்குரிய தொழில்களில் ஓதுவித்தல் யாகஞ் செய்வித்தல் தானம் வாங்குதலாகிய மூன்றும் நீங்கலாக வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், தானங்கொடுத்தலோடு உலகை யிரக்ஷித்தல், ஆயுதவித்தை பயிறல், போர்செய்தல் ஆகிய தொழில்களையுடையவர்களாயும் சீவனோபாயநிமித்தம் பிரஜைகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு, அல்லது நாலிலொருபங்கு தீர்வை வாங்குபவர்களாயும், இந்திரன், சூரியன், வாயு, யமன், வருணன், சந்திரன், அக்கினி, பிருதிவி ஆகிய இவர்களின் நடையைஅனுசரித்து இராச்சிய விவகாரஞ்செய்யும்

விரதமுடையவர்களாயும் இருப்பவர்களாகும். இவர்களுக்கு உலகாள்வது சிறந்த தொழிலென அறிக.

(பிரமாணம்)

நிகண்டு.

ஓதலே வேட்டலீதலுலகோம்பல் படைபயிற்றல் மேதகு
போர்செய்திட்டல் வேந்தர்செய் தொழில்களாறே.

வினு :—க்ஷத்திரியனுனவன் இந்திரனுதியர் நடையை
யனுசரித்து நடக்கும் விரதங்களெவையெனின் (46)

விடை :—இந்திரன், ஆவணிமாதமுதல் (சு) மாதம்வரை மழைகளை வருஷிப்பித்துச் சனங்களைச் சந்தோஷிப்பிக்கச் செய்வதுபோல அரசனும் தன் இராச்சியங்களிலிருக்கும் பிரஜைகளுக்கு அபீஷ்டத்தை உண்டுபண்ணிக் கொடுக்கிறது இந்திரவிரதமாம். சூரியன் மார்கழி மாதமுதல் (அ) மாதம் வரையில் தன்னுடைய கிரணங்களால் மிகவும் தாபப்படுத்தாமல் சலத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் கிரகிப்பதுபோல அரசனும் சனங்களை உபத்திரவப்படுத்தாமல் மாதந்தோறும் சிறிதுசிறிதாகத் தீர்வையை வாங்குவது சூரியவிரதமாம். வாயுவானது சகலசெந்துக்களிடத்திலும் பிராணரூபமாக உள்ளே பிரவேசித்துச் சஞ்சரிப்பதுபோல அரசன் எதிரிப்பட்டணங்களில் வேவுகாரர்களைப் பிரவேசிக்கச்செய்து அங்குள்ள பலாபலங்களையறிந்து தனக்குத் தெரிவிக்கும்படி சஞ்சரிக்கச்செய்வதும் தன்பட்டணத்தில் வேவுகாரர்கள்போலத் தானும் பிரவேசித்து இராச்சிய தந்திர நியாயாநியாயங்களையறியும் நிமித்தம் சஞ்சரிப்பதும் வாயுவிரதமாம். யமன் தண்டனை செய்யும்போது சத்துருவென்றும் மித்துருவென்றும் பேதமாக நோக்காது யாவரையும் சரிபாகத் தண்டிப்பதுபோல அரசன் குற்றஞ்செய்த பிரஜைகளை பக்ஷபாதமின்றிச் சரியாகத் தண்டிப்பது யமவிரதமாம். வருணன் தன்னுற்றண்டிக்கத்தக்க பாவஞ்செய்தவர்களைப் பாசங்களாற்கட்டுகிறதுபோல அரசன் துட்டர்களைத் தயையில்லாமல் சிறைச்சாலையில் பந்திப்பது வருணவிரதமாம். பூரணசந்திரன் மனிதர்கள் தன்னைப் பார்த்துச் சந்தோஷிக்கும்படி சீதளமாயும் பிரகாசமாயுமிருப்பதுபோல அரசனுனவன் மந்திரி முதலிய பரிசனங்கள் தன்னைப்பார்த்துச் சந்தோஷிக்கும்படி தயையுள்ளவனுயும் பூடணலங்கிர்தனுயுமிருப்பது சந்திரவிரதமாம். அக்கினி உஷ்ணசொரூபமாய் ஈரமின்றிய திரணகாஷ்டாதிகளைத் தகித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல அரசன் சோம்பலின்றிப் பிரதாபமுள்ளவனுய்த்துஷ்டர்களையும் தனக்கபகாரஞ்செய்யும் மந்திரிமுதலியவர்களையும் சிக்ஷித்துக் கொண்டிருப்பது அக்கினி விரதமாம். பிருதிவியானது சராசரரூபமான சகலபிராணிகளையும் உயர்வு தாழ்வின்றிச் சரியாகத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல அரசன் பண்டிதர்

பாமரரான சகலபேர்களையும் பேதமின்றிச் சரியாக இரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பது பிருதிவி விரதமாமென அறிக.

வினா :—வைசியவருணத்தவர்கள் யாவர்களெனின். (47)

விடை :— வைசியவருண உத்தமஸ்திரீயினிடத்துப் பிறந்தவர்களாயும் பொருளைவிரும்பி (௮) வயதிலாவது அல்லது (௰௨) வயதிலாவது அல்லது (௨௪) வயதிலாவது உபநயனஞ்செய்துகொள்பவர்களாயும் வேதமோதல் யாகஞ்செய்தல் தானங்கொடுத்தல் வியாபாரஞ்செய்தல் பசுவையிரக்ஷித்தல் பூமியை யுழுதுபயிரிடல் வட்டிவாங்குதலாகிய தொழில்களையுடையவர்களாயு மிருப்பவர்களாகும். இவர்களில் வியாபாரஞ்செய்பவர்கள் தனவைசியரெனவும், பசுக்களை இரக்ஷிப்பவர்கள் கோவைசியர்களெனவும், பூமியையுழுது பயிரிடுபவர்கள் பூவைசியரெனவும் சொல்லப்படுவார்களென அறிக.

வினா :—க்ஷத்திரியர் வைசியராகிய உபயவருணத்தவர்க்கும் வேதம் ஓதுவித்தலாகிய தொழில் எப்போதுமில்லையோவெனின். (48)

விடை :—மோக்ஷவிச்சையுடைய பிரமசாரியானவன் பிராமணன் அகப்படாவிடின் க்ஷத்திரியரிடத்திலாவது வைசியர்களிடத்திலாவது அனுட்டானமில்லாத பிராமணனிடத்திலாவது வேதம் ஓதவேண்டியதெனவும், வேதம் ஓதி முடிவுபெறுகிறபரியந்தம் அக்குருவுக்குப் பணிவிடை செய்தவாவேண்டுமெனவும், மனுஸ்மிருதியிரண்டாவது அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் க்ஷத்திரியர் வைசியர்களுக்கும் வேதம் ஓதுவித்தலாகிய தொழில் ஓரோர்காலத் துளதெனக் கொள்ளற்பாலதென அறிக.

வினா :—சூத்திரவருணத்தவர்கள் யாவர்களெனின். (49)

விடை :—மூவகைவைசியர்க்குரிய பசுவோம்பல் பொருளீட்டல் பயிரிடலோடு பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தவர்கட்கும் பொறாமையின்றிப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருப்பவர்களாகும். இவர்களுக்குப் பிராமணர்களுக்குரிய அறுவகைத்தொழில்களில் தானங்கொடுத்தலாகிய தொழிலுண்டென அறிக.

வினா:--நான்காச்சிரமங்களில் பிரஹ்மசரியாச்சிரமத்தர்கள் யாவர்களெனின். (50)

விடை :-பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியவருணத்திற் பிறந்தவர்களாயும் உபநயனமுதலிய (௪௰) வித சம்ஸ்காரங்களுள்ளவர்களாயும் குருவையடைந்து குருபணிவிடை செய்துகொண்டு (௰௨) வருடம் குருகுலவாசமாயிருந்து வித்தையப்பியாசஞ்செய்பவர்களாயும் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய வருணங்கட்குத்தக்கதாக முறையே சணப்பனார் பட்டுநூல் செம்மறியாட்டின் மயிர் இவைகளால் செய்யப்பட்டதை அரை உத்தரீயமாகவும் கருப்புமான்தோல் புள்ளிமான்தோல் வெள்ளா

ட்டின்தோல்களை மேலுத்தரீயமாகவும் பஞ்சினூலாலும் சணப்பனூலினாலும் வெள்ளாட்டின் மயிரினாலும் திரிக்கப்பட்டுள்ள வடத்தை மூன்றுவடமாகச் சேர்த்து தோளில் எக்யோபவீதமாகவும் வில்வம் அல்லது பலாசத்தில் நிலமுதல் சிரசினளவாகவும் ஆல் அல்லது கருங்காலியில் நிலமுதல் நெற்றியளவாகவும் இரளி அல்லது அத்தியில் நிலமுதல் நாசியளவாகவும் நறுக்கித்தண்டமாகத் தரிப்பவர்களாயும் சந்தியாவந்தன (திரிகால) கருமங்களையும், அக்கினியில் சமிதானமாகிய (சமித்தினால் செய்யப்பட்ட) ஓமங்களையும் கிரமமாகச் செய்பவர்களாயும், கமண்டலதாரிகளாயும், பிராமணவருணத்தராகில் †பவதி பிக்ஷாந்தேகி அம்மாபிக்ஷைகொடுஎன்றும், க்ஷத்திரியவருணத்தராகில் பிக்ஷாம்பவதி தேகி (பிக்ஷை அம்மா கொடு)என்றும வைசியவருணத்தராகில் தேகி பிக்ஷாப்பவதி (கொடு பிக்ஷை அம்மா) என்றும் கூறிப் பிச்சை கேட்பவர்களாயும் வாங்கிய பிச்சையைக் குருவுக்கு நிவேதனஞ்செய்து அவரனுமதி பெற்றுப் பின் கிழக்குமுகமாக இருந்து ஆசமனஞ்செய்து போசனஞ்செய்பவர்களாயும் போசனஞ்செய்யுங்கவளங்கள் கிரகஸ்தனுக்கு (௩௨) வானப்பிரஸ்தனுக்கு (௰௬) முனிக்கு (௮) உரியவைகளென்னும் நியமமிருப்பதுபோல இவ்வளவென்னும் நியமமில்லாதவர்களாயும் சரீரமுள்ளவரைக் குருபணிவிடை

---

† பவதிஎன்னுஞ் சொல்ஸ்ரீயை மரியாதையுடன் அழைப்பதைக் குறிப்பது

செய்துவருபவர்களாயும் குருவில்லாவிட்டால் குருபுத்திரனிடத்தும் புத்திரனுமில்லாவிடில் குருபத்தினியிடத்தும் சுவதந்திரனாக இராமல் அவர்களாதீனனாயிருந்து வருபவர்களாயும் அட்டவிதமைதுனங்களுமில்லாத இந்திரிய நிக்கிரகர்களாயுமிருப்பவர்களென அறிக.

வினா :—பிரமசாரியர்களுக்கு விலக்காகிய அட்டவிதமைதுனங்களெவையெனின் (51)

விடை :-தரிசனம் பரிசனம் கேளி கீர்த்தனம் சங்கற்பம் குய்யபாஷணம் அத்தியவசாயம் கிரியாநிவர்த்தி ஆகிய எட்டுமாம். இவைகளில் காமவிச்சையால் ஸ்திரீகளைப்பார்ப்பது (தரிசனம்). அவர்கள்சரீரத்தைத்தீண்டுவது(பரிசனம்). ஸ்திரீகளோடு விளையாடுதல் (கேளி). அவர்களைப்புகழ்வது (கீர்த்தனம்). அவர்களையடிக்கடி நினைப்பது (சங்கற்பம்). அவர்களோடு ரகசியமாகப்பேசுதல் (குய்யபாஷணம்). அவர்களை ஆலிங்கனம் பண்ணுதல் (அத்தியவசாயம்). அவர்களைப்புணர்ந்து இந்திரியவிசர்ச்சனஞ் செய்குதல் கிரியாநிவர்த்தியென அறிக.

வினா :—கிரகாச்சிரமத்தவர்கள் யாவர்களெனின் (52)

விடை :-பிரஹ்மசாரியாயிருந்து ஆசாரியன் அனுஞ்ஞை பெற்று தன் ஜாதியிலுள்ள கன்னிகையைப் பிராமியம் தெய்வம் ஆருஷம் பிராஜாபத்தியம் ஆசுரம் காந்தருவம் இராக்ஷ

சம் பைசாசம் என்னும் நன்மைதிமைகளை விளைவிப்பதாகிய (அ) விவாகங்களினுள் எந்தவருணத்தவருக்கு எது சிறந்ததோ அதைச்செய்பவர்களாயும் நித்தியகருமானுட்டானர்களாயும் இல்லறதருமங்களைவழுவாமல்நடத்துபவர்களாயும் மனைவி மாதவிடாயானநாமுதல் நீக்கத்தக்க நான்குதினங்களையும் அட்டமி தசமி ஏகாதசி திரயோதசி அமாவாசை பௌர்ணமி பானுவாரங்களையும் நீக்கி மற்றைத்தினங்களினிரவில் தன்னால் நடத்திவரும் இல்லறதருமங்களைத் தனக்குப்பின்னரும் நடத்திவரும் நிமித்தமாகப் புத்திரனையபேக்ஷித்து மனைவியைப் புணர்பவர்களாயும் வழிபடுதெய்வங்கள் அதிதிகள் தாய் தந்தையராதிய பிதிர்க்கள் வேலைக்காரர்கள் தன்னாத்துமாவாகிய இவர்கட்கு அன்னத்தால் திருப்திசெய்பவர்களாயும் பிரஹ்மமாதிபஞ்ச எஞ்ஞங்களைச் செய்துவருபவர்களாயும் பிரஹ்மசாரியர் வானப்பிரஸ்தர் சந்நியாசிகளாகிய மூன்றாச்சிரமத்தர்களையும் பாதுகாப்பவர்களாயும் ஓதுவித்தலாகிய கிருத்தியங்களைச் சிவனுபாயநிமித்தஞ் செய்பவர்களாயும் வேதமோதுதலால் இருடிகடனையும் ஓமஞ்செய்தலால் தேவர்கடனையும் பிள்ளைபெறுதலால் பிதிர்க்கடனையும் தீர்த்துவிட்டுச் சந்நியாசிகள்போல் ஒன்றிலும் பற்றின்றியிருந்து ஆத்மத்தியானஞ் செய்பவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக.

வினா:—பிராமியமாதிய எட்டு விவாகங்களைவையெனின்.

விடை :-வேதமோதினவனாயும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயு மிராநின்ற பிரஹ்மசாரியைத் தானாகவே யழைத்து அவனை நூதனவஸ்திரங்களால் அலங்கரித்து, அவனுக்குத் தன் கன்னிகையை வஸ்திராபரண அலங்காரத்தோடு தானஞ் செய்வது பிராமியவிவாகமாம். சோதிஷ்டோமாதி எஞ்ஞத்தில் தனக்குப் புரோகிதனாக இருப்பவனுக்குத் தன்பெண்ணை அலங்கரித்துக் கொடுப்பது தெய்வவிவாகமாம். தான் செய்யவேண்டிய யாகாதி தர்மத்துக்காக ஓரிடபம், ஓர்பசு, அல்லது இரண்டுரிஷபம், இரண்டுபசு வாங்கிக்கொண்டு தன் கன்னிகையைக் கொடுப்பது ஆருஷவிவாகமாம். பிரஹ்மசாரியையழைப்பித்துப் பூசித்துத் தன் கன்னிகையைத் தானம் பண்ணும்போது நீங்களிருவரும் கருமங்களைச் செய்யுங்களென்று சொல்லிக்கொடுப்பது பிரஜாபத்தியவிவாகமாம். பெண்ணின் தகப்பனுக்குக் கேட்கும் பணத்தைக் கொடுத்துப் பெண்ணுக்கு வேண்டிய பூடணங்களும் போட்டுப் பெண்ணை வாங்கி விவாகஞ் செய்து கொள்ளுவது, ஆசுரவிவாகமாம். கன்னிகையும் புருடனும் ஒருவருக்கொருவர் புணர்ச்சியினாசையால் மனமொத்துச் சேருதல் காந்தருவவிவாகமாம். கன்னிகையும் சுற்றத்தார்களும் உடன்படாவிடின் அவர்கள் சுற்றத்தாரை அடித்துக் கொன்றுவிட்டுக் கன்னிகையழுதாலும் அவளைப் பலத்தினால் கொண்டுபோய்விடுகிறது.

இராக்ஷச விவாகமாம். கன்னிகை துயிலும்போதும் மதுவுண்டு மயங்கிக்கிடக்கும்போதும் பித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் அவளைப் புணர்வது முற்சொல்லிய ஏழு விவாகங்களுக்கும் கீழாகிய பைசாச விவாகமாமென அறிக.

வினா:—கிரகாச்சிரமத்தர்கள் செய்யும் பஞ்ச எக்கியங்களெவை யெனின். (54)

விடை:—பிரஹ்மஎக்கியம், பிதிரெக்கியம், தேவஎக்கியம், பூதஎக்கியம், மனுட எக்கியம் ஆகிய இவைகளாம். இவைகளில் வேதாத்தியயனஞ் செய்குதல் பிரஹ்ம எக்கியமாம். பிதிர்க்கள் திருப்தியடையும்படி அன்னத்தினாலாவது சலதருப்பணத்தினாலாவது சிரார்த்தங்கள் செய்வது பிதிரெக்கியமாம். தேவதைகளைக்குறித்து அக்கினியில் ஓமஞ்செய்வது தேவ எக்கியமாம். வாயசபலி முதலானது வைப்பது பூதஎக்கியமாம். அதிதிகட்கு அன்னமிடுவது மானுடஎக்கியமாமென அறிக.

வினா:—வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தர்கள் யாவர்களெனின். (55)

விடை:—தன்தேகத்தில் நரையையும் தன்பிள்ளைக்குப் பிள்ளையையும் பார்க்கும் வயது வந்தபோது சகல ஆகார

மாதி போகங்களையும் விடுத்து; மனைவியைப் பிள்ளைவசம் ஒப்பிவித்தாவது, அல்லது மனைவிக்குக் கூடவர இஷ்டமிருந்தால் அழைத்துக் கொண்டாவது அக்கினிகோத்திரத்தையும் சுருக்கு சுருவமுதலிய பாத்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வனத்திற்சென்று வசிப்பவர்களாயும், சாலியன்னம் பலகாய் கிழங்கு பழமாதியவைகளாற் கிரகாச்சிரமத்துக்குச் சொல்லிய பஞ்சயக்கியங்களைச் செய்பவர்களாயும் ஜிதேந்திரியர்களாயும் மான்றோல் மரவுரியாதிகளைத் தரித்துக்கொள்பவர்களாயும் சடை மீசை தாடி நகங்களை வளர்ப்பவர்களாயும், வேதமோதுதலிற் சோம்பலில்லாதவர்களாயும் திரிகாலஸ்நானஞ் செய்பவர்களாயும், காட்டிலுதிர்ந்த பரிசுத்தமான சம்பா கார்நெற்களைப் பொறுக்கி அவைகளின் அரிசிகளால், புரோடாசம்சருக்கள்உண்டுபண்ணி அவைகளைத்தேவர்கட்கு அக்கினியில் ஓமஞ்செய்து சேடித்து நின்றவைகளையும் பாகஞ்செய்த காய் கிழங்காதிகளையும் தானேபழுத்த கனிகளையும் புசிப்பவர்களாயும் தபசுவிருத்தியாகும்பொருட்டு வெயிற்காலத்தில் பஞ்சாக்கினி மத்தியினும் மழைக்காலத்தில் சலமத்தியினும் பனிக்காலத்தில் ஈரத்துணியைப் போர்த்துக்கொண்டுமிருந்து தபஞ்செய்பவர்களாயும் வயது முதிர்ந்தபின்னர்ப் பிரஹ்மலோகத்தை விரும்பித் தேகாசபரியந்தம் சலத்தையுங் காற்றையும் புசிப்பவர்களாயும் அல்லது தன் ஆயுளில் மூன்றுபாகத்தைக் காட்டிற்கழித்துவிட்டு நாலாவதுபாகத்திற்

சந்நியாசஞ் செய்துகொள்பவர்களாயு மிருப்பவர்களென அறிக. (மனு—௬—அத்தி)

வினா:—சந்நியாச ஆச்சிரமத்தர்கள் யாவர்களெனின் (56)

விடை:—மந்தம், தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் வைராகங்களில் துன்பமேரிட்டபோது குடும்பத்தை வெறுப்பதாகிய மந்தவைராகத்தால் சந்நியாசஞ்சித்தியாது. தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் வைராகங்களால் எசுர்வேதத்திற் சொல்லியபிரகாரம் சகலபொருள்களையும் தக்ஷிணையாகவுடைய பிரஜாபதியிஷ்டியைச்செய்து அக்கினியை ஆத்ம சமாரோபணஞ்செய்துகொண்டு கிரகத்தினின்றும் நீங்கி †சந்நியஸ்தமயா §சந்நியஸ்தோகமென்னும் பிரேஷைமந்திரோச்சாரண பூர்வகமாகச் சந்நியாசஞ்செய்துகொண்டவர்களாயும் பரிசுத்தமான கமண்டலம் தண்டம் தருப்பை காஷாயங்களைத் தரிப்பவர்களாயும் தேங்காய்ப்பாத்திரம் சுரக்காய்ப்பாத்திரம் மரப்பாத்திரம் தொன்னை மண்பாத்திரம் மூங்கிற்படி இவைகளைச் சுவாயம்பு மனு சந்நியாசிகளுக்குப் பாத்திரமாகச் சொல்லியிருத்தலால் சுவர்ணம் வெள்ளி தாப்பிராதிய லோகபாத்திரங்களைவிடுத்து மண்ணாதிய வோர்பாத்திரத்தில் ஏககாலத்தில் பிக்ஷைவாங்

† சந்நியஸ்தமயா—சகல மாயாப்பிரபஞ்சத்தையும் விடுகிறேன்.

§ சந்நியஸ்தோகம்—யான் சகலத்தையும் விட்டேன்.

கிப் புசிப்பவர்களாயும் ஜிதேந்திரியர்களாயும் ஏகாங்கியர்களாயுமிருப்பவர்களென அறிக,

வினா:—யதிகள் ஏகாங்கியர்களாக இருப்பது யாதுநிமித்தமெனின். (57)

விடை:—ஏகாங்கியர்களாக இருக்கில் பிக்ஷு, இரண்டுபேர்கள்சேர்ந்தால் மிதுனம், மூன்றுபேர்கள்சேர்ந்தால் கிராமம், அதற்குமேற்பட்டால் நகரமென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் பிக்ஷுவாக இருத்தலன்றி மிதுனம் கிராமம் நகரமாகச் சேர்ந்திருக்கில் ராஜசம்பந்தமான வார்த்தைகளும் பிக்ஷைசம்பந்தமான வார்த்தைகளும் சினேகம் கோட்சொல்லுதல் மாச்சரியமாதிகளு முண்டாகும். அதனால் யதியானவன் தன் தருமத்தினின்றும் நழுவிவிடுவன் ஆதலின் யதி தன் தருமத்தினின்றும் நழுவாதிருக்கும் நிமித்தமாகும். இங்ஙனம் பிக்ஷுவாக இராநின்ற யதிகளிற் சிலர்கள் சீக்கிரத்திற் சம்சாரத்தைக் கடத்தற்கு மூகர் (ஊமையர்) களாயும் நபுஞ்சகர் (பேடியர்) களாயும், முடவர்களாயும், அந்தகர் (குருடர்) செவிடர்களாயும் ஜடர்களாயுமிருப்பர்களென அறிக.

வினா:—உலகில் அனேகர்கள் ஊமையர்களாயும் நபுஞ்சகர்களாயும் முடவர்களாயும் குருடர்களாயும் செவிடர்களாயும் ஜடர்களாயும் மரணபரியந்த மிருந்தும் அவர்களிலொருவராயினும் சம்சாரத்தைக் கடந்ததாகக் காணப்படவில்.

ஆதலின் ஊமையராதியர் சம்சாரத்தைக கடப்பர்களென்பது
அசம்பாவிதமெனின். (58)

விடை :- 1 வாக்கிந்திரிய லோபத்தினலாவது அல்லது
பிரியாப்பிரிய காரியங்களை மனதில்வைத்துக்கொண்டு அவை
களை வாக்காற்றெரிவிக்காமல் பூமியாதிகளிலெழுதியும் கைச்
சைக்கினைசெய்தும் பாராளுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு
தன்னை யாவரும் மௌனியென மதிக்கவேண்டுமென்னும்
எண்ணத்தாலாவது ஆடுமாடுகள்போல வாய்பேசாதிருப்பவர்
களை யிங்கு ஊமையர்களென்று சொல்லியதன்று. அன்னு
திகளைப் புசிக்கிறவர்களாக இருக்கினும் இது நன்ருயிருக்கி
றது இது நன்ருயில்லையென்று சொல்லத்தக்கதாகிய விஷய
ங்களில் எவர்கள் அபிமானம் வைக்கிறதில்லையோ எவர்கள்
இதமாயும் சத்தியமாயும் மிதமாயும் சங்கிரகமாயும் பேசுகிருர்
களோ அவர்களை ஊமையர்களென்றதாகும். (2) வீரிய
மில்லாமையினுனும் அலித்தன்மையினுனும் ஸ்திரீகளிடத்தில்
மோகமில்லா திருப்பவர்களை யிங்கு நபுஞ்சகர்களென்று
சொல்லியதன்று. இப்போதுபிறந்த பெண்குழந்தையையும்
நூறுவயதுள்ள கிழவியையும் பார்த்து எதனுல் விகாரமடை
கிறதில்லையோ அதனுல் ரதிபோன்ற அழகினையுடைய பதி
ஞறுவயதுப் பெண்ணைப் பார்க்கினும் விகாரமடையாதிருப்ப
வர்களை நபுஞ்சகர்களென்றதாகும். (3) காலொடிவு கால்

முடக்கு பாதேந்திரியக்குறைவினுல் நடக்குங்கிரியையில்
லாதவர்களை யிங்கு முடவர்களென்று சொல்லியதன்று.
பிக்ஷைக்காகவும் மலவிசர்ச்சனத்துக்காகவுமாத்திரம் எவர்
கள் ஒருயோசனை தூரத்துக்கதிகப்படாமற் சஞ்சரிக்கிருர்
களோ அவர்களை முடவர்களென்றதாகும். (4) நேத்திரேந்
திரிய லோபத்தாலாவது காசபடலாதி வியாதிகளாலாவது
ஒன்றையும் பார்க்காதிருப்பவர்களை யிங்கு குருடர்களென்று
சொல்லியதன்று. நின்ருலும் நடந்தாலும் எவர்களுடைய
பார்வை நாலு நுகத்தடி தூரத்துக்கப்பால் பூமியைவிட்டுப்
போகிறதில்லையோ அவர்களைக் குருடர்க ளென்றதாகும்.
(5) சுரோத்திரேந்திரிய லோபத்தால் சப்தங்களைக் கிரகியா
திருப்பவர்களை யிங்குச் செவிடர்களென்று சொல்லியதன்று.
மனதுக்குச் சந்தோஷ விசனமாதிகளை யுண்டுபண்ணத்தக்க
வார்த்தைகளைக் கேட்டாலும் கேட்காதவர்கள் போலிருப்ப
வர்களைச் செவிடர்களென்றதாகும். (6) உன்மத்தமாதிய
சித்தமயக்கங்களால் விஷயங்களைப்பற்றிக் கலங்காதிருப்பவர்
களை யிங்கு ஜடர்களென்று சொல்லியதன்று. பிரியாப்பிரி
யத்துக்கு ஏதுவாகிய விஷயங்கள் சமீபத்திருக்கினும் அவை
களால் கலங்காத இந்திரியங்களை யுடையவர்களாய்த் தூங்கு
கிறவர்கள்போ லெப்போது மிருப்பவர்களை ஜடர்களென்று
சொல்லியதாகும். ஆதலின் இங்ஙனம் ஆறுவிதமாக இருப்
பவர்கள் சம்சாரத்தைச் சீக்கிரத்திற் கடப்பவர்கள் என்பதற்
கையமின்று. இங்ஙனம் பலவிதமாக இராநின்ற சந்நியாசி ஆச்

சிரமத்தர்களில் தீவிரவைராகிகள் குடிசகம் வெகூதகமென்
னும் உபயசந்நியாசங்களையும், தீவிரதரவைராகிகள் அம்
சம் பரமாம்சமென்னும் உபயசந்நியாசங்களையும் உடைய
வர்களாவரென அறிக.

வினு:—குடிசகாதி நால்வகைச் சந்நியாசிகள் யாவர்
களெனின். (59)

விடை:-குடிசு என்பது சிறுவீடு. அகமென்பது இடம்.
தேசயாத்திரை செய்தற்குச் சத்தியின்றி, ஊர்ப்பொ
துவிலிராநின்ற குடிசையாகிய பன்னசாலையை யிடமாகக்
கொண்டு வசிப்பவர்களாயும் ஒரேயிடத்தில் அன்னம்புசிக்கிற
வர்களாயு மிருப்பவர்கள் குடிசகர்களாகும். வெகு என்பது
பல; உதகமென்பது பூமி அல்லது சலமாம். இருப்பது இன்ன
வூர் இன்ன இடமென்னும் நியமமின்றிக் கிராமத்திலொரு
நாள் புரத்திலிரண்டுநாள் பட்டணத்தில் மூன்றுநாள் நகரத்
தில் ஐந்துநாள்களுக்கு அதிகப்படாமல் வசிப்பவர்களாயும்,
வருஷாகாலங்களில் கிராமம் அல்லது நகரங்களில் நான்கு
மாதம் வசிப்பவர்களாயும், மற்றக் காலங்களில் காடு, மலை,
வனமுதலிய இடங்களில் வசிப்பவர்களாயும் பலபல பூமிகளி
லுள்ள பலபல சலமாதிகளைப் புசித்துக்கொண்டு பயத்தினு
லோரிடத்தினும் தங்காது திரிகின்ற மானைப்போற் சஞ்சரிப்
பவர்களாயு மிருப்பவர்கள் வெகூதகர்களாகும். பிரமலோக
இச்சையால் முமுட்சுத்துவமின்றி யிருப்பவர்கள் அம்சர்களா

கும். நிட்காமபுண்ணிய பரிபாகபலமாகிய சித்தசுத்தியால்
முமுட்சுத்துவத்தை யடைந்திருப்பவர்கள் பரமாம்சர்களா
கும். இவர்களில் குடிசகரும், வெகூதகரும் மறுமைப்பய
னைக்குறித்த கருமசந்நியாசியர்களானமையால் மறுமைப்பய
னுகிய சுவர்க்கலோகங்களை யடைபவர்களாகும். இவர்கட்கு
வேருக ஆதுரசந்நியாசி, கருமசந்நியாசி, கிரமசந்நியாசியென
மூவருண்டு. இம்மூவரில் ஆதுரமென்பது நோய்; தேகவியாதி
யதிகரித்தகாலத்திலாவது மரணசமீபகாலத்திலாவது பிரே
ஷைமந்திரோச்சாரண பூர்வகமாகச் சந்நியாசம் வாங்
கிக்கொள்பவர்களாயும், விதியாகச்சொல்லப்பட்ட சந்நியாச
கருமக்குறைவுள்ளவர்களாயு மிருப்பவர்கள் ஆதுரசந்நியாசி
களாவர். இவர்களே நிமித்தசந்நியாசிகளுமாவர்கள். பிரமசரிய
ஆச்சிரமத்திலிருந்து அதன் விரதத்தை முடித்துக் கிரகாச்
சிரமத்தர்களாகிப் பின் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தை யடை
ந்து வைராகமில்லாவிடினும், ஆச்சிரமக்கிரமானுசாரமாய் மந்
திரோச்சாரண பூர்வகமாகச் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொள்பவர்
கள் கருமசந்நியாசிகளாவர். எங்குமாயுள்ள பிரஹ்மத்தைத்
தவிர மற்றவைகள் யாவும் அநித்தமென நிச்சயித்துக் கிரம
மாகச் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொள்பவர்கள் கிரமசந்நியாசி
களாவர். இவர்களே அநிமித்த சந்நியாசிகளுமாவர்கள். அம்
ஸர்கள் பிரஹ்மலோகத்தை யடைந்து பிரஹ்மன் முன்னி
லையில் ஞானம் பெற்றுப் பின் முத்தியடைபவர்களாவர். பர

மாம்ஸர்கள் இந்த லோகத்திற்றானே ஞானம் பெற்றுச் சீக்கிரத்தில் முத்தியடைபவர்களாவர். இந்தப் பரமாம்ஸர்களும் விவிதிஷாசந்நியாசிகளெனவும் வித்துவத்சந்நியாசிகளெனவும் இரண்டுவிதமா யிருப்பர்களென அறிக.

வினா :—விவிதிஷாசந்நியாசமாவது யாதெனின், (60)

விடை :—ஞானபூமிகளுள் சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி யென்னும் மூன்று பூமிகளையுடையராய் (வேதிதுப்) அறியத்தக்கதை யறியவேண்டுமென்னும் ஞான இச்சையாற் செய்துகொள்ளும் சந்நியாசம் விவிதிஷாசந்நியாசமாம். இதனை ஜிஞ்ஞாசுசந்நியாசமெனவும் கூறுவர். இச்சந்நியாசம் மேற்சனனத்தைத் தரத்தக்க சகலகன்மங்களையும் மனதினால் விடுவதாகிய மானசரூபமாகவும், மந்திரோச்சாரண பூர்வகமாகிய தண்டகமண்டலாதிதாரண ஆச்சிரமரூபமாகவு மிருக்கும். இவ்விரண்டில் முந்திய மானசசந்நியாசத்தில் அந்தணர், அரசர், வணிகர், சூத்திரரோடு ஸ்திரீகளுக்கு மதிகாரமுண்டு. இதற்கு மைத்திரி முதலிய ஸ்திரீகள் ஞானமடைந்திருக்கிறார்களென்கிற சுருதியே பிரமாணமாகும். பிரமசாரி கிரகஸ்தர், வானப்பிரஸ்தர்கட்குப் பிரசித்தமான வாசியசந்நியாசஞ் செய்துகொள்வதில் யாதானுமோர் நிமித்தத்தாற் பிரதிபந்த மிருந்தால் அவர்கள் தன்னாச்சிரம தருமங்களை விடாமல் ஞானசாதனமான மானசசந்நியாசஞ்

செய்துகொள்வதற்கு அதிகாரமுண்டு; விரோதமில்லையென அறிக.

வினா :—ஸ்திரீகளுக்கு மானச சந்நியாசமேயன்றிப் பிரேஷை மந்திரோச்சாரணபூர்வகமாயுள்ள தண்டகமண்டலாதிதாரண ஆச்சிரமரூபமாகிய சந்நியாசமில்லையோ வெனின். (61)

விடை :—மைத்திரியைப்போல் விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு நாயகனிடத்திராநின்ற ஸ்திரீகளுக்கு மானச சந்நியாசமாத்திர முண்டு. விவாகமின்றிய கன்னிகைகளுக்கும் நாயகனிழந்த விதந்துக்களுக்கும் சுருதிகளில் பிக்ஷுகியென்னும் வாக்கியமிருத்தலால் மந்திரோச்சாரணபூர்வக தண்டகமண்டலாதிதாரண ஆச்சிரமரூபமாகிய விவிதிஷாசந்நியாசமு முண்டென அறிக.

வினா :—ஸ்திரீகளுக்கு ஆச்சிரமரூபமாகிய சந்நியாசம் உண்டென எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனின் (62)

விடை :—மோக்ஷதரும மென்னுங் கிரந்தத்தில் ஈலாவது டீகா சனகர் சம்வாதத்தில் திரிதண்டாதிதாரண ஆச்சிரமிகளாய் ஈடணாத்திரயத்தியாகம், பிக்ஷான்னபோசனம், வேதாந்தசிரவணம், ஏகாந்தத்திருந்து பிரஹ்மத்தியானஞ் செய்குதலாகிய சந்நியாசம் சுலபமாக ஸ்திரீகளுக்கு உண்டெ

ணச் சொல்லியிருக்கிறது. இங்ஙனமே சாரீரபாஷியத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதெனப் பிரமாணமாக எடுத்து வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் சீவன்முக்திவிவேகமென்னுங் கிரந்தத்தில் விவிதிஷாசந்நியாசஞ் சொல்லுமிடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இஃதன்றிப் போதாயனர் ஸ்திரீகளுக்கும் சந்நியாசங் கூறியிருக்கிறாரெனவும் அதை விஞ்ஞானேசுரர் ஒப்பியும் வருகிறாரெனவும் வயித்திநாததீக்ஷிதீயம் வருணாச்சிரமகாண்டத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. மனுதர்மசாத்திரம் எட்டாவது அத்தியாயம் ஸ்திரீசங்கிரகணத்தில் சந்நியாசம்பண்ணிக்கொண்ட ஸ்திரீகளுண்டெனவும் கூறுகிறது. ஆதலின் மானசசந்நியாசம் சகலமான ஸ்திரீகளுக்கும் உண்டெனவும், ஆச்சிரமரூபமாகிய சந்நியாசம் கன்னிகை, விதந்துக்களுக்கு மாத்திரம் உண்டெனவுங் கொள்ளற்பாலதென அறிக.

வினா :—வித்துவசந்நியாசமாவது யாதெனின் (63)

விடை :—சிரவணமனன நிதித்தியாசன வலியால் பிரஹ்மத்தைத் தன் சொரூபமாக அறிந்துள்ள ஞானானந்தரம் வாசனாக்ஷய மனோநாச தத்துவஞானங்களின் அப்பியாசவாயிலாக சீவன்முக்திசுகத்தை யபேக்ஷித்துச் செய்துகொள்வதாகிய பரமாம்சசந்நியாசமே வித்துவசந்நியாசமாகும். இதனை ஞானவான்சந்நியாசமெனவுங் கூறுவரென அறிக.

வினா :—விவிதிஷாசந்நியாசத்துக்கும் வித்துவசந்நியாசத்துக்கும் ஏதுக்களெவை யெனின் (64)

விடை :—மிகுந்த பசியுள்ளானுக்கு மற்றொன்றிலும் விருப்பமின்றி அன்னத்தில்மாத்திரம் விருப்பமுண்டாவதுபோல சன்மந் துக்கமென் றறிந்தவனுக்குச் சன்மஏதுக்களாகிய கருமங்களிலிச்சையின்றிச் சன்மநிவர்த்தியை யபேக்ஷித்துத் தீவிரமாக வுதயமாகின்ற சிரவணாதி சாதனசகித ஞான இச்சையாகிய விவிதிஷையே விவிதிஷாசந்நியாசத்துக் கேதுவாகும். அவதிபரியந்தமுள்ள ஞானமாகிய வித்துவத்துவமே வித்துவசந்நியாசத்துக் கேதுவாகுமென அறிக.

வினா:—விவிதிஷாசந்நியாச பலமாகிய அவதிபரியந்தமான தத்துவஞானத்தால் சஞ்சிதத்தோடு ஆகாமியகன்மமும் பற்றாது நீங்கிவிடுகின்றமையினாலும் யாதொரு பிரயத்தனமுமின்றிச் சும்மாவிருக்கினும், தேகாந்தத்தில் முத்தி தானே சித்திக்கின்றமையினாலும் வர்த்தமான சன்மசேஷமான பிராரப்தபோகங்களை யனுபவித்தே தீரவேண்டியிருத்தலினாலும் இந்த வித்துவசந்நியாசப் பிரயாசம் பயனற்றதாகும். ஆதலால் கைவிடத்தக்கதெனின் (65)

விடை:—வித்துவசந்நியாசம் சீவன்முக்திசுகத்துக்கேதுவானமையால் பயனுள்ளதேயாகும். இஃதன்றி, அச்சுகமும் பிராரப்தகன்மபலபோகங்களிலொன்றானமையினாலும்,

அதனைக் கொடுப்பிக்கும் நிமித்தம் பிராரப்தகன்மத்தாற்செலுத்தப்பட்டுச் செய்துகொள்ளப்படுவது வித்துவசந்நியாசமானமையினானும் கைவிடத்தக்கதன்றென அறிக.

வினா:—வித்துவசந்நியாசம் எந்தத் தத்துவஞானியாலடையப்பட்டிருக்கிறது. இஃதுண்டென்பதற்குப் பிரமாணங்களெவை யெனின். (66)

விடை:—தத்துவஞானியாகிய யாக்கியவல்கியராலடையப்பட்டிருக்கிறது. இங்ஙனஞ் சொல்லுகிற பிருகதாரணியமும் வித்துவசந்நியாசிகளின் ஆசாரங்களைக் கூறுவதாகிய பரமஹம்ஸவுபநிடதம் சாபாலவுபநிடத முதலிய சுருதிஸ்மிருதிகளும் வித்துவசந்நியாசமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணங்களென அறிக.

வினா:—வித்துவசந்நியாசிகளின் ஆசாரங்களெவையெனின். (67)

விடை:—விவிதிஷாசந்நியாசத்திலங்கீகரிக்கப்பட்டிராநின்ற கௌபீன தண்டகமண்டலாதிகளை விடுத்து உலகவிவகாரங்களொன்றுமின்றித் திகம்பரனாய்ச் சீதோஷ்ணமானாவமானமாதி துவந்துவங்களின்றி ஒருவரிடத்தினுமொன்றும் வாங்காமல் சுத்தசத்துவமானமனதோடு பிராணதாரணநிமித்தமாகப் பிக்ஷாகாரமாத்திரஞ் செய்வதும் चलाचल अनिकेतश्च

என்னுஞ் சுருதிவாக்கியப்படி சலமாயும் அசலமாயுமுள்ள வாசஸ்தலத்தையுடையனாயும் லாபாலாபங்களிற் சமனாயும், விசனப்பிரதேசமாயுள்ள வீடு, மடம், கோவில், புற்றரை, புற்றடி, மரத்தடி, அக்கினிகோத்திரசாலை, நதிதிரம், மணல்மேடு, பருப்பதகுகை, பருப்பதசிகரம், மலையருவிவீழுமிடம், வெறுந்தரைமுதலிய இடங்களில் ஒன்றை இதுவே நமது தியானஸ்தலமென்னும் நியமமின்றியிருந்து தியானஞ் செய்வதும் சதா பிரஹ்மமே நாமென்பதாகிய ஞானக்கினியினால் சகல கருமங்களையுந் தகிப்பதும் பாலர் பேயர் பித்தர் கூலியாள்கள்போலிருப்பதும் வர்த்தமான தேகம் நிவர்த்தியாகும்போது நிருபாதிகப் பிரஹ்மசொரூபமாகச் சேடிக்கிறதும் ஆசாரங்களென அறிக;

வினா:—ஞானியானவன் எங்ஙனம் சலமாயும் அசலமாயுமுள்ள வாசஸ்தலத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானெனின் (68)

விடை:—சலமாயுள்ளது அடிக்கடி மாறுதலுடைய சரீரம். அசலமாயுள்ளது எந்தக்காலத்தினும்மாறுதலின்றிய ஸ்திரசுபாவத்தையுடைய ஆத்மா. ஞானியானவன்பிக்ஷைவாங்குதல் புசித்தலாகிய விவகாரங்கட்குச் சொற்பகாலம் ஆத்மதிருஷ்டியை மறந்து சலமான சரீரத்திலும் மற்ற நிஷ்டாகாலத்தில் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை மறந்து அசலமான ஆத்மாவிலும் வாசம்பண்ணுகிறவனா யிருத்தலினென அறிக

வினா:-முன் 67-வது விடையில் வித்துவசந்நியாசிகளாகிய ஞானிகள் பாலர் பேயர் பித்தர் கூலியாள்கள்போலிருப்பரென்றது யாதினாலெனின். (69)

விடை:-பாலர் இதுவேண்டும் இது வேண்டாமென ஒன்றினும் இராகத்துவேஷங்களை யடையா திருப்பதுபோல ஞானிகள் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை மித்தையாக அறிந்த திடத்தால் அவைகளில் இராகத்துவேஷங்க ளில்லாதிருப்பவரானமையால் பாலர்போலும், பேயர் வீரன் காட்டேரி முதலிய பேய்களால் பீடிக்கப்பட்டுப் பிடித்த பேயாகாரமாக இருப்பதுபோல ஞானிகள் பிரஹ்மத்தைத் தன்மயமாக அறிந்து பிரஹ்மாகாரமாக இருப்பவரானமையால் பேயர்போலும், பித்தர் தேகாதியபிமானமின்றி இருப்பதுபோல ஞானிகளும் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களில்யானெனதென்னும் அபிமானமின்றி யிருப்பவரானமையால் பித்தர்போலும், கூலியாட்கள் சூரியன் அஸ்தமனமடைதலை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல ஞானிகளும் பிராரப்தக்ஷயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவரானமையால் கூலியாட்கள்போலுமிருப்பரென்றதென அறிக.

வினா:—அதிவருணாச்சிரமியென்பவன் வருணாச்சிரமங்களுக் கப்பாற்பட்டவ னென்றது யாதினாலெனின். (70)

விடை:—ஈசுவரனைப்போல சகலமான வருணிகர்களுக்கும் ஆச்சிரமிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் குருவாயிருப்பதேயன்றிச் சீடனாக இராதவனாயும் வருணாச்சிரமங்களையும் அவைகட்குரிய ஆசாரங்களையும் மாயாகற்பிதமென்றறிந்து நழுவவிட்டவனாயும் மகதத்துவாதி சகத்தனைத்தும் பொன்னிற் பூடணமும் இப்பியில் வெள்ளியும்போல் தன்னிற்கற்பிதமெனவும், சூரியசந்நிதானத்தில் உலகங்கள் சேட்டிக்கிறதுபோல சகல உலகங்களும் நமது சந்நிதானத்திற் சேட்டிக்கிறதெனவும், சொப்பனப்பிரபஞ்சம் சொப்பனதிருஷ்டாவுக்கன்னியமாக இல்லாததுபோலச் சாக்கிரப்பிரபஞ்சமும் சாக்ஷியாகிய தனக்கு அன்னியமாகஇல்லையெனவும், திக்குப்பிரமம் விவேகத்தால்நீங்கியபின்னரும் ஒருதிக்கு மற்றொருதிக்காகத் தோற்றுவதுபோலத் தத்துவஞானத்தால் நாசமாகிய சகத்துப் பின்பு தோற்றினும் எதார்த்தமல்லவெனவும், சகல சகத்தும் மித்தையானமையால் கிரகிக்கத்தக்கனவும் விடத்தக்கனவுமாகிய விதி நிஷேதங்கள் தனக்கில்லையெனவும், சரீரேந்திரிய அவத்தாத்திரயங்கட்குச் சாட்சியாய் மிருகசண்டாளன் சரீரமுதல் பிரமன்சரீரமீறாகிய சகல சரீரங்களினும் நிறைந்திருந்தும் அவைகளிற் சம்பந்தமின்றிய அசங்கசச்சிதானந்த நித்தசுத்த பரிபூரண மகாதேவசொரூபமே பிரத்தியகாத்ம சொரூபமாகிய நாமெனவும் நாமே மகாதேவசொரூபமென

வும் மகாவாக்கியசிரவண மனனாதிகளால் அப்பிரதிபந்த அபரோக்ஷமாக அறிந்தவனாயு மிருப்பவனாதலின் அப்பாற் பட்டவ னென்றதென அறிக.

வினா:—தன்னைப் பிரத்தியகாத்மாவென்றது யாதினா லெனின். (71)

விடை:—தூலசூக்கும காரணமென்னும் சரீரத்திரயம், சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தியென்னும் அவத்தாத்திரயம், விசுவ தைசத பிராஞ்ஞனென்னும் அபிமானித்திரயம் ஆகிய (கூ)ம் தோற்ற வொடுக்கங்களை யடைவதுபோல, தான் ஓர்காலத்தி னும் தோற்ற வொடுக்கங்களை யடையாமல் அவைகளின் தோற்ற வொடுக்கங்களைச் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொ ண்டு அவைகளின் சம்பந்தமின்றிப் பிரத்தியேகமா யிருத்த லினென அறிக.

வினா:—பிராரப்தநாசமாகிய தேகாந்தத்தில் அநாயா சமாகவே விதேகமுத்தி யடையத்தக்கவர்களாகிய பிரஹ்ம ஞானிகளுக்கு மத்தியிலடையத்தக்கதாகிய சீவன்முத்தி யொன்றுள தென்பதற்குப் பிரமாணங்களெவையெனின் (72)

விடை:-கடவல்லி பிருகதாரணியம் தாபநீயம் வராகம் முதலிய சுருதிகளும், சீவன்முத்தன்முதல் அதிவருணாச்சிரமி யீறாகச்சொல்லப்பட்ட நாமப்பிரசங்கங்களால் சீவன்முத்தி யுண்டென்பதையும் அதற்குச் சொரூப சாதனப் பிரயோச

னங்களையுந் தெரிவிப்பதாகிய வசிட்டமுதலிய ஸ்மிருதிகளு மென அறிக.

வினா:—சீவன்முத்திக்குச் சொரூபம் யாதெனின். (73)

விடை:—சரீரமிருக்கும்போது கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ சுகதுக்காதிரூபமாகிய பந்தப்பிராந்தி நிவர்த்தி யென அறிக.

வினா:—கர்த்திருத்துவாதி பந்தமானது சாக்ஷியினிடத் தினின்றும் நீக்கப்படுகிறதா அல்லது சித்தத்தினின்றும் நீக் கப்படுகிறதா வெனின். (74)

விடை:—சாக்ஷிசைதன்னியம் எப்போதும் அகர்த்தா வாயும் நிருவிகாரமாயும் சாக்ஷிமாத்திரமாயும் தொய்தமின்றி யதாயும் அசங்கமாயு முள்ளதெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமை யினானும் விளக்கப்படுவதாகிய உலகவிவகாரம் உலகத்தினிட மாக இருக்கிறதேயன்றி அதனை விளக்கிவைப்பதாகிய சூரிய னிடத்திராததுபோல அறியப்படுவதாகிய சித்தவிகாரமான கர்த்திருத்துவாதிரூப பந்தமானது சித்தத்தினிடமாக இருக் கிறதேயன்றி அதனையறிந்துகொண்டு நிருவிகாரமாக இரா நின்ற சாக்ஷியினிடத்தினின்று. ஆகலின் சாக்ஷியினிடத்தி னின்றும் நீக்கப்படுகிறதன்று; சித்தத்தினின்றும் நீக்கப்படு கிறதென அறிக.

வினா:-சலத்தில் நெகிழ்ச்சி அக்கினியிற் சூடுபோல் சித் தத்திலுள்ள கருத்துருத்துவாதி விகாரரூப பந்தமானது சித்

தத்தின் சுபாவமானமையால் சித்தத்தினின்றும் பந்தநீக்கங்
கூடாது. ஆகலின் சீவன்முத்தி எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெ
னின். (75)

விடை:—சித்தத்தினின்றும் பந்தநீக்கம் அத்தியந்தங்
கூடாவிடினும் சலத்தினெகிழ்ச்சிக்கு மண்சம்பந்தத்தினுனும்
அக்கினிப் பிரிவினுனும் அக்கினியின் சூட்டுக்கு மணிமந்திரங்
களினுனும் அடக்கங்கூடுவதுபோலத் தியானுப்பியாசத்தால்
கருத்தருத்துவாதி விசாரரூப பந்தம் அடக்கமாம். இவ்வடக்
கமே சீவன்முத்திக்குச் சொரூபமானமையின் சித்திக்கு
மென அறிக.

வினு:—அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானகாரியங்களை நாசஞ்
செய்வதில் சாமர்த்தியமுடைய தத்துவஞானத்தையும் பிரதி
பந்தித்துக்கொண்டு தேகாதிகளைத் தோற்றிவைத்து சுகதுக்
கமாகிய பலத்தைக்கொடுக்குஞ் சாமர்த்தியமுடையது பிரா
ரப்த கன்மமானமையால் அஃதுள்ளபோது சுகதுக்கபோகா
னுபவங்கட் கேதுவாகிய சித்தவிருத்திகளின் அடக்கங்கூடு
மெனல் பொருந்ாதெனின். (76)

விடை:—சித்தவிருத்திகளின் அடக்கத்தாற் சித்திப்ப
தாகிய சீவன்முத்தியானது சுகாதிசயரூப மானமையால் அது
வும் பிராரப்தகருமகாரியங்களிற் சேர்ந்ததேயாகும். ஆதலால்
பொருந்துமென அறிக.

வினு:-சீவன்முத்திக்குச் சாதனங்களெவையெனின் (77)

விடை:—தத்துவஞானம் வாசனக்ஷயம் மனோநாசமா
கிய மூன்றுமென அறிக.

வினு:—தத்துவஞானமாவது யாதெனின். (78)

விடை:—கானற்சலம் கானலுக்கு அன்னியமாக ஓர்
பொருளாக இல்லையெனவும், மித்தையாகத் தோற்றுகிறதென
வும் இருக்கிறது கானலேயெனவும் அதன் உண்மையையறி
வதுபோல நாமரூபப்பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்துக்கன்னியமாக
ஓர் பொருளாக இல்லையெனவும் மித்தையாகத் தோற்றுகிற
தெனவும் இருக்கிறதுபிரஹ்மமேயெனவும் அதுவே பிரத்திய
காத்மசொரூபமாகிய தானெனவும் எதார்த்தத்தை யறிவ
தாகிய ஞானமென அறிக.

வினு:—வாசனையாவது யாது அஃதெதனுல் நிவர்த்தி
யாகுமெனின். (79)

விடை:—பூருவாபரமொன்றையும் விசாரியாமற் சிக்கி
ரத்திலுதயமாகுங் குரோதாதி விருத்திகளுக் கேதுவாகிய
சித்தத்தின் சூட்சுமாவஸ்தையாகிய சம்ஸ்காரமே வாசனை
யாகும். இது மானசிகவாசனை விடயவாசனையென இரண்டா
யிருக்கும். இவ்விரண்டில் சத்தமுதலிய விடயங்களை இச்சிக்
குங்காலத் துண்டாகிற சம்ஸ்காரம் மானசிகவாசனையாகும்.

அவ்விடயங்களை யனுபவிக்குங்காலத் துண்டாகிற சம்ஸ்காரம் விடயவாசனையாகும். தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை, அசுரவாசனையாகிய நான்கும் மானசிகம் விடயமென்னு மிரண்டுவாசனைகளி லடங்கும். இவ்விரண்டும், மலினமாகிய அசுபவாசனைகளாம். இவைகள் புருடப்பிரயத்தனத்தா லுதிப்பதாகிய விஷயதோஷ விவேகத்தினாலும் மைத்திரியாதிவாசனை சின்மாத்திரவாசனையாகிய சுபவாசனைகளாலும் நிவர்த்தியாகுமென அறிக.

வினா:—விஷயதோஷ விவேகமாவது யாதெனின். (80)

விடை:—சத்தமாதிய விடயங்களிலுள்ள தோஷங்களையும் அவ்விடய இச்சையாற்பொருந்திய சனனமரணாதிகளால் வருந் துக்கங்களையும் சாத்திரங்களினாலும் தன்னனுபவத்தாலும் ஆராய்தலாகும். இவ்விவேகத்தை விரிவஞ்சி விரித்திலேம். அறியவிரும்பில் வாசிட்டம் வைராக்கியப்பிரகரணத்திலும், விசாரசாகரம் ஐந்தாவது தரங்கத்தினும், ஜீவன்முத்திவிவேகமென்னுங் கிரந்தத்தினும் காண்க.

வினா:—சின்மாத்திரவாசனையாவது யாதெனின். (81)

விடை:—சர்வாதிட்டான சின்மாத்திர பரிபூரணமாகிய பிரஹ்மத்திற் பாஹியாந்தரமான சகலசகத்தும் கற்பிதம்; பிரஹ்மத்துக் கன்னியமாக இல்லை; எப்போதுமிருப்பது அகண்டேகரசப் பிரஹ்மம்; அதுவேதான்; தானே அதுவென அறிந்து பாவிப்பதாலுண்டாகும் சம்ஸ்காரமென அறிக.

வினா:-மலினவாசனைகளாகிய அசுபவாசனைகளைச் சின்மாத்திரவாசனை யொன்றுமே நிவர்த்திக்கத்தக்கதானமையால் அதனைமாத்திரம் அப்பியாசிக்கலாம், மைத்திரியாதி வாசனைகளை யப்பியாசிக்க வேண்டாமெனின். (82)

விடை:—சுவர் திடப்படாவிடில் வீடெங்ஙனம் திடப்படாதோ, மலவிரோசனமாத்திரை புசித்துத் துர்மலங்களை நிவர்த்திசெய்யாமல் புசிக்கப்பட்ட ஔடதம் எங்ஙனம் வியாதியை நிவர்த்திசெய்யமாட்டாதோ, அங்ஙனம் ராகத்துவேஷ குரோத அசூயையாதிகளை நிவர்த்திப்பதாகிய மைத்திரியாதி பாவனை திடப்படாவிடில் சின்மாத்திரவாசனை திடப்படாது. திடப்படாத சின்மாத்திரவாசனையால் மலினவாசனைகள் அத்தியந்தம் நிவர்த்தியாகாவாம். ஆதலின் சின்மாத்திரவாசனை திடப்படும்நிமித்தம் மைத்திரியாதிய வாசனைகளையும் அப்பியாசிக்கவேண்டுமென அறிக.

வினா:—அசுபவாசனையை நிவர்த்திசெய்வதாகிய சுபவாசனையை யுண்டுபண்ணுவதற்குக் கர்த்திருகாரணானுசந்தானரூபமான புருடப்பிரயத்தினம் வேண்டுமானால் சுபவாசனை

பை நிவர்த்தித்தற்கு மற்றொருபிரயத்தினமும், அதனைநிவர்த்தித்தற்கு மற்றொரு பிரயத்தினமுமாக மேலுமேலும் வேண்டப்பட்டு முடிவுபெறாவாம். ஆதலின் மனதுக்கு ஒரு வாசனையுமின்றிச் சாந்தமடையுங்காலஞ் சித்திக்கமாட்டாதெனின். (83)

விடை:—பிணஞ்சுடுதடி தன்னைச் சுடுவதற்கு வேறுதடி வேண்டுவதின்றிப் பிணத்தோடுதானுந் தகனமாய்விடுவதுபோலும் கலங்கற்சலத்திற் போடப்பட்ட கதகரேணு சலத்திலுள்ள மலினங்களை நிவர்த்திசெய்துகொண்டு தானுமோர்பிரயத்தினமுமின்றி நிவர்த்தியாய்விடுவதுபோலும், சுபவாசனையும் அசுபவாசனையை நிவர்த்திசெய்துவிட்டுத் தானும் ஓர் பிரயத்தினமுமின்றி நிவர்த்தியாய்விடும். அப்போது மனது ஓர் வாசனையுமின்றிச் சாந்தமாய்விடுமென அறிக.

வினா:-வாசனாக்ஷய மெதனா லிரக்ஷிக்கப்படுமெனின் (84)

விடை:—இந்திரியநிக்கிரகத்தாலென அறிக.

வினா:—இந்திரியநிக்கிரகமாவது யாதெனின். (85)

விடை:—சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களைச் சத்தமாதிய விடயங்களிற் செல்லவிடாமற் றத்தங்கோளகங்களிற் கிரமமாக நிறுத்துதலென அறிக.

வினா:—மனதென்பது யாது அஃதெதனால் நாசமாகுமெனின். (86)

விடை:—சாவயவமாய், அரக்கு, சுவர்ணம், மெழுகு முதலியனபோல வெகுவித பரிணாமயோக்கியத் திரவியமாய், பிரகாசம் பிரவிருத்தி மோகமே சொரூபமாகிய சத்துவ இராஜத தாமதகுணாத்மகமாய், தமோகுணவிகசிதத்தால் அசுரசம்பத்தையும், ரஜோகுணவிகசிதத்தால் தேகவாசனை லோகவாசனை சாஸ்திரவாசனைகளையும், சத்துவகுணவிகசிதத்தால் ஞானமுதலிய தெய்வசம்பத்தையும் உண்டுபண்ணுவதாய், தியானாப்பியாசவலியால் தாமதமிராசதமாகிய இரண்டு குணங்களும் நிவர்த்தியாகத்தக்க செயற்கைக்குணங்களாகவும், சத்துவகுணம் ஒன்றினாலும் நிவர்த்தியாகாத இயற்கைக்குணமாகவும் உள்ளதாயிருப்பதால் இம்மனது அடநிக்கிரகத்தால் நாசமாகாது கிரமநிக்கிரகமாகிய அத்தியாத்மவித்தை சாதுசங்கம் வாசனாக்ஷயம் பிராணசலனநிரோதமாகிய உபாயங்களால் நாசமாகுமென அறிக.

வினா:—ஹடநிக்கிரகமாவது யாதெனின். (87)

விடை:—ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை அதனதன் கோளகங்களைத் தகைந்து நிக்கிரகஞ் செய்வதாம். இதுபோல மனதையும் நிக்கிரகிக்கக்கூடாதென அறிக.

வினு :-மனதை அடநிக்கிரகத்தால் நிக்கிரகிக்கக்கூடாதென்றது யாதினுலெனின். (88)

விடை :—இந்திரிய கோளகங்கள் பாஹியத்திலுள்ளனவானமையால்அவைகளைத் தகைதற்குக் கூடும். மனதின்கோளகையாகிய இருதயகமலம் ஆந்தரத்திருப்பதுபற்றி யதனைத் தகைதற்குக் கூடாமையினென அறிக.

வினு :—கிரமநிக்கிரகமாகிய நான்குபாயங்களில் அத்தியாத்மவித்தையாவது யாது? அதனுல் மனது எங்ஙனம் நாசமாகுமெனின். (89)

விடை :—உள்ளதாகிய ஆத்மாவை யறியச்செய்வதாகிய விசாரஞான தியானங்கள் அத்தியாத்மவித்தைகளாகும். இவைகளில் விசார ஞானம் திருசியமாயுள்ள அனைத்தும் மித்தை; திருக்காயுள்ள பிரத்தியகாத்மா சத்தியமாகிய சொப்பிரகாசமென அறிவிக்கின்றமையால் மனது மித்தையாகிய திருசியத்திற் பிரயோசனமில்லை யெனவும், சத்தியமாயும் சொப்பிரகாசமாயுமுள்ள பிரத்தியகாத்மாவை விஷயமாகப் பண்ணிக்கொள்ளும் போக்கியதை தனக்கில்லையெனவும் விவேகத்தாலறிந்து, விறகில்லாத அக்கினிபோலத் தன் காரணத்திற் ருனே சாந்தியடைந்துவிடும். தியானமானது மனதின் இராஜததாமதகுணங்களை நிவர்த்திசெய்து சத்துவகு

ணமாத்திரமாகச் சேடிக்கச்செய்கின்றமையால் மனது ஏகாக்கிர முற்று, சூட்சுமமாகி ஆத்மானுபவத்துக்குரிய யோக்கியதையுடையதாய் ஆத்மப்பிரகாசத்திற்ருனே சாந்தமாய்விடுமென அறிக.

வினு :—இராசததாமதகுண நிவர்த்தியால் மனதுக்கு ஏகாக்கிரமும் சூட்சுமத்தன்மையும் ஆத்மானுபவத்துக்குரிய யோக்கியதையும் உண்டாகுமென்றது யாதினுலெனின். (90)

விடை :--சஞ்சலவிருத்திக் கேதுவாயது ரஜோகுணமானமையால் அதனிவர்த்தியால் ஏகாக்கிரமும், அனுத்மரூபமான தூலபதார்த்தாகாரத்துக் கேதுவானது தமோகுணமானமையால் அதனிவர்த்தியால் சூட்சுமத்தன்மையும், ஞானத்துக் கேதுவானது சத்துவகுணமானமையால் சத்துவகுணமாத்திரமாகச் சேடித்தலால் ஆத்மஞானத்துக்குரிய யோக்கியதையும் மனதுக்குண்டாகுமென அறிக.

வினு :—சாதுசங்கவுபாயமாவது யாதெனின். (91)

விடை :—குருமுகமாகச் செய்யப்பட்ட சாஸ்திர சிரவணுதிகளால் பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானுனுபூதியை யடைந்துள்ள சித்தசாந்தர்களோடு கூடியிருத்தலென அறிக.

வினு:—சாதுசங்கவுபாயத்தால் மனது நாசமாகுமென்றது யாதினுலெனின். (92)

விடை :—குருமுகமாகச் சிரவணாதிகள் செய்திருக்கினும் பிரஹ்மத்தை நன்றாயறியாதவனும், அறிந்தபோதிலும் மறந்துவிடுகிறவனும் சாதுக்களை யெப்போதுஞ் சேர்ந்திருக்கில், அவர்கள் அடிக்கடி யொருவர்க்கொருவர் தத்துவவிசாரஞ் செய்வதைக் கேட்பதினாலும் அல்லது அவர்கள் கருணையினால் நேரே சுருதி யுத்தியனுபவங்களுக்கேற்பப் போதித்தலினாலும் நன்றாயறியப்படாதிருந்த பிரஹ்மத்தை நன்றாயறிதலும் மறந்த சொரூபப்பிரஞ்ஞை ஸ்திரமாயுதயமாதலும் சித்திக்கும். அப்போது மனது பிரஹ்மசொரூபத்தையே நாடிப் பிரஹ்மப் பிரகாசத்திற் கரைந்து லயமாய்விடும். ஆதலின் சாதுசங்க வுபாயத்தால் மனது நாசமாகுமென்றதாம். வித்தியாமத முதலிய துர்வாசனையால் சாதுசங்கங்களை யனுசரிக்கச் சம்மதமில்லாதவன் விஷயதோட விவேகத்தால் வாசனாக்ஷயஞ்செய்து அதனால்மனதை நிக்கிரகிக்கவேண்டும். மிகவும் துர்வாசனைகளால் மனம் நாசமாகாவிடிற் பிராணசலன நிரோதமாகிய வுபாயத்தால் மனோநாசஞ் செய்யவேண்டுமென அறிக.

வினா :—பிராணசலனமாவது யாதெனின். (93)

விடை :—பிராணனானது இருதயமுதல் நாசிபரியந்தஞ் சலித்துக்கொண்டிருத்தலென அறிக.

வினா :—பிராணசலன நிரோதமாவதுயாதெனின். (94)

விடை :—ரேசக பூரக கும்பகரூபப் பிராணாயாமப் பழக்கத்தால் பிராணவாயுவு பாஹியத்திலாவது, ஆந்தரத்திலாவது அல்லது பாஹியாந்தரங்களில் ஒரே காலத்தில் சமமாகவாவது தன்கதி யோய்ந்து நின்றுவிடுதலென அறிக.

வினா :—பிராணசலன நிரோதத்தால் மனது நாசமாகுமென்றது யாதினாலெனின். (95)

விடை :—மனது சலித்தற்கு மலினவாசனை காரணமாயிருப்பதுபோலப் பிராணசலனமுங் காரணமெனவும், மனமும் பிராணனும் ஒரே பூதத்தின் அம்சமெனவும், மனமடங்க வாசியும் வாசியடங்க மனமும் அடங்குமெனவும் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையினாலும் வித்தியாமல முதலிய அசுரசம்பத்தின்றிய யோகிக்குப் பிரஹ்மத்தியானத்தால் மனது நிக்கிரகமாகும்போது அவாந்தரபலமாகப் பிராண நிரோதஞ் சித்திப்பதும், அவ்வசுரசம்பத்துடைய யோகிக்குப் பிராணாயாமப்பழக்கத்தால் பிராணசலன நிரோதமாகும்போது அவாந்தரபலமாக மனோநிக்கிரகஞ் சித்திப்பதும், யுத்தமாதிய யாதானுமோர் காரணத்தால் அடிபட்டு மூர்ச்சித்தவர்க்குப் பிராணசலனம் அடங்கியிருக்கும்போது மனதுஞ் சலனமில்லா தடங்கியிருத்தல் சித்திப்பதும் அனுபவமானமையினென அறிக.

வினா :— இந்திரியநிக்கிரகத்தால் வாசனாக்ஷய மிரக்ஷிக்கப்பட்டு எப்போது திடப்படுகிறதோ, அப்போது மனது தானே நாசமாய்விடும். ஆதலால் இந்திரியநிக்கிரகமும், வாசனாக்ஷயமும் வந்தவன் மனோநாசஞ் செய்வதற்கு வேறுபாயங்களைத் தேடுவது மிகையா மெனின். (96)

விடை :—வாசனாக்ஷய மிந்திரியநிக்கிரகத்தா லிரக்ஷிக்கப்படுவதுபோல இந்திரியநிக்கிரகமும் மனோநாசத்தா லிரக்ஷிக்கப்படுவதினால் மனோநாசமின்றி இந்திரியநிக்கிரகமும், இந்திரியநிக்கிரகமின்றி வாசனாக்ஷயமும் திடப்படாவாம். ஆதலின் அவைகள் திடப்படும்நிமித்தம் மனோநாசத்துக்கான வுபாயங்களை யனுட்டிப்பது மிகையன்றென அறிக.

வினா :—தனக்கு வாசனாக்ஷயம் மனோநாசஞ் சித்தித்திருப்பதை யாதினாலறியலாமெனின். (97)

விடை :—விவேகத்தா லுண்டாகிய சாந்தியாதியவாசனைகளின் திடம்பற்றி பாஹியநிமித்தங்களால் குரோதாதிவிருத்திக ளுதயமாகா திருப்பதினால் வாசனாக்ஷயமும், மனதுவிருத்திரூப பரிணாமத்தை விடுத்து நிரோதாகாரமாகப் பரிணமிப்பதினால் மனோநாசமும் சித்தித்துளவென்பதை யறியலாமென அறிக.

வினா :—சீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனங்களெவை யெனின். (98)

விடை :—ஞானரக்ஷை, தபசித்தி, சர்வசம்வாதம், துக்கநாசம், சுகாவிற்பாவமாகிய ஐந்துமென அறிக,

வினா :—சீவன்முக்திக்கு முதற்பிரயோசனமாகிய ஞானரக்ஷையாவது யாதெனின். (99)

விடை :—தத்துவஞானத்துக்கு ஒன்றினாலும் கெடுதி நேரிடாமலிருக்கும்படி அதனை யிரக்ஷிப்பதென அறிக.

வினா :—ஞானரக்ஷை சீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனமென்றது யாதினாலெனின். (100)

விடை :—சீவன்முத்தியானது ஞானத்தை யிரக்ஷிக்குந் தன்மையுடையதா யிருத்தலினென அறிக.

வினா:-பிராந்திஞானம் கெடுதியடைவதுபோலத் தத்துவஞானம் கெடுதியடையத்தக்கதாயின் அதனைச் சீவன்முத்தியா லிரக்ஷிக்கக்கூடும். தத்துவஞானம் ஒன்றினாலுங் கெடத்தக்கதல்லாமையால் அது சீவன்முத்தியா லிரக்ஷிக்கப்படுகிறதென்பதும் சீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனமென்பதும் கூடாதெனின். (101)

விடை :—தத்துவஞான முதயமாயினும், சீவன்முத்தியில்லாதவனுக்கு மனோநாசம் வாசனாக்ஷயமாகிய சித்தவிசிராமமில்லாமையால் பின்னும் சம்சயாதிகளுதயமாகி ஞானத்

தைப் பிரதிபந்திக்கும் மணிமந்திரங்களாற் பந்திக்கப்பட்ட அக்கினிக்குக் காஷ்டாதிகளைத் தகிக்கும் சாமர்த்தியமில்லாததுபோலச் சம்சயாதிகளாற் பந்திக்கப்பட்ட ஞானத்துக்குக் கருத்ருத்துவாதி சீவத்துவங்களைக் கெடுத்தற்கு சாமர்த்தியமின்றாம். இதனால் ஞானபலமாகிய மோக்ஷம் சித்தியாது. மனோநாசம் வாசனாக்ஷயமாகிய சீவன்முத்தியுளதேல் மத்தியபானம்பண்ணினவனுக்குத் தேகாதிகள் மறக்கப்படுவனபோலச் சகமறக்கப்பட்டுத் தோற்றமில்லாமற் போகின்றமையால் ஐயமாதிகளுதயமாகா. அதனால் ஞானமும் பந்திக்கப்படமாட்டாது. அதனால் ஞானபலமாகியமோக்ஷமுஞ் சித்திக்கும். ஆதலின் சீவன்முத்தியால் ஞானமிரக்ஷிக்கப்படுமென்பதும் சீவன்முத்திக்கு ஞானரக்ஷை பிரயோசனமென்பதுங் கூடுமென அறிக.

வினா:-சீவன்முத்திக்கு இரண்டாம் பிரயோசனமாகிய தபசித்தியாவது யாதெனின். (102

விடை:-மனோநிக்கிரக இந்திரியநிக்கிரகரூபமான ஏகாக்கிரமென அறிக.

வினா:—ஞானமடைதற்குப் பூர்வம் ஞானத்துக்கும் பரம்பராசாதனங்களாக அதிகாரியிடத்துள்ள சமம்தமமென்னும் மனோநிக்கிரகஇந்திரியநிக்கிரகங்களை ஞானமடைந்த ஆருடனிடத்துள்ள தத்துவஞானத்தையு மிரக்ஷிப்பதாகிய

சீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனமாகக் கூறுதல் அடிமைத்தொழில் அரசனுக்குச் சிறந்ததொழிலென்பதுபோல அசங்கதமாமெனின். (103)

விடை:—ஞானமடைதற்குப் பூர்வம் அதிகாரியினிடத்துள்ள மனோநிக்கிரக இந்திரியநிக்கிரகங்கள் பெலத்தினால் வளைத்துப் பிடித்திராநின்ற மரத்தின் கிளையைப்போலப் புருடப்பிரயத்தனத்தால் சம்பாதிக்கப்படுவனவாகிய சாதனங்களாக இருந்தன. ஞானமடைந்த பின்னர் அங்ஙனமின்றித் தானே வளைந்துள்ள மரத்தின் கிளையைப்போல சீவன்முத்தர்கட்குப் பிரயத்தினமின்றித் தாமே யிலக்கணங்களாக அமைந்திருப்பனவாம். ஆதலின் அவைகள் சீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனமெனல் அசங்கதமாகாதென அறிக.

வினா:—சிறந்த பிரயோசனத்தைத் தரத்தக்கது தபசாகும். அடையத்தக்கவை யனைத்தையு மடைந்திராநின்ற சீவன்முத்தர்பாலுள்ள மனோநிக்கிரக இந்திரியநிக்கிரகங்கள் அவர்கட்குமேல் யாதொரு பிரயோசனத்தையுந் தரத்தக்கனவல்லாமையால் அவைகளைத் தபசெனல் பொருந்தாதெனின். (104)

விடை:—மனோநிக்கிரக இந்திரியநிக்கிரகங்கள் சீவன்முத்தர்கட்குப் பிரயோசனத்தைத் தரத்தக்கனவா யிராவிடி

னும், உலோகானுக்கிரக ஏதுவாயிருத்தலின் அவைகளைத் தபசெனல் பொருந்துமென அறிக.

வினா :—உலகமென்பது யாதெனின். (105)

விடை :—சிஷ்யர்கள் பக்தர்கள் தடஸ்தர்களென்னும் மூன்றுவிதமனுடர்களாகப் பார்க்கப்படுபவர்களென அறிக

வினா :—சீவன்முத்தர்பாலிராநின்ற தபசு உலகானுக்கிரகத்துக்கு ஏதுவாயுள்ளதென்றது யாதினாலெனின். (106)

விடை :—சிஷ்யர்களாகிய சனங்கள் அந்தர்முகர்களாயிருக்கப்பட்ட சீவன்முத்தர்களுபதேசிக்கும் வாக்கியங்களில் நம்புதலுற்றுச் சீக்கிரத்தில் விசிராமமடைகிறார்கள். பக்தர்களாகிய சனங்கள் சிவன்முத்தர்கட்கு ஆகாராதிகள் கொடுப்பதினாலும், மடமுதலியன உண்டுபண்ணிக் கொடுக்கின்றமையினாலும், ஆத்தமாதிய பணிவிடைகள் செய்கின்றமையினாலும் அவர்களுடைய தபசுக்குச் சமானமான புண்ணிய விசேஷங்களையடைந்து கிருதார்த்தர்களாகிறார்கள். தடஸ்தர்களென்பவர்கள் ஆஸ்திகர் நாஸ்திகரென இருவகுப்பினராவர். இவர்களில் சாஸ்திரங்கள் கூறுவது சத்தியமென நம்புபவர்கள் ஆஸ்திகர்களாவர். இவர்கள் சீவன்முத்தர்களுடைய ஆசாரங்களைப் பார்த்து மகான்களாகிய இவர்களே ஆசாரங்களைய

னுட்டிப்பார்களானால் அஞ்ஞானிகளாகிய நாமனுட்டியாதிருப்பது பெருங்குறைவென நினைந்து அனாசாரங்களை விடுத்து ஆசாரங்களையனுட்டித்து அதன்வழியாகக் கிருதார்த்தர்களாகிறார்கள். சாஸ்திரங்கள் நரகமோக்ஷசுவர்க்கமுண்டென்பது சத்தியமன்று. இவைகளில் ஒன்றையேனுமறிந்தவன் ஒருவனாயினுமில்லாமையால் பின்யாது சத்தியமெனின், பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகிற தனுகரணபுவனபோகங்களே சத்தியமாகுமென்னும் *குதர்க்கபுத்தியுள்ளார்களே நாஸ்திகராவர். இந்நாஸ்திகர்கள் அந்தர்முகர்களாயிருக்கிற சீவன்முத்தர்களைத் தோடதிருஷ்டியின்றி நோக்குபவர்களானமையால் இவர்களும் சீவன்முத்தர்கள்திருஷ்டி பட்டு வெகுவிதபாவவிமோசனர்களாகிறார்கள். ஆதலினென அறிக.

வினா :—சீவன்முத்திக்கு மூன்றாம் பிரயோசனமாகிய சர்வசம்வாதமாவது யாதெனின். (107)

விடை :—சீவன்முத்தர்கட்கு லௌகீகர்களாலும் சாஸ்திரஞ்ஞர்களாலும் வரப்பட்ட கலகம், நிந்தையென்னும் உபயவிதவிஷமவாதமில்லாமையென அறிக.

வினா :—சீவன்முத்தர்கட்கு லௌகீகர்களால் வரப்பட்ட கலகரூப நிந்தாரூப விஷமவாதமில்லையென்றது யாதினாலெனின். (108)

* குதர்க்கம்- சுருதியுத்தியனுபவ விரோதமாகிய தர்க்கம்.

விடை:—சீவன்முத்தர்கள் கலக ஏதுவான குரோதமாதிய சித்தவிகாரங்களில்லாதவர்களாயும் சதா அந்தர்முகர்களாயு மிருப்பவர்களானமையால் லௌகீகர்களால் கலகஞ்செய்தற்கான ஏதுவும் இன்ன நடையையுடையவர்களென நிச்சயிக்கக்கூடாமையினால் நிந்தித்தற்கான ஏதுவுமில்லாமையினென அறிக.

வினா-:சீவன்முத்தர்கட்குச் சாத்திரஞ்ஞர்களால் வரப்பட்ட கலகரூப நிந்தாரூப விஷமவாதமில்லையென்றது யாதினாலெனின். (109)

விடை:-சீவன்முத்தர்கள் சதா ஆத்மத்தியானம் பண்ணவேண்டுமெனவும் வார்த்தைகள் வசனிக்கப்படாதெனவும், வசனிப்பதால் வாக்குக்கு வருத்தமும் மனதுக்குச் சலனமுமேயன்றி யாதொரு பிரயோசனமுமில்லையெனவும், சொல்லாநின்றவுபநிடதவாக்கியார்த்தங்களை யுட்கொண்டிருப்பவர்களானமையால், மற்றச்சாஸ்திரஞ்ஞர்கள்முன்பு அவர்கள் சாஸ்திரங்களைத் தூஷித்தற்கும், தானியங் கிடைத்தபின்னர் வைக்கோலைத் தள்ளிவிடுவதுபோலப் பிரஹ்மத்தையறிந்து பிரஹ்மாகாரநிட்டை கூடியபின்னர்ச் சாஸ்திரத்தையும் விட்டுவிடவேண்டுமென்னும் உபநிடத தாற்பரியங்களையும் எந்தச்சாஸ்திரஞ்ஞர்களையும் தமது சொரூபமாகப்பார்க்கும் தன்மய திருஷ்டியுடையவர்களானமையால் மற்றச்சாஸ்திரஞ்ஞர்கள்முன்பு தங்கள் சாஸ்திரார்த்தங்களைச் சாதித்தற்கும் போகாதவர்களாய் மௌனமாகவே யிருப்பார்கள். ஆதலின் மௌனம் கலகநாஸ்தியென்னும் வாக்கியப்படி மற்றைச் சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் சாஸ்திரார்த்தங்களாற் கலகஞ்செய்தற்கானஏதுவும், அருகபுத்த தார்க்கிக சாத்த சாங்கிய சைவ வைணவ யோகமாதிய மதசாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டபொருணிச்சயங்கள் நானாவித பேதமாக இருக்கினும், அச்சாத்திரங்களில் மோக்ஷசாதனமான இயமாதி அட்டாங்கங்கள் ஹடயோகச் சார்பாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வட்டாங்கசகித ஹடயோகத்தின் பலமாகச் சிறந்துள்ள இராஜயோகமும் சீவன்முத்தர்கள்பால் பிரயத்தனமின்றித் தானே யமைந்திருக்கின்றமையால் எந்த மதஸ்தர்களாலும் நிந்தை செய்தற்கான ஏதுவுமில்லாமையினென அறிக.

வினா:—ஹடயோகமாவது யாதெனின். (110)

விடை:-ஹ- சூரியன்; ட-சந்திரன்; யோகம்-சேர்க்கை சந்திரசூரியர்களின் ஐக்கியமென அறிக.

வினா:—ஹடயோகச் சார்பாகிய அட்டாங்கங்களெவையெனின். (111)

விடை:-இயமம், நியமம், ஆசனம், (இருப்பு) பிராணாயாமம் (உயிர்நிலை) பிரத்தியாகாரம், (இந்திரியமனநிரோதம்) தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டுமென அறிக.

வினா:—இவைகளில் இயமமாவது யாதெனின். (112)

விடை:—அஹிமிசை (கொல்லாமை), சத்தியம், அஸ்தேயம் (திருடாமை), பிரமசரியம், க்ஷமை (பொறை), திருதி (தைரியம்), தயை, ஆர்ச்சவம் (நேர்மை), மிதாகாரம், சௌசம் ஆகிய பத்துமென அறிக.

வினா:—(௧) அஹிம்மிசையாவது யாதெனின். (113)

விடை:—வேதத்தில் விதித்துள்ள யாகாதிகளுக்குச் சொல்லியபிரகாரமன்றி மற்றெல்லாவிதத்தானும் உயிர்களை ஹிமிசியாமலிருத்தலாம். நானே தேக மன இந்திரியங்கள் ஆத்மா இல்லையென்னும் ஆத்மஹத்தியை மனதில் நினையாதிருத்தலையும் ஆத்மா சர்வாத்மகம் நித்தியம் நிருவிகாரமென்னும் புத்தியை விடாதிருத்தலையும் மேலோர் அஹிமிசையென்பரென அறிக.

வினா:—(௨) சத்தியமாவது யாதெனின். (114)

விடை:—நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களால் கண்டவை கேட்டவை செய்தவை அனுபவித்தவைகளை யுள்ளபடி சொல்லிவிடுதலாம். பிரஹ்மம் சத்தியம் மற்றவை அசத்தியமென்னும் புத்தியையும் மேலோர் சத்தியமென்பரென அறிக.

வினா:—(௩) அஸ்தேயமாவது யாதெனின். (115)

விடை:—அன்னியர்களின் திரண ரத்தின சுவர்ணமாதிய எந்தப்பொருள்களையும் கவர எண்ணாதிருத்தலாம். ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மதன்மையை விவகரியாதிருத்தலை மேலோர் அஸ்தேய மென்பரென அறிக.

வினா:—(௪) பிரஹ்மசரியமென்பது யாதெனின். (116)

விடை:—சாத்திரங்களில் விதித்துள்ள காலத்தில் மாத்திரம் தன்மனைவியைப் புணர்தலும், அன்னியமாதரை மன வாக்குக் காயங்களால் விலக்கி யிருத்தலுமாம். விலக்கியிருத்தலாவது அட்டவித மைதுனங்களு மில்லாதிருத்தலாம். பிரஹ்மபாவனையில் மனஞ்சரித்தலை மேலோர் பிரமசரிய மென்பரென அறிக.

வினா:—(௫) க்ஷமையாவது யாதெனின். (117)

விடை:—சத்துருவாதிகளால் தனக்குத் துன்பம் வரினும் கலங்காதிருத்தலாம். சரீரவியோககாலம் சமீபிக்கினும் கலங்காதிருத்தலை மேலோர் க்ஷமையென்பரென அறிக.

வினா:—(௬) திருதியாவது யாதெனின். (118)

விடை:—வேதாந்தவிசாரமே சம்சாரநிவர்த்திக் கேதுவென்னுந் திடமாம். யான் ஆத்மா அன்னியமல்லன் என்னும் உறுதியை மேலோர் திருதியென்பரென அறிக.

வினு:—(எ) தயையாவது யாதெனின். (119)

விடை:-சகலவுயிர்களையுந் தன்னைப்போற் காணுதலென அறிக.

வினு:—(அ) ஆர்ச்சவமாவது யாதெனின். (120)

விடை:—புத்திர மித்திர களத்திரர்களிடத்தும் பகைவர்களிடத்தும் தன்னிடத்தும் சதா சமபாவனை வைத்தலென அறிக.

வினு:—(கூ) மிதாகாரமாவது யாதெனின். (121)

விடை:—லோகத்தில் அனுகூலமான போசனம் தேவாமிர்தமாக இருக்கினும் வாயு சஞ்சரிக்கிறதற்கு கால்வயிறு வழிதிருக்கும்படி அரைவயிறுமாத்திரம் ஆகாரமும் கால்வயிறு சலமாகவுங் கொள்ளுதலென அறிக.

வினு:—(ய) சௌசமாவது யாதெனின். (122)

விடை:—பாஹியம் ஆந்தரமென சௌசமிருவகையாம். அவற்றுள் தன்னுடம்பில் மண் முதலியவைகளிட்டு நீரினுற் கழுவுதல் பாஹியசௌசம். நான் அமலன் சுத்தனென்னும் ஞானம் ஆந்தரசௌசம். இவ்விருவகைச் சௌசமுமுடையோன் பரிசுத்தனும். ஆந்தரசௌசமின்றிப் பாஹியசௌச

மாத்திரமுடையவன் தோடரகிதனுகான், பாஹியசௌசமின்றி ஆந்தரசௌசமுடையவன் தோடசகிதனுகானென அறிக.

வினு:—நியமமாவது யாதெனின். (123)

விடை:—தவம் சந்தோஷம் ஆஸ்திக்கியம் (விசுவாசம்) தானம் ஈசுரபூசை சித்தாந்தசிரவணம் இலஜ்ஜை (நாணம்) மதி ஜெபம் விரதமென்னும் பத்துமென அறிக.

வினு:—(க) இவைகளில் தவமாவது யாதெனின். (124)

விடை:—வேதத்திற் சொல்லியபடி கிரிச்சிரசாந்திராயண முதலியவற்ருல் சரீரத்தை யுலர்த்துதலாம். பந்தமென்பது யாது? முத்தியென்பது யாது? பந்தமெப்படி வந்தது? அஃதெதனுல் நிவர்த்தியாகும்? பிறவி யறும்படியான ஜீவன்முத்தனுவதெப்போதெனச் சுத்தமனத்தனுய் விசாரித்தலை மேலோர் தவமென்பரென அறிக.

வினு:—(உ) சந்தோடமாவது யாதெனின். (125)

விடை:-கிடைத்ததிற் றிருப்தியடைதலாம். பிரஹ்மலோகபரியந்தமாக வுண்டாகின்ற அவாக்களை யொழித்து ஆத்மஞான விருப்பமாத்திரமாக இருத்தலை மேலோர் சந்தோடமென்பரென அறிக.

வினு:—(ஈ) ஆஸ்திக்கியமாவது யாதெனின். (126)

விடை:—சுருதி ஸ்மிருதிகளில் சொல்லியவற்றை விசுவசித்தலென அறிக.

வினா:—(ச) தானமாவது யாதெனின். (127)

விடை:—நியாயமாகச் சம்பாதித்தபொருளைச் சாதுக்களுக்கு அன்பினோடு அளித்தலாம். உடல்பொருளாவி மூன்றையுங் குருவுக்குத் தத்தஞ்செய்தலை மேலோர் தானமென்பரென அறிக.

வினா:—(ரு) ஈசுரபூசையாவது யாதெனின். (128)

விடை:—பிரமனாதிய மூர்த்திகளைத் தன் சக்தியனுசாரமாகப் பூசித்தலாம். இராகாதி குணங்களொழிந்து உண்மைவசனம் நல்லொழுக்க முடையவனாய் ஹிம்சையாதிகளின்றிக் கர்மங்களைச் செய்தலும் ஈசுரபூசை யெனப்படுமென அறிக.

வினா :-(சு) சித்தாந்தசிரவணமாவது யாதெனின் (129)

விடை:—பிரஹ்ம விஷ்ணு வுருத்திரர்களா லறிதற்கரியவன்; சச்சிதானந்த சொரூபன்; நித்தியன்; முக்தன்; ஒப்பிலாதவன்; பிரத்தியக்கு (அந்தராத்மா) என்றுணர்த்தும் வேதசித்தாந்தத்தை யறிவதென அறிக.

வினா :—(எ) இலஜ்ஜையாவது யாதெனின். (13)

விடை :—வைதிக லௌகிக கருமங்கட்கு விரோதமாகிய கருமங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்கு நாணுதலென அறிக.

வினா :—(அ) மதியாவது யாதெனின். (131)

விடை :--வைதிக கருமங்களனைத்தினு முண்டாகின்ற சிரத்தையென அறிக.

வினா :—(கூ) ஜெபமாவது யாதெனின். (132)

விடை :—ஆசாரியன் உபதேசித்த மந்திரத்தை வேதவிதிப்படி யப்பியாசித்தலாம். கற்பசூத்திர வேத தரும சாஸ்திர புராணேதிகாசங்களை யப்பியசித்தலும் ஜெபமெனப்படும். ஜெபம் வாசிகம் மானசமென இருவகையாம், அவற்றுள் வாசிகம், உபாம்சு, உச்சமென இரண்டாம். பிறர்காதுக்குக் கேட்காமல் ஜபித்தல் உபாம்சுவாம். உரத்து ஜபித்தல் உச்சமாம். மானசம் மனனத்தியானமென இரண்டாம். உச்சத்தைவிட உபாம்சு 100மடங்கும்,உபாம்சுவைவிட மானசமாகிய மனனத்தியானங்கள் கோடிமடங்கும் அதிக பலனைத் தருவனவாம். உச்சத்தாற் பலனுண்டாவதாக இருக்கினும் அது நீசர்காதிற் படுமாயின் நிஷ்பலமாம். இஜ்ஜெபங்களும் வேதவிரோதமாகிய நூலையனுசரித்துச் செய்யப்படுமாயினும் நிஷ்பலமாமென அறிக.

வினா :—(ய) விரதமாவது யாதெனின். (133)

விடை:—வேதத்திற்கூறிய விதிநிடேதங்களை யநுட்டித்தலாகிய நித்திய கருமங்களாம். இதனை மகமென்றுங் கூறுவர். ஆசாரியனுரைத்தபடி யுபவாசாதிகள் செய்துவருதலும் விபூதியுருத்திராக்கமணிகள் பூண்டு சிவபூசை செய்துவருதலும் விரதமென்று சொல்லப்படுமென அறிக.

வினா :—இயமம் பத்து, நியமம் பத்தெனச் சகல சாஸ்திரங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ வெனின். (134)

விடை :—வராகோபநிஷத்து (ரு)வது அத்தியாயத்திலும், தரிசனோபநிஷத்திலும் சாண்டில்லியோப நிஷத்திலும் ஞானசமுத்திரம் திரிதியோல்லாசத்தினும், சூதசம்மிதை ஞானயோக காண்டத்திலும், ஹடயோகப்பிரதீபிகையிலும், இயமம் பத்து நியமம் பத்தெனச் சொல்லப்படுகிறது. பதார்த்தமஞ்சூஷா சீவன்முத்திப்பிரகரணம் விசாரசாகரமாதிய கிரந்தங்களில் இயமம்பத்தையும், அஹிமிசை சத்தியம் அஸ்தேயம் பிரஹ்மசரியம் அபரிக்கிரகமென ஐந்தாகவும், நியமம் பத்தையும் சௌசம், சந்தோடம், தவம், ஸ்வாத்தியாயம், ஈசுரப்பிரணிதானம் என ஐந்தாகவும் அடக்கிச் சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளில் இயமம்பத்து நியமம்பத்துவிதமெனல் புராணரீதியாகவும், இயமம் ஐந்து நியமம் ஐந்துவிதமெனல்

வேதாந்தரீதியாகவும் பண்டிதர்கள் கொள்ளற்பாலதென்பரென அறிக.

வினா :—ஆசனமாவது யாதெனின். (135)

விடை :—சுவத்திகம் கோமுகம் வீரம் கூர்மம் பதுமம் குக்குடம் உத்தானம் மத்ஸயம் பச்சிமதானம் மயூரம் சவம் சிம்மம் பத்ரம் சித்தமுதலிய ஆசனங்கள் பலவுளவாம். இவைகளை யோகநூல்களிற் காணலாமென அறிக.

வினா :—பிராணாயாமமாவது யாதெனின். (136)

விடை :—விஜனப்பிரதேசத்தில் ஆகார ஆசனநியமங்களோடிருந்து நாசிநுனி நாட்டம் வைத்துக்கொண்டு பிராணவாயுவை இடைகலையென்னும் நாடியால் தன் சக்தியுள்ளமட்டுக்கும் வெளியில் விடுவதாகிய இரேசகமும், பிங்கலையென்னும் நாடியால் தன் சக்தியுள்ள மட்டுக்கும் உள்ளே பூரிப்பதாகிய பூரகமும், சுழுமுனையில் சலிக்கவிடாமல் தம்பிக்குதலாகிய கும்பகமும் சேர்ந்து பிராணாயாமமாம். இது பிரணவோச்சாரண சகிதமாய்ச் செய்வது சகர்ப்பமென்றும், பிரணவோச்சாரணமின்றிச் செய்வது அகர்ப்பமென்றும் இருவிதமாகும். இப்பிராணாயாமத்தைச் சிலர் ஆப்பியந்தரம் பாஹியம் ஸ்தம்பவிருத்தியென மூன்றுவிதமென்பர். இவைகளில் பிராணன் உள்ளிழுக்கப்பட்டு அதன்கதி நின்றுபோதல்

ஆப்பியந்தரம். வெளியில் விடப்பட்டு அதன்கதி நின்றுபோதல் பாஹியம். உள்ளிலும் வெளியிலும் ஒரே காலத்தில் அதன் கதி நின்றுபோதல் ஸ்தம்பவிருத்தியென அறிக.

வினா :—பிரத்தியாகாரமாவது யாதெனின். (137)

விடை :—சத்தாதி விஷயங்களினின்றும் சுரோத்திராதியிந்திரியங்களோடு மனதை அந்தர்முகமாகத் திருப்பிக்கொள்ளுதலென அறிக.

வினா :—தாரணையாவது யாதெனின். (138)

விடை :-அந்தர்முகமாகத்திருப்பப்பட்ட மனதைப் பிரத்தியகாத்மசொரூபத்தில் நிறுத்துதலென அறிக.

வினா :—தியானமாவது யாதெனின். (139)

விடை :—இலக்கியவஸ்துவின்பாற் செல்கின்ற அந்தக்கரணத்தின் ஸஜாதீயவிருத்திப்பிரவாகமென அறிக.

வினா :—சமாதியாவது யாதெனின். (140)

விடை :—வெளிப்படும் சம்ஸ்காரங்களின் திரஸ்காரங்களும் அடங்கும் சம்ஸ்காரங்களின் பிரகடமும் உடைய அந்தக்கரணவிருத்தியின் ஏகாக்கிரபரிணாமமாம். இஃதன்றித் தியானி தியான மிரண்டையும் விடுத்து நிவாததீபம்போலச் சித்தம் தியானிக்கப்படும் பொருளொன்றைமாத்திரம் விஷ

யஞ்செய்வதும் சமாதியாம். நானே பிரஹ்மம், பிரஹ்மமே நானென்றுள்ள சர்வவிருத்தி நிரோதமாகிய நிலைமையும் சமாதியாம். சலத்திற் சைந்தவங் கலந் தெப்படி ஐக்கியத்தை யடைகிறதோ அப்படி ஆத்மாவிற்கும் மனதிற்குமுண்டாகும் ஐக்கியமும் சமாதியாம். பிராணன் தேய்ந்து மனதுமொடுங்கும்போதுண்டாகும் ஐக்கியமும் சமாதியாம். சீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்கியமாகிய சமத்தன்மையுண்டாகிச் சகல சங்கற்பங்களும் நஷ்டமாதலும் சமாதியாம். கருவிகரணங்களனைத்தும் தன்னிலையில் ஒத்துநிற்றலுஞ் சமாதியாமென அறிக.

வினா :—அட்டாங்கங்கள் வேறுவிதமாக எங்கேனுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ வெனின். (141)

விடை :—திரிசிகியுபநிஷத்தில் தேகேந்திரியங்களிலுண்டாகும் வைராகம் இயமமென்றும், பரதத்துவத்தி லிடைவிடாதுண்டாகும் விருப்பம் நியமமென்றும், சகல வஸ்துக்களிடத்தினும் உதாசீனமாக இருத்தல் ஆசனமென்றும், சகல சகத்தும் மித்தையாகத் தோற்றுதல் பிராணாயாமமென்றும், சித்தத்தின் அந்தர்முகத்தன்மை பிரத்தியாகாரமென்றும், சித்தத்தின் நிச்சலத்தன்மை தாரணையென்றும், அந்தச் சின்மாத்திரமே நானென்று சிந்தித்தல் தியானமென்றும், தியானத்தையும் நன்றாய் மறத்தல் சமாதியென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதென அறிக.

வினா :—ஹடயோக பலமாகிய ராஜயோகம் எங்கே சொல்லப்படுகிறதெனின். (142)

விடை :—தேஜோபிந்து உபநிஷத்திலும் அபரோக்ஷாநுபூதியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது (௰௫) அங்கங்களையுடையதென அறிக.

வினா :-இராஜயோகத்திற்குள்ள (௰௫) அங்கங்களெவையெனின். (143)

விடை :—இயமம் நியமம் தியாகம் மௌனம் தேசம் காலம் ஆசனம் மூலபந்தம் தேகசமத்துவம் லக்ஷியதிருஷ்டி பிராணாபாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :-(௧) இவைகளில் இயமமாவது யாதெனின் (144)

விடை —எல்லாம் பிரஹ்மமென்னும் விசாரத்தால் இந்திரியசமூகநிரோதத்தை யடிக்கடி பழகுவதென அறிக.

வினா :—(௨) நியமமாவது யாதெனின். (145)

விடை :—அந்தக்கரணவிருத்தியே விஜாதீயப் பிரபஞ்சத்திற் செல்லவிடாமற் சஜாதீயமாகப் பிரஹ்மத்திற் செல்லும்படி நியமித்தலென அறிக.

வினா :—(௩) தியாகமாவது யாதெனின். (146)

விடை :—பொன்னிற்கற்பிதமாகிய பூடணங்கள் யாவும் பொன்னுக்கன்னியமாக இல்லாதனபோல் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகிய பிரபஞ்சங்கள் யாவும் அதிட்டானமாகிய பிரஹ்மத்துக் கன்னியமாக இல்லையென அறிந்து அவைகளிலுள்ள சத்தியபுத்தியை விட்டுவிடுகிறதென அறிக. (147)

வினா :—(௪) மௌனமாவது யாதெனின்.

விடை :—சகலவாக்குகளினாலும் மனதினாலும் விஷயீகரிக்கப்படாததாயும், யோகீசுரர்களா லடையத்தக்கதாயுமிராநின்ற நித்திய மௌனசொரூபத்தைச் சதாநினைத்துக்கொண்டிருத்தலாகும். வாக்குமாத்திரம் மௌனமாயிருப்பவர்கள் அவிவேகிகளேயன்றி விவேகிகளல்லவென அறிக. (148)

வினா :—(௫) தேசமாவது யாதெனின்.

விடை:—யாதொரு வஸ்துவின் சொரூபம் மேல் கீழ் மத்தியாகிய முழுமையும் சதாசனசமூகங்களின்றிய இடமாக இருக்கிறதோ ஆகாயம்போல சகல வஸ்துக்களினும் வியாபித்திருப்பதும் தன்மயம்விடாமற் றானாய் விளங்குகிறதோ அதுவே இராஜயோகிகள் வசிக்கத்தக்க புனிததேசமென அறிக. (149)

வினா :—(௬) காலமாவது யாதெனின்.

விடை :-அகண்டாத்வைதப் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகிய பிரஹ்மாதிஸ்தம்பமீறாகிய சகல பிரபஞ்சங்களும் நிமிடமேனும் பிறிவுற்று வேறாகத் தோன்றாமல் ஐக்கியமுற்றிருக்கிறதென அறிக.

வினா :—(எ) ஆசனமாவது யாதெனின். (150)

விடை:— எந்த நிலைமையில் தேகாவயவங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் மனதுக்கு வருத்தந்தோணாமல் எப்போதும் பிரஹ்மானுசந்தானஞ் சுகமாய் நடக்குமோ அந்த நிலைமையாம். அல்லது சமஸ்தபூதங்கட்கு மாதியாய் விசுவத்துக் கிருப்பிடமாய் நாசரகிதமாயுள்ள வஸ்துவே யோகீசுரர் வசிக்கத்தக்க ஆசனமென அறிக.

வினா:—(அ) மூலபந்தமாவது யாதெனின். (151)

விடை:—யாதொரு சொரூபமானது சகல பிரபஞ்சங்கட்கும் அவைகளைத் தோற்றுவிப்பதாகிய சித்தத்திற்கும் மூலமாயிருக்கிறதோ அந்தச்சொரூபத்தில் சர்வகாலமும் சித்தத்தைப பந்திப்பிக்கிறதே ராஜயோகிகட்கு யோக்கியமான மூலபந்தமென அறிக.

வினா:—(கூ) தேகசமத்துவமாவது யாதெனின். (152)

விடை:—சலனமின்றிய பருவதத்திலுண்டாயிராநின்ற பதுமைகள் சலனமின்றிப் பருவதாகாரமாக நிலைபெற்றிருப்பதுபோல சமமாகிய பிரஹ்மசொரூபத்தில் சித்தத்தைச் சலனமின்றிச் சமமாக நிலைத்திருக்கும்படி நிறுத்துகிறதே அங்கசாமிய மென்னும் தேகசமத்துவமாகும். இஃதன்றிக் காய்ந்த காட்டம்போல ஒழுங்காகத் தேசத்தை வைத்துக்கொள்ளுதலன்றென அறிக.

வினா:—(ய) லக்ஷியதிருஷ்டியாவது யாதெனின். (153)

விடை:—விவேகஞானமாகிய பார்வையால் சகல சகத்தையும் பிரஹ்மமயமாகப் பார்க்குதலாகும். அல்லது திரிபுடிரூபமாகிய சகத்து யாதொரு சொரூபத்திலுண்டா யடங்குகிறதோ அச்சொரூபத்தில் திருஷ்டியை வைப்பதாகும். அல்லது ஞாதுரு ஞானம் ஞேயமூன்றுமெவ்விடத்திலில்லையோ அவ்விடத்தில் திருஷ்டியை வைப்பதாகும். இஃதன்றி மூக்குநுனி முதலியவைகளில் திருஷ்டியை வைப்பது லக்ஷியதிருஷ்டியன்றென அறிக.

வினா:—(கக) பிராணாயாமமாவது யாதெனின். (154)

விடை:—சித்தமுதலிய சகலகற்பித வஸ்துக்களையும் அதிட்டானப்பிரஹ்மசொரூபமாகப் பார்த்து சகலவிருத்திக

ளையும் நிரோதிப்பது பிராணுயாமமாகும். இதில் அஞ்ஞான தற்காரியமாகிய சகல பிரபஞ்சங்களையும் நாமன்றென நியதி பண்ணித் தள்ளுவது ரேசகமாகும். நிருபாதிகமாக பிரஹ்மமே நாமென்னுஞ் சித்தவிருத்தியைச் சம்பாதிப்பது பூரகமாகும். அந்தச் சித்தவிருத்தியைச் சலிக்கவிடாமல் நிறுத்திக் கொள்வது கும்பகமாகும். இந்தப் பிராணுயாமம் விவேகிகளான ராஜயோகிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவிவேகிகளான ஹடயோகிகளுக்குப் பிராணசலன நிரோதரூபமான பிராணுயாமஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

வினு:—(௰௨) பிரத்தியாகாரமாவது யாதெனின். (155)

விடை:—திருசியங்களனைத்தையும் ஆத்மசொரூபமாகப் பார்த்து மனதைத் திருக்குரூபமான பிரத்தியகாத்மாவினிடமாகத் திருப்பிக்கொள்ளுதலாம். எவை பார்க்கப்படுகின்றனவோ அவைமுழுவதும் பிரஹ்மமெனக்காண்டல் பிரத்தியாகாரம். நித்தியகர்மத்தின் பலத்தை விட்டுவிடுதல் பிரத்தியாகாரம். சகல விஷயங்களிலும் பராமுகமாக இருத்தல் பிரத்தியாகாரமென தரிசனேபநிஷத்து சாண்டில்லியோபநிஷத்து சூதசம்மிதைகளிற் சொல்லப்படுகிறதென அறிக.

வினு:—(௰௩) தாரணையாவது யாதெனின். (156)

விடை:—மனதாற் பற்றப்படும் விஷயங்களனைத்தையும்

பிரஹ்ம சொரூபமாகப் பார்த்து அச்சொரூபத்தை மனதிற்றிடமாய்த் தரித்துக்கொள்ளுதலென அறிக.

வினு:—(௰௪) தியானமாவது யாதெனின். (157)

விடை-எங்கும் நிறைந்துள்ள பிரஹ்மமே அறிவு சொரூபமாகிய நான், நானே பூரணமாகிய பிரஹ்மமென விஜாதிய விருத்தியின்றித் தயிலதாரைபோல மேலுமேலு முதயமாகாநின்ற சஜாதிய அகண்டாகார விருத்திப்பிரவாகமென அறிக.

வினு:—(௰௫) சமாதியாவது யாதெனின். (158)

விடை:—அந்தக்கரணவிருத்தி பஹிர்முகப்படாமல் அகண்டைகரசப்பிரஹ்மாகாரமாக இருப்பது. அல்லது தியாதிரு தியேயாகாரவிருத்திகளின்றி யிருப்பது. அல்லது நிருவிகாரமாயும் பிரஹ்மாகாரமாயும் உண்டாகின்ற விருத்தியே திரும்பத்திரும்பப் பழகி அந்த விருத்தியையும் மறந்திருப்பதென அறிக.

வினு:—சமாதி யெத்தனைவித மெனின். (159)

விடை:—சவிகற்பம் நிருவிகற்பமென இரண்டுவகையாம். இவைகளில் பஹிர்முகநாட்டமின்றித் திரிபுடி விளக்கத்துடன் அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தினிடமாக இராநின்ற அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை சவிகற்பசமாதியாம். அவ்வந்தக்கரணவிருத்தி பிரஹ்மத்திற் கரைந்து தியானமும் தியானிக்

ளையும் நிரோதிப்பது பிராணாயாமமாகும். இதில் அஞ்ஞான தற்காரியமாகிய சகல பிரபஞ்சங்களையும் நாமன்றென நியதி பண்ணித் தள்ளுவது ரேசகமாகும். நிருபாதிகமாக பிரஹ்மமே நாமென்னுஞ் சித்தவிருத்தியைச் சம்பாதிப்பது பூரகமாகும். அந்தச் சித்தவிருத்தியைச் சலிக்கவிடாமல் நிறுத்திக் கொள்வது கும்பகமாகும். இந்தப் பிராணாயாமம் விவேகிகளான ராஜயோகிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவிவேகிகளான ஹடயோகிகளுக்குப் பிராணசலன நிரோதரூபமான பிராணாயாமஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

வினா:—(௰௨) பிரத்தியாகாரமாவது யாதெனின். (155)

விடை:—திருசியங்களனைத்தையும் ஆத்மசொரூபமாகப் பார்த்து மனதைத் திருக்குரூபமான பிரத்தியகாத்மாவினிடமாகத் திருப்பிக்கொள்ளுதலாம். எவை பார்க்கப்படுகின்றனவோ அவைமுழுவதும் பிரஹ்மமெனக்காண்டல் பிரத்தியாகாரம். நித்தியகர்மத்தின் பலத்தை விட்டுவிடுதல் பிரத்தியாகாரம். சகல விஷயங்களிலும் பராமுகமாக இருத்தல் பிரத்தியாகாரமென தரிசனோபநிஷத்து சாண்டில்லியோபநிஷத்து சூதசம்மிதைகளிற் சொல்லப்படுகிறதென அறிக.

வினா:—(௰௩) தாரணையாவது யாதெனின். (156)

விடை:—மனதாற் பற்றப்படும் விஷயங்களனைத்தையும்

பிரஹ்ம சொரூபமாகப் பார்த்து அச்சொரூபத்தை மனதிற்றிடமாய்த் தரித்துக்கொள்ளுதலென அறிக.

வினா:—(௰௪) தியானமாவது யாதெனின். (157)

விடை-எங்கும் நிறைந்துள்ள பிரஹ்மமே அறிவு சொரூபமாகிய நான், நானே பூரணமாகிய பிரஹ்மமென விஜாதிய விருத்தியின்றித் தயிலதாரைபோல மேலுமேலு முதயமாகாநின்ற சஜாதிய அகண்டாகார விருத்திப்பிரவாகமென அறிக.

வினா:—(௰௫) சமாதியாவது யாதெனின். (158)

விடை :—அந்தக்கரணவிருத்தி பஹிர்முகப்படாமல் அகண்டேகரசப்பிரஹ்மாகாரமாக இருப்பது. அல்லது தியா திரு தியேயாகாரவிருத்திகளின்றி யிருப்பது. அல்லது நிருவிகாரமாயும் பிரஹ்மாகாரமாயும் உண்டாகின்ற விருத்தியே திரும்பத்திரும்பப் பழகி அந்த விருத்தியையும் மறந்திருப்பதென அறிக.

வினா :—சமாதி யெத்தனைவித மெனின். (159)

விடை :—சவிகற்பம் நிருவிகற்பமென இரண்டுவகையாம். இவைகளில் பஹிர்முகநாட்டமின்றித் திரிபுடி விளக்கத்துடன் அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தினிடமாக இராநின்ற அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை சவிகற்பசமாதியாம். அவ்வந்தக்கரணவிருத்தி பிரஹ்மத்திற் கரைந்து தியானமும் தியானிக்

கின்ற புருடனுமிழந்து தியானவஸ்துமாத்திரமாகச் சேடித்துத் திரிபுடித்தோற்றமின்றி யிருப்பது நிருவிகற்பசமாதி யென அறிக.

வினா :—புத்திவிருத்தி பஹிர்முக நாட்டமின்றி யகமுக நாட்டத்தை யடைந்திராநின்ற இரண்டு சமாதியையும் ஒரு சமாதியாகக் கூறாமல் பேதமாகக் கூறிய தென்னையெனின். (160)

விடை :—இரண்டு சமாதிகளும் சொரூபத்தினாலும் சாதனங்களினாலும் பேதமுடையனவாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—இரண்டு சமாதிகளும் சொரூபத்தினாலும் சாதனங்களினாலும் பேதமுடையன வென்றது யாதினாலெனின். (161)

விடை :—இவ்விரண்டு சமாதிகளில் சவிகற்பசமாதி சாதனமாயிருக்கிறது; நிருவிகற்பசமாதி பலமாயிருக்கிறது. சவிகற்பசமாதியில் திரிபுடித்துவைதம் பிரதீதியாகிறது. நிருவிகற்பசமாதியில் திரிபுடிரூபத்துவைத மிருக்கினும், சலத்திற்கரைந்தலவணஞ் சலத்திலிருந்தும் நேத்திரத்துக்குப் பிரதீதியாகாததுபோலப் பிரதீதியாகிறதில்லை. ஆதலால் சொரூபத்தினாலும், சவிகற்பசமாதியில் விருத்தி யிருக்கின்றமையால்

விருத்தியோடு தாரணை, தியானம், சமாதி மூன்றுஞ் சேர்ந்து
சஜாதியமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் அவைகள் சவிகற்ப
சமாதிக்கு அந்தரங்கசாதனங்களாகின்றன. நிருவிகற்பசமா
தியில் திரிபுடிரூபத் துவைதவிருத்தி யில்லாமையால் விருத்
தியோடு கூடிய தாரணை தியான சமாதிகள், நிருவிகற்பசமா
திக்குப் பகிரங்கசாதனங்களாகின்றன. ஆதலின் சாதனங்க
ளினாலும் இரண்டு சமாதிகட்கும் பேதமுண்டென அறிக.

வினா :-நிருவிகற்பசமாதிக்குத் தாரணை தியான சமாதி
கள் அந்தரங்கசாதனங்களாகாவோ வெனின் (162)

விடை :—சவிகற்பசமாதியின் பரிபாகத்தாலுதயமாகி
ன்ற ரிதம்பரப்பிரஞ்ஞையாகிய ஞானம் விகற்பத்தோடு
கூடிய தானமையால் நிருவிகற்பசமாதிக்குப் பிரதிபந்தமா
கப் பஹிரங்கசாதனங்களிற் சேர்ந்துள்ளதேயன்றி யந்தரங்க
சாதனமன்றாம். ஆதலின் அதுவே பஹிரங்கசாதனமாக
இருக்கும்போது அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட தாரணைதியானசமாதி
கள் எங்ஙனம் அந்தரங்கசாதனங்களாகும். ஆகாதென
அறிக.

வினா:—ரிதம்பரப்பிரஞ்ஞையாவது யாதெனின். (163)

விடை :—சவிகற்கபசமாதி யப்பியாசபலத்தால் சித்தம்
நிருமலமாகிச் சூட்சுமமாயும், தூரத்திருப்பவைகளாயும்

சமீபத்தி லிந்திரியகோசரமின்றியில் குட்டியமாதிகளால் மறைக்கப்பட்டவைகளாயு மிராநின்ற சகலவஸ்துக்களையும் அறிவதாகிய பிரஞ்ஞையென அறிக.

வினா :—நிருவிகற்பசமாதிக்கு அந்தரங்கசாதனமெவையெனின். (164)

விடை :—ரிதம்பரப்பிரஞ்ஞையாதிய சகலவிஷயாகாரவிருத்திகளின் நிரோதமாகிய அப்பியாசமென அறிக.

வினா :—மந்திரஜெப தேவதாத்தியான முதலியவை கிரியாரூபமானமையால் அவைகளை மேலுமேலும் ஆவர்த்திபண்ணுவதாகிய அப்பியாசங்கூடும். சர்வவியாபார சூனியரூபமான சமாதிக்கு எங்ஙனம் அப்பியாசங்கூடுமெனின் (165)

விடை :—பஹிர்முகமாகிய சித்தவிருத்திப்பிரவாகத்தைத் தகைதலாகிய † உத்சாகத்தை மேலுமேலும் ஆவர்த்திபண்ணுவதே அப்பியாசமானமையால் கூடுமென அறிக.

வினா :—விருத்திகளை நிரோதிப்பதாகிய அப்பியாசம் யாதெனின். (166)

விடை:-வேகமாய்ச்செல்லுகின்ற நதிப்பிரவாகத்தை அணையினாற் றகைந்து கழனியை யடைய வாய்க்காலிற் றிருப்ப

---

† உற்சாகம்-முயற்சி.

மற்றொருபிரவாகத்தை யுண்டுபண்ணுவதுபோலப் பஹிர்விஷயத்தில் செல்லுகின்ற சித்தவிருத்திப்பிரவாகத்தை நிராசையாகிய வைராக்கியங்களாற் றகைந்து ஆத்மாபிமுகமாக்குவதாகிய விருத்திநிரோதமென்னும் சாந்திப்பிரவாகத்தைச் சம்பாதிக்கிறதென அறிக.

வினா :—வைராக மெத்தனைவிதம் அவைகளெதற்குச் சாதனங்களாகு மெனின். (167)

விடை :—அபரவைராகம், பரவைராகமென வைராகமிரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் அபரவைராகம் அட்டாங்கயோகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பது மன்றி சவிகற்ப (சம்பிரஞ்ஞாத)சமாதிக்கு அந்தரங்கசாதனமும் நிருவிகற்ப(அசம்பிரஞ்ஞாத) சமாதிக்கு விருத்தியோடுகூடிய தாரணைதியான சமாதிகள்போலப் பஹிரங்கசாதனமுமாகும். பரவைராகம் நிருவிகற்ப (அசம்பிரஞ்ஞாத) சமாதிக்கு அந்தரங்கசாதனமாகும். இவ்வைராகங்களுள் அபரவைராகம் யதமானம் வியதிரேகம் ஏகேந்திரியம் வசீகாரமென நான்குவிதமாக இருக்கும். இந்நான்கில் சவிகற்பசமாதிக்கு முன்னுள்ள யதமானாதிகள் மூன்றும் பஹிரங்கசாதனங்களெனவும், பின்னுள்ள வசீகார வைராகமொன்றுமாத்திரம் அந்தரங்கசாதன மெனவும் கொள்ளற்பாலதென அறிக.

வினா :—யதமானவைராகமாவது யாதெனின் (168)

விடை :—புட்பசந்தன வஸ்திராபரண சுகபோஜன ஸ்திரீபுத்திர கிரகக்ஷேத்திர தனதானியாதிய பிரத்தியக்ஷ விஷயங்களினும், சுவர்க்கலோகமாதிய பரோக்ஷவிஷயங் களினும், இச்சையிருக்கினும் விவேகதாரதம்மியங்களால் யதமானம், வியதிரேகம், ஏகேந்திரிமாகிய மூன்றுவைராகங்க ளும் உதயமாம். இவைகளில் இந்தச்சகத்தினது சாரமெது அசாரமெது எனக் குருசாஸ்திரங்களா லறியவேண்டுமெ ன்னும் முயற்சியே யதமானவைராகமென அறிக.

வினா:—வியதிரேகவைராகமாவது யாதெனின் (169)

விடை :—கீரிப்பிள்ளை நகுலக்கொடியை யாசிரயித்துக் கொண்டு பாம்புடன் சண்டைசெய்வதுபோலச் சற்சங்கப்பழக்கத்தால் துர்க்குணங்களை விடுதலும், தன்சித்தத்திற் பூருவமிருந்த இராகாதிதோடங்களினுள் இப்போ தப்பியாசிக்கப் பட்ட விவேகத்தா லிவ்வளவு தோடங்கள் சாந்தமாயிருக்கின் றன. இவ்வளவுதோடங்கள் சாந்தமின்றிச் சேடித்திருக்கின் றனவென்று பகுத்தறிதலுமென அறிக.

வினா :—ஏகேந்திரியவைராகமாவது யாதெனின் (170)

விடை :—பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ விஷயங்களைப்பற்றி யுண்டாகிற பிரவிருத்திகள் துக்ககாரணமென்றறிந்து அவை

களை விடுத்து மனதிற் றாலரூபமான இச்சையோடுமோத்திர மிருத்தலென அறிக.

வினா :—வசிகாரவைராகமாவது யாதெனின். (171)

விடை :—சித்தத்தி லிச்சை தூலமாக எழாமற் சூட்சும சம்ஸ்காரமாத்திரமாக இருத்தலென அறிக.

வினா :--விருத்திசகித அபரவைராகமும், தாரணை தியானசமாதிகளும் விருத்தியின்றிய நிருவிகற்பசமாதிக்குப் பஹிரங்கசாதனமாகவேணும் எங்ஙனமாகு மெனின். (172)

விடை :—சமாதிக்கு விரோதமாகிய அநேகவித அநாத் மாகார விருத்தியை நிரோதிப்பதாகிய உபகாரங்களைச் செய் கின்றமையினென அறிக.

வினா :—பரவைராகமாவது யாது அஃதெத்தனைவிதமா மெனின். (173)

விடை :—சவிகற்பசமாதியப்பியாசபலத்தால் சரீரத் திரயவிலக்ஷணமாகிய பிரத்தியகாத்மசாக்ஷாத்கார முண் டாகி அதனால் குணத்திரயாத்மகமான சகல விவகாரங்களி னும் சூட்சுமரூபமான இச்சையு மில்லாதிருப்பதாகும். இது நிருவிகற்பசமாதியையடையுங்கால் அளவின்றாரதம்மியபே தத்தால் மந்து மத்திமம் தீவிரமென மூன்றுவிதமாம். இவை களிற் றீவிரமும் மிருதுதீவிரம் மத்திமதீவிரம் அதிதீவிர

மென மூன்றுவிதமாகும். இவைகள் ஒன்றற்கொன்றுமுன்னு ளுள்ளதற்குப் பின்னுள்ளது மிகவுஞ் சீக்கிரத்தில் நிருவிகற்ப சமாதியையடைதற்கேதுவாகும். ஆதலின் பரவைராகப் ஆறு விதமாமென அறிக.

வினா :--அபரவைராகங்களைச் சாதனமாகவுடைய சவி கற்பசமாதி யெத்தனைவித மெனின். (174)

விடை :—சப்தாநுவித்தம், சப்தாநுவித்தமென இர ண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில், அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னுஞ் சப்தத்துடன் கூடியது சப்தாநுவித்தமாம். சப்தரகிதமா யுள்ளது சப்தாநுவித்தமாம். இச்சப்தானுவித்த சவிகற்ப சமாதியும் பாஹியதிருசியாநுவித்தம், பாஹியசத்தாநுவித் தம், ஆந்தரதிருசியாநுவித்தம், ஆந்தரசத்தாநுவித்தமென நான்குவிதமாம். இந்நான்கில் கடாதிவிடயங்களிலொன்றற் குள்ள நாமம், ரூபம், அஸ்தி, பாதி, பிரியம் என்னும் ஐந்தம் ஸங்களில் நாமரூபமிரண்டும் மாயையின் அம்ஸங்களென நீக்கி, அஸ்திபாதிபிரியமாகிய மூன்றும் பிரஹ்மத்தின் அம் சங்களெனச் சதாசிந்தித்தல் பாஹியதிருசியாநுவித்த சவி கற்பசமாதியாம். அஸ்திபாதிபிரிய சொரூபமாகிய பிரஹ் மமே தானெனச் சிந்தித்தல், பாஹியசத்தாநுவித்த சவிகற்ப சமாதியாம். மனதிலுள்ள இராகாதிகளுக்கு நாமே சாக்ஷி சொரூபமெனச் சிந்தித்தல், ஆந்தரதிருசியாநுவித்த சவிகற்ப

சமாதியாம். சாக்ஷிபாகிய நாமே சச்சிதானந்தப் பிரஹ்ம சொரூபமெனச் சிந்தித்தல், ஆந்தரசத்தாநுவித்த சவிகற்ப சமாதியாமென அறிக.

வினா :—இச்சமாதிகளுக்கு சவிகற்பசமாதியெனப் பெ யர்வந்தது யாதினாலெனின். (175)

விடை :—திரிபுடியாகிய விகற்பசகிதமாக இருத்தலி னென அறிக.

வினா :—சாக்கிர சொப்பனங்களில் திரிபுடிரூபத்து வைதம் பிரதீதியாவதுபோலச் சவிகற்பசமாதியினும் பிரதீதி யாகுமாயின் சாக்கிரசொப்பனங்கட்கும் சவிகற்பசமாதிக் கும் பேதமில்லையேயெனின். (176)

விடை :—சாக்கிரசொப்பனங்களில் திரிபுடிரூபத்து வைதம் மாயாமயமாகப் பிரதீதியாகிறது. அங்ஙனமின்றி மண்விகாரமாகிய கடாதிகள் பிரதீதியாயினும், விவேகிகளு க்கு மண்ணாகவே பிரதீதியாவதுபோலச் சவிகற்பசமாதியில் பிரதீதியாகின்ற திரிபுடிரூபத் துவைதம் பிரஹ்மமயமாகவே பிரதீதியாகின்றமையால், சாக்கிரசொப்பனங்கட்கும் சவி கற்பசமாதிக்கும் பேதமுண்டென அறிக.

வினா:—நிருவிகற்பசமாதி யெத்தனைவிதமெனின் (177)

விடை :—பாஹியநிருவிகற்பம் ஆந்தரநிருவிகற்பமென இரண்டாம். இவ்விரண்டில் பாஹியதிருசியாநுவித்த பாஹியசத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதிகளின் அப்பியாசபலத்தால் பிரஹ்மசொரூபத்தில் மனம்கரைந்து திரிபுடிலயமாய் நிஸ்தரங்கசமுத்திரம்போலச் சலனமின்றியிருப்பது பாஹிய நிருவிகற்பசமாதியாம். ஆந்தரதிருசியாநுவித்த ஆந்தரசத்தாநுவித்தசவிகற்பசமாதிகளின் அப்பியாசபலத்தால் திரிபுடி லயமாய்ப் பிரஹ்மாத்மைக்கியாநுபூதிச்சுகாவேசத்தில் மனம்கரைந்து சித்திரதீபம்போற் சலனமின்றியிருப்பது ஆந்தரநிருவிகற்பசமாதியாம். இச்சமாதியும் அத்வைதபாவனுரூபம், அத்வைத அவஸ்தானரூபமென இரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் அத்வைதப்பிரஹ்மாகாரமாகிப் பிரஹ்மத்தை ஞாதம்பண்ணுமல் பாவனுமாத்திரமாக இராநின்ற அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாதவிருத்திசகித நிருவிகற்பசமாதி அத்வைத பாவனுரூப நிருவிகற்பசமாதியாம். இச்சமாதியினப்பியாசமிகுதியால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தியும், தப்தாயபிண்டத்திற்றெரிக்கப்பட்ட சலத்திவலை தப்தாயபிண்டத்திற்றானே லயமாய்விடுவதுபோல அத்தியந்தப்பிரகாசமயமான பிரஹ்மத்திற்றானே லயமாகிவிடுகிறது. ஆகலால் விருத்தி லயமாயுள்ள நிருவிகற்பசமாதி அத்வைதஅவஸ்தானரூப நிருவிகற்பசமாதியாம். இவ்விரண்டிலும் அத்வைதபாவனுரூப நிருவிகற்ப

சமாதி சாதனமாம். அத்வைத அவஸ்தானரூப நிருவிகற்ப சமாதி பலமாமென அறிக.

வினா :—அத்வைத அவஸ்தானரூப நிருவிகற்பசமாதியில் விருத்தி பிரஹ்மப்பிரகாசத்தில் லயமாகுமென்பது சித்தாந்தமோவெனின். (178)

விடை :—விருத்திக்குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமானமையால் விருத்தி தன்காரணத்தை விடுத்து மற்றொன்றில் லயமாகாது. சுழுத்தியில் அந்தக்கரணம் அஞ்ஞானத்தில் லயமாகும்போது விருத்தியும் அதனோடு லயமாவது போலப் பிராரப்தக்ஷயத்தில் பிரஹ்மத்தி லந்தக்கரணம் லயமாகும் போது அதனோடு லயமாகுமென்பதே சித்தாந்தமாகும். நிருவிகற்பசமாதியில் அந்தக்கரணம் லயமாகாமலிருக்கின்றமையால் அதன்காரியமாகிய விருத்தி தன்காரணமிருக்க அதனை விடுத்துப் பிரஹ்மத்திற் றனியே லயமாகுமென்பது உபசாரிகமாகும்; சித்தாந்தமன்றென அறிக.

வினா:-விருத்தி பிரஹ்மப்பிரகாசத்தில் லயமாகுமென்றதெதுபோலு முபசாரிகமென்றதெனின். (179)

விடை :—தப்தமாயிராநின்ற அயப்பிண்டத்திற் றெரிக்கப்பட்ட சலத்திவலை தனக்குக் காரணமாகிய அக்கினியில் லயமாகிறதேயன்றி அயப்பிண்டத்தில் லயமாகிறதில்லை. ஆவி

னும் அயப்பிண்டத்தில் அக்கினிகலந்திருக்கும் ஒற்றுமை
பற்றி அயப்பிண்டத்தில் லயமாகிறதெனக் கூறப்படுகிறது.
ஆதலின் உபசாரிகமாவதுபோல அத்வைத அவஸ்தானரூப
நிருவிகற்பசமாதியில் விருத்தி அந்தக்கரணத்தில் லயமாகிற
தேயன்றி பிரஹ்மப்பிரகாசத்தில் லயமாகிறதில்லை. ஆயினும்
அந்தக்கரணத்தில் பிரஹ்மம் வியாபித்துப் பிரகாசிக்கின்ற
ஒற்றுமைபற்றியும், பிரஹ்மப்பிரகாசம் விளங்குநிமித்தத்தால்
விருத்தி லயமாகின்றதுபற்றியும், பிரஹ்மப்பிரகாசத்தில்
விருத்திலயமாகிறதெனக் கூறப்படுகிறது. ஆதலின் அது
உபசாரிகமென்றதென அறிக.

வினா :—சுழுத்தியும் நிருவிகற்பசமாதியும் விஷயத்
தோற்றமில்லனவாயும், சுகானுபவ ஏதுக்களாயு மிருக்கின்ற
படியால் இரண்டுக்கும் பேதமில்லையே யெனின், (180)

விடை:-சுழுத்தியில் அந்தக்கரணவிருத்தி பிரஹ்மாகார
மாகிறதில்லை; நிருவிகற்பசமாதியில் பிரஹ்மாகாரமாகிறது.
சுழுத்தியில் விருத்திசகித அந்தக்கரணம் அத்தியந்தம் அபா
வமாய்விடுகிறது. ஆதலின் வாயு அத்தியந்தமில்லையாயின் வி
ளக்குநிற்காமல் அணைந்துவிடுகிறதுபோலச் சரீரம் நிற்கா
மல் வீழ்ந்துவிடுகிறது. நிருவிகற்பசமாதியில் விருத்திசகித
அந்தக்கரணம் பிரதீதியாகாமல் சூட்சுமமாக இருக்கிறது.
ஆதலின்வாயு மிகுதியின்றிச் சொற்பமாயுள்ளவிடத்திற் றீபம்

சலிக்காம லெரிவதுபோலச் சரீரம் வீழ்ந்துவிடாமல் நிற்கி
றது. இஃதன்றிச் சமாதியில் விருத்தியில்லையாயின் சமாதி
யின் ஸ்மரணை சமாதியினின்றும் வெளிப்பட்டபோது உண்
டாகமாட்டாது. உண்டாகின்றமையால் சமாதியில் விருத்தி
யிருக்கிறது. சுழுத்தியில் பிரஹ்மானந்தம் அஞ்ஞானவிருத
மாக இருக்கிறது. நிருவிகற்பசமாதியில் பிரஹ்மானந்தம்
ஆவரணமின்றியில் விளங்குகிறது. இங்ஙனம் சுழுத்திக்கும்
நிருவிகற்பசமாதிக்கும் பலபேதங்களுளவென அறிக.

வினா :—நிருவிகற்பசமாதிக்குப் பிரதிபந்தங்களுளவோ
வெனின். (181)

விடை:—ஏகாந்தத்திலிருந்து தியானிக்கும்போது சொ
ரூபானுசந்தானம் மறந்துபோதல், பின்பு தியானம்பண்ணிக்
கொள்ளுவோமென்னும்படி சோம்பலுண்டாதல், போகங்க
ளிலிச்சையுண்டாதல், நித்திரைவருதல், அந்தகாரந்தோன்று
தல், விஷயங்களைப்பற்றி மனது மேலுமேலும் சலித்தலாகிய
விக்ஷேபமுண்டாதல், பிரகாசந்தோன்றுதல், வேர்வையுண்
டாதல், திருசியங்களை நீக்கினால் அவைகட்குவேறாக ஒன்றுங்
காணப்படவில்லை யென்னுஞ் சூனியபுத்தியுண்டாதல் ஆகிய
(கூ) ம் சமாதிக்குப் பிரதிபந்தங்களாக வுள்ளனவாகும். இவ்
வொன்பதும் லயம், விக்ஷேபம், கஷாயம், ரசாஸ்வாதமென்
னும் நான்கு பிரதிபந்தங்களினுளடங்குமென அறிக.

வினா :—இந்நான்கு பிரதிபந்தங்களினுள் லயமாவது யாதெனின். (182)

விடை :—தியானநிமித்தம் விடயங்களினின்றுந் திருப்பப்பட்ட அந்தக்கரணவிருத்தி அகண்டவஸ்துவை யவலம்பிக்காமல் நித்திரையாலஸ்யாதிகளால் தன் உபாதானகாரணமாகிய அந்தக்கரணத்திற் சங்கோசமாகிச் சுழுத்தியவஸ்தைக்குச் சமானவத்தையை யுறுவதென அறிக.

வினா :—இதனை யெதனால் நிவர்த்தி செய்யலாகுமெனின். (183)

விடை :-லயத்துக்குக் காரணமாகிய நித்திராசேட ஆலஸ்யாதிகளை நிரோதஞ்செய்து விருத்தியை யெழுப்புவதாகிய சித்தசம்போதனத்தாலென அறிக.

வினா :—நித்திராசேட ஆலஸ்யாதிகளை எங்நனம் நிவர்த்திசெய்யலாகுமெனின். (184)

விடை :—அற்பநித்திரையில் நித்திரை சேடப்படுகிறது. ஆகலின் குறைவற நித்திரைசெய்வதால் நித்திராசேடத்தையும், அசீரணம் அதிகபோசனம் சரீரசிரமங்களால் ஆலஸ்யாதிகளுண்டாகின்றன, ஆகலின் முன் புசித்த அன்னம் சீரணிக்கும்பரியந்தம் அன்னம் புசியாதிருத்தல், அற்பபோசனஞ்செய்குதல், அலைதல் முதலியதொழில்களின்றி யிருத்

தலால் முறையே அசீரணம் அதிகபோசனம் சரீரசிரமங்களை நீக்குதலாலேனும் அல்லது பிராணாயாமத்தாலேனும் ஆலஸ்யாதிகளையும் நிரோதஞ்செய்யலாகுமென அறிக.

வினா :—விக்ஷேபமாவது யாதெனின். (185)

விடை :-பூனையாதிகளுக்கஞ்சி வீட்டினுள் பிரவேசித்த சிட்டுக்குருவி பயவியாகூலத்தால் வீட்டினுள்ளிருத்தற்குத் தக்கஇடம் இன்னஇடமென் றறியாமல் பின்னரும் வெளிப்பட்டுப் பயம் அல்லது மரணரூபதுக்கங்களை யடைவதுபோல அனுத்மஎதுக்களைத் துக்கஎதுக்களாக அறிந்து அத்வைதானந்தத்தை விஷயமாக்கும் நிமித்தம் அந்தர்முகமாகிய விருத்தியானது தினந்தோறும் பழகிய சாக்கிரசம்ஸ்காரபலத்தால் அற்பகாலமேனும்ஏகாக்கிரமாயிருத்தற்குக் கூடாமையினாலும், சேதனரூபம்அதிசூட்சுமமானமையினாலும், அச்சொரூபத்தை யவலம்பித்துப் பிரஹ்மானந்தத்தை யனுபவியாமல் விடயங்களையும் விடயபோகங்களையும் கருதிப் பஹிர்முகமாகச் சலிக்குதலென அறிக.

வினா :—இதனை யெதனால் நிவர்த்தி செய்யலாகுமெனின் (186)

விடை :—சத்தமாதிய போக்கிய விஷயங்களின் அசுத்தமாதிய இலக்கணங்களையும் அவைகளையடைதலால் வருந்

துக்கங்களையும், பிரஹ்மத்தின் சச்சிதானந்தமாதிய இலக்கணங்களையும், அதனையடைதலால் வரும் பரமசுகத்தையும் சிந்தித்துப்பார்க்குதலாலேனும், அல்லது சாக்கிரசொப்பனங்கள் சுழுத்தியிலில்லாதனபோல அசத்துரூபமாகிய போக்கிய விடயங்களியாவும சத்துரூபமாகிய பிரஹ்மத்திலில்லையெனப் பார்ப்பதாகிய வாததிருஷ்டியினாலேனும், அல்லது விடயங்கள் தோன்றினும் கானற்சலம் சொப்பனபதார்த்தம் போலப் பொய்யெனப் பார்ப்பதாகிய மித்தியாதிருஷ்டியினாலேனும், அல்லது நானாவித பேன தரங்க புற்புத திவலைகளனைத்தையும் தனதுசொரூபமாகப் பார்ப்பதாகிய தன்மய திருஷ்டியினாலேனும் நிவர்த்திசெய்யலாகுமென அறிக.

வினா:—கஷாயமாவது யாதென்னின். (187)

விடை:—மனதை லயவிக்ஷேபங்களிற் செல்லவிடாமல் நிரோதித்துத் தியானஞ்செய்துகொண்டு வரும்போது பாஹியாந்தரமென்னு மிருவகையாயுள்ள தீவிரராகத்துவேஷாதிகளால் துக்கங்களில் மூழ்கிச் சமாதியிலிருப்பது போல ஏகாக்கிரமாயிருப்பதென அறிக.

வினா:—அந்தக்கரணங்கள் க்ஷிப்தம் (உழல்நிலை), மூடம் (உறக்கநிலை), விக்ஷிப்தம் (இருமைநிலை), ஏகாக்கிர (ஒருவழிநிலை), நிருத்தம் (தன்னிலை) என்னும் ஐந்துபூமிகளை

யுடையனவெனவும், இவ்வைந்தில் அனாத்ம வாசனைகளாகிய, உலகதேக சாஸ்திரவாசனைகளைப் பொருந்தியதும், இருவினைக்காற்றினா லனுபவிக்கப்படும் பலபொருள்களினும், ஆசையுடையதாய்ச் சுழலும்படி செலுத்தப்பட்ட இராசதகுணபரிணாமமுமாகிய மனதின் நிலைமை க்ஷிப்தமெனவும், நித்திரை (உறக்கம்) ஆலஸ்யம் (சோம்பல்) பிரமோகம் (மயக்கம்) நெடுநீர் (வறிதுகாலந்தாழ்த்தல்) முதலியவற்றோடு கூடிய தமோகுண பரிணாமமாகிய மனதின்நிலைமை மூடமெனவும், எப்போதாயினு மோர்போது தியானப்பிரவிருத்தியின் வலியால் சமாதிநிலையையடைந்தும், அந்நிலை வேகமாகியகாற்றினால் சலிக்கப்படுந் தீபம்போலவிக்ஷேபப்பிரதானத்தால் ஸ்திரப்படாமல் பஹிர்முகப்பட்டு விஷயங்களிற் சுழலுகின்றநிலைமை விக்ஷிப்தமெனவும், சமாதியில்அந்தக்கரணத்தின் அதீதபரிணாமமும், வர்த்தமானபரிணாமமும், பிரஹ்மத்தையடைந்து சமானாகாரமாகிறது. அல்லது இயமாதியட்டாங்கயோகப்பயிற்சியின் வலியால் ஒரேவஸ்துவில் இடைவிடாது தொடர்ந்துசெல்லும் வெள்ளம்போலச் செல்லும் அந்தக்கரணத்தின் சஜாதிய விருத்திப்பிரவாகம் ஏகாக்ரமெனவும், மனம் தன்னை மறந்து சோர்ந்துபோகாமல் விழித்திருந்தும் அன்னியமான ஓர்விடயத்திலும் உணர்ச்சி பிறவாதிருத்தலும், அவ்வுணர்ச்சி யொருகால்வேண்டும்போது பிறப்ப

தற்கு ஏதுவாகிய அதன்காரியம் பீஜம்போல வாசனுமாத்திரையில் சேடப்பட்டுக் கெடாதுநிற்றலுமாகிய அங்கிலை நிருத்தமெனவும், முன்னர்க் கூறிய க்ஷிப்தம் மூடமிரண்டற்கும் சமாதியி லதிகாரமில்லையெனவும், மத்தியிற்கூறிய விக்ஷிப்தத்துக் கதிகாரமுண்டெனவும், ஈற்றிற்கூறிய ஏகாக்கிரமும், நிருத்தமும் சமாதியைச் சார்ந்துள்ளனவெனவும் யோகசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவைகளை உய்த்துநோக்குமிடத்துச் சமாதியில் அதிகாரமில்லாததாகச் சொல்லப்பட்ட இராகாதி தோடத்தோடுகூடிய க்ஷிப்தமே இங்கே சமாதிக்கு விக்கினமாக இருக்கிறதெனச் சொல்லப்பட்ட தீவிர இராகத்துவேஷங்களால் துக்கத்தில் மூழ்கியிராநின்ற கஷாயமாகும். ஆகையால் சமாதியில் அதிகாரமில்லாத க்ஷிப்தம்போலக் கஷாயமும் அதிகாரமில்லாததே யாகும். இங்ஙனம் சமாதியில் அதிகாரமில்லாத கஷாயம் சமாதிக்கு விக்கினமாக இருக்கிறதெனல் அரசன் நித்திரைசெய்யும் அந்தப்புரத்துக்குச்செல்லும் அதிகாரமின்றிய வெட்டியான், அரசன் நித்திரைக்கு விக்கினமாக இருக்கிறானெனல்போல் விருத்தமாமெனின். (188)

விடை :—இராகாதிகள் பாஹியம், ஆந்தரம், வாசனை யென மூவகைப்படும். வர்த்தமானகாலத்திலுள்ள ஸ்திரீபுத்திர தனாதிகளைப்பற்றி வருவனவாகிய இராகத்துவேஷாதிகள்

பாஹியமாகும். சென்றகால வருங்காலங்களைப்பற்றிச் சிந்தனரூபமாக வராநின்ற மனோராச்சியம் ஆந்தரமாகும். அநேக சன்மங்களில் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்த பாஹிய ஆந்தர இராகத்துவேஷாதிகளின் சம்ஸ்காரம் வாசனையாகும். இவைகளில் பாஹியஆந்தர இராகாதிகள் க்ஷிப்தாந்தக்கரணத்தி லுண்டாகின்றமையால் க்ஷிப்தாந்தக்கரணத்துக்குச் சமாதியில் அதிகாரமில்லை. சன்மாந்திரங்களி லனுபவித்த இராகாதிகளின் சூட்சுமசம்ஸ்காரமாகிய வாசனை, விக்ஷிப்த அந்தக்கரணத்தினு மிருக்கக்கூடும். இந்த இராகத்துவேஷாதிகளின் சம்ஸ்காரங்களுக்குக் கஷாயமென்று பெயரேயன்றி, இராகத்துவேஷங்களுக்குக் கஷாயமென்றுபெயரில்லை. இந்தச் சம்ஸ்காரம் அந்தக்கரணம் நீங்குகிறவரையில் நீங்குகிறதில்லை; சமாதிகாலத்தினுமிருக்கும். இருக்கினும் இது அனுத்பூதம், உத்பூதமென இரண்டாயிருக்கும். அனுத்பூதமென்பது அடக்கமாயிருப்பது. உத்பூதமென்பது வெளிப்படுவது. சமாதிக்கு அனுத்பூதசம்ஸ்காரம் விரோதமன்றாம். இராகாதிகளின் உத்பூதசம்ஸ்காரம் விரோதமாம். என்னையெனின், யோகியின் பிரயத்தினத்தால் விருத்தி அந்தர்முகமாகியும் பிரஹ்மத்தை விஷயீகரிக்கவொட்டாமல் உத்பூதசம்ஸ்காரத்தால் தகையப்படுகிறது. ஆதலால், உத்பூதசம்ஸ்காரமாகிய கஷாயம் சமாதிக்குப் பிரதிபந்தமென்பது விருத்தமன்றென அறிக.

வினு :—* ரசாஸ்வாதமாவது யாதெனின். (18

விடை :—லய விக்ஷேப கஷாயங்களின்றிச் செய்
தியானவலியால் அடையத்தக்க சவிகற்பசமாதியி லுதய
கின்ற ஆனந்தானுபம், அல்லது விக்ஷேபதுக்க நிவர்த்தியா
தயமாகிய ஆனந்தானுபவமென அறிக.

வினு :—இவ்விருவித ஆன..யாக்சாஸ்த..மாகிய ரசாஸ்
தத்தையும் நிருவிகற்பசமாதிக்கு விக்னமென்றது யாதி
லெனின் (19

விடை:--ரசாஸ்வாதமென்னும் திரிபுடி விகற்பசகித
பாதிகமாகிய ஆனந்தானுபவத்தைத் தியாகம்பண்ணமல் இ
வே நிருபாதிகமான பிரஹ்மானந்தமெனக் கருதி, அவ்வா
தானுபவத்திற்றுனே யோகியானவன் திருப்தியடை
டில் அவனுக்கு விருத்தி பிரஹ்மத்தில் லயமாய்த் திரிபுடி
ற்பமின்றிய நிருவிகற்பசமாதியும் அதனுலுண்டாவதாகிய
பாதிகப் பிரஹ்மானந்தானுபவமும் சித்தியாமற்போய்வி
ஆதலினென அறிக.

வினு :–விக்ஷேபதுக்க நிவர்த்தியில் ஆனந்தானுபவமு
டென்பதும் அவ்வானந்தானுபவத்திற்றுனே திருப்தியடை

* ரசம்-சுகம்; ஆஸ்வாதம்-அனுபவம்.